

Neil T. Anderson

CEL CE
SFĂRÂMĂ
LANȚURILE ROBIEI

în românește de Iulian Iacob

UPPER ROOM FELLOWSHIP MINISTRY
ANN ARBOR, MICHIGAN 48105, USA 2000

"Un plan scriptural calm, practic, realizabil, operativ, care duce la eliberare și biruință pentru copilul lui Dumnezeu. Neil Anderson este unul dintre cei mai experimentați și mai demni de încredere autori ai Americii contemporane."

Chuck Swindoll

Pastor Senior, First Evangelical Free Church, Fullerton, CA

Ești înlănțuit?

Nu știi cum ai ajuns la un asemenea dezastru - înrobit de obiceiuri de care se pare că nu poți scăpa sau prins în păcat. Ești creștin, dar astfel de lucruri nu li se întâmplă creștinilor... sau cel puțin așa ți s-a spus.

Nu ești singur!

Biblia îi avertizează în mod repetat pe creștini că vor avea de luptat împotriva lui Satan și a forțelor întunericului. Pe cât de real este conflictul spiritual care stârnește atâta agitație înlăuntrul tău, pe atât de tangibile sunt soluțiile de rezolvare a lui.

"CEL CE SFĂRÂMĂ LANȚURILE ROBIEI" revelează întrebările pe care le ridică războiul spiritual și modurile în care poate fi dus acest război dând în vileag lupta pe care Satan o duce împotriva minții tale.

"CEL CE SFĂRÂMĂ LANȚURILE ROBIEI" împărtășește puternicul adevăr care va zdrobi cele mai înrădăcinate obiceiuri sau păcate intime.

Îți poți trai viața fără lanțuri!

Nu trebuie să mai aștepți pentru a descoperi că eliberarea dintr-o viață de robie începe cu recunoașterea vrăjmașului și cunoașterea modului în care poate fi înfrânt.

Neil T. Anderson este președintele Departamentului de Teologie Practică al Școlii de Teologie Talbot de la Biola University. Având 16 ani de experiență pastorală, Neil este un consilier și un conferențiar foarte căutat în probleme de conflict spiritual.

UPPER ROOM

FEIAOWSHIP MINISTRY

Creștere Spirituală / Consiliere Creștină

Ann Arbor, Michigan 48105

ISBN 1-930529-00-7

"Aș dori ca Neil să poată prezenta acest material în toate bisericile din țară. Ar începe trezirea, diavolul s-ar speria și ar fugi. Bisericele ar fi pline de oameni care ar întreba cum ar putea fi schimbați. ACEASTĂ CARTE VORBEȘTE DESPRE O SCHIMBARE A VIEȚII - DUPĂ METODA LUI DUMNEZEU."

Woody și Nelda Phillips

Pastor

Church of the Savior

Wayne, Pennsylvania

"Materialul lui Neil Anderson se angajează profund în pregătirea credinciosului pentru a ieși biruitor dintr-un conflict spiritual. O RECOMAND CU MULTĂ CĂLDURĂ."

Dr. Lloyd E. Kwast, Președinte

Department of World Missions

Talbot School of Theology

Biola University

"Această carte reprezintă un PAS MAJOR ÎN ÎMBUNĂTĂȚIREA CUNOȘTINȚELOR multor credincioși în ceea ce privește războiul spiritual."

Dr. Timothy M. Warner

Directorul Programelor de

doctorat profesionale

Trinity Evangelical

Divinity School

"Adunarea noastră a fost copleșită de lumina adusă de Neil în privința războaielor spirituale. Cred că Dumnezeu a folosit această învățătură într-un moment important al creșterii bisericii noastre."

Dr. Gordon K. Kirk Rolling Hills Covenant Church Rolling Hills Estates, California

"Această LUCRARE CU PUTERNICE FUNDAMENTE BIBLICE ne amintește că lupta noastră spirituală presupune mai mult decât bătălia dată cu dorințele păcătoase și cu tulburările psihologice. Puterile spirituale rele duc un război cu noi, care este adesea ignorat. Dr. Anderson demască influența înșelătoare pe care acestea le pot avea în viețile noastre și ne arată cum ne putem folosi de ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru ca noi să avem biruință."

Robert L. Saucy

Prof. de Teologie Sistematică

Talbot School of Theology

Biola University

"ACEST MATERIAL MI-A SCHIMBAT VIAȚA ÎNTR-UN MOD HOTĂRĂTOR. Viața mea de rugăciune a fost revoluționată și acum sunt biruitor în domenii în care am avut probleme ani la rând. Acum sunt pregătit să mă opun cu tărie lui Satan... și să-i ajut și pe alții să facă la fel."

Ben Clary

Wycliffe Bible Translators

Huntington Beach, California

"CALD, PERSONAL, Dr. Anderson a tratat multe conflicte spirituale puternice cu care se confruntă creștinii de astăzi. Am apreciat ca valoroasă ABORDAREA ECHILIBRATĂ a unor concepte adesea greșit înțelese sau răstălmăcite."

Dr. John Hutchinson

fost Pastor la Community Baptist Church

Prof. Asociat de Expunere Biblică

Talbot School of Theology

Biola University

"Am citit peste 400 de cărți despre conflictele spirituale și am o bibliotecă foarte bogată. Când au apărut cărțile lui Neil Anderson "Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei" și "Biruință Asupra întunericului", am constatat că aceste două cărți sunt mult superioare tuturor celorlalte cărți pe care le-am citit."

Rev. James Logan

International Center for Biblical Counseling

"Neil le spune credincioșilor cum să experimenteze adevărata libertate pe care sunt mențiți să o aibă.... FĂRĂ ADEVĂRATA LIBERTATE DATĂ DE HRISTOS, eforturile noastre de a prezenta lumii Evanghelia lui Hristos nu vor fi ceea ce ar trebui să fie."

Stephen B. Douglass

Executive Vice President

Campus Crusade for Christ

"Ceea ce apreciez cu adevărat la Neil Anderson este că slujirea sa este CENTRATĂ ÎN TOTALITATE PE DUMNEZEU, și nu pe om. Numai căutarea și practicarea adevărului te poate ajuta să fii conștient de identitatea pe care o ai în Hristos."

John Sather

Director, Student Venture
Campus Crusade for Christ

"Subiectul conflictului spiritual este adesea trecut cu vederea din cauza lipsei de cunoaștere și de instruire practică. "Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei" le oferă pe amândouă".

Rick și Laurel Langston
Campus Crusade for Christ
Staff, USA și Asia

"Problema războiului spiritual necesită o cercetare sensibilă și o reflecție disciplinată asupra Cuvântului. Dr. Anderson... înțelege terapia spirituală PE CARE O POATE DA CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU."

Dr. Dean S. Gilliland School of World Missions Fuller Theological Setninary

"Mulțumită cărții "Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei", am reputat, pentru prima data, o victorie asupra unui păcat frecvent în viața mea. Nu voi mai fi niciodată același, acum când știu cine este dușmanul meu. Am în mine o pace de necrezut; n-am știut că un creștin poate trăi o astfel de libertate."

Anonim

Editor General: VALY VĂDUVA Consilier Editorial: TEODOR PANDREA Coperta: TERRY DUGAN

Titlul original: **THE BONDAGE BREAKER**

Editare: DADIANA DAMIAN, ELENA VĂDUVA Tehnoredactarea Computerizată: VALY VĂDUVA

Copyright © 1999 by:

Upper Room Fellowship Ministry

2996 S. Foxridge Ct.

Ann Arbor, MI 48105

Ph: (734) 623-4357

E-mail: valy@urfrn.org

Toate drepturile rezervate. Nici un fragment din această carte nu poate fi reprodus, stocat sau transmis sub nici o formă și prin nici un fel de mijloace: electronice, mecanice, inclusiv fotocopiere sau înregistrare, fără permisiunea prealabilă, în scris, a editorului general.

ISBN 1-930529-00-7

Tipărită în Statele Unite ale Americii

Despre Upper Room Fellowship Ministry

Ca răspuns la chemarea lui Dumnezeu și prin călăuzirea Duhului Sfânt, în anul 1996 am fondat misiunea **Upper Room Fellowship Ministry (URFM)**, spre a sluji Trupului lui Hristos. URFM este o organizație independentă, fără profit, care slujește fără discriminare între denominațiuni.

DECLARAȚIA DE MISIUNE:

Dorința misiunii este de a ajuta mădulele Trupului lui Hristos să experimenteze creșterea și maturizarea spirituală în toate aspectele vieții, în așa fel încât Domnul Isus Hristos să fie cunoscut nu numai ca **MĂNTUITOR**, sau ca **DOMN**, ci și ca **VIATA** lor.

UPPER ROOM FELLOWSHIP MINISTRY

*URFM, prin călăuzirea Duhului Sfânt, lucrează la răspândirea Evangheliei Domnului Isus Hristos la cât mai mulți oameni cu putință. Scopul principal este de a realiza obiectivul **VIETII SCHIMBATE**, și anume de a revela adevărata **IDENTITATE** a celor **NĂSCUȚI din NOU**, în Domnul Isus **HRISTOS**.*

Cei mai mulți dintre credincioși au fost învățați că Isus Hristos a murit pentru păcatele lor. Unii L-au acceptat pe Isus Hristos ca Domnul lor. Numai la câțiva li s-a descoperit **ADEVĂRUL** că ei au murit cu EL, și astfel L-au experimentat pe **HRISTOS** ca **VIATA** lor. De aceea puțini au **BIRUINȚĂ** în viețile lor. Chiar dacă mulți au fost eliberați de păcatele lor, totuși nu au fost eliberați de **EI ÎNȘIȘI**

Recomand această carte pentru creșterea și maturizarea spirituală a ucenicilor lui Isus Hristos.

Aduc și pe această cale mulțumiri speciale companiei Adobe Systems Incorporated pentru programele: PageMaker și PhotoShop pe care le-a donat misiunii URFM pentru proiectul de traducere și tipărire în limba română a cărții "The Bondage Breaker" (*Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei*) de Neil Anderson.

Mulțumiri deosebite tuturor prietenilor misiunii URFM pentru ajutorul în rugăciune și financiar.

Valy Văduva,

Președinte,

Upper Room Fellowship Ministry

Pentru orice informații sau pentru a sprijini financiar Misiunea URFM vă rog să ne contactați la următoarea adresă:

Upper Room Fellowship Ministry

2996 S. Foxridge Ct.

Ann Arbor, MI 48105 Phone: (734) 623-4357

Fax:(734)662-4118 E-mail: valy@urfm.org

CUPRINS:

în sfârșit, liber!

PARTEA I: PRINDE CURAJ!

1. Nu trebuie să trăiești în umbră.....	21
2. A-ți găsi calea în lume.....	33
3. Ai tot dreptul să fii liber.....	47
4. Confruntarea cu Prințul Rebel.....	63
5. Sub protecția lui Isus.....	81

PARTEA II: STAI FERM!

6. Întâlnirea cu diavolul în persoană.....	101
7. Cursa cunoștinței și a puterii.....	117
8. Ispita de a face așa cum vrei.....	131
9. Nu crede tot ce auzi.....	149
10. Aparențele pot fi înșelătoare.....	161
11. Pericolul pierderii controlului.....	179

PARTEA III: UMBLĂ ÎN LIBERTATE!

12. Pași către libertatea în Hristos.....	195
13. Cum să-i ajuți pe alții să devină liberi în Hristos.....	227

APENDICE: INFORMAȚII AJUTĂTOARE!

Identitatea și poziția biblică a creștinului.....	253
Formular de inventariere a experiențelor necreștine.....	259
Formular confidențial personal.....	261

în sfârșit, liber!

Acum câțiva ani, mă afluam într-o biserică din Sudul Californiei, unde vorbeam despre Mișcarea New Age (Era Nouă), pe textul din 1 Timotei 4:1: "Dar Duhul spune lămurit că, în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor." După predică, am fost înconjurat la amvon de un grup de ascultători, care doreau să audă mai multe despre eliberarea de conflictele spirituale, cauzate de influențele demonice.

În spate, cam pe la mijlocul sălii, stătea o femeie care - am aflat noi mai târziu - avea 22 de ani și care de la sfârșitul serviciului nu se mai oprea din plâns. Câțiva credincioși încercaseră să o liniștească, dar ea nu lăsa pe nimeni să se apropie. În cele din urmă, un membru al bisericii a pătruns printre cei ce mă înconjurau și mi-a spus: "îmi pare rău, dar avem nevoie urgentă de doctorul Anderson aici în spate."

Apropiindu-mă de tânără, o auzeam suspinând: "înțelege! înțelege!". Am reușit să o scoatem din biserică și să o ducem într-un birou mai ferit. După ce s-a liniștit, am stabilit să ne întâlnim în săptămâna ce urma.

Când Nancy a sosit la întrevedere, fața ei era brăzdată de niște zgârieturi urâte, deschise: "Mă tot zgârii așa și nu mă pot opri", spuse ea cu sfială.

Nancy mi-a povestit copilăria ei nefericită, când avusese parte de un tată abuziv și de o bunică care se ocupa cu magia neagră. "Când aveam trei ani i-am primit pe păzitorii mei - **duhuri călăuză**, continuă ea. Ei îmi erau tovarăși, spunându-mi cum să trăiesc și să vorbesc. Până ce m-a dus mama la școala duminicală, nu am pus niciodată la îndoială faptul că a fi călăuzită de aceste duhuri era ceva normal. Atunci am început să mă gândesc că tovarășii dinăuntrul meu s-ar putea să nu fie ceva bun pentru mine. Când i-am întrebat pe părinți despre asta, tatăl meu m-a bătut. De atunci nu l-am mai întrebat niciodată despre asta!"

Pentru a face față chinului tot mai mare pe care aceste duhuri i-l aduceau în viață, Nancy a recurs la o disciplină personală rigidă. În anii de liceu, ea l-a primit pe Hristos ca Mântuitor, dar în loc să o părăsească, "păzitorii" ei au hărțuit-o mai departe.

După liceu, Nancy s-a orientat spre însăși întruchiparea disciplinei: marina militară. Hotărâtă să devină cel mai dur marinăr femeie, a câștigat chiar și premii pentru disciplina de care dădea dovadă. Totuși, chinul ei spiritual continua să îi forțeze mintea și emoțiile până la limită. Ea a refuzat să spună cuiva despre lupta mentală pe care o ducea, de teamă să nu fie considerată nebună. În cele din urmă, presiunea a biruit-o, făcând-o să cedeze. Nancy a acceptat cu resemnare scutirea medicală și s-a retras, pentru a trăi o viață de singurătate, plină de chin și zbucium lăuntric. Aceasta era starea lui Nancy atunci când a venit la biserică și m-a auzit vorbind despre duhuri înșelătoare.

"În sfârșit, cineva mă înțelege!" termină Nancy cu lacrimi în ochi.

"Ai vrea să scapi de duhurile călăuză?" veni întrebarea mea.

A urmat o pauză lungă. "Vor pleca ele cu adevărat sau când ajung acasă se vor arunca din nou asupra mea?"

"Vei fi liberă", am asigurat-o.

O oră mai târziu, Nancy *era* liberă și ne îmbrățișa cu o sinceritate pe care nu o mai cunoscuse înainte. "Acum pot să-mi invit și eu prietenii acasă la mine!" a exclamat cu bucurie.

Realitatea lumii întunericului

Experiența lui Nancy nu este un episod izolat și întâmplător în comunitatea creștină contemporană. De fapt, în mai mult de 20 de ani de slujire ca păstor, consilier, profesor de seminar și conferențiar, am întâlnit și m-am îngrijit de mai mulți creștini aflați sub robia laturii întunecate a lumii spirituale decât s-ar putea crede.

Nu am intenționat niciodată să intru în acest domeniu de slujire. Înainte ca Dumnezeu să mă cheme în lucrare, profesam ca inginer aerospațial. Nici măcar pe când eram creștin laic nu am fost vreodată curios cu privire la activitatea demonică sau de ocult. Nu am fost niciodată tentat de cunoașterea ezoterică sau de puterile oculte.

Pe de altă parte, am fost întotdeauna înclinat să cred afirmațiile Bibliei despre lumea spirituală, chiar când erau contrare opiniei acceptate de cei mai mulți. Ca urmare, în urmă cu peste 15 ani Domnul a început să mă direcționeze spre creștini ca Nancy, care erau

înrobiți de diferite forme de satanism și de ocult. Mai mult, am început să întâlnesc mulți credincioși care erau controlați de tipare de gândire, de obiceiuri și de moduri de comportament care le opreau creșterea spirituală. Dorința mea era să-i văd pe acești oameni eliberați, pentru a putea duce o viață rodnică, folositoare semenilor, dar instruirea mea nu îmi dăduse o înzestrare suficientă în acest domeniu. Am bâjbâit pe această cale, trecând prin multe eșecuri, în primele mele încercări de a-i ajuta pe acești oameni, dar am avut parte și de unele succese surprinzătoare. Mi-am dat seama în final că creștinii sunt regretabil de nepregătiți pentru a face față lumii întunecate a împărăției lui Satan și pentru a-i ajuta pe cei care sunt sub dominația ei.

Dumnezeu dorește creștini maturi și liberi

Pe parcursul acestor ani de învățare și de slujire am ajuns să înțeleg că biruința și eficiența creștinului depind de două concepte. Primul concept este *maturitatea*. Pavel a scris: "Să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este capul, Hristos... la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos" (Efeseni 4: 13,15). Dumnezeu ne-a dat toate lucrurile de care avem nevoie pentru a ajunge la maturitatea în Hristos (2 Petru 1:3). Cu toate acestea, Satan este împotriva maturizării noastre și va face orice pentru a ne împiedica să ne dăm seama care este identitatea noastră în Hristos și ce avem în El. Noi avem de luptat împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, și nu împotriva cărnii și a sângelui (Efeseni 6:12), de aceea trebuie să fim biruitori asupra acestei împărății a întunericului înainte de a ajunge la maturitate deplină.

Cartea mea, *Biruință Asupra întunericului*, tratează strategiile prin care Satan încearcă să obstrucționeze umblarea prin credință a credinciosului și maturitatea lui în Hristos. Cartea vorbește despre conceptele fundamentale referitoare la identitatea noastră în Hristos, schițând anumite etape practice ale umblării prin credință, ale umblării prin Duhul, ale înnoirii minții, ale stăpânirii emoțiilor și ale scăpării de traumele emoționale ale trecutului prin credință și iertare. Țin să recomand ca studierea acestei cărți să fie asociată cu citirea cărții *Biruință Asupra întunericului*.

Al doilea concept pentru o viață creștină biruitoare este *eliberarea*, care este tema centrală a acestei cărți. Pavel a afirmat: "Rămâneți dar tari, și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei" (Galateni 5:1). Acest verset nu numai că ne asigură că Dumnezeu vrea să fim liberi, ci ne și avertizează asupra faptului că putem pierde această libertate.

Înainte de a-L fi primit pe Hristos, eram robi ai păcatului, dar datorită lucrării lui Hristos de pe cruce, puterea pe care Satan o avea asupra noastră a fost zdrobită. Satan nu are nici un drept de proprietate, nici o autoritate asupra noastră; este un dușman învins, dar face tot posibilul pentru ca noi să nu ne dăm seama de lucrul acesta. El știe că poți deveni un creștin neroditor dacă te poate amăgi că nu ești nimic altceva decât un rezultat al consecințelor trecutului, supus păcatului, predispus la eșec și controlat de obiceiuri. Cât timp te poate ține într-o stare de confuzie, orbindu-te cu minciunile sale întunecate, nu-ți vei da seama că lanțurile cu care odinioară erai legat acum sunt zdrobite. Chiar dacă ești liber în Hristos, diavolul te poate amăgi, împiedicându-te să crezi aceasta, pentru a nu putea experimenta libertatea pe care o ai ca moștenire. Nu cred într-o maturitate instantanee, dar cred într-o eliberare instantanee; am văzut mii de oameni făcuți liberi de către adevăr. Odată ce o persoană a fost eliberată, e uimitor ce repede se maturizează!

În această carte am încercat să clarific natura conflictelor spirituale și să schițez modul în care ele pot fi soluționate în Hristos. Partea întâi explică poziția pe care o ai în Hristos, poziție de libertate, de protecție și de autoritate în Hristos. Partea a doua este un avertisment referitor la influențele demonice cât se poate de reale și de personale, care doresc să-ți fure libertatea prin folosirea ispitei, a acuzațiilor, a amăgirii și prin control. Partea a treia prezintă pașii spre libertate în Hristos care te vor ajuta să umbli în libertate, biruitor asupra planurilor pe care le face vrăjmașul pentru viața ta.

Contrastul dintre robie și libertate în viața credinciosului este foarte bine ilustrat de scrisoarea ce urmează, primită de la un prosper om de afaceri, a cărui situație părea a fi diferită de cea a lui Nancy; acest om avea toate aparențele unui om normal, un creștin ce frecventa biserica, cu o carieră strălucită și o familie binecuvântată. Totuși, el nu era liber.

Dragă Neil,

V-am contactat pentru că în trecut am experimentat mai multe atacuri "psihologice", aparent inexplicabile. Problemele mele emoționale își aveau probabil originea în copilăria mea, când am încercat să experimentez lucruri cum ar fi filme de groază, spiritism etc. Îmi aduc foarte bine aminte că, după ce am văzut filmul *Sângele lui Dracula*, îmi era teamă de vizita unor forțe demonice.

Tatăl meu avea un temperament foarte aprins și era predispus la izbucniri de mânie. Reacția mea normală era să mă îmbufnez și să mă învinuiesc pe mine, pentru că îl supărasem. M-am obișnuit astfel să îmi țin toate emoțiile înăuntru. În toată perioada mea de creștere spre maturitate am continuat să mă acuz pentru toate nenorocirile și pentru toate neajunsurile.

Apoi, L-am primit pe Hristos ca Domn și Mantuitor personal. În următorii câțiva ani, am crescut spiritual, dar nu m-am bucurat niciodată de pace deplină. Aveam întotdeauna o îndoială persistentă cu privire la relația mea cu Dumnezeu, pe care îl consideram distant și aspru. Îmi era greu să mă rog, să citesc Biblia, și să fiu atent la predicile pastorului. Am pus la îndoială în mod serios scopul vieții. Aveam uneori niște cosmaruri groaznice, din care mă trezeam tipând.

Abia atunci când m-am rugat împreună cu dumneavoastră am aflat în final pacea în Hristos. Dumnezeu nu a mai fost pentru mine un pedepsitor aspru și îndepărtat, ci un Tata iubitor, care se bucura de realizările mele. Am simțit o mare ușurare la rugăciunea pe care am făcut-o pentru suprimarea tuturor lucrurilor demonice, care îmi fuseseră transmise de la strămoșii mei.

Acum, când citesc cuvântul lui Dumnezeu, îl înțeleg că niciodată înainte. Atitudinea mea a devenit tot mai pozitivă, iar relația cu Domnul meu s-a schimbat total. De la întrunirea noastră, nu am mai avut nici un cosmar.

Neil, mi-e teama că există mulți creștini ca mine, care trăiesc o viață de "tacută disperare", din cauza atacurilor puterilor demonice. Dacă eu am căzut pradă acestor forțe, și, aparent, toate pareau în ordine, atunci și alții pot fi în aceeași situație.

Cu sinceritate,

Inspector școlar

Esti cumva unul dintre acei crestini care traieste intr-o tacuta disperare, rob de frica, manie, deprimare, obiceiuri pe care nu le poti birui, ganduri sau voci interioare de care nu poti scapa, sau un comportament pacatos de care nu te poti elibera? Nu vreau sa afirm ca fiecare problems spirituals este rezultatul unei activitati demonice directe, dar s-ar putea sa fii rob din cauza faptului ca ai trecut cu vederea sau ai negat realitatea puterilor demonice care lucreaza astazi in lume. Mostenirea ta in Hristos este eliberarea totala pe care El o promite in Scriptura, asa cum se poate vedea din marturia lui Nancy, a inspectorului scolar si a multor altora, pe care le vei citi in paginile ce urmeaza. Permite-mi sa ti-L prezint pe Cel Care a biruit deja intunericul si ti-a asigurat libertatea: Isus Hristos, **Cel Care Sfarama Lanturile Robiei!**

PARTEA I

Prinde curaj!

1. Nu trebuie să trăiești în umbră

În prima parte a anilor 1980 am consiliat o tânără care pur și simplu se ofilea, zbatându-se într-un profund chin spiritual, mental și emoțional. La un moment dat, înainte de sesiunile noastre de consiliere, ea a scris următoarea rugăciune către Dumnezeu, după care, zece minute mai târziu, a încercat fără succes să se sinucidă, luând o supradoză de pastile:

Doamne,

Unde te afli? Cum poți să privești fără a mă ajuta? Sufăr atât de mult, iar Ție nici măcar nu îți pasă. Dacă Ți-ar păsa, mi-ai lua suferința sau m-ai lăsa să mor. Te iubesc, dar pari a fi atât de departe. Nu te pot auzi, simți sau vedea, dar mi se cere să cred că ești aici. Doamne, îi simt și îi aud. Ei sunt aici. Știu că ești real, Doamne, dar în acest moment ei sunt mai reali pentru mine. Te rog, fă ca cineva să mă

creadă, Doamne. De ce nu-i oprești? Te rog, Doamne, te rog! Dacă mă iubești, mă vei lăsa să mor.

O oaie pierdută

În ultimii 20 de ani am întâlnit sute de creștini asemenea femeii care a scris această scrisoare sfâșietoare. Cei mai mulți nu au încercat să facă asemeni acestei femei, dar mulți își aminteau acele îndemnuri sumbre ce îi împingeau să se sinucidă, iar aproape toți au admis prezența "lor" - impulsuri lăuntrice sau voci care nu-i lăsau în pace, îi ispiteau și îi necăjeau, îi acuzau sau îi amenințau. Adesea îi avertizez pe cei ce își programează întrevederi pentru a vorbi cu mine că vor "auzi" mesaje cum ar fi: "Nu te duce; nu te poate ajuta" sau că vor avea gânduri împotrivoare la prima persoană singular, cum ar fi "Nu vreau să merg", sau "Am mai încercat asta și înainte, și nu a mers." Cineva a scris: "De fiecare dată când încerc să vorbesc cu dumneavoastră, sau numai dacă mă gândesc să vorbesc cu dumneavoastră, mă blochez complet. Vocile țipă pur și simplu înăuntrul meu: "Nu!". M-am gândit chiar să-mi iau viața pentru a pune capăt acestei lupte teribile ce se dă în mine. Am nevoie de ajutor!"

Mulți alți creștini cu care am de-a face nu se plâng că aud voci de acest gen, dar mințile lor sunt pline de o asemenea confuzie, că umblarea lor zilnică cu Hristos este nesatisfăcătoare și neproductivă. Când încearcă să se roage încep să se gândească la un milion de alte lucruri pe care ar trebui să le facă. Când se așează pentru a citi Biblia sau o carte creștină bună nu se pot concentra sau citesc câteva minute, ca să-și dea seama că gândurile lor au zburat la milioane de kilometri distanță. Când au ocazia de a-i sluji Domnului în vreun fel, ajung imediat la gânduri de descurajare prin care se îndoiesc de sine: "Nu sunt un creștin puternic"; "Nu cunosc Biblia suficient de bine"; "încă sunt chinuit de gânduri păcătoase"; sau "Nu am multe daruri spirituale". În loc să fie niște creștini biruitori, eficienți, plini de bucurie, ei își târăsc picioarele prin viață, încercând să reziste până la venirea lui Isus. Unele dintre aceste gânduri se datorează bineînțelese lipsei noastre de autodisciplină, dar poate, de asemenea, reflectă amăgirea dușmanului. Am văzut sute de oameni eliberați de acest gen de amăgire.

CONCEPȚII GREȘITE DESPRE ROBIE

De unde vin vocile și confuzia? Care este sursa gândurilor deviate și de condamnare? Unul dintre principalele motive pentru care am bâjbâit și am eșuat în prima fază a lucrării mele de ajutorare a oamenilor înrobiți s-a datorat necunoașterii adevăratelor răspunsuri la aceste întrebări. Am lucrat din greu, influențat de mai multe concepții greșite despre lumea spirituală, care în cele din urmă au trebuit să fie împrăștiate. Poate că și tu te lupți cu unele dintre aceste idei greșite, care îi țin pe creștini în întuneric.

1. *Când Hristos era în lume, demonii erau activi, dar în zilele de astăzi, activitatea lor s-a redus.* În lumina a ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu și a celor ce se petrec astăzi în lume, se poate spune că creștinii, care îmbrățișează acest punct de vedere extrem, pur și simplu nu înfruntă realitatea. Noul Testament spune clar că credincioșii vor avea de luptat împotriva "căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești" (Efeseni 6:12).

Pavel continuă cu enumerarea componentelor armăturii spirituale pe care trebuie să o îmbrăcăm pentru a ne apăra de "săgețile arzătoare ale celui rău" (vers. 13-17). În 2 Corinteni 10:3-5 Pavel menționează din nou că credincioșii sunt angajați într-o luptă spirituală împotriva puterilor care se împotrivesc cunoașterii lui Dumnezeu. **Dacă puterile spirituale ale întunericului nu îi mai atacă pe credincioși, de ce ne avertizează Pavel cu privire la ele, insistând să ne înarmăm împotriva lor?**

Puterile și forțele despre care a scris Pavel în primul secol sunt încă vizibile la răsăritul secolului douăzeci și unu, fiind evidente în popularitatea mișcării New Age și în proliferarea satanismului și a ocultului.

Lupta poporului lui Dumnezeu împotriva forțelor întunericului nu este un fenomen caracteristic primului secol, nici creștinul de astăzi nu este scutit de luptă; este ceva inevitabil, împărăția întunericului este încă prezentă, iar intenția lui Satan este de a-ți face viața cât mai insuportabilă și de a te împiedica să te bucuri și să te folosești de moștenirea ta în Hristos. Singurele opțiuni pe care le ai în acest conflict sunt cum și în ce măsură vei da această luptă. Dacă

în perspectiva ta creștină asupra lumii nu intră și împărăția întinericului, atunci va trebui ca cineva să suporte învinuire: ori Dumnezeu, ori tu, pentru toată corupția pe care Satan o aruncă asupra ta și a lumii întregi.

2. *Ceea ce biserica primară numea activitate demonică este de fapt boală mintală.* Am auzit un consilier spiritual spunând despre un creștin chinuit de demoni: "Această problemă nu poate fi cu nici un chip demonică; el are schizofrenie paranoică." Acceptarea fără rezerve a definiției dată de psihologia seculară nu stabilește în nici un fel cauza reală a problemei. Termeni ca schizofrenie, paranoia, psihoză etc. sunt doar etichete ce clasifică anumite simptome, dar ce sau cine este cel ce produce aceste simptome? Poate fi vorba de o problemă neurologică sau hormonală ori poate de un dezechilibru chimic? Aceste opțiuni trebuie desigur explorate, dar dacă nu se găsește nici o cauză fizică? Atunci trebuie să fie vorba de o problemă psihologică. Ce școală de psihologie vei alege atunci: pe cea biblică sau pe cea seculară? De ce nu admite nimeni posibilitatea ca o problemă să aibă o cauză spirituală în primul rând?

Nu trebuie să fim surprinși de faptul că psihologii laici, limitați de perspectiva lor naturală asupra lumii, dau problemelor mentale numai răspunsuri naturale. Ei își explică lucrurile dintr-un punct de vedere în care nu există nici un concept despre Dumnezeu, și cu atât mai puțin al demonilor. Chiar și mulți creștini care resping cu vehemență explicația oamenilor de știință despre originea speciilor, acceptă cu naivitate explicația dată bolii mintale de către psihologul laic. Cercetarea problemelor spirituale ale omului bazată pe metoda științifică de investigare nu este greșită, ci doar incompletă, prin faptul că ignoră influența pe care o are lumea spirituală; nici Dumnezeu și nici diavolul nu se supun metodelor noastre de investigare.

3. *Unele probleme sunt psihologice, iar unele sunt spirituale.* Această concepție greșită implică o diviziune între sufletul și duhul omului, care de fapt nu există. Toate conflictele interioare sunt psihologice, întrucât mintea și sentimentele joacă tot timpul un anume rol în acestea. Nu există nici un timp în care Dumnezeu să nu fie prezent sau când poți fi în siguranță dacă dai jos armătura lui Dumnezeu. Există tendința de a polariza aceste probleme fie spre o slujbă de eliberare exagerată, ce ignoră realitățile domeniului fizic, fie spre o slujbă psihoterapeutică, ce ignoră domeniul spiritual.

Doctorul Paul Hiebert, profesor la Școala de Misiune de la Fuller Theological Seminary, susține că, atât timp cât credincioșii acceptă "o perspectivă asupra lumii cu două nivele, cel supranatural, în care este pus Dumnezeu, și cel natural, ce operează pentru împlinirea tuturor scopurilor practice potrivit cu anumite legi științifice, creștinismul va continua să fie o forță secularizatoare în lume".¹ Dacă ai o concepție despre lume ce nu realizează faptul că dumnezeul acestei lumi este prezent în problemele omenești, atunci ea este în cel mai bun caz incompletă, și în cel mai rău caz o distorsionare a realității.

4. *Creștinii nu sunt afectați de activitatea demonică.* Opinia cea mai răspândită printre evanghelicii de astăzi este că creștinii nu pot fi asupriți serios de demoni. Chiar sugestia că o problemă s-ar datora în parte influenței demonice duce la rapida tăgăduire: "Imposibil! Sunt creștin!".

Nimic nu este mai păgubitor în diagnosticarea problemelor spirituale decât acest neadevăr. Dacă Satan nu poate atinge biserica, de ce suntem îndemnați să ne îmbrăcăm cu armătura lui Dumnezeu, să ne împotrivim diavolului, să fim tari, și să veghem? Dacă nu putem fi răniți sau prinși în cursă de Satan, de ce relația noastră cu puterile întunericului este descrisă de Pavel ca o luptă? Cei ce neagă potențialul de distrugere al dușmanului sunt cei mai vulnerabili în fața lui. Vulnerabilitatea noastră față de intervenția și influența demonică este subiectul celei de a doua părți a cărții.

5. *Se poate vorbi de o influență demonică doar în cazul unui comportament excesiv sau violent și al unui păcat grosolan.* Deși sunt și astăzi cazuri ca cel al demonizatului de nestăpânit numit "legiune" din Luca 8, cei mai mulți creștini care suferă din cauza activității demonice au o viață relativ normală, întâmpinând în același timp probleme personale și interpersonale serioase, pentru care nu a fost găsită nici o cauză și nici o soluție. Întrucât acești creștini care se confruntă cu probleme obișnuite văd o implicare satanică doar în cazurile criminalilor în masă sau ale criminalilor sexuali violenți se întreabă ce nu este în regulă cu ei și de ce nu pot pur și simplu să "facă mai bine".

Cea mai folosită strategie a lui Satan este amăgirea. Pavel a avertizat: "Chiar Satana se prefacă într-un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii.

Sfârșitul lor va fi după faptele lor" (2 Corinteni 11:14-15). Nu cei câțiva nebuni de legat fac ca biserica să fie inefficientă, ci amăgirea subtilă a lui Satan și amestecul său în viața credincioșilor "normali". Un psihoterapeut creștin care a participat la conferința mea asupra conflictelor spirituale, a spus: "Până la această conferință, nu am văzut niciodată vreo dovadă a unor activități demonice, dar când mi-am început din nou lucrul am descoperit că atât două treimi din pacienții mei, cât și eu, aveam probleme din cauza faptului că eram amăgiți de Satan."

6. *Eliberarea din robia spirituală este rezultatul unei confruntări de puteri cu forțele demonice.* Eliberarea de conflicte spirituale și de robie nu este o confruntare de puteri, ci este o confruntare **cu adevărul**. Satan este un înșelător, care va lucra pe ascuns, cu orice preț, dar adevărul Cuvântului lui Dumnezeu îl va demasca, atât pe el cât și minciunile lui. Atunci când apare lumina, demonii se răspândesc în umbră ca ploșnițele. Puterea lui Satan stă în minciună, iar când minciuna este scoasă la iveală de adevăr, planurile lui sunt înfrânte.

În copilăria mea, eu, împreună cu tatăl și cu fratele meu, mergeam la ferma vecină pentru a-l ajuta la muncă. Vecinul avea un câine mic și gălăgios care mă speria de moarte. Când a apărut de după colț, tatăl și fratele meu au mers înainte, pe când eu am rupt-o la fugă. Pe cine credeți că a urmărit câinele? Am scăpat cocoțându-mă în camionetă, în timp ce câțelul lătra mai departe la mine de pe pământ.

Toți, afară de mine, își dădeau seama că el nu avea nici o putere asupra mea, dacă nu i-o dădeam eu. Mai mult, nu avea nici o putere în sine însuși de a mă face să mă cațăr în mașină, ci, *ceeace credeam eu* mă făcea să ajung acolo. Acel câine mă controla folosindu-se de mintea, de sentimentele, de voința și de mușchii mei, prin frica de care erau motivate. În cele din urmă, mi-am luat inima în dinți, am sărit din mașină și am aruncat o piatră spre arătanie, care, nu-i de mirare, a fugit!

Satan se aseamănă cu un astfel de câine gălăgios, ce caută să-i înșele pe oameni determinându-i să se teamă mai mult de el decât de Dumnezeu. Puterea lui stă în minciună. El este tatăl minciunii (Ioan 8:44), care înșeală întreaga lume (Apocalipsa 12:9). Prin urmare, toată lumea este sub influența celui rău (1 Ioan 5:19). Satan nu poate face nimic cu privire la poziția ta în Hristos, dar dacă te poate amăgi

făcându-te să crezi niște minciuni pe care le are despre tine și despre Dumnezeu, vei petrece mult timp sus pe camionetă! Pentru a te elibera de sub influența lui, nu trebuie să strigi mai tare ca el sau să ai mușchi mai puternici ca ai lui, ci pur și simplu să fii mai înrădăcinat în *adevăr*.

Acest concept a avut un efect dramatic asupra practicii mele de consiliere. La început, când, la o ședință de consiliere, făceam să iasă la iveală influența demonică, ajungeam la o confruntare de puteri. Cei consiliați deveneau catatonici², fugeau din încăpere sau deveneau imediat dezorientați, iar eu încercam să-mi impun autoritatea asupra demonului. În prima fază îl determinam pe demon să se expună, pentru ca apoi să-i poruncesc să plece, schimb care ducea la o traumă majoră pentru cel consiliat. Deși se realiza un progres, un astfel de episod trebuia de obicei să se repete.

Am învățat, totuși, din Scriptură și din propria experiență, că agentul eliberator este *adevărul*. Puterea lui Satan constă în *minciună*, iar puterea credinciosului constă în cunoașterea adevărului. Noi trebuie să urmărim *adevărul*, nu puterea.

Mai mult decât atât, persoanele care sunt robite de cel rău nu sunt eliberate prin ceea ce fac eu ca păstor / consilier, ci prin ceea ce ei fac cu ajutorul meu. Nu ceea ce cred *eu* rupe legăturile, ci lucrurile în care *ei* cred, pe care *ei* le mărturisesc, la care *ei* renunță și pe care *ei* le iartă. Observă logica progresivă a Scripturii:

"Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi" (Ioan 8:32).

"Eu sunt calea, adevărul și viața" (Ioan 14:6).

"Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul" (Ioan 16:13).

"Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău... Sfîntește-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul" (Ioan 17:15,17).

"Stați gata dar, avînd mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii" (Efeseni 6:14).

"Încolo, frații mei, tot ce este adevărat (...) aceea să vă însuflețească" (Filipeni 4:8).

Când Dumnezeu a disciplinat biserica primară, în Faptele Apostolilor capitolul 5, a făcut acest lucru într-un chip foarte dramatic. Care era problema: droguri, sex? Nu, problema era *adevărul*. Petru a stat în fața lui Anania și Safira: "Anania, pentru ce ți-a umplut Satana

inima ca să minți pe Duhul Sfânt?" (v. 3). Dumnezeu a vrut ca biserica să știe că Satan, înșelătorul, ne poate distruge dacă ne poate convinge să credem și să trăim o minciună, de aceea este atât de important să facem orice gând rob ascultării de Hristos" (2 Corinteni 10:5). Dacă m-aș infiltra într-o biserică, într-un comitet sau în viața unei persoane fără a fi detectat, și i-aș înșela, facându-i să creadă o minciună, le-aș putea controla viețile! Exact acest lucru îl face Satan, de aceea trebuie să ne concentrăm eforturile de luptă împotriva minciunilor sale.

ELIBERAREA CELOR ÎNROBIȚI

Una dintre cele mai întâlnite obiecții față de eliberarea celor înrobiți făcută de Isus și de apostoli este aparenta lipsă de învățăături asupra acestui subiect în epistole. Aș vrea să ofer o altă perspectivă asupra acestei chestiuni, care ar putea ajuta la clarificarea ei, și să sugerez cum trebuie să înfruntăm influența demonică din viețile noastre și cum îi putem ajuta pe alții care sunt în aceeași situație,

Înainte de cruce, anumiți agenți împuterniciți divin, cum ar fi Isus și apostolii săi, a fost nevoie să preia autoritatea asupra puterilor demonice din lume. Dar, odată cu evenimentul răstignirii și al învierii s-a întâmplat ceva radical, care a schimbat pentru totdeauna natura conflictelor spirituale. Mai întâi, domniile și stăpânirile împărăției întunericului au fost biruite și dezarmate pentru totdeauna la moartea și învierea lui Isus (Coloseni 2:15). Înainte de cruce, "toată puterea... în cer și pe pământ" nu îi fusese încă dată lui Hristos. Totuși, Matei 28:18 ne asigură că Hristosul înviat are acum toată autoritatea. Datorită crucii, Satan este un dușman învins, el nu are nici o autoritate asupra celor ce sunt în Hristos. Afirmarea adevărului biruinței lui Hristos și al înfrângerii lui Satan este primul pas în vederea combaterii încercărilor vrăjmașului de a te intimida și de a te hărțui.

În al doilea rând, în moartea și în învierea lui Hristos, fiecare credincios este înviat împreună cu El și sade împreună cu El în locurile cerești (Efeseni 2:5,6). Tu nu mai ai nevoie de un agent exterior care să își exercite autoritatea pentru tine, întrucât tu locuiești în agentul special al lui Dumnezeu, Isus Hristos, care are toată autoritatea. Pentru a te opune diavolului, trebuie să înțelegi și să îți

însușești poziția și autoritatea ta în Hristos. Libertatea este moștenirea pe care o ai în calitate de creștin, motiv pentru care Pavel a scris:

"Și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți, și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești, mai pe sus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor" (Efeseni 1:18-21).

Atunci când Satan te hărțuiește, s-ar putea să fii înclinat să te complaci în umbrele propriei tale nefericiri, ca femeia cu a cărei rugăciune a început acest capitol, și să strigi către Dumnezeu să te elibereze, așa cum i-a eliberat Isus într-un chip miraculos, instantaneu, pe demonizații din Evanghelii. Dar, epistolele declară în mod clar că eliberarea ta a fost deja realizată în lucrarea lui Hristos săvârșită pe cruce și în învierea Lui. Aceasta era vestea bună pe care dorea Pavel să o transmită în rugăciunea sa. Întrucât ești cu Hristos în lumină, nu trebuie să trăiești din nou în umbră.

Tu ai datoria să îți exerciți autoritatea și să te împotrivești diavolului. Din poziția pe care o ai în Hristos, trebuie să te împotrivești diavolului, să nu mai ai nici o parte în planurile lui, să-ți mărturisești păcatul și să-i ierți pe cei ce te-au ofensat. Acești pași decisivi spre eliberarea ta și a celor cărora le slujești sunt cuprinși în partea a treia a acestei cărți.

Nu întâmplător, femeia care s-a autointitulat "O oaie pierdută" a ajuns să cunoască modul în care vedea Dumnezeu starea ei. Patru ani după acea rugăciune disperată, ea a scris un răspuns bazat pe modul în care a înțeles purtarea de grijă a lui Dumnezeu în Hristos. Cuvintele ei au ca temelie Scriptura. Fie ca ele să aducă niște raze de lumină în umbra vieții tale.

Draga mea oaie pierdută,

Tu mă întrebi unde mă aflu. Copilașul Meu, Eu sunt cu tine, și întotdeauna voi fi cu tine. Ești slab, dar în Mine ești tare. Te iubesc atât de mult, încât nu te pot lăsa să mori. Sunt atât de aproape de tine, că simt tot ceea ce simți tu.

Știu prin ce treci, întrucât și Eu trec prin aceleași stări, împreună cu tine, dar Eu te-am eliberat, iar tu trebuie să rămâi tare. Nu trebuie ca trupul tău să moară pentru ca dușmanii Mei să plece de la tine, ci să fii răstignit împreună cu Mine, iar astfel Eu voi trăi în tine, iar tu în Mine. Eu te voi călăuzi pe cărările neprihănirii. Copilul Meu, Eu te iubesc și nu te voi părăsi niciodată, pentru că ești cu adevărat al Meu.

Cu dragoste,

Dumnezeu

¹ Conversație cu Dr. Paul Hiebert, care predă la Școala de Misiune de la Fuller Theological Seminary, Pasadena, CA.

² Catatonie se caracterizează, în esență, printr-o stare de pasivitate

2. A-ți găsi calea în lume

În ultimii câțiva ani am ținut prelegeri în mai multe campusuri universitare din California de sud, la invitația organizației Campus Crusade for Christ. S-au împărțit broșuri prin care studenții erau invitați să ia parte la întruniri având ca temă influențele demonice din lumea de astăzi, dar scopul real al fiecărei întâlniri era să împărtășim cu auditoriul ceea ce a spus Hristos. Spre surprinderea mea, mai multe sute de studenți au umplut sala de conferințe. Aceștia nu erau adolescenți capricioși, sau persoane care să-l bombardeze pe orator cu întrebări (deși, la o întrunire recentă, un grup de sataniști s-a adunat afară ca să scandeze lozinci!). Ei n-au venit să-l asculte pe Neil Anderson, pentru că nu știau cine sunt. Aceste persoane erau sincer interesate de influențele demonice, un subiect care în urmă cu nici 20 de ani era luat în derâdere în cercurile culte.

În timp ce creștinii au pus sub semnul întrebării realitatea influențelor demonice în biserică, lumea s-a lansat în domeniul spiritual, abandonându-i-se cu nechibzuință. Lumea vestică trece printr-o mare schimbare a concepției despre lume, ceea ce s-a văzut cel mai bine la apariția mișcării New Age: acceptarea parapsihologiei ca știință, popularitatea în creștere a supranaturalului și pătrunderea din ce în ce mai mult a satanismului în cultura noastră. Misticismul de tip New Age, care a prins teren din anii 1960, o dată cu afluența religiilor orientale, a fost popularizat de Shirley MacLaine în *Dancing in the Dark* (Dansând în întuneric) și în *Out on a Limb* (Într-o Situație Limită) și de o mulțime de alte celebrități ale anilor 1980. În ziua de astăzi este un lucru aproape banal să-i auzi pe mediumi, în programele de la radio sau TV, lăudându-se cu ghizii lor spirituali (demoni).

Dar mișcarea New Age nu este doar o chestiune de celebritate. Filozofia New Age face incursiuni semnificative în domeniul afacerilor, în învățământ și chiar în religie, de-a lungul și de-a latul națiunii noastre. Nu de mult le-am cerut la doi studenți de-ai mei să ia parte, pentru un proiect academic, la o conferință New Age care se ținea două străzi mai încolo de școala noastră. Când au ajuns la ușă și au descoperit prețul de 65 dolari de persoană, s-au îndreptat spre ieșire. Atunci s-au apropiat de ei doi străini, spunând: "Ni s-a spus să vă dăm aceste bilete." Studenții mei, uimiți, au luat biletele și au intrat.

Ei mi-au relatat că unul dintre vorbitori i-a condus pe participanții la conferință într-un exercițiu de meditație. El le-a cerut tuturor să-și imagineze că un ghid spiritual vine lângă ei. Vorbitorul a încheiat spunând: "Acum, invitați-l pe ghidul vostru spiritual să intre în voi." Abia de mi-a venit să cred! Diavolul lansează invitații la altar, la o distanță de numai două străzi de Universitatea Biola!

PERSPECTIVA ASUPRA LUMII ÎN DOUĂ DOMENII SUPRAETAJATE

Lumea vestică vede astăzi realitatea în două niveluri supraetajate (vezi Figura a). Nivelul de sus este lumea transcendentă, unde își au reședința duhurile și vârcolacii, o lume care este înțeleasă prin religie și misticism. Nivelul de jos este lumea empirică, lume care este înțeleasă prin știință și simțurile fizice. Potrivit mentalității celor două târâmuri suprapuse, lumea spirituală nu are nici o legătură practică cu lumea naturală: noi am exclus-o din înțelegerea realității. Majoritatea încercărilor de integrare a teologiei cu psihologia vorbesc numai despre Dumnezeu și despre omenire (decăzută și răscumpărată) și exclud activitatea Satanei și a demonilor.

În contrast puternic cu secularismul strict al Vestului, **două treimi din locuitorii planetei au o viziune orientală asupra lumii.** Ei trăiesc și acționează cu credința că forțele spirituale sunt o realitate de zi cu zi. Acești oameni caută să potolească mânia zeilor aducându-le jertfe de pace și practică ritualuri religioase pentru a respinge spiritele rele. Pentru oamenii obișnuiți aparținători popoarelor lumii a treia, practica religioasă sau superstiția are mai multă relevanță practică în viața zilnică decât știința.

Lumea transcendentă a

lui Dumnezeu și a

forțelor spirituale

Religie

MIJLOCUL EXCLUS

Lumea empirică a simțurilor

Știință

Figura a

Este ușor pentru cei crescuți în Occident să respingă concepția orientală asupra lumii, considerând-o inferioară, bazându-se pe succesul lumii occidentale. Totuși, ambele sisteme sunt lumești, și nici unul nu reflectă realitatea biblică. Între cele două târâmuri se află ceea ce Dr. Paul Hiebert numește "mijlocul exclus", lumea reală a forțelor ce acționează pe Pământ. În concepția noastră despre lume trebuie să facem loc și împărăției întunericului, deoarece în realitate nu există nici un "mijloc exclus"!

Pentru a ilustra modul în care această mentalitate laică, potrivit căreia sunt numai două nivele ale realității, a afectat gândirea unor creștini din Vest, vă voi povesti ce i s-a întâmplat unei tinere inteligente, pe nume Dee, fiica unui pastor. Ea s-a îmbolnăvit, iar simptomele fizice pe care le prezenta au primit ulterior diagnosticul de scleroză multiplă. Când am auzit de starea lui Dee și de perspectiva de a-și trăi tot restul vieții sub apăsarea acestei boli epuizante, am simțit aceeași durere sufletească pe care trebuie să o fi simțit și părinții ei. M-am rugat pentru Dee, dar nu mi-o puteam scoate din cap. Data următoare când am avut ocazia s-o văd, i-am pus câteva întrebări.

"Când ți-ai dat seama prima oară de simptome?" Am întrebat-o.

"Am început să simt primele senzații de amorțire imediat după un moment deosebit de părtășie pe care l-am avut cu Dumnezeu," mi-a răspuns Dee.

"Ce a fost atât de deosebit în legătură cu părtășia ta din acea zi?"

"Îmi părea puțin rău pentru mine pentru că nu ajunsesem la statura spirituală a părinților mei. În aceea zi am citit din 2 Corinteni cap. 12, unde Pavel ne spune despre țepușul pe care îl avea în trup. Pavel a spus că puterea lui Dumnezeu a fost făcută desăvârșită în slăbiciunea lui. Îmi doream și eu puterea lui Dumnezeu în viața mea, așa că l-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea un țepuș în trup."

"L-ai rugat pe Dumnezeu să-ți dea un țepuș în trup?" Am încercat să-mi maschez șocul.

Da."

"Știi ce era țepușul din trupul lui Pavel?"

"Un fel de problemă fizică, nu-i așa?"

"Ei bine, nu ni se spune cum s-a manifestat, dar 2 Corinteni 12:7 afirmă clar că era "un sol al Satanei", pur și simplu un înger al

Satanei, un demon! Pavel nu l-a cerut niciodată, de fapt s-a rugat de trei ori ca să fie luat de la el. Dee, eu cred că Satan a profitat de rugăciunea ta nebiblică și te-a năpăstuit cu aceste simptome. Îți recomand cu toată convingerea să renunți la rugăciunea ta de a avea un țepuș în trup și să te rogi ca orice influență a Satanei să fie îndepărtată din viața ta."

Dee a primit sfatul meu și ne-am rugat împreună. A început să se simtă mai bine aproape imediat. Simptomele au dispărut, și ea și-a reluat activitatea, normal. După câteva luni, simptomele au reapărut. Atunci am îndrumat-o printr-o procedură mai completă, parcurgând pașii spre libertate așa cum sunt prezentați în partea a treia a acestei cărți. Astăzi Dee este liberă.

Reacția inițială a tatălui lui Dee la boala ei a fost tipică pentru mulți creștini din occident care percep viața prin filtrul fenomenelor naturale: "Niciodată n-am luat în considerare faptul că starea lui Dee ar putea fi cauzată de o problemă spirituală". Din același motiv, unii oameni susțin că "însănătoșirea" lui Dee a fost ameliorarea unei boli fizice, și nu eliberarea dintr-o legătură demonică.

Nimeni nu ne-a spus că lumea spirituală are influență fără doar și poate asupra lumii naturale. Noi am preluat fără rezerve concepția laică de viață a Occidentului. Mulți creștini fie că exclud complet supranaturalul din concepția lor de viață, fie îl încadrează în transcedental, de unde nu va avea nici o influență asupra vieților lor. Procedând așa, ei nu numai că exclud puterea lui Dumnezeu din teologia și practica lor, ci mai mult, explică toate eșecurile umane - chiar pe cele pricinuite de influențe demonice, cum au fost simptomele lui Dee - ca fiind rezultatul unor cauze psihologice sau naturale.

TRĂIND ÎN ZONA MIJLOCULUI EXCLUS

Perspectiva creștină asupra lumii percepe viața prin prisma Scripturii, nu prin cea a culturii sau a experienței. Sfânta Scriptură ne învață în mod clar că forțele spirituale, supranaturale, lucrează în lumea naturală. De exemplu, aproximativ un sfert dintre toate vindecările înregistrate în Evanghelia după Marcu au fost de fapt eliberări de sub influența activității demonice. Femeia pe care

Mântuitorul a vindecat-o în Luca 13:11,12 fusese stăpânită de "un duh de neputință" timp de 18 ani.

Pe lângă Dee și simptomele ei, mulți oameni pe care i-am consiliat au venit cu probleme fizice ce au dispărut la scurt timp după ce am rezolvat problema influenței demonice. Simptomele cele mai obișnuite pe care le-am văzut sunt durerile de cap, amețeala și dureri în tot corpul.

În cartea sa *Posesiunea Demonică și Creștinul* (*Demon Possession and the Christian*), C. Fred Dickason relatează o întâmplare asemănătoare episodului cu Dee. El vorbește despre un pacient ce prezenta simptome de scleroză multiplă, ca rezultat al demonizării.¹ De asemenea, am o prietenă care a avut parte de aceeași poveste a simptomelor de scleroză multiplă, care au dispărut atunci când conflictul spiritual a fost rezolvat. Când simptomele au reapărut după mai multe luni, ea a fost capabilă să se ocupe de ele și să le îndepărteze în aceeași zi.

Eu nu spun că toată lumea care este bolnavă sau suferindă este terorizată de un demon. Aceasta trece deja spre stratul transcendent. Dar am convingerea că mulți creștini luptă fără succes cu simptomele fizice prin mijloace naturale, când esența problemei și soluția sunt de natură spirituală.

Faptul că Isus ne-a lăsat "în lume" (Ioan 17:11) să ne luptăm împotriva "duhurilor răutății care sunt în locurile cerești" (Efeseni 6:12) este o realitate actuală. Forțele supranaturale lucrează pe planeta Pământ. Noi trăim în lumea fenomenelor naturale, dar suntem implicați într-un război spiritual. Mijlocul exclus este exclus numai în mintea noastră obișnuită să gândească pe baza principiilor laice, nu și în realitate.

A deveni spiritual fără Dumnezeu

În ultimele trei decenii oamenii din Occident au început să-și dea seama că sunt mai multe laturi ale vieții decât a dezvoltat știința sau decât au putut cunoaște prin intermediul simțurilor, și, bineînțeles, au dreptate. La prima vedere, această sete de cunoaștere ar putea să sune încurajator pentru aceia dintre voi cu o viziune creștină asupra lumii, dar de fapt aceiași oameni care sunt deziluzionați de lumea

materialistă sunt deziluzionați și de religia tradițională. În loc să se întoarcă spre Hristos și spre biserica Lui, **ei își umplu vidul spiritual cu un ocultism demodat, îmbrăcat în veșmintele moderne ale parapsihologici, ale sănătății holistice, ale misticismului răsăritean și ale unor numeroase culte care defilează sub drapelul mișcării New Age.**

Încercarea oamenilor de a-și împlini nevoile spirituale fără Dumnezeu nu este ceva nou. Hristos S-a confruntat cu o formă laică de iudaism, în timpul misiunii Sale pământești de slujire a omenirii, care era legat de tradiții, și nu de Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Conducătorii religioși ai timpului nu L-au recunoscut pe Mesia ca pe Mântuitorul lor spiritual. Ei au perceput opresorul ca fiind Roma, nu Satana, dumnezeul acestei lumi. Dar Isus a îmbinat cele două straturi când "Cuvântul S-a făcut trup" (Ioan 1:14). El a fost cel care a venit să nimicească lucrările Satanei (1 Ioan 3:8), nu pe Cezar.

Acum, ca și atunci, centrul concepției laice de viață este sinele: "Cu ce mă voi alege din asta? Cine se va îngriji de trebuințele mele? Eu fac ce vreau eu." Chiar și un creștin care acționează în această sferă este stimulat de ambiție egoistă și de mândrie.

Apostolul Petru este un exemplu evident al luptei ce se dă între existența orientată spre sine și viața centrată în jurul lui Hristos. La numai câteva momente după ce Petru a mărturisit adevărul fundamental al mesianității lui Isus, Fiul Dumnezeului celui viu (Matei 13-16), el s-a găsit dintr-o dată de partea forțelor întunericului. După ce îl binecuvântase pe Petru pentru mărturisirea sa nobilă, Isus i-a anunțat, pe el și pe ceilalți ucenici, despre suferința și moartea care îl așteptau la Ierusalim. "Și Petru L-a luat de o parte și a început să-L mustre, zicând: Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu ți se întâmple așa ceva" (Matei 16:22).

Isus a răspuns: "Înapoia Mea, Satano: tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri ale oamenilor" (Matei 16:23).

Reproșul de neuitat al lui Isus pare a fi de o duritate extremă, dar faptul că El a identificat sursa satanică a cuvintelor lui Petru descrie într-un mod precis și corespunzător caracterul sfatului pe care încerca să-l dea Petru: "Salvează-te cu orice preț. Sacrifică datoria în favoarea propriului interes, și cauza pentru care ai venit în lume în favoarea confortului personal." În principiu, sfatul lui Petru era satanic,

pentru că scopul principal al Satanei este să încurajeze interesul propriu ca obiectiv primordial al omului. Satan este numit prințul lumii acesteia, pentru că lumea contemporană este condusă de interesul pentru propria persoană. El este numit pârâșul fraților, pentru că el nu crede că un copil al lui Dumnezeu poate avea o motivație mai înaltă decât folosul personal. Aproape că îl poți auzi șuierând: "Toți oamenii sunt egoiști în inima lor, toți au un preț. Unii pot rezista mai mult decât alții, dar în cele din urmă fiecare va prefera folosul său, nu pe cel al lui Dumnezeu."

Acesta este crezul Satanei, și din nefericire prea mulți creștini îi confirmă declarațiile. Satan i-a înșelat, făcându-i să creadă că ei se slujesc pe sine, pe când ei slujesc lumii, firii pământești și diavolului.

Dar, viziunea creștină e centrată pe altceva. Isus se opune perspectivei umaniste, de slujire a propriului eu, și ne invită să privim lumea prin cruce. Numai din acest centru poți scăpa de sclavia celui a cărui unică intenție este "să fure, să junghe și să prăpădească" (Ioan 10:10).

OMUL PRIVIT DIN PERSPECTIVA CRUCII

Adam a fost primul muritor căruia i-a fost insuflată de către șarpe ideea că ar putea "fi ca Dumnezeu" (Geneza 3:5), ceea ce este esența concepției seculare despre viață, centrată în jurul sinelui, concepție pe care o promovează Satan. Nenumărați alți oameni, de la Adam încoace, au fost ademeniți să creadă că sunt proprii lor dumnezei, iar astăzi mișcarea New Age promovează această minciună la scară mare, internațională.

Cu toate acestea, relatarea biblică a creației stabilește în mod clar că numai Dumnezeu, Creatorul, este Dumnezeul cel adevărat. Adam și urmașii săi nu sunt dumnezei. Noi suntem ființe create, care nu pot exista separat de Dumnezeu. Adam a devenit o făptură vie atunci când Dumnezeu i-a dat suflare de viață, el era viu din punct de vedere fizic și spiritual, dar nu era dumnezeu. Dumnezeu i-a spus că dacă va mânca din pomul cunoștinței binelui și răului, va muri negreșit, dar Satana i-a spus că Dumnezeu nu a știut despre ce vorbește, și că mâncarea fructului oprit va elibera potențialul său

dumnezeiesc. Adam a mâncat și a murit, nu fizic, la început, ci spiritual. Păcatul lui l-a despărțit de Dumnezeu, ceea ce a fost ilustrat într-un chip dramatic prin izgonirea lui din Grădina Edenului.

De la Adam încoace, fiecare om care vine pe lume se naște viu din punct de vedere fizic, dar mort din punct de vedere spiritual (Efeseni 2:1). Despărțit de Dumnezeu, omul încearcă în zadar să găsească sensul și scopul vieții prin existența sa fizică. El devine propriul său dumnezeu, la scară mică, trăsăturile vieții sale fiind mândria, exaltarea propriei persoane și independența față de Dumnezeu, care L-a creat. "Eu îmi voi alege scopul, îmi voi crea propria mea identitate, voi trăi cum îmi place", afirmă el cu încredere. Acesta este cadrul de referință de la care a plecat Petru când a insistat ca Isus să se salveze pe sine. Ideea diabolică prin care omul este făcut propriul dumnezeu stă în miezul concepției seculare de viață, inspirată de Satan și, totodată, veriga principală în lanțul robiei spirituale față de împărăția întunericului.

Încercarea omului de a fi propriul său dumnezeu este o problemă, pentru că omul nu a fost niciodată făcut pentru aceasta. Lui îi lipsesc atributele necesare pentru a-și hotărî singur destinul. Chiar lipsit de păcat, Adam, din punct de vedere spiritual, în grădina Edenului, nu era înzestrat pentru a fi propriul său dumnezeu, cu atât mai puțin noi, cei născuți după aceea, care am intrat în lume morți din punct de vedere spiritual. În opoziție cu ceea ce ne spune mișcarea New Age, noi nu am avut niciodată potențialul de a fi dumnezei, nici nu îl avem acum și nu-l vom avea niciodată. Numai Dumnezeu poate exista în această capacitate.

Dacă dorești să trăiești în libertate, să ieși de sub sclavia lumii, a cărnii și a diavolului, această verigă de bază a lanțului trebuie sfărâmată. Concepția egoistă seculară despre viață, pe care Satan și emisarii săi o promovează peste tot, trebuie să fie înlocuită de perspectiva pe care Isus a prezentat-o ucenicilor săi în urma reproșului lui Petru, care îl îndemna pe Isus să Se cruce pe Sine.

"Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine, o va câștiga. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său? Căci Fiul omului are să vină în

slava Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecare după faptele lui" (Matei 16:24-27).

Următoarele șase îndemnuri ce reies din cele spuse constituie perspectiva de la cruce. Ele sunt îndrumări fundamentale pentru cei ce vor să fie liberi de robia sistemului lumesc și de diavolul ce îl inspiră. Rămâi în lumina biruinței crucii și îți vei găsi cu succes calea în această lume întunecată.

Lepădarea de sine

Lepădarea de sine nu este jertfirea de sine. Fiecare student, atlet sau membru al unei secte practică jertfirea de sine, abținându-se de la a consuma substanțe dopante și de la activități care l-ar putea împiedica să-și atingă scopul. Problema e că scopul final al jertfirii de sine este promovarea propriei persoane: primirea unei note bune, doborârea unui record, obținerea unui statut și recunoașterea meritelor personale.

Isus vorbea de jertfirea de sine în esențiala luptă a vieții: lupta pentru tron, bătălia pentru cine este Dumnezeu de fapt în viața unui om. Isus nu intră în această luptă, pentru că a câștigat-o deja. El s-a așezat pe tron și ne invită plin de îndurare să fim părtași cu El la aceasta. Până când nu renunțăm la ceea ce nu a fost niciodată menit să fie al nostru, adică la rolul de Dumnezeu al vieților noastre, nu vom avea deloc pace cu noi înșine și cu Dumnezeu și nu vom fi niciodată liberi.

Nu ai fost conceput să trăiești independent, ci dependent de Dumnezeu, iar sufletul tău nu a fost conceput să fie stăpân. Fie că îi vei sluji lui Dumnezeu și împărăției Lui, fie lui Satan și împărăției lui. Când te lepezi de tine însuși, îl inviți pe Dumnezeu să ocupe tronul vieții tale, să ocupe ceea ce este de drept al Său, pentru ca tu să poți funcționa ca o persoană vie în Hristos. Lepădarea de sine este crucială, pentru a ajunge la libertatea spirituală.

la-ți crucea în fiecare zi

Crucea pe care trebuie să o luăm în fiecare zi nu este crucea noastră, ci crucea lui Hristos. Noi ne identificăm îndeaproape cu

crucea Sa, pentru că am fost răstigniți împreună cu Hristos, și nu mai trăim noi, ci Hristos trăiește în noi (Galateni 2:20). Prin crucea Sa avem iertare de faptele noastre și eliberare de trecutul nostru. Noi suntem iertați pentru că am murit împreună cu El. Datorită crucii, noi suntem îndreptățiți și sfințiți.

A ne lua crucea în fiecare zi înseamnă a recunoaște în fiecare zi că îi aparținem lui Dumnezeu. Noi am fost cumpărați prin sângele lui Isus Hristos (1 Petru 1:18,19). Atunci când luăm crucea, afirmăm că identitatea noastră nu se bazează pe existența noastră fizică, ci pe relația noastră cu Dumnezeu. Noi suntem declarați copii ai lui Dumnezeu (1 Ioan 3:1-3), iar viața noastră este în Hristos (Coloseni 3:3,4).

Drept urmare a faptului că recunoaștem aceasta, noi încetăm să mai facem voia noastră, pentru a trăi zilnic o viață plăcută Tatălui nostru Ceresc. Noi nu mai încercăm să devenim ceva ce nu suntem, ci ne odihnim în lucrarea desăvârșită a lui Hristos, care ne-a dat o identitate atât de deosebită.

Urmează-L pe Hristos

A căuta să biruiești sinele prin eforturi personale este o luptă fără speranță. Sinele nu va putea niciodată să lucreze împotriva sinelui, pentru că un sine independent, motivat de firea pământească, încă mai vrea să fie Dumnezeu. Noi trebuie să-L urmăm pe Hristos, lăsându-ne conduși de Duhul Sfânt pe calea morții față de sine, după cum a scris Pavel: "Căci noi cei vii, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor" (2 Corinteni 4:11).

Chiar dacă pare o cale destul de deprimantă, eu vă asigur că nu este așa. A fi cunoscut de Domnul și a-L urma ca o oaie ascultătoare, dependentă de El, e un lucru extraordinar (Ioan 10:27). Faptul că suntem conduși de Duhul lui Dumnezeu, chiar când aceasta duce la experiența dureroasă a morții față de sine, este asigurarea faptului că suntem fii (Romani 8:14). Nu am fost concepuți să existăm independenți, despărțiți de Dumnezeu. Numai când ne bizuim pe El și suntem dispuși să îl urmăm pe Hristos suntem împliniți, având

libertatea de a dovedi că voia lui Dumnezeu este bună, plăcută și desăvârșită (Romani 12:2).

Sacrifică viața de acum pentru cea viitoare

Dacă vrei să-ți salvezi viața pământească (viață care își află identitatea și valoarea în poziții sociale, titluri, realizări, averi și bunăstarea lumii), o vei pierde. În cel mai bun caz poți avea aceste valori vremelnice pe durata acestei vieți, dar vei pierde totul în ce privește veșnicia. Mai mult, toate eforturile tale de a poseda aceste comori pământești te vor face să pierzi tot ceea ce poate fi al tău în Hristos. Dacă ținta ta este lumea aceasta, asta-i tot ce vei obține, iar în cele din urmă o vei pierde și pe ea. Dacă ținta ta este lumea viitoare, Dumnezeu îți va da în plus și viața de aici. Pavel a făcut o declarație asemănătoare: "Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare" (1 Timotei 4:8).

Sacrifică plăcerea pentru lucruri pentru a câștiga plăcerea pentru viață

Ce ai dori în schimb pentru manifestarea roadei Duhului în viața ta? Ce bun material, ce poziție sau titlu ai dori în schimb pentru bucuria, pacea și pentru răbdarea de care te bucuri în Hristos? "Nimic", probabil că am spune cu toții. Totuși, cum răspunzi tu în viața de zi cu zi la aceste întrebări? În ce îți investești cea mai mare parte din timpul, din energia și din banii tăi: în strădanii ce urmăresc scopuri temporare sau în acțiuni ce vor avea consecințe eterne? De cele mai multe ori scopul principal al oamenilor decăzuți este să fie fericiți în ceea ce îi aseamănă cu animalele, decât să fie binecuvântați făcându-se copii ai lui Dumnezeu.

Isus a discutat despre conflictul acesta chiar cu Măria și cu Marta, două persoane foarte apropiate de El (Luca 10:38-42). În timpul vizitei lui Isus, Marta era preocupată de lucrurile materiale, concentrată asupra pregătirii și servirii mesei, în timp ce Măria și-a concentrat atenția asupra lui Isus și asupra cuvintelor Lui. Marta avea

tendința de a iubi lucrurile pământești și de a se folosi de oameni, dar Isus a spus că Maria alesese "partea cea bună" (v. 42), iubind oamenii și folosindu-se de lucrurile pământești. Victoria asupra sinelui vine atunci când învățăm să îi iubim pe oameni și să ne folosim de lucruri, fără a le încurca pe acestea între ele.

Sacrifică efemerul pentru a câștiga eternul

Probabil că semnul cel mai clar al maturității spirituale este capacitatea de a amâna răsplățile. Evrei 11:24-26 spune: "Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire." Este cu mult mai bine să știm că suntem copiii lui Dumnezeu decât să câștigăm tot ceea ce lumea spune că este de valoare. Chiar dacă a-L urma pe Hristos ne poate aduce greutate în această viață, El ne va răsplăti în veșnicie.

Minciuna fundamentală a lui Satan este aceea prin care te convinge că poți să fii stăpân peste viața ta, iar robia finală este să te determine să trăiești ca și cum minciuna lui ar fi un adevăr. Oricând trăiești fără să-ți recunoști dependența de Dumnezeu, concentrându-te asupra ta însuși și nu asupra crucii, preferând valorile temporare, și nu cele eterne, Satan are de câștigat. Soluția pe care o dă lumea acestui conflict de identitate este să dea cât mai multă importanță sinelui, în același timp lipsindu-L pe Dumnezeu de ocazia de a-și lua locul ce i Se cuvine, de Domn. Satan nici n-ar putea fi mai mulțumit, întrucât acesta a fost planul lui de la început.

¹ C. Fred Dickason, *Demon Possession and the Christicm*, Chicago, Moody Press, 1987, pp. 226-227.

3. Ai tot dreptul să fii liber

Lydia este o femeie de vârstă mijlocie, care a fost determinată de la început să pășească cu stângul în viață. În toată viața ei de creștină a fost urmărită de amintiri ale abuzului ritual și sexual, la care a fost expusă în copilărie. Când a venit să mă vadă, imaginea ei despre sine, atât de afectată, nu părea să aibă vreo șansă de îmbunătățire. În timp ce îmi povestea viața ei, Lydia nu părea prea emoționată, dar cuvintele trădau o disperare fără margini.

"Cine ești tu, Lydia? Cum te percepi pe tine însăși?" am întrebat-o când a terminat.

"Sunt rea, a răspuns ea cu stoicism. Nu sunt de folos nimănui. Oamenii îmi spun că sunt rea și că tot ce pot face este doar să aduc necazuri."

"Nu ești rea, am contrazis-o. Cum poate un copil al lui Dumnezeu să fie rău? Așa te percepi tu pe tine însăși?" Lydia dădu din cap afirmativ.

M-am întins după o foaie tipărită de hârtie ce conține mai multe afirmații despre identitatea noastră în Hristos, bazate pe versete biblice, și i-am înmănat-o Lydiei. (Aceste afirmații se găsesc la sfârșitul cărții.) "Aș dori să citești chiar acum aceste afirmații, cu voce tare, am îndemnat-o. Ele îți vor aduce aminte de identitatea ta biblică."

Lydia a luat hârtia și a început să citească prima afirmație, oarecum greoi: "Eu sunt s-s-sarea pă...". Dintr-o dată înfățișarea ei s-a schimbat. Și-a ridicat privirea și a rostit batjocoritor: "În nici un caz, nemernicule!"

Nu e niciodată plăcut să-l vezi pe cel Rău exprimându-și personalitatea sa urâtă printr-o victimă ca Lydia, dar am preluat autoritatea asupra lui prin rugăciune în numele lui Hristos și am îndrumat-o pe Lydia spre pașii către libertate. Ea a reușit să câștige o nouă perspectivă asupra identității ei în Hristos. Dându-și seama că ea este în primul rând rezultatul lucrării lui Hristos de pe cruce și nu victima trecutului ei, Lydia a reușit să arunce lanțurile robiei ei spirituale și să înceapă să trăiască în concordanță cu adevărata ei identitate de copil al lui Dumnezeu.

Mai târziu ea mi-a povestit că acea foaie de hârtie pe care i-am cerut s-o citească a părut că dispare din fața ei, atunci când a

început s-o citească. Aveau oare hârtia sau afirmațiile tipărite pe ea ceva magic? Nu, era doar o hârtie cu cerneală pe ea, dar faptul că Lydia devenea conștientă de identitatea ei în Hristos avea o însemnătate infinită. Satan a înșelat-o, făcând-o să creadă că era fără nici o valoare și rea, lucruri care erau minciuni. El a căutat s-o împiedice cu orice preț să citească acele afirmații adevărate despre identitatea ei de copil al lui Dumnezeu. El știa că adevărul lui Dumnezeu va dezarma minciuna lui, tot la fel cum lumina dezarmează întunericul, și de aceea nu avea de gând să se dea bătut fără luptă.

Nimic nu este mai important pentru eliberarea ta din robia Satanei decât înțelegerea și susținerea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut pentru tine în Hristos și a ceea ce te-au făcut ele să fii. Noi trăim cu toții în conformitate cu identitatea pe care percepem că o avem. De fapt, **nimeni nu se poate comporta în mod constant într-un mod care nu este în concordanță cu modul în care se percepe pe sine.** Atitudinea, acțiunile, răspunsurile, reacțiile față de împrejurările vieții sunt determinate de modul în care omul se percepe pe sine, în mod conștient sau inconștient. Dacă te vezi ca victima lui Satan și a comploturilor lui, lipsită de ajutor, vei trăi ca o victimă a lui și vei fi robul minciunilor lui, dar dacă te vezi ca un copil iubit cu drag și acceptat al lui Dumnezeu, așa cum ești, vei și trăi ca un copil al lui Dumnezeu.

În capitolul de față intenționez să scot în evidență câteva aspecte cruciale ale identității pe care o avem în Hristos. Mulți dintre dumneavoastră și-au însușit deja înăuntrul lor adevărurile biblice rezumate aici, iar pentru alții această secțiune va fi puțin cam greoaie, din cauza conținutului ei doctrinal. Cu toate acestea, îndemnul meu este să nu sari peste acest capitol, pentru a ajunge la capitolele mai practice, deoarece aceste principii sunt esențiale pentru obținerea eliberării în conflictul spiritual pe care îl ai în calitate de copil al lui Dumnezeu. Conceptul identității și maturității spirituale în Hristos este atât de vital, că îți sugerez din nou să parcurgi *Biruință Asupra întunericului*, în paralel, în timpul citirii acestei cărți.

Ai un destin veșnic fericit

Omul este alcătuit din cel puțin două părți: sinele său material și sinele său spiritual. Partea din afară a omului constă în trupul său fizic, iar partea sa lăuntrică în suflet/duh: capacitatea de a gândi, de a simți, de a alege (mintea, sentimentele și voința sunt identificate adesea ca părți constitutive ale sufletului) iar capacitatea de a te raporta la Dumnezeu ține de duh. Trupul omului este unit cu sufletul/duhul său, lucru ce îl face viu din punct de vedere fizic. Sufletul/duhul creștinului este, ca rezultat al convertirii sale, în comuniune cu Dumnezeu, ceea ce înseamnă că este viu din punct de vedere spiritual.

Când Dumnezeu l-a creat pe Adam, acesta era viu din toate punctele de vedere - atât fizic cât și spiritual, dar, din cauza păcatului lui Adam și a morții sale spirituale ce a urmat, fiecare om care apare pe lume se naște viu din punct de vedere fizic, dar mort din punct de vedere spiritual. Omului despărțit de Dumnezeu, i-a lipsit în viață prezența și înțelepciunea lui Dumnezeu, așa că a învățat să trăiască independent, fără Dumnezeu, concentrându-și toată atenția asupra propriilor interese. Această independență, deprinsă de om, este numită în Scriptură "fire pământească".

Când te-ai născut din nou, sufletul/duhul tău s-a unit cu Dumnezeu, iar tu ai devenit viu din punct de vedere spiritual, la fel de viu cum a fost Adam în grădina Edenului, înainte de a muri spiritual. Epistola către Efeseni declară în mod repetat că tu ești acum în Hristos, și Hristos este în tine. Întrucât Hristos din tine este veșnic, viața spirituală pe care ai primit-o de la el este veșnică. Nu trebuie să aștepti până la moarte pentru a primi viața veșnică, pentru că o ai chiar acum! Lui Satan i-ar plăcea să te facă să crezi altceva, dar el nu-ți poate lua viața veșnică pentru că nu ți-l poate lua pe Isus, care a promis că nu te va lăsa și nu te va părăsi niciodată (Evrei 13:5).

Ești schimbat din păcătos în sfânt

Ai auzit vreodată pe vreun creștin vorbind despre sine ca despre "un simplu păcătos mântuit prin har"? Ai vorbit vreodată despre tine în felul acesta? Dacă te percepi ca pe un păcătos, vei păcătui; ce te-ai aștepta să facă un păcătos? În cel mai bun caz, viața ta creștină va fi mediocră, vei fi doar puțin deosebit de un necreștin,

dezorientat de sentimentul înfrângerii. Satan va profita de ocazie pentru a continua să te împovăreze cu vinovăție, pentru a te convinge că ești sortit unei existențe spirituale cu multe urcușuri și coborâșuri. În postura de creștin înfrânt, îți vei mărturisi păcatul, luptându-te pentru a fi mai bun, dar în interior vei admite că ești doar un păcătos mântuit prin har, care rabdă până la răpire.

Oare, într-adevăr, asta suntem noi? Nicidecum! Biblia nu spune că cei credincioși sunt păcătoși, nici măcar păcătoși mântuiți prin har. Credincioșii sunt numiți sfinți, care păcătuiesc doar ocazional. Noi devenim sfinți în momentul mântuirii (prin justificare), și trăim ca sfinți în experiența noastră zilnică (prin sfințire), continuând să credem ceea ce a făcut Dumnezeu și să afirmăm ceea ce suntem noi în Hristos. Dacă nu reușești să-ți dai seama că ești un copil al lui Dumnezeu, te vei lupta în zadar să trăiești ca și cum ai fi într-adevăr unul, iar lui Satan nu-i va fi prea greu să te convingă că nu ești diferit față de cum erai înainte de a fi în Hristos și că nu ai nici o valoare înaintea lui Dumnezeu sau a altcuiva. Însușirea prin credință a acestei transformări radicale ce a avut loc cu identitatea ta interioară, prin care din păcătos ai devenit sfânt, va avea un efect puternic pozitiv asupra modului în care te împotrivești zilnic păcatului și lui Satan.

Ești părtaș firii dumnezeiești

Efesenii 2:1-3 descrie natura ta *anterioară* venirii tale la Hristos: "Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului... și, eram din fire copii ai mâniei". Înainte de a deveni creștini, însăși firea noastră era păcat, iar rezultatul acestui păcat era moartea (despărțirea de Dumnezeu). Astfel, noi ne slujeam nouă înșine, și, bineînțeles, lui Satan.

Dar, când am fost mântuiți, Dumnezeu ne-a schimbat în însăși esența noastră; am devenit "părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte" (2 Petru 1:4). Nu mai ești în firea pământească; ești în Hristos. Înainte de convertire aveai o fire păcătoasă, dar acum ești părtaș al firii divine a lui Hristos. Nu ești nici veșnic, nici divin, dar ești unit pe veșnicie cu divinitatea lui Hristos. Iată cum a spus Pavel lucrul acesta: "Odinioară erați în

întunerec; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii" (Efeseni 5:8). "Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă" (2 Corinteni 5:17). În fața acuzațiilor lui Satan că nu ne deosebim de necreștini, trebuie să credem și să trăim în concordanță cu faptul că suntem deosebiți de ei pentru veșnicie, în Hristos.

În Noul Testament, identitatea ta dinaintea de a-L primi pe Hristos este descrisă ca vechiul tău eu ("omul vechi" în versiunea englezească, King James). Când ai fost mântuit, vechiul tău eu, care a fost stimulat să trăiască fără de Dumnezeu, fiind deci caracterizat de păcat, a murit (Romani 6:6), iar în locul său a luat ființă un nou eu, stimulat de noua ta identitate în Hristos și caracterizat prin dependență de Dumnezeu (Galateni 2:20).

Pentru a rupe relația ta cu păcatul, de care era de fapt stăpânit, vechiul tău eu a trebuit să moară. Faptul că ești o făptură nouă nu înseamnă că ești fără păcat (1 Ioan 1:8), dar, întrucât vechiul tău eu a fost răstignit și îngropat cu Hristos, nu mai este *necesar* să păcătuiești (1 Ioan 2:1); doar atunci când alegi să acționezi independent, fără de Dumnezeu, păcătuiești.

Poți avea biruință asupra firii pământești și a păcatului

Moartea față de păcat a încheiat relația cu păcatul ca stăpân, dar nu a făcut să înceteze existența păcatului. Păcatul este încă viu, puternic și atrăgător, dar puterea și autoritatea lui au fost zdrobite (Romani 8:2). Mai mult, nici firea pământească, acea parte din tine ce s-a deprins să trăiască independent, înainte de a-L întâlni pe Hristos, nu a murit. Amintiri, obiceiuri, reflexe condiționate și tipare de gândire ce te îndeamnă să te concentrezi asupra interesului propriu au rămas încă impregnate în creierul tău. Acum nu mai ești *în firea pământească*, așa cum era vechiul tău eu, ci ești *în Hristos*, dar poți încă să alegi în fiecare zi să *umbli potrivit firii pământești* (Romani 8:12,13), cedând acelor îndemnuri vechi de a te sluji pe tine și nu pe Dumnezeu. Tu ești răspunzător de răstignirea firii pământești (Romani 8:13) în fiecare zi, formându-ți tipare noi de gândire în locul celor vechi, prin înnoirea minții tale (Romani 12:2).

În ciuda faptului că ești mort față de păcat, atractivitatea puternică a păcatului s-ar putea să te facă încă să lupți cu sentimentul că ești mai viu față de păcat decât față de Hristos. Totuși, Romani 6:1-11 ne învață că ceea ce este adevărat despre Domnul Isus Hristos este adevărat și despre noi, în ceea ce privește relația noastră față de păcat. Dumnezeu Tatăl "L-a făcut păcat" pe Fiul Său pentru ca toate păcatele lumii - trecute, prezente și viitoare — să cadă asupra Lui (2 Corinteni 5:21). Când El a murit pe cruce, păcatele noastre erau asupra Lui, dar, când a ieșit din mormânt, El nu mai avea nici un păcat asupra Lui. Când s-a dus la Tatăl, Hristos nu avea nici un păcat asupra Lui, iar acum, când șade la dreapta Tatălui, nu are nici un păcat asupra Sa.

Când găsim o făgăduință în Biblie, o cerem pentru noi. Când ajungem la o poruncă, o ascultăm, iar când citim un adevăr, îl credem. Versetele din Romani 6:1 -11 nu sunt porunci ce trebuie ascultate, ci sunt adevăruri ce trebuie crezute. Hristos a murit deja față de păcat; tu, pentru că ești în El, ai murit, de asemenea, față de păcat. **Nu poți muri față de păcat, pentru că ești deja mort;** poți doar să crezi lucrul acesta. Am întâlnit mulți creștini care încă încearcă să moară față de păcat, motiv pentru care viețile lor sunt nefericite și neroditoare, pentru că ei încă se luptă să facă ceva ce a fost făcut deja.

Observați folosirea timpului trecut pentru verbele din textul de la Romani 6:1-11 (italicele autorului): "Noi, care *am murit* față de păcat" (v. 2); "Toți câți *am fost botezați* în Isus Hristos, *am fost botezați* în moartea Lui" (v. 3), "*Am fost îngropați* împreună cu El" (v. 4); "Omul nostru cel vechi *a fost răstignit* împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului" (v. 6); "Căci cine *a murit*, de drept, este izbăvit de păcat" (v. 7); "Dacă *am murit* împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El" (v. 8). Întrucât verbele din aceste versete sunt la trecut, și arată anumite acțiuni ce sunt deja îndeplinite cu privire la noi, nu ne rămâne decât să le credem.

Versetul 11 rezumă ceea ce trebuie să credem despre modul cum ne raportăm la păcat din pricina poziției noastre în Hristos: "Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru." Nu contează dacă te simți mort față de păcat sau nu; trebuie să te *socotești* așa pentru că *este* așa. Oamenii își pun greșit întrebarea: "Ce experiență trebuie să am, pentru ca lucrul acesta să fie adevărat?" Singura experiență necesară este cea

a lui Hristos pe cruce, ceea ce s-a întâmplat deja. Când alegem să credem ceea ce este adevărat despre noi și despre păcat, și umblăm bazându-ne pe ceea ce credem, ne vom raporta corect la păcat în viața noastră. Dar, atât timp cât punem experiența înaintea credinței, nu vom cunoaște niciodată cu adevărat libertatea pe care a obținut-o Hristos pe cruce pentru noi.

Pe baza a ceea ce ne instruiește Romani 6:1 -11 să credem, Pavel în Romani 6:12,13 ne spune cum să ne raportăm la păcat: "Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiuirii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii." Păcatul este un stăpân suveran, care pretinde supușilor să-i slujească. Ești mort față de păcat, dar încă ai capacitatea de a păcătui, punându-i trupul la dispoziție. Depinde de tine să alegi dacă îți vei lăsa trupul să fie folosit pentru păcat sau pentru neprihănire. Satan, care stă la baza oricărui păcat, va profita de oricine încearcă să rămână neutru.

Pentru a ilustra cele spuse, să presupunem că păstorul tău îți cere să-ți folosești mașina pentru a duce pachete cu alimente celor nevoiași, și un hoț ți-o cere pentru a o folosi la jefuirea unei bănci. Este mașina ta, și poți alege să o împrumuți oricui vrei, pentru bine sau pentru rău. Cui ai împrumuta-o? Ar trebui nici să nu se pună problema!

Trupul tău îți aparține pentru a-I sluji fie lui Dumnezeu, fie lui Satan, dar alegerea depinde de tine, de aceea Pavel a scris cu atâta insistență: "Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească" (Romani 12:1). Datorită biruinței lui Hristos asupra păcatului, ești complet liber să alegi să nu ascuți de păcat ca de un stăpân. Ai obligația de a nu lăsa păcatul să domnească în trupul tău muritor.

Poți fi liber de puterea păcatului

S-ar putea să te gândești: "Sună bine să nu las păcatul să domnească în trupul meu, Neil, dar nu știi ce grea e lupta mea

împotriva păcatului. Constat că fac ce n-ar trebui, și nu fac ce ar trebui să fac. Este o luptă permanentă."

Da, știu cât de dură este lupta, pentru că am dus-o și eu și apostolul Pavel. El a scris Romani 7:15-25 având aceleași sentimente de frustrare pe care le ai și tu. În pasajul acesta găsim calea lui Dumnezeu spre eliberare de sub puterea păcatului. Te invit să parcurgi și tu împreună cu mine și Dan acest pasaj; Dan se luptă din greu să biruiască puterea păcatului în viața lui:

Neil: Dan, să ne uităm la un pasaj din Scriptură care pare să descrie dificultățile prin care treci. Romani 7:15 spune: "Căci nu știu ce fac; nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc." Poți spune că acest verset descrie situația ta?

Dan: Exact! Vreau să fac ceea ce Dumnezeu spune că e drept, dar câteodată mă surprind făcând tocmai contrariul.

Neil: Probabil că te regăsești și în versetul 16: "Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună." Dan, câte personaje, sau câți participanți sunt menționați în acest verset?"

Dan: E clar că este vorba de o singură persoană, adică de "mine".

Neil: E descurajant să știm ce vrem să facem, dar dintr-un oarecare motiv să nu putem face ce vrem. Ai încercat vreodată să găsești o soluție la aceasta, în mintea ta?

Dan: Câteodată mă întreb dacă sunt cu adevărat creștin. Creștinismul pare să aibă efect pentru alții, dar nu pentru mine. Adesea mă întreb dacă viața creștină este posibilă sau dacă Dumnezeu există.

Neil: Dacă tu și Dumnezeu ați fi singurii actori ai acestui scenariu, ar fi normal să dai vina pentru necazul tău fie pe Dumnezeu, fie pe tine însuși. Dar acum, haide să ne uităm la versetul 17: "Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine." Câți actori avem acum, Dan?

Dan: S-ar părea că sunt doi, dar nu înțeleg.

Neil: Să citim versetul 18, pentru a vedea dacă putem să-l înțelegem: "Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac."

Dan: Am aflat versetul acesta cu mult timp în urmă; a fost ușor să accept faptul că nu sunt bun de nimic.

Neil: Nu asta vrea să spună versetul, Dan; de fapt spune tocmai contrariul. *Orice ar fi ceea ce locuiește în tine*, nu este vorba de *tine*. Dacă aş avea o aşchie de lemn în deget, aş putea spune că acest "nimic bun" locuiește în mine. Dar "nimic bun" nu sunt eu, ci este aşchia. Este important să observăm și faptul că "nimic bun" nu este nici măcar firea mea pământească, ci că locuiește *în* firea pământească. Dacă ne vedem doar pe noi înșine în această luptă, trăirea unei vieți neprihănite ar fi lipsită de speranță. Aceste pasaje caută cu tot dinadinsul să ne facă să înțelegem că în lupta noastră împotriva păcatului este implicat și altcineva, a cărui natură este diferită de a noastră.

Dan, să știi că noi, oamenii, ne-am născut sub *pedeapsa* păcatului, și noi știm că Satan și emisarii lui lucrează tot timpul pentru a ne păstra sub această pedeapsă. Când Dumnezeu ne-a mântuit, Satan a pierdut lupta, dar el nu a fugit cu coada între picioare, nici nu și-a ascuns ghiarele, ci și-a propus să ne păstreze *sub puterea* păcatului. Mai știm și că el va lucra prin firea pământească ce a rămas în noi după mântuire.

Să citim mai departe, pentru a vedea dacă putem afla mai multe despre modul în care se duce această bătălie: "Căci binele, pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul, pe care nu vreau să-l fac, iacă ce fac! Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine. Găsesc, dar, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine" (v. 19-21).

Dan, poți să spui, din aceste pasaje, care este natura acelui "nimic bun" care locuiește în tine?

Dan: Bineînțeles că e vorba de rău și de păcat, dar nu cumva e chiar propriul meu păcat? Când păcătuiesc mă simt atât de vinovat! *Neil:* Fără îndoială, amândoi păcătuim, dar totuși noi nu suntem "păcat". Răul este prezent în noi, dar noi nu suntem răi în noi înșine. Nici nu avem scuză atunci când păcătuim, pentru că Pavel a scris mai sus că este obligația noastră să nu lăsăm păcatul să domnească în trupurile noastre muritoare (Romani 6:12).

Neil: Te-ai simțit vreodată atât de înfrânt încât să vrei să lovești pe altcineva sau chiar pe tine însuși?

Dan: Aproape în fiecare zi!

Neil: Dar când te liniștești, ai din nou gânduri ce se potrivesc identității tale creștine?

Dan: Întotdeauna, iar atunci regret aceste izbucniri.

Neil: Versetul 22 explică acest ciclu: "Fiindcă, după omul din lăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu." Când nu acționăm potrivit cu ceea ce suntem noi, de fapt, Duhul Sfânt ne ajută imediat să ne dăm seama că am greșit, datorită părtășiei noastre cu Dumnezeu, dar noi ajungem să ne pedepsim adesea singuri. Totuși, natura noastră reală se exprimă din nou, fiind astfel atrași înapoi către Dumnezeu. Este ca acea soție frustrată care spune că s-a săturat de soțul ei. Ea vrea să se elibereze și nu-i pasă deloc de soțul ei. Cu toate acestea, după ce își recunoaște durerea și își exprimă emoțiile, se înmoaie și spune: "La urma urmei, îl iubesc cu adevărat, și nu vreau să divorțez, dar pur și simplu nu văd nici o altă cale de ieșire din această situație." Acesta este modul în care se exprimă persoana lăuntrică, adevăratul eu. Versetul 23 descrie natura acestei lupte cu păcatul: "Dar văd în mădularele mele o altă lege, care se luptă împotriva legii primite de mintea mea, și mă ține rob legii păcatului, care este în mădularele mele." Conform acestui pasaj, Dan, unde se dă lupta?

Dan: Se pare că lupta se dă în minte.

Neil: Lupta se dă chiar acolo. Dacă Satan te poate face să crezi că tu ești singurul angajat în această luptă, atunci când păcătuiești vei căuta să te revolți fie împotriva ta, fie împotriva lui Dumnezeu. Asta s-ar putea spune în următoarele cuvinte: Dacă ar veni un câine și te-ar mușca de picior, te-ai lovi pe tine sau ai lovi câinele?

Dan: Câinele. Dar, de când mă lupt cu păcatul, nimeni nu mi-a spus vreodată că acest "câine" - păcatul - este cel ce produce suferința!

Neil: Exact! De aceea te lovești singur. Oamenii obosesc în cele din urmă să se lovească pe sine, așa că se îndepărtează de Dumnezeu, copleșiți de apăsarea înfrângerii și a condamnării. Pavel a exprimat acest sentiment în versetul 24: "O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?..." El nu a spus: "*nemernicul* de mine" , ci "*nefericitul* de mine". El e înfrânt pentru că nu e liber.

Încercările lui de a face binele sunt înfrânte și se întreabă: "Există oare biruință?"

Versetul 25 dă răspunsul: "Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru! ... Astfel dar, cu mintea, eu slujesc legii lui Dumnezeu, dar, cu firea pământească, slujesc legii păcatului."

Dan: Cred că acum înțeleg. Întotdeauna m-am acuzat pentru neputința de a trăi viața creștină. Îmi dau seama că Pavel era frustrat de eșecul său, dar el nu se pedepsește singur. El acceptă că răspunderea este a sa, dar nu se autoacuză. Mai important decât aceasta, el își exprimă încrederea întorcându-se către Dumnezeu, pentru că Domnul Isus îi va da putere să trăiască mai presus de păcat.

Neil: Ești pe calea cea bună. A te condamna de unul singur nu te va ajuta, pentru că nu există nici o osândă pentru cei ce sunt în Hristos Isus (Romani 8:1,2). Trebuie să înțelegi natura luptei care se dă pentru mintea ta, iar apoi trebuie să descoperi în ce domeniu pierzi această luptă în propria-ți viață, permițând păcatului să stăpânească în trupul tău. Când îl descoperi și te ocupi de el, poți găsi libertatea în Hristos.

Poți câștiga bătălia pentru mintea ta

Romani 7:23 și 8:5-7 arată că robia spirituală își are centrul **în minte**. Acesta este locul unde trebuie să te lupți și să câștigi pentru a experimenta libertatea în Hristos pe care ai primit-o ca moștenire. Pavel a scris: "Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească. Căci armele, cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu, ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos" (2 Corinteni 10:3-5).

Unele fortărețe sau obsesii ("întărituri" în versiunea Cornilescu) ale unor obiceiuri rele și ale unor tipare de gândire păcătoase au fost ridicate pe vremea când te deprinseseși să-ți trăiești viața independent, fără Dumnezeu. Trăind într-un mediu necreștin, ai avut anumite concepții despre viață și ți-ai creat un mod necreștin de a reacționa în anumite situații, iar acele tipare și reacții ți-au fost implementate în minte, devenind niște întărituri. Din păcate, când ai

devenit creștin, nimeni nu a apăsător nici un buton din mintea ta pe care să scrie "ȘTERGERE". Vechile tale obiceiuri și tipare comportamentale firești nu au fost șterse; ele fac încă parte din firea ta pământească, și trebuie să te ocupi de ele în fiecare zi. Totuși, trebuie să fii recunoscător pentru faptul că nu ești o însumare a consecințelor trecutului, ci ești o nouă făptură în Hristos (2 Corinteni 5:17), iar acum ești produsul lucrării lui Hristos de pe cruce. Vechile întărituri pot fi dărâmate, după cum e schițat în a treia parte a cărții.

Doar pentru că ești creștin, să nu crezi că Satan nu mai este interesat să te manipuleze, pentru a-și atinge scopurile prin mintea ta. Scopul continuu al lui Satan este să-și infiltreze gândurile sale în gândurile tale, și minciuna sa să câștige teren în fața adevărului lui Dumnezeu. El știe că, **dacă îți poate controla gândurile, îți poate controla comportamentul.**

Satan e șiret. El nu dă iama ca un taur într-un magazin de porțelanuri, ci se strecoară ca un șarpe prin iarbă (2 Corinteni 11:3). El își poate introduce gândurile în mintea ta, ispitindu-te să acționezi independent față de Dumnezeu, ca și cum ar fi propriile tale gânduri sau chiar gândurile lui Dumnezeu. Scriptura ne arată clar că Satan are posibilitatea de a ne pune gânduri în minte, cum a făcut și cu David (1 Cronici 21:1), cu Iuda (Ioan 13:2) și cu Anania (Faptele Apostolilor 5:3).

Gradul de amăgire al gândurilor aduse de Satan poate fi exemplificat prin ceea ce s-a întâmplat cu unul dintre studenții mei. Jay intră într-o zi în biroul meu și spuse:

"Doctore Anderson, ceva nu este în regulă cu mine."

"Care este problema ta, Jay?"

"Când stau la masă pentru a studia, simt tot felul de înțepături în tot corpul, mâinile mi se ridică involuntar, vederea mi se încețoșează și nu mă pot concentra."

"Vorbește-mi despre umblarea ta cu Dumnezeu", am încercat eu să-l cercetez mai atent.

"Am o părtășie foarte bună cu Dumnezeu", se umflă în pene Jay.

"Ce vrei să spui?"

"Păi, în fiecare zi când plec de la școală, la amiază, îl întreb pe Dumnezeu unde vrea să merg să mănânc. Dacă aud un gând care spune Burger King, mă duc la Burger King. Apoi îl întreb ce vrea să

mănânc. Dacă vine un gând care spune să dau comandă de un Whooper, comand un Whooper."

"Cum stai cu mersul la biserică?" am continuat.

"Merg în fiecare duminică oriunde îmi spune Dumnezeu. În ultimele trei săptămâni, El mi-a spus să mă duc la o biserică de mormoni."

Jay dorea sincer să facă ceea ce Dumnezeu dorea ca el să facă, dar asculta de gândurile sale subiective, ca și cum ar fi fost vocea lui Dumnezeu, în loc să "facă orice gând rob ascultării de Hristos" (2 Corinteni 10:5). Procedând astfel, viața lui a devenit un teren de activitate deschis pentru Satan, iar ca urmare studiile lui teologice erau subminate.

Dacă nu biruiești ispita lui Satan chiar în pragul minții tale, vei începe să contempli gândul său, să-l iei în considerare ca pe o opțiune, pentru ca în cele din urmă să faci alegerea de a acționa în conformitate cu el. Obiceiurile se formează prin repetarea unor acțiuni, iar dacă practici un anume obicei păcătos, îndeajuns de mult, în mintea ta va apărea o întăritură (obsesie). Odată ce s-a clădit această întăritură, ți-ai pierdut capacitatea de a-ți controla comportamentul în domeniul respectiv. Șiretlicurile Satanei și încercările lui de a-ți controla mintea și comportamentul vor fi tratate mai pe larg în partea a doua a cărții.

Cum pot fi dărmate întăriturile? Tiparele de gândire și comportament negativ sunt lucruri ce se învață, dar omul **se poate dezvăța de ele printr-un studiu biblic disciplinat și prin consiliere**. Unele întărituri își au originea în influențe demonice și conflicte spirituale provenite din atacuri trecute și prezente, care își încătușează victima în lanțurile robiei. Cei aflați într-o asemenea situație au nevoie de o eliberare din cătușele lui Satan, cu ajutorul adevărului lui Dumnezeu. Isus a zis: "Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi" (Ioan 8:32). Partea a treia are ca subiect pașii bazați pe adevărul lui Dumnezeu ce duc la libertate.

Când a venit să-mi ceară ajutorul, Teresa era o tânără creștină aflată sub robia unui comportament autodistructiv obsedant; ea supraviețuise unei încercări de sinucidere. Cheltuisese mii de dolari și petrecuse multe luni din viață în clinici pentru cei cu tulburări de alimentare și în spitale psihiatrice. Am stat trei ore împreună cu ea

într-o zi, în care am îndrumat-o să facă pașii spre libertate. După o lună am primit următoarea scrisoare:

"Dragă Neil:

Am dorit doar să vă scriu și să vă mulțumesc pentru timpul pe care l-ați petrecut împreună cu mine, luna trecută. Cred că în momentele în care ne rugam simțeam că nu se întâmplă nimic și mă gândeam că poate la rădăcina problemelor mele nu se afla nimic demonic. Greșeam. Din acea zi n-am mai avut nici un gând autodistructiv și nici o obsesie. Cred că procesul de eliberare a început în mine, de fapt, prin rugăciunile altor creștini în lunile ce au urmat încercării mele de sinucidere, dar de când v-am întâlnit ceva s-a schimbat într-adevăr în viața mea, iar astăzi mă simt liberă. Nu m-am mai tăiat de o lună, ceea ce este cu adevărat o minune!"

Teresa.

- Sper că devii conștient de faptul că biruința stă cu adevărat la dispoziția celor ce sunt în Hristos. Se dă o luptă, dar noi suntem de partea biruitoare, pentru că în Hristos suntem mai mult decât biruitori!

4, Confruntarea cu Prințul Rebel

Una dintre primele persoane cu care am avut de-a face în ceea ce privește conflictele spirituale și influența demonică a fost Daisy, de 26 de ani, un copil din flori al anilor 1960. Daisy era creștină, absolventă de facultate, dar avea câteva probleme mentale și emoționale serioase, care au apărut după divorțul părinților ei. Într-o perioadă de cinci ani, Daisy fusese internată de trei ori, cu diagnosticul de schizofrenie paranoică. După vreo trei săptămâni de consiliere cu mine, Daisy a găsit în cele din urmă curajul de a aduce vorba despre șerpii din viața ei.

"Despre care șerpi vrei să vorbim?" am întrebat eu.

"Păi, despre cei ce se târăsc peste mine noaptea când sunt în pat", a mărturisit ea.

"Ce faci când vin șerpii?"

"Fug la mama mea, dar se întorc întotdeauna de îndată ce sunt singură."

"Să-ți spun ce trebuie să faci, am continuat. Când ești în pat și vin șerpii, spune cu voce tare: «În numele lui Isus, vă poruncesc să plecați de la mine.» "

"N-aș putea face asta, protestă Daisy. Nu sunt îndeajuns de matură și de puternică."

"Nu este o chestiune de maturitate; e o chestiune ce ține de poziția ta în Hristos. Ai același drept de a te împotrivi lui Satan și de a-l face să plece pe care îl am și eu."

Daisy se agită la o asemenea propunere. "Ei bine, cred că aș putea face acest lucru", suspină Daisy, de parcă tocmai fusese de acord să bea ulei de castor.

Săptămâna următoare, când Daisy a intrat în birou, primul lucru pe care l-a spus a fost:

"Șerpii au plecat!"

"Minunat! De ce nu mi-ai spus despre ei mai curând?"

"Pentru că îmi era frică să nu vină și la dumneavoastră. Acum îmi dau seama că aceasta era doar o altă parte a minciunii."

Câteva luni după aceea, Daisy era liberă de lanțurile demonice și slujea în departamentul nostru pentru copii, de la biserică. Dacă problemele ei ar fi fost strict neurologice sau ar fi fost provocate de un dezechilibru chimic, preluarea autorității asupra șerpilor în numele lui Isus nu ar fi dat rezultate, dar, în cazul lui Daisy, problema

era de natură spirituală și cinci ani de spitalizare și tratament medical nu dăduseră nici un rezultat.

Înainte de a discuta în amănunt despre realitatea și activitatea prezentă a lui Satan și a demonilor lui, trebuie să înțelegi poziția de autoritate pe care o ai în Hristos și legătura pe care o are cu domeniul spiritual. Iacov a scris: "împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi" (Iacov 4:7). Dacă nu i te împotrivești, el nu are de ce să plece. Sau, dacă doar îți tragi plapuma deasupra capului și spui: "O, Doamne, fă ceva cu aceste influențe demonice!", duhurile rele nu vor pleca. Tu ai această autoritate de a te împotrivi diavolului, bazându-te pe poziția pe care o ai în Hristos.

Insigna autorității lui Isus

Să observăm cum și-a trimis Isus ucenicii în lucrare: "Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece bolile. Apoi i-a trimis să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pe cei bolnavi" (Luca 9:1,2). Isus a știut că atunci când ucenicii săi au început să predice împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe bolnavi, puterile demonice aveau să stârnească un val de opoziție, de aceea le-a dat putere și autoritate asupra demonilor, în mod specific.

Mai târziu, Isus i-a trimis pe cei 70 de ucenici ai Săi într-o misiune asemănătoare, de unde ei "s-au întors plini de bucurie, zicând: «Doamne, chiar și dracii ne sunt supuși în Numele Tău»" (Luca 10:17). Acești misionari erau destul de spirituali, ca să fie conștienți de existența demonilor, și de faptul că aceștia erau o putere de care ei trebuia să țină seama în slujirea la care au fost chemați. Urmașii lui Isus participaseră la anumite confruntări ale Domnului lor cu duhurile rele și probabil că se așteptau la același tratament. Poate că ei chiar își începuseră misiunea cu fiori de frică, cu îndoială, gândindu-se la furia și la împotrivirea demonică. Cu toate acestea, s-au întors uimiți de biruința pe care o aveau asupra duhurilor rele.

Totuși, Isus a căutat imediat să le dea o perspectivă corectă asupra conflictelor spirituale: "Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului. Totuși, să nu vă bucurați că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele

voastre sunt scrise în ceruri" (Luca 10:19, 20). Isus îi trimisese pe cei 70 să propovăduiască Evanghelia și să vindece, dar, când s-au întors, ei nu puteau vorbi decât despre modul cum îi puseseră pe demoni pe fugă. "Nu vă concentrați atenția asupra demonilor, le-a spus Isus; concentrați-vă atenția asupra împărăției, asupra slujirii, asupra lui Dumnezeu". Acesta este un avertisment bun. În procesul învățării cum să-ți exerciți autoritatea asupra împărăției întunericului în viața ta și în viața altora, s-ar putea să fii ispitit să te consideri un fel de luptător pentru eliberare spirituală. Devii preocupat de studii biblice despre satanism, ocultism și Mișcarea New Age și începi să cauți demoni în spatele fiecărei uși. Cu toate acestea, ceea ce te face liber este *adevărul*, și nu cunoașterea greșelii. Fără identitatea și poziția pe care o ai în Hristos, nu ai avea nici o autoritate. *Cine ești* trebuie să aibă întotdeauna mai multă importanță decât *ceea ce faci*.

Dreptul și puterea

Isus le-a dat ucenicilor Săi atât *autoritate* cât și *putere* asupra demonilor. Care este diferența dintre acestea două? Autoritatea este *dreptul* de a domni; ea ține de poziție. Polițistul are dreptul de a opri mașinile la o intersecție din cauza poziției de autoritate reprezentată de insigna lui. Tot la fel și Isus le-a dat ucenicilor să poarte o insignă. Ei aveau dreptul de a stăpâni peste demoni, din cauza poziției pe care o aveau ca urmași ai Aceluia căruia îi fusese dată toată autoritatea în Cer și pe Pământ (Matei 28:18).

Puterea este, dimpotrivă, *capacitatea* de a stăpâni. Polițistul s-ar putea să aibă autoritatea de a opri traficul, dar nu are capacitatea fizică de a face acest lucru. Dacă ar încerca să oprească traficul prin propria-i putere, probabil că va fi călcat de o mașină. Dar dacă pui în mijlocul unei intersecții un bloc de ciment de 36 metri cubi, s-ar putea să nu aibă nici o *autoritate* de a face mașinile să se oprească, dar va avea fără nici o îndoială *capacitatea* de a face acest lucru!

Nici un conducător bun nu ar delega *responsabilitatea* inferiorilor săi fără a le delega și *autoritatea* sa și fără a-i înzestra cu capacitatea de a duce la îndeplinire ce au de făcut. Isus și-a însărcinat ucenicii cu *responsabilitatea* de a proclama împărăția lui Dumnezeu. Dacă nu le-ar fi dat *autoritate* și *putere* în lumea spirituală, demonii

și-ar fi bătut joc de încercările lor neputincioase și i-ar fi făcut să fugă la adăpost (așa cum li s-a întâmplat celor șapte fii ai lui Sceva, scenă prezentată în Faptele Apostolilor 19).

S-ar putea să crezi, ca Daisy, că nu ești suficient de matur pentru a te opune interferențelor demonice din viața ta. Probabil că îți imaginezi că dușmanul e mai puternic decât tine. Adevărul este că, în ciuda faptului că nu ai în tine însuși autoritatea de a te opune lui Satan și demonilor lui, *o ai în Hristos*. Israeliții l-au privit pe Goliat cu teamă și au spus: "Nu ne putem lupta cu el", dar tânărul David l-a privit pe Goliat și a spus: "Cine este Filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăască oștirea Dumnezeului celui viu?" (1 Samuel 17:26), iar apoi l-a doborât cu praștia. Cei din oaste l-au văzut pe Goliat raportat la ei înșiși și au tremurat; David l-a văzut pe Goliat raportat la Dumnezeu și a triumfat. Când ești față în față cu dușmanii spirituali ai sufletului tău, adu-ți aminte că tu împreună cu Isus formați o majoritate.

Unii presupun că am un oarecare succes în confruntarea cu puterile demonice datorită educației mele, chemării sau unei personalități puternice, dar lucrurile nu stau deloc așa. **Un copilăș și o bunică în vârstă au în Hristos aceeași autoritate în lumea spirituală pe care o am eu.** Noi trebuie "să ne lăudăm în Hristos Isus și să nu ne punem încrederea în lucrurile pământești" (Filipeni 3:3).

Abuzând de putere

Pentru ucenici, descoperirea că "dracii ne sunt supuși în numele Tău" (Luca 10:17) a fost o experiență senzațională. "Supus" (*hupotasso*) este un termen militar, ce înseamnă "a aranja sub". Imaginea pe care o dă este cea a unui grup de soldați ce se conformează și urmează întocmai ordinele comandantului lor.

Poate că ucenicii fuseseră duși în eroare de aceeași concepție greșită ce îi orbește pe mulți creștini în zilele de astăzi, concepție potrivit căreia II vedem pe Dumnezeu și împărăția Lui de o parte, și pe Satan și împărăția lui, de altă parte. Ambele împărății par să fie foarte puternice, și noi prinși la mijloc între ele, ca frânghia din jocul cu odgonul. În unele zile, Dumnezeu pare să câștige, iar în alte

zile diavolul pare să aibă supremația. Noi nu părem a avea nimic de spus în privința celui ce câștigă lupta.

Însă ucenicii s-au întors din misiune cu o nouă perspectivă, o perspectivă adevărată. Autoritatea spirituală nu este o frânghie din jocul cu odgonul, ci este un lanț vertical al autorității. Isus Hristos are toată autoritatea în Cer și pe Pământ (Matei 28:18); El este deasupra tuturor. El a dat slujitorilor Lui autoritate și putere, pentru a fi exercitată în numele Lui (Luca 10:17); noi suntem sub El. Dar Satan și demonii? Ei sunt jos, supuși autorității pe care ne-a dat-o Hristos. Cum nu are dreptul un caporal să ordone unui general să curețe latrina, așa nu au ei dreptul de a stăpâni peste viața ta.

Atunci, cum exercită împărăția întunericului o asemenea influență negativă în lume și în viețile creștinilor? Pe scurt, prin minciună. Satan nu este o putere egală cu Dumnezeu; el este un dușman învins, dar, dacă poate să te înșele, făcându-te să-l crezi, vei trăi ca și cum el are mai multă putere și autoritate decât tine! Ți s-a dat autoritate asupra împărăției întunericului, dar dacă nu crezi în ea și nu o exerciți, este ca și cum n-ai avea-o.

Am avut ocazia să experimentez acest contrast într-o sesiune de consiliere cu o femeie grav demonizată. În timpul sesiunii, femeia, care era mare și corpulentă, s-a ridicat deodată de pe scaunul pe care stătea și s-a repezit spre mine, cu ochi aprinși și buze răsfrânte. În momentul acela m-am bucurat că armele cu care ne luptăm nu țin de firea pământească, întrucât mi-ar fi fost greu să mă apăr împotriva unei persoane demonizate, de dimensiunea ei.

Acest episod a fost doar o tactică demonică de intimidare, menită să mă facă să reacționez cu teamă. Însă, "armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești" (2 Corinteni 10:4). Când Satan încearcă să genereze frica, noi trebuie să dăm dovadă că avem roadă Duhului, în care se află și stăpânirea de sine de care avem nevoie, pentru a nu ne lăsa cuprinși de frică (Galateni 5:23).

INSIGNA LUI ISUS ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

S-ar putea să te gândești: "Aceste lucruri sunt bune și frumoase pentru cei 12 și pentru cei 70, care au fost înzestrați cu autoritate, iar apoi trimiși de Isus, dar noi trăim în altă dispensațiune.

Văd că este o conferire a autorității în Evanghelii, dar o putem găsi și în epistole? Ne bucurăm de același drept la autoritatea lui Hristos în domeniul spiritual ca cei ce au fost trimiși personal de către El?"

Categoric! De fapt, datorită morții, învierii și înălțării lui Hristos, și revărsării ulterioare a Duhului Sfânt, suntem chiar mai avantajați în războiul spiritual decât primii ucenici. Ei au fost *cu* Hristos (Marcu 3:14, 15), dar noi suntem *în* Hristos. Aceasta a fost marea știre pe care a adus-o Pavel în primele rânduri ale scrisorii sale către biserica din Efeseni. Observă de câte ori menționează poziția noastră în Hristos (sublinierile italice aparțin autorului):

"Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, *în Hristos. în El*, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii (v. 3,4) ... spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat *în Prea Iubitul Lui. In El* avem răscumpărarea, prin sângele Lui (v. 6,7),... (El) a binevoit să ne descopere taina voiei Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremilor, spre a-Și uni iarăși într-unul în Hristos, toate lucrurile (v. 9, 10).... *în El* am fost făcuți și moștenitori,... ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit *în Hristos*. Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre - ați crezut *în El* și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit (v. 10-13)."

Pavel a dorit să se asigure că nimeni nu va pierde din vedere esențialul mesajului său, de aceea în primele 13 versete ne amintește că tot ce avem se datorează relației noastre intime, personale cu Hristosul înviat și cu Duhul Său, care locuiește în noi.

După ce a întărit cu fermitate realitatea poziției noastre în Hristos, Pavel și-a exprimat dorința inimii sale pentru credincioșii umpluți cu Duhul Sfânt, în următoarea rugăciune:

"Și mă rog ca Dumnezeu... să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți și care este, față de noi credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești" (Efeseni 1:17-20).

De ce s-a rugat Pavel pentru ca ochii noștri lăuntrici să fie ; deschiși? Pentru că problema cu identitatea noastră și modul în care ne percepem pe noi înșine în calitate de creștini nu constă în faptul că nu suntem în Hristos, ci că nu *vedem* sau nu *percepem* acest lucru. Pur și simplu nu suntem conștienți de el, iar, când nu înțelegem cine suntem, nu experimentăm libertatea și rodnicia ce **decurge** din identitatea noastră. Mai mult, Pavel sugerează că problema pe care o avem în ce privește autoritatea în lumea spirituală nu este că nu suntem captați în măreția nemărginită a puterii Lui, ci că nu vedem acest lucru. Atât timp cât nu reușim să fim conștienți de accesul pe care îl avem la autoritatea lui Hristos asupra împărăției întunericului, nu o vom putea exercita în viața noastră și vom trăi în robie.

Adâncimea și lărgimea autorității

În Efeseni 1:19-23, Pavel ne dă o imagine a sursei dinamice a autorității noastre în Hristos. El explică faptul că autoritatea ce ne stă la dispoziție se revarsă din rezervorul de putere care L-a înviat pe Isus Hristos din morți și care L-a așezat la dreapta lui Dumnezeu. Acea sursă de putere este atât de dinamică, încât Pavel a folosit în versetul 19 patru cuvinte grecești diferite pentru a o descrie: "putere" (*dunameos*), "activitate" (*energeian*), "tărie" (*kratous*), "putere" (*ischuos*). În spatele învierii Domnului Isus Hristos stă cea mai măreață lucrare a acestei puteri, despre care vorbește Cuvântul lui Dumnezeu. Aceeași putere care L-a înviat pe Hristos din morți și l-a învins pe Satan stă și la dispoziția noastră, pentru a înfrânge lucrările lui Satan în viața noastră de zi cu zi.

Pavel vrea să ne deschidă ochii și cu privire la domeniul extins asupra căruia se răsfrânge autoritatea lui Hristos, care este "mai pe sus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor" (Efeseni 1:21). Gândește-te la cei mai puternici și influenți lideri politici sau militari din lume, atât la cei buni cât și la cei răi. Închipuiește-ți-i pe cei mai temuți teroriști, capi ai crimei și baroni ai drogurilor. Gândește-te la personajele notorii din trecut și din prezent care au distrus societatea cu fărădelegile lor. Gândește-te la Satan și la toate puterile întunericului dispuse sub

comanda lui. Autoritatea lui Isus nu numai că se află mai presus de toate aceste autorități omenești și spirituale din trecut, prezent și viitor, ci El este *cu mult* mai presus de ele. Aceste două nivele de autoritate nici nu pot fi comparate, nici măcar cu aproximație! Această autoritate a Lui ne stă la îndemână pentru a trăi în libertate și biruință asupra influenței demonice.

Din acest pasaj nu se desprinde că avem autoritate asupra tuturor bolilor, ca apostolii. Ne putem exercita autoritatea asupra bolilor câpătate prin acțiune demonică, dar a trage concluzia din aceste versete că ne putem exercita autoritatea asupra germenilor, a virusilor și a bacteriilor este un lucru cel puțin îndoielnic. Autoritatea noastră pare să se limiteze la domeniul spiritual.

Autoritatea conferită

Un alt adevăr revelator despre care a scris Pavel în Efeseni 1 și 2 se referă la conferirea autorității lui Hristos peste "noi, credincioșii" (1:19). Când și unde s-a întâmplat acest lucru? Pavel a explicat deja că actul suprem al puterii și autorității lui Dumnezeu s-a întâmplat când L-a înviat pe Hristos din morți și L-a așezat în locurile cerești, mai presus de toate celelalte autorități (1:19-21). După ce menționează într-o paranteză (2:1-3) starea noastră de păcat anterioară mântuirii, Pavel și-a continuat tema centrală a autorității lui Hristos și modul în care ea ne afectează: "Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har ați fost mântuiți). El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus" (2:4-6).

Pavel a vrut să știm că atunci când Hristos a fost înviat din morți (1:20), acei dintre noi care am crezut în El au fost înviați din starea noastră de moarte spirituală și aduși la viață "împreună cu Hristos" (2:5,6). învierea lui Hristos din mormânt și învierea noastră din moarte spirituală s-au întâmplat în același timp, doar este logic ca atât capul (Hristos), cât și trupul (biserica Sa) să fie înviate împreună.

Mai mult, când Dumnezeu L-a așezat pe Hristos la dreapta Sa și i-a conferit toată autoritatea (Efeseni 1:20,21), El ne-a așezat și

pe noi la dreapta Sa și ne-a conferit prin Hristos toată autoritatea (2:6), întrucât noi suntem "împreună cu Hristos" (2:5). Toate acestea s-au întâmplat într-un anumit moment, la învierea și înălțarea istorică a lui Isus la Cer, (în jurul anilor 29 d. Hr.), când noi "eram morți în greșelile noastre" (2:5). În momentul în care îl primești pe Hristos, îți însușești ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine acum 2000 de ani. Identitatea ta de copil al lui Dumnezeu și autoritatea ta asupra puterilor spirituale nu sunt lucruri pe care le *primești* acum sau pe care le *vei primi* cândva în viitor. Ești un copil viu din punct de vedere spiritual *chiar acum*, ești așezat în locurile cerești cu Hristos *chiar acum*. Ai toată puterea și autoritatea asupra împărăției întunericului *chiar acum*.

Pavel a relatat acest adevăr transformator în scrisoarea sa către Coloseni: "Voi aveți totul deplin (vi s-a dat totul, n. tr.) în El, care este capul oricărei domnii și stăpâniri" (Coloseni 2:10). Observă că acțiunea este din nou la timpul trecut: nouă *ni s-a dat* totul. Când? La moartea, învierea și înălțarea lui Isus Hristos, iar, întrucât Hristos este capul rânduit de Dumnezeu peste orice domnie și autoritate, și întrucât suntem așezați împreună cu El în locurile cerești, avem privilegiul de a exercita domnia și autoritatea Sa.

Pavel a mai menționat un lucru care s-a întâmplat la moartea, învierea și înălțarea lui Hristos, în Coloseni 2: "A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce" (v. 15). Pe lângă faptul că ai fost adus la viață în Hristos acum 2000 de ani, tot atunci a fost și Satan dezarmat și înfrânt. Înfrângerea lui nu este pe cale să se întâmple, nici nu ține de viitor; ea a avut deja loc.

Dacă Satan este deja dezarmat, de ce nu avem mai multă biruință în viața noastră? Din aceeași cauză: minciuna. Satan dă târcoale ca un leu flămând, privind și făcând zgomote feroce. În realitate, colții i-au fost luați și ghiarele tăiate, dar, dacă te poate înșela, făcându-te să crezi că are puterea de a te înghiți și apoi de a te scuipa afară, îți poate controla comportamentul și aceasta este exact ceea ce vrea el să facă. În realitate, el se preface, pentru a-i putea înfrânge pe creștini!

Hristos ne-a conferit autoritatea Lui cu scopul de a demonstra împărăției întunericului cine stăpânește de fapt peste lumea aceasta. Mai târziu, în Efeseni, Pavel a scris:

"Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu" (Efeseni 3:8-10).

Ce facem noi pentru a face cunoscută victoria lui Hristos asupra "domniilor și stăpânirilor din locurile cerești"? De multe ori, nu prea facem nimic. Unii dintre noi încă mai spun: "Care domnii și stăpâniri? Noi nu suntem siguri nici măcar de existența demonilor. Cum ne vom duce la îndeplinire însărcinarea noastră în lume, dacă nici măcar nu credem ceea ce spune Dumnezeu despre împărăția întinericului? Unii dintre noi se înghesuie într-un colț, implorând: "O, Doamne, te rugăm ajută-ne! Diavolul urlă la noi!" Iar Dumnezeu răspunde: "Am făcut tot ce am avut de gând să fac. L-am înfrânt și l-am dezarmat pe Satan la cruce, v-am conferit toată autoritatea în Hristos. Acum, deschideți ochii. Dați-vă seama cine sunteți și începeți să folosiți autoritatea pe care o aveți deja."

Ai mijloacele necesare?

Cu ce trebuie să fii înzestrat pentru a exercita într-un mod eficient autoritatea lui Hristos asupra puterilor spirituale? Poate face acest lucru orice creștin, indiferent de nivelul său de maturitate spirituală? Dacă este așa, de ce nu suntem mai consecvenți în exercitarea autorității pe care o avem asupra împărăției lui Satan?

În opinia mea, e nevoie de cel puțin patru calități pentru a da dovadă de autoritate asupra domniilor și autorităților din domeniul spiritual.

1. *Credință*. Imaginați-vă că un agent de circulație începător intră pentru prima dată într-o intersecție, pentru a dirija circulația. La Academie i s-a spus că tot ceea ce trebuie să facă este să meargă în stradă, să-și ridice mâna, și mașinile se vor opri, dar el nu este așa de convins. El stă pe bordura trotuarului, fluieră încet din fluier și face din mână oarecum neconvingător unei mașini, care tocmai trece pe

lângă el ca o vijelie. Prin lipsa lui-de-încredere, autoritatea îi este diminuată.

Imaginează-ți că în scenă intră un ofițer experimentat. El evaluează situația, pășește în stradă cu atenție, dar cu încredere, suflă o dată din fluier, își întinde mâna, și mașinile se opresc. În mintea lui nu există nici o îndoială că el este stăpân pe situație în intersecție, pentru că are o credință fermă în autoritatea lui.

În domeniul spiritual, dacă nu crezi că ai autoritate, nici nu o vei exercita. Dacă credința ta este slabă, modul în care vei exprima autoritatea va fi, de asemenea, slab și inefficient, dar, dacă îți însușești cu încredere autoritatea pe care ți-a conferit-o Hristos, o vei exercita cu încredere.

Într-o seară, am primit un telefon interesant de la un pastor de tineret a cărui încredere în autoritatea lui era pusă la încercare. Era în vizită la unul dintre tinerii săi, ai cărui părinți erau plecați să joace popice. Familia tânărului era creștină, dar un frate de-al lui mai mare trăise în minciună, înșelându-i pe ceilalți membri ai familiei, fiind înșelat și el, la rândul lui.

"Doctore Anderson, pe când stăteam aici în cameră, cu băiatul din grupul meu și cu surioara lui, am simțit în cameră prezența a ceva rău. Ne-am speriat cu toții, așa că ne-am hotărât să controlăm restul casei. Într-o cameră în care am intrat, era cu 20 de grade mai puțin decât în restul casei. Mi-am dat seama că ceva nu era în regulă deloc."

"Ce ai făcut?" am întrebat eu.

"Am strigat cu voce tare: «Bine, bine, știu că ești aici. Arată-te, să te vedem.»" Dintr-odată, un tablou de pe perete și-a schimbat poziția cu 90 de grade. Atunci m-am hotărât că ar fi mai bine să vă sun pe dumneavoastră."

Credința prietenului meu mai tânăr în autoritatea lui se micșorase dintr-o dată. Dacă provoci vreodată un duh rău, așa cum a făcut el, trebuie să fii în stare să-ți exerciți autoritatea pe care o ai în Hristos și să rezolvi conflictul.

M-am deplasat la casa respectivă în seara următoare, pentru a mă întâlni cu toată familia, inclusiv cu băiatul ale cărui căi mincinoase deschiseseră ușa activității demonice. Ne-am rugat împreună, iar tatăl, în calitate de cap de familie, și-a preluat autoritatea asupra căminului.

Timp de două zile nu a mai existat nici un semn al vreunei prezențe străine. Apoi, într-o noapte, dușmanul se pare că s-a hotărât să testeze autoritatea familiei. Fetița din familia respectivă s-a trezit în miezul nopții, îngrozită; văzuse o lumină ciudată în hol, strălucind pe sub ușa dormitorului. Părinții dormeau în cealaltă parte a dormitorului și ea ar fi vrut să se ducă la ei, dar îi era frică să deschidă ușa. În cele din urmă, amintindu-și de rugăciunea făcută cu câteva seri înainte, și-a exercitat credința și a deschis ușa. De îndată ce a făcut aceasta, lumina a dispărut și nu s-a mai întors niciodată.

S-ar putea să te consideri doar un "începător" în ce privește împiedicarea lui Satan de a intra în viața ta, dar Isus este un "veteran" experimentat, iar tu ești în El. Pentru a-ți mări credința în această autoritate, studiază în Evangheliile modul în care Isus a procedat în lupta împotriva puterilor întinericului, și în Epistole, poruncile ce ne sunt date de a face la fel.

2. *Smerenia*. A fi smerit nu înseamnă a căuta mereu o piatră sub care să te ascunzi, pentru că te simți nevrednic de a face ceva. Așa cum o definesc eu, smerenia este o încredere pusă în persoana potrivită. În exersarea autorității, smerenia înseamnă a ne pune încrederea în Hristos, sursa autorității noastre, și nu în noi înșine. Isus nu S-a dat înapoi când a trebuit să-și exercite autoritatea, ci a dat dovadă de o smerenie uriașă, întrucât a făcut totul în acord cu ceea ce îi spusese Tatăl să facă.

Mândria spune: "*M-am împotrivit diavolului de unul singur.*" Smerenia falsă spune: "*Dumnezeu s-a opus diavolului, eu n-am făcut nimic.*" Adevărata smerenie spune: "*M-am împotrivit diavolului prin harul lui Dumnezeu.*" Despărțiți de Hristos, nu putem face *nimic* (Ioan 15:5). Dar asta nu înseamnă că nu avem responsabilitatea de a face *ceva*. Noi ne exercităm autoritatea în umilință, prin puterea și numele Lui.

3. *îndrăzneală*. Creștinul plin de duh se caracterizează în lupta spirituală printr-un adevărat sentiment al curajului și al îndrăzelii și este plin de evlavie. În ajunul preluării autorității asupra Țării Făgăduinței, Iosua a fost provocat de patru ori să fie tare și curajos (Iosua 1:6,7,9,18). Când Biserica Primară s-a rugat pentru misiunea ei de vestire a Evangheliei în Ierusalim, "după ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală" (Faptele

Apostolilor 4:31). îndrăzneala insuflată de Duhul Sfânt stă la baza fiecărei înaintări reușite a bisericii de astăzi.

În contrast cu îndrăzneala sunt lașitatea, frica, și necredința. Iată ce spune Dumnezeu despre astfel de oameni.

"Eu sunt Alfa și Omega, începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții. Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui și el va fi fiul Meu. Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul, care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua" (Apocalipsa 21:6-8).

Acesta este un lucru destul de serios - fricoșii au parte de iazul de foc împreună cu ucigașii, vrăjitorii, și idolatrii! Ar trebui să fim motivați pentru a exercita autoritate și îndrăzneală (2 Timotei 1:7).

Mulți creștini pe care îi întâlnesc se tem de partea întunecată a lumii spirituale. Chiar și unii dintre studenții de la Talbot mi-au spus: "Mi-ar plăcea să audiez cursul care are ca temă conflictele spirituale, dar mi-e frică să vorbesc despre demoni." Este adevărat că puțină cunoștință poate fi un lucru periculos și înfricoșător, dar o cunoaștere crescândă a adevărului poate aduce eliberare. De obicei, după ce un grup de studenți termină cursul, câțiva din ei spun: "Înainte îmi era frică de lucruri de genul acesta, dar acum, fiindcă știu cine sunt în Hristos, nu-mi mai este frică." Astfel ar trebui să percepem și noi lucrurile.

4. *Dependență*. Autoritatea despre care vorbim aici nu este o autoritate independentă. Noi nu ne alimentăm cu propria noastră inițiativă, ca un fel de vânători evanghelici de fantome, pentru a-l vâna pe diavol și a-l angaja în luptă. Chemarea primordială a lui Dumnezeu pentru noi este să ne concentrăm asupra slujirii împărăției: să iubim, să avem grijă de ceilalți, să predicăm, să ne rugăm etc. Totuși, când puterile demonice ne provoacă, în timp ce slujim în felul acesta, le înfruntăm, bazându-ne pe autoritatea noastră în Hristos și pe dependența de El. După aceea continuăm cu sarcina noastră fundamentală.

Autoritatea credinciosului nu este o autoritate ce trebuie exercitată asupra altor credincioși. Noi trebuie să fim "supuși unii altora în frica lui Hristos" (Efeseni 5:21). Există pe Pământ o autoritate rânduită de Dumnezeu, care guvernează structurile sociale

ale guvernului, muncii, casei și bisericii (Romani 13:1-7). Este foarte important să ne supunem acestor autorități ce ne guvernează, dacă nu ne cer **să săvârșim fapte imorale** înaintea lui Dumnezeu.

Scopul final: Libertatea

Când exercităm cu îndrăzneală și smerenie autoritatea pe care ne-a dat-o Hristos asupra domeniului spiritual, experimentăm eliberarea de sub robie, eliberare pe care ne-a promis-o Hristos (Ioan 8:32). Libertatea aceasta nu poate fi oferită de specialiștii contemporani în consiliere, așa cum un prieten de-al meu a descoperit.

O tânără pe nume Christy a venit la prietenul meu, Barry, din cauza modului groaznic în care fusese abuzată în copilărie. Barry s-a ocupat de problemele de natură familială și socială ale lui Christy, iar ea a ascultat de sugestiile lui. Cu toate acestea, situația ei nu s-a îmbunătățit cu nimic. După ce se ocupase de Christy timp de aproape patru ani, Barry a adus-o la mine.

"Povestește-mi despre prietenii tăi din copilărie, Christy", am sondat eu terenul.

"Singura fată de pe strada noastră locuia vizavi de noi, așa că eram prietene."

"Cum era familia ei?"

Christy își plecă ochii în jos. "Mama ei făcea niște lucruri ciudate în casă la ei", spuse ea aproape șoptind.

"Printre aceste lucruri ciudate erau implicate și lumânări și sacrificii, câteodată chiar uciderea unor animale?"

"Mda."

Când am ajuns aici, ochii lui Barry erau mari ca niște monede. În aproape patru ani de consiliere, ea nu-i spusese niciodată că o vrăjitoare locuise vizavi de casa ei în copilărie. El nu era suficient de experimentat pentru a pune astfel de întrebări, iar ea nu-i spusese din proprie inițiativă. Majoritatea oamenilor nu sunt dispuși să vorbească despre astfel de lucruri dacă simt că cel care îi consiliază nu le va primi într-un mod adecvat.

"Ți s-a cerut vreodată să-ți dai hainele jos în timpul acestor ritualuri?" Christy dădu din cap afirmativ. "Au fost acolo și alții,

bărbați și femei, care și-au dat hainele jos și au întreținut relații sexuale, cu tine și unii cu alții?" Ea dădu din cap din nou.

Vecina lui Christy s-a mutat în cele din urmă, dar în fiecare noapte vrăjitoarea apărea în camera ei și vorbea cu ea. Am îndrumat-o prin pașii spre eliberare, iar ea și-a exercitat autoritatea în Hristos, izgonind influența rea din viața ei. Această influență rea se mai întorcea din când în când, iar câteodată Christy nu reușea să i se împotrivească, pentru că era "prea obosită pentru a mai lupta". Dar, când ea s-a împotrivit prin autoritatea lui Hristos, a fost eliberată.

Satan nu poate face nimic în ce privește poziția ta în Hristos, dar, dacă poate, îți va întuneca vederea, micșorându-ți astfel credința și diminuându-ți eficiența în lupta spirituală. Vreau să repet ca un ecou rugăciunea lui Pavel din Efeseni 1. Mă rog ca ochii tăi să fie deschiși, pentru a putea vedea și înțelege autoritatea și puterea pe care Hristos ți le-a dăruit în viața de credință.

5. *Sub protecția lui Isus*

În timpul unei conferințe de o săptămână pe care o țineam pe tema conflictelor spirituale, am primit scrisoarea de mai jos. Lupta lui Frances constituie un exemplu viu al naturii conflictului spiritual care îi prinde în capcană pe mulți creștini:

Dragă Dr. Anderson,

Am participat la sesiunile dv. de duminică, dar în timp ce vă așteptam pentru a vă vorbi, după întrunirea de duminică seara, am simțit dintr-o dată că mă îmbolnăvesc. Ardeam de parcă aș fi avut febră și am slăbit atât de mult încât credeam că voi leșina, așa că am plecat acasă.

Am nevoie de ajutor. Niciodată înainte de a deveni creștină n-am avut atâtea necazuri. Am luat supradoză de alcool și de droguri de atâtea ori că nu le mai pot număra. M-am tăiat de câteva ori cu lame de ras, câteodată foarte grav. Am gânduri, sentimente și idei de a mă sinucide în fiecare săptămână, cum ar fi de exemplu să mă înjunghii în inimă. Sunt sclavă a masturbării; nu mai pot ține lucrurile sub control și nu știu cum să mă opresc.

În exterior par foarte normală. Am o slujbă bună și locuiesc cu o familie respectabilă din comunitatea noastră. Mă ocup chiar de liceenii din biserică, dar nu pot să-mi mai explic relația mea cu Dumnezeu. Merg la psihiatru de doi ani. Câteodată cred că sunt așa din cauza copilăriei mele dezastruoase sau poate că m-am născut așa.

Cum pot să-mi dau seama dacă problemele sunt de fapt în mintea mea, dacă sunt rezultatul păcatului și al neascultării de Dumnezeu sau dacă sunt dovada unei influențe demonice? Deci, aș dori să vorbesc cu dv. în timpul conferinței, pentru că nu vreau să mai încerc remedii ce nu dau nici un rezultat.

Frances

Confuzia din mintea lui Frances este un indiciu clar că problema ei este rezultatul unei influențe demonice. M-am întâlnit cu ea în săptămâna respectivă și era așa cum se deducea din scrisoare: nefericită, frustrată și înfrântă. Ea dorea să-L slujească pe Dumnezeu din toată inima și avea tot atât de mult acces la puterea de a i se împotrivi lui Satan ca tine sau ca mine. Însă ea era trântită în toate părțile de puterea întunericului ca un puc de hochei, pentru că nu-și înțelegea autoritatea și protecția pe care le avea în Hristos.

Deândată ce Frances a început să-și dea seama că nu era lipsită de putere și de apărare în luptă, și că avea libertatea de a alege sau de a-și schimba situația, lanțurile au căzut și ea a început să umble în libertate. Libertatea ei nu numai că i-a schimbat viața într-un chip extraordinar, dar i-a influențat în bine și pe alții din jurul ei pentru totdeauna.

OBȚINEREA PROTECȚIEI LUI DUMNEZEU

Ai trăit realitatea declarației lui Frances: "Niciodată înainte de a deveni creștin n-am avut atâtea necazuri"? Când devii copil al lui Dumnezeu, îți câștigi un dușman pe care nu-l aveai înainte. Înainte să-L primești pe Hristos, dumnezeul acestei lumi nu s-a deranjat prea mult din cauza ta, pentru că făceai parte din împărăția lui. Scopul lui era să te țină acolo, orbindu-te față de ceea ce pregătise Dumnezeu pentru mântuirea ta (2 Corinteni 4:3,4), dar, când ai căpătat viață în Hristos, Satan nu și-a pus coada între picioare, nici nu și-a retras colții. El își urmărește cu perseverență scopul, acela de a-ți strica viața, căutând să te înșele, "dovedind" că Creștinismul nu dă rezultate, că Cuvântul lui Dumnezeu nu este adevărat și că nimic nu s-a întâmplat de fapt la nașterea ta din nou.

"Atunci ce beneficii am devenind creștin? Care om în toate mințile ar fi dispus să se angajeze la o viață de necazuri?" ai putea să te întrebi. În realitate, viața creștină nu trebuie numaidecât să fie o viață de necazuri. Nu trebuie să fii un puc de hochei lipsit de apărare, aflat la discreția lui Satan și a demonilor lui. Dumnezeu a pregătit deja protecția de care ai nevoie pentru a respinge orice atac în domeniul spiritual. Trebuie doar să știi lucrurile pe care ți le-a pregătit Dumnezeu și să le aplici la propria-ți viață.

Unii creștini sunt puțin paranoici în privința puterilor întunericului, trăind cu suspiciunea că la fiecare colț pândește câte un demon, abia așteptând să-i posede. Frica aceasta este nefondată. Relația noastră cu puterile demonice din dimensiunea spirituală seamănă mult cu relația noastră cu germenii din dimensiunea fizică. Știm că germenii se află peste tot în jurul nostru: în aer, în apă, în mâncare, în alți oameni, chiar în noi. Cu toate acestea, oare ne temem tot timpul că vom contacta vreo boală? Nu, dacă nu cumva ești ipohondru! Știi destul de bine cât de importantă este sănătatea, ce important este a mânca mâncărurile potrivite, a te odihni suficient și a te păstra pe tine și tot ce ai în curăție. Dacă se întâmplă să răcești sau să faci pojar, pur și simplu te ocupi de ele și mergi înainte.

La fel se întâmplă și în domeniul spiritual. Demonii sunt ca niște germeni minusculi, invizibili, care caută să infecteze pe cineva. Nu ni se spune niciodată să avem teamă de ei. Trebuie doar să fim conștienți de existența lor și să ne luăm angajamentul de a trăi o viață neprihănită în ciuda existenței lor. Dacă ești atacat, te ocupi de ei și mergi mai departe. Ține minte: singurul lucru mare pe care îl are un demon este gura lui. Demonii sunt niște mincinoși înrăiți, dar, în Isus Hristos, Adevărul, ești înzestrat cu toată autoritatea și protecția de care ai nevoie pentru a înfrunta orice lucru pe care ei îl aruncă spre tine.

Magna Carta creștinului, în ce privește protecția, se află în Efeseni 6:8-10. Primul lucru pe care trebuie să-l vezi în acest pasaj privitor la protecția lui Dumnezeu este faptul că noi nu avem un rol pasiv. Dumnezeu ne cere să fim niște participanți activi la apărarea spirituală pe care a pregătit-o pentru noi. Observă cât de des ni se poruncește să ne asumăm un rol *activ*:

"Încolo, fraților, *întăriți-vă* în Domnul și în puterea tăriei Lui. *Îmbrăcați-vă* cu toată armătura lui Dumnezeu, ca *să puteți ținea piept* împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, *luați* toată armătura lui Dumnezeu, ca *să vă puteți împotrivi* în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul" (sublinierile ne aparțin).

S-ar putea să te întrebi: "Dacă am o poziție sigură în Hristos și dacă am protecție în El, de ce trebuie să mă implic activ? Nu pot

doar să mă odihnesc în El și să-L las pe El să mă păzească?" Asta ar fi ca și cum un soldat ar spune: "Țara noastră este o putere militară majoră. Avem tancurile, avioanele, rachetele și vasele de război cele mai sofisticate din lume. De ce ar trebui să mă mai deranjez să port cască, să fac de gardă sau să învăț să trag cu pistolul? Este mult mai confortabil să stau în tabără, în timp ce tancurile și avioanele duc războiul." Oare cine va fi primul soldat care va fi doborât, la infiltrarea inamicului?

Dumnezeu, "comandantul" nostru, a pregătit tot ce avem nevoie pentru a ne asigura victoria asupra puterilor rele ale întinericului. Însă iată ce spune El: "Am pregătit o strategie bună, și am pregătit arme eficiente, dar dacă nu-ți îndeplinești rolul, rămânând în forțele active, probabil că vei fi o victimă de război." În cartea sa clasică *War on the Saints {Război împotriva Sfinților}*, Jessie Penn-Lewis a declarat: "Condiția primordială pentru ca duhurile rele să poată lucra într-o ființă omenească, în afara păcatului, este pasivitatea, care este exact contrariul cerinței pe care o are Dumnezeu de la copiii Săi pentru a lucra în ei."¹ Nu te poți aștepta ca Dumnezeu să te păzească de influențele demonice, dacă nu participi activ la strategia pregătită de El.

ECHIPAT PENTRU SUCCES

Un element de bază al protecției noastre este armura pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru noi, și pe care ne-a zis să o îmbrăcăm. Pavel a scris:

"Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu" (Efeseni 6:14-17).

Când ne îmbrăcăm cu armura lui Dumnezeu, ne îmbrăcăm de fapt cu Hristos (Romani 13:12-14), iar când ne îmbrăcăm cu Hristos, noi ieșim din domeniul firii pământești, unde suntem vulnerabili atacurilor, și ne punem sub stăpânirea lui Hristos, unde cel rău nu ne poate atinge. Satan nu are nimic în Hristos (Ioan 14:30), iar

în măsura în care ne îmbrăcăm cu Hristos, cel rău nu ne poate atinge (1 Ioan 5:18). El poate ajunge doar la lucrurile aflate la nivelul lui, de aceea ni se poruncește: "nu purtați grijă de firea pământească" (Romani 13:14), ceea ce înseamnă "Nu trăiți la nivelul lui Satan."

Armura pe care ai îmbrăcat-o deja

Timpurile verbului din Efeseni 6:14,15 sugerează că deja ai îmbrăcat trei componente ale armurii: cingătoarea, platoșa și încălțăminte: "având mijlocul încins...", "îmbrăcați...", "având picioarele încălțate..." Aceste componente ale armurii reprezintă elementele protecției tale, pe care le poți avea la primirea lui Hristos și în care ți se poruncește să rămâi tare. Timpul lui "având", folosit aici în greacă, arată că acțiunea la care se referă a fost terminată înainte de a ni se porunci să rămânem în picioare. Iată modul logic în care un soldat se pregătește de luptă: își pune cingătoarea, platoșa și încălțăminte, înainte de a încerca să stea în picioare. Tot la fel, și noi trebuie să ne îmbrăcăm cu toată armura lui Dumnezeu, după ce ne-am îmbrăcat cu Hristos.

Brâul adevărului. Isus a spus: "Eu sunt Adevărul" (Ioan 14:6), iar dacă Adevărul este în tine, Hristos este în tine. Totuși, nu este întotdeauna ușor să continui să alegi adevărul. Arma de bază a lui Satan este minciuna, de aceea cingătoarea adevărului (care ține toate celelalte componente ale armurii la locul lor) este atacată mereu. Dacă cel rău te poate scoate din funcțiune în ceea ce privește adevărul, poți deveni o țintă ușoară pentru celelalte atacuri ale lui.

Numai raportând tot ceea ce faci la adevărul lui Dumnezeu poți rămâne în picioare, în adevăr. Nu primi în minte nici un gând care nu este în armonie cu adevărul lui Dumnezeu. Evită orice ocazie care ți se ivește de a spune sau de a face ceva ce compromite sau contrazice adevărul. Adoptă o regulă simplă de comportament: **Dacă un gând este adevărat, îl primesc; dacă nu este adevărat, nu-l primesc.**

Când înveți să trăiești în adevăr în fiecare zi, vei învăța să iubești adevărul, pentru că nu vei avea nimic de ascuns. Nu trebuie să te ascunzi niciodată de Dumnezeu sau de altcineva; tot ceea ce faci este în lumină. Mai mult, când trăiești în adevăr tu dejoci minciunile lui Satan, tatăl minciunilor (Ioan 8:44). Fii conștient de faptul că dacă

Satan te poate înșela făcându-te să crezi o minciună despre ceva îți poate controla viața în acel domeniu.

Isus S-a rugat: "Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău" (Ioan 17:15). Cum? "Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul" (v. 17). Vei putea dejuca minciunile lui Satan doar în lumina revelației lui Dumnezeu, și nu cu ajutorul justificărilor rațiunii omenești.

Platoșa neprihănirii. Atunci când ești mântuit și te îmbraci cu Hristos, ești socotit neprihănit înaintea Dumnezeului nostru sfânt. Nu este neprihănirea *ta*, ci a lui Hristos (1 Corinteni 1:30; Filipeni 3:8,9). Așadar, atunci când Satan își îndreaptă săgeata spre tine spunând: "Nu ești îndeajuns de bun pentru a fi creștin", poți răspunde împreună cu Pavel: "Cine va ridica păcă împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!" (Romani 8:33). Neprihănirea ta în Hristos este protecția pe care o ai împotriva acuzațiilor lui Satan referitor la valoarea ta înaintea Dumnezeului cel sfânt.

Deși ne bucurăm în poziția noastră de neprihănire în Hristos, suntem conștienți de faptele noastre în care nu dăm dovadă de neprihănire, prin care gândim, spunem sau facem ceva fără Dumnezeu. Suntem sfinți care păcătuiesc din când în când. Pentru a rămâne în picioare în neprihănirea noastră, trebuie să înțelegem și să aplicăm principiul mărturisirii.

Remediul lui Dumnezeu pentru păcat este declarat în 1 Ioan 1:9: "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire." Mărturisirea nu înseamnă a spune "îmi pare rău", sau a cere iertare. A mărturisi (*homologeo*) înseamnă a recunoaște sau a fi de acord. Să presupunem că un tată își surprinde fiul aruncând cu pietre într-o mașină. Tatăl îi spune: "Ai aruncat cu piatra într-o mașină, ai făcut un lucru rău." Dacă băiatul răspunde "îmi pare rău, tată", se poate spune oare că a mărturisit? Nu. El nu a mărturisit până nu este de acord cu tatăl lui: "Atunci când am aruncat cu piatra într-o mașină, am greșit."

Când păcătuiești, s-ar putea să-ți pară rău, dar a-ți părea rău sau chiar a-I spune lui Dumnezeu că îți pare rău nu înseamnă că ai mărturisit. Îți mărturisești păcatul atunci când spui ceea ce spune Dumnezeu despre el: "Am păcătuیت având acel gând murdar", "Am greșit purtându-mă urât cu soția azi dimineață", "Când am căutat să

obțin acea poziție în Comitet, am fost stăpânit de mândrie, un lucru care n-ar trebui să fie în viața mea."

Satan va încerca să-ți pună cât mai multe piedici în calea mărturisirii. El va încerca să te convingă că este prea târziu să maimărturisești păcatele, că Dumnezeu ți-a șters deja numele din Cartea Vieții, care este o altă minciună sfruntată a lui. Ești în Hristos, deci ești iertat deja. Ești neprihănirea lui Dumnezeu în Hristos (2 Corinteni 5:21), și El nu te va părăsi niciodată. Atunci când păcătuiești, nu sunt în joc relația ta cu Dumnezeu și destinul tău veșnic, ci numai biruința ta zilnică. Mărturisirea păcatelor dă totul din calea unei exprimări rodnice a neprihănirii în viața ta zilnică. Trebuie să fim ca Pavel, care a spus: "De aceea mă silesc să am totdeauna un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor" (Faptele Apostolilor 24:16).

Încălțămintează păcii. Când îl primești pe Hristos, te unești cu Prințul Păcii. Ai o pace pozițională cu Dumnezeu chiar acum (Romani 5:1), dar pacea lui Hristos trebuie să stăpânească inima ta, iar lucrul acesta este posibil doar atunci când permiți Cuvântului lui Hristos să locuiască din belșug în tine (Coloseni 3:15,16).

Încălțămintează păcii devine o protecție împotriva planurilor de dezbinare ale diavolului, atunci când acționezi ca un făcător de pace între credincioși (Romani 14:19). Făcătorii de pace îi unesc pe oameni, promovând părtășia și împăcarea. Prea mulți creștini au nevoie de o doctrină comună pentru a avea părtășie. E adevărat că, dacă nu gândim la fel și dacă nu credem la fel, între noi sunt tensiuni, în loc de pace. Totuși, la temelia părtășiei noastre nu se află o doctrină comună, ci o moștenire comună. Noi toți suntem copii ai lui Dumnezeu, ceea ce este suficient pentru a ne strânge împreună în pace. Dacă te aștepti să cazi de acord cu cineva asupra fiecărui punct din doctrină înainte de a-l accepta, vei fi cel mai singur creștin de pe Pământ. În loc de a insista pe unitatea minții, păstrează unitatea Duhului, luând inițiativa de a fi un făcător de pace în relațiile pe care le ai (Matei 5:9; Efeseni 4:3). Avem făgăduința că "Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre" (Romani 16:20).

Restul armurii

Pavel menționează încă trei componente ale armurii pe care trebuie să le îmbrăcăm pentru a ne păzi de atacurile lui Satan: scutul credinței, coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Primele trei sunt stabilite prin poziția noastră în Hristos; ultimele trei ne ajută să avem biruință în luptă în continuare.

Scutul credinței. Credința nu are nimic mistic, în ciuda faptului că aceasta este o idee des întâlnită. Credința biblică este pur și simplu ceea ce crezi despre Dumnezeu și despre Cuvântul Său. Cu cât știi mai multe despre Dumnezeu și despre Cuvântul Său, cu atât vei avea mai multă credință. Cu cât cunoști mai puțin, cu atât scutul tău va fi mai mic și cu atât va fi mai ușor unei săgeți arzătoare a lui Satan să-și atingă ținta. Dacă vrei ca scutul credinței să fie cât mai mare și să te apere cât mai bine, cunoștința ta despre Dumnezeu și despre Cuvântul Său trebuie să crească (Romani 10:17).

Aceste proiectile arzânde ale lui Satan nu sunt altceva decât minciuni înăbușite, acuzații arzătoare și tentații aprinse, care ne bombardează mintea. Când un gând, o acuzație sau o ispită înșelătoare îți intră în minte, întâmpină-l cu ceea ce știi că este adevărat despre Dumnezeu și despre Cuvântul Său. De fiecare dată când memorezi un verset biblic, asculți o predică sau participi la un studiu biblic, crești în cunoștința lui Dumnezeu, și scutul credinței devine mai mare.

Coiful mântuirii. Chiar dacă scutul credinței este puțin găurit, și biruința zilnică evazivă, trebuie să ai încrederea că coiful mântuirii îți garantează biruința veșnică. În metafora armurii, coiful asigură acoperirea celui mai important mădular al corpului tău: mintea, locul unde se decide câștigarea sau pierderea luptelor spirituale. În luptele spirituale zilnice pe care le ai de dat cu lumea, cu firea pământească și cu diavolul, rămâi în picioare, știind că mântuirea ta nu vine și nu pleacă odată cu succesul sau înfrângereape care le ai într-o luptă spirituală; mântuirea ta este o posesiune eternă. Ești copil al lui Dumnezeu, și nimic nu te poate despărți de dragostea lui Hristos (Romani 8:35).

Oamenii ce trec prin conflicte spirituale au tendința de a pune la îndoială mântuirea lor sau de a se îndoii de identitatea lor în Hristos. Satan ar putea să-ți submineze biruința zilnică, dar nu poate face nimic pentru a submina identitatea pe care o ai în Hristos. Totuși, dacă reușește să te facă să crezi că nu ești în Hristos, vei trăi ca și cum n-ai fi în Hristos, deși ai o poziție sigură în El.

Luptătorul creștin poartă coiful mântuirii în sensul că el este cel ce primește și posedă eliberarea, fiind îmbrăcat și înarmat cu biruința pe care o are prin Capul său, Isus Hristos. Satan este stăpânitorul acestei lumi și toată lumea se află sub puterea lui (Ioan 12:31; 1 Ioan 5:19), de aceea, atât timp cât suntem în trupurile noastre fizice, suntem încă pe teritoriul lui. Totuși, întrucât suntem uniți cu Domnul Isus Hristos, diavolul nu are nici un drept legitim asupra noastră, deoarece Hristos "ne-a izbăvit de sub puterea întinericului, și ne-a strămutat în împărăția Fiului dragostei Lui" (Coloseni 1:13). Coiful poziției noastre în Hristos ne asigură biruința supremă asupra lui Satan.

Sabia Duhului. Cuvântul lui Dumnezeu este **singura armă de atac** menționată în lista componentelor armurii. Pavel a folosit *rhema* în loc de *logos* pentru "cuvânt" în Efeseni 6:17, de aceea cred că Pavel se referă la cuvântul rostit al lui Dumnezeu, și nu la Cuvântul lui Dumnezeu personificat în Isus. Trebuie să ne apărăm de cel rău rostind cu voce tare adevărul lui Dumnezeu.

De ce este atât de important să vorbim adevărul lui Dumnezeu, nu numai să credem în el și să ne gândim la el? Fiindcă Satan este o ființă creată și nu îți cunoaște perfect gândurile. Observându-te, el își poate da seama destul de bine ce gândești, la fel ca toți cei ce au studiat comportamentul uman. Totuși, el nu știe dinainte ce vei face, ci îți poate pune gânduri în minte, și își va da seama dacă i-ai înghițit minciuna prin modul în care te porți.

Eu încerc să-ți influențez mintea prin cuvintele acestei cărți, dar nu-ți pot citi gândurile. În mod similar, Satan poate încerca să te influențeze, punându-ți gânduri în minte, dar el nu-ți poate citi gândurile. Dacă vrei să i te împotrivești, trebuie să-ți exprimi această împotrivire în exterior, pentru ca el să te înțeleagă și să fie astfel izgonit.

Două din cele mai obișnuite concepții greșite despre Satan sunt acelea prin care se spune că el îți poate citi gândurile și că ar cunoaște viitorul. Fiecare practică ocultă pretinde că cunoaște gândurile (sau le poate influența) sau că poate prezice viitorul. Cu toate acestea, numai Dumnezeu îți cunoaște gândurile și intențiile minții și numai el cunoaște viitorul. Niciodată nu-i atribui lui Satan atributele divine ale lui Dumnezeu.

Poți comunica cu Dumnezeu în mintea și în Duhul tău pentru că El știe gândurile și simțirile inimii tale (Evrei 4:12). Părtășia cu Dumnezeu fără vorbe este un sanctuar intim; Satan nu poate trage cu urechea. Dar, tot la fel, dacă îi spui lui Satan să plece **doar în gând**, el nu va pleca, pentru că nu te poate auzi. *Trebuie să-l înfrângi pe Satan vorbind cu voce tare.* Vestea bună este că majoritatea atacurilor lui Satan au loc noaptea sau când ești singur, așa că a i te împotrivi lui Satan cu voce tare te pune rareori în situația de a trebui să explici altora ce faci atunci când îi poruncești lui Satan cu voce tare să plece. Totuși, s-ar putea să fie situații în care trebuie să i te împotrivești vrăjmașului în public, mărturisind cu gura ta că Isus este Domn (Romani 10:9).

Nu am avut niciodată probleme majore din cauza fricii în viață, dar, într-o noapte, m-am trezit cu o groază teribilă, care nu avea nici un motiv obiectiv. Din cauza fricii mi se făcuse pielea ca de găină și mi-am dat seama că era un atac al lui Satan. Neridicându-mi capul de pe pernă, am aplicat remediu sugerat de Iacov, care cuprinde două lucruri: "Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Impotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi" (4:7). În sanctuarul inimii mele, fără ca Satan să mă audă, m-am supus lui Dumnezeu, rugându-mă: "Doamne, recunosc harul Tău suveran în viața mea chiar acum. Tu ești Dumnezeul meu." Apoi m-am împotrivit lui Satan cu încă un cuvânt rostit - Isus - și frica a dispărut chiar atunci, cu desăvârșire. M-am dus la culcare cu o pace desăvârșită.

Cu altă ocazie, mă pregăteam să vorbesc la capelă despre subiectul eliberării și evanghelizării, în care urma să dau la iveală unele dintre strategiile pe care le folosește Satan în aceste domenii, în dimineața respectivă, m-am sculat devreme și am făcut un duș înainte să se trezească soția și copiii. Când am ieșit de sub duș am găsit câteva simboluri ciudate desenate pe oglinda aburită. Nu erau făcute de mine, iar Joanne, Heidi și Karl dormeau încă; nici ei nu le făcuseră. Am șters acele însemne de pe oglindă, având suspiciunea că cineva își arunca săgețile spre mine, pentru a mă convinge să nu țin mesajul de la capelă.

M-am dus singur la micul dejun, iar pe când stăteam în bucătărie, am simțit dintr-o dată o durere ușoară pe mână, care m-a făcut să mă înfior. M-am uitat și am văzut două urme mici de mușcătură pe mână. "Asta-i tot ce poți să faci?" m-am adresat cu voce tare puterilor întunericului care mă atacau. "Crezi că simbolurile de pe

oglină și o mică mușcătură mă vor împiedica să-mi țin mesajul în capelă, astăzi? Pleacă de aici." Cel ce mă ataca a plecat, iar mesajul meu din capelă nu a întâmpinat nici o piedică.

Puterea fizică nu are nimic de-a face cu succesul în războiul spiritual (2 Corinteni 10:4); puterea Domnului este cea care izgonește duhurile rele. Puterea se află în cuvântul rostit.

PUTEREA PROTECTOARE A RUGĂCIUNII

Mama unuia dintre studenții mei de la seminar era medium. Ea i-a spus odată:

"Jim, te-ai rugat cumva în ultima perioadă pentru mine?"

"Bineînțeles, mamă."

"Ei bine, să n-o mai faci, a insistat ea, pentru că îmi distrugi aura."

L-am sfătuit să se roage în continuare! Nu cunoaștem niciodată pe deplin efectele rugăciunilor noastre, dar știm că rugăciunile noastre fac parte din strategia lui Dumnezeu de lărgire a împărăției Sale.

Una dintre cele mai dramatice eliberări pe care le-am văzut a avut loc cu un om care fusese mare preot în eșaloanele superioare ale satanismului. La șase luni după ce a fost eliberat, el și-a prezentat mărturia în biserica noastră. La încheierea mărturiei, l-am întrebat: "Bazându-te pe experiența pe care o ai din «partea cealaltă», care este prima linie de apărare creștină împotriva influenței demonice?"

"Rugăciunea", a răspuns el cu putere. "Iar când te rogi, fă-o cu seriozitate. Rugăciunea fierbinte pune bețe în roate activității lui Satan, cum nu o poate face nimic altceva."

Ce este rugăciunea? Este acea comunicare cu Dumnezeu prin care ne exprimăm dependența de El. Dumnezeu știe de ce avem nevoie în lupta cu puterile întinericului și El este mult mai dispus să se îngrijească de nevoile noastre, decât suntem noi dispuși să cerem. Dar, până când nu ne exprimăm dependența de El în rugăciune, Dumnezeu nu va acționa. În rugăciune, noi spunem: "Tu ești Domnul, nu eu. Tu știi ce este cel mai bine; eu nu știu. Eu nu îți spun ce să faci, ci doar te întreb. Îmi declar dependența de Tine." Rugăciunile noastre îi deschid lui Dumnezeu drumul, pentru a acționa în numele nostru.

După ce ne-a instruit să ne îmbrăcăm cu armătura pe care Dumnezeu ne-a furnizat-o, Pavel a scris: "Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta, cu toată stăruința, și rugăciune pentru toți sfinții" (Efeseni 6:18). Nu dețin toate răspunsurile în privința a ceea ce a vrut Pavel să spună când a vorbit de rugăciune "prin Duhul", dar știu că rugăciunea prin Duhul este modul lui Dumnezeu de a ne ajuta să ne rugăm atunci când nu știm cum să ne rugăm: "Și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră; căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite" (Romani 8:26). "Ne ajută" (*sunantilambano*) descrie atât de frumos în acest verset cum Duhul Sfânt vine să ne ridice și să ne ducă în siguranță pe partea cealaltă. Rugăciunea prin Duhul ne ajută să construim poduri peste prăpăstiile multor nevoi, peste care nu știm cum să trecem.

Rugăciunea pentru vedere spirituală

În lupta spirituală, există câteva nevoi specifice pe care trebuie să le luăm ca obiective ale rugăciunilor noastre în lupta spirituală. Una dintre acestea se referă la starea de orbire pe care Satan a adus-o peste cei necredincioși (2 Corinteni 4:3,4). Oamenii nu pot veni la Hristos, dacă ochii lor spirituali nu sunt deschiși. Theodore Epp a scris: "Dacă Satan i-a orbit și i-a legat pe oameni, cum vom ajunge să vedem vreodată suflete mântuite? Aici intrăm în scenă tu și eu. Jefuirea casei celui tare, are de-a face cu eliberarea celor pe care Satan i-a orbit și pe care îi ține legați... Aici intervine rugăciunea."²

Rugăciunea este arma principală în combaterea orbirii spirituale. Apostolul Ioan a scris: "Dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut" (1 Ioan 5:14,15). Apoi el îi îndeamnă imediat pe credincioși să aplice acest principiu, cerându-I lui Dumnezeu să aducă viață necredincioșilor (v. 16). Strategia noastră de evanghelizare trebuie să includă o rugăciune plină de autoritate, ca lumina lui Dumnezeu să penetreze orbirea satanică.

Noi trebuie să ne rugăm, de asemenea, cum s-a rugat Pavel în Efeseni 1:18,19, ca ochii celor credincioși să fie luminați, pentru a înțelege puterea, autoritatea și protecția spirituală, care sunt

moștenirea noastră în Hristos. Atât timp cât Satan ne ține în neștiință în ceea ce privește poziția și autoritatea noastră în Hristos, el ne poate împiedica creșterea și ne poate face ineficienți în mărturia și în slujirea noastră. Noi trebuie să ne rugăm mereu uniipentru alții, pentru ca perdeaua de ceață a minciunilor lui Satan să fie spulberată și ca viziunea pe care o avem în domeniul spiritual să fie limpede ca cristalul.

Legarea celui tare

Un alt obiectiv pentru rugăciunea cu autoritate este "cel tare", menționat în Matei 12:29. Isus a spus, referindu-Se la Satan și la demonii lui: "Cum poate cineva să intre în casa celui tare, și să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întâi pe cel tare?" El voia să spună că nu poți să-i salvezi pe oameni de legăturile orbirii spirituale sau de influența demonică dacă nu-i supui mai întâi pe cei ce i-au capturat. Puterea lui Satan este deja înfrântă, dar el nu va renunța la nimic din ceea ce crede că poate păstra, dacă noi nu ne exercităm autoritatea delegată nouă de Domnul Isus Hristos.

Când ne rugăm, noi nu încercăm să-l convingem pe Dumnezeu să ni se alăture în slujirea *noastră* pentru El; rugăciunea este activitatea prin care noi ne alăturăm lui Dumnezeu în slujirea *Lui*. Prin credință, noi intrăm în posesia proprietății din ghearele lui Satan, care îi aparține de drept lui Dumnezeu, și o ținem până când Satan îi dă drumul. El îi va ține pe acești oameni până când noi le vom cere eliberarea, pe baza autorității noastre în Hristos. Odată ce Satan este legat prin rugăciune, el trebuie să se dea bătut.

În cartea sa, *Posedarea Demonică și Creștinul*, C. Fred Dickason face câteva sugestii asupra modului în care să ne rugăm pentru cineva care este hărțuit de demoni:

1. Roagă-te ca orice comunicare și influență din partea altor demoni și a lui Satan să fie întrerupte.
2. Roagă-te ca, în stăpânirea pe care o au asupra persoanei respective, panica și slăbiciunea să intre în demoni.
3. Roagă-te ca persoana respectivă să fie întărită în credință pentru a înțelege poziția sa în Hristos, să se încreadă și să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu.

4. Roagă-te ca persoana respectivă să fie în stare să facă distincție între gândurile și sentimentele sale și cele ale lui Satan.

5. Roagă-te ca persoana respectivă să poată recunoaște prezența demonică și să nu intre în panică, ci să caute din proprie inițiativă consiliere spirituală și ajutor.

6. Roagă-te ca Dumnezeu să-și protejeze și să-și călăuzească copilul și să pună în mișcare forțe angelice, pentru a zădărnici orice plan al vrăjmașului.³

Acum câțiva ani, o experiență personală a scos în evidență pentru mine puterea pe care o are rugăciunea când avem de-a face cu oameni care se află în ghearele celui tare. În acea vreme eram în conducerea unei biserici mari. Într-o zi, când m-am întors de la masa de prânz, în holul de lângă biroul bisericii se aflau câteva secretare și paznici ce stăteau de vorbă și beau cafea. În celălalt capăt al încăperii se afla un bărbat înalt, de vreo 25 de ani, care îmi era total necunoscut. Stătea la tablă, scriind pe ea cuvinte mici, pe care apoi le ștergea. "Cine este acela?" mi-am întrebat colaboratorii.

"Nu știm. Tocmai a intrat."

Uimit că nimeni nu îl salutase încă, m-am dus la el și am zis: "Bună, eu sunt Neil. Pot să vă ajut?"

"O, nu știu", a răspuns el destul de distant, punând jos creta. Înfățișarea și vocea lui arătau de parcă ar fi fost sub efectul drogurilor, așa că m-am hotărât să-l scot afară din biserică și să vorbesc cu el puțin. Îl chema Bill și lucra la o spălătorie de mașini. L-am invitat să vină la biserică. După o oră de conversație, a plecat.

După câteva zile, Bill s-a întors și am stat de vorbă mai departe. Apoi, după două săptămâni, într-o duminică după-masă, mă aflu în birou pregătindu-mă pentru serviciul de seară, când a zbârnâit interfonul: "Avem aici un bărbat pe nume Bill, care vrea să vă vadă."

"Trimite-l sus", am răspuns.

Nu aveam deloc timp de conversații, dar îmi făceam griji pentru Bill. "Mă bucur că ai venit, Bill, am început eu. Pot să-ți pun o întrebare personală?" Bill a dat din cap afirmativ.

"Ai crezut vreodată în Hristos, invitându-L să fie Domnul și Mântuitorul tău?"

"Nu."

"Ai vrea să faci lucrul acesta?"

"Nu știu, Neil", răspunse Bill cu o expresie puțin necăjită.

Am luat un tractat despre mântuire, pe care l-am citit în întregime împreună cu el. "Înțelege lucrurile acestea, Bill?"

"Da."

"Ai vrea să iei această hotărâre pentru Hristos acum?"

"Da."

"Voi face o simplă rugăciune de angajament, iar tu vei repeta după mine, pe rând, câte o propoziție din ea, bine?"

"Bine."

"Doamne Isuse, am nevoie de tine", am început eu.

Bill a început să repete: "Doa-a-a ..." Apoi s-a blocat complet. Mi-am dat seama că am invadat domeniul puterilor demonice și că acestea nu vroiau să renunțe la Bill.

"Bill, pentru mintea ta se dă o luptă, am spus eu într-un târziu. Voi citi câteva versete, iar apoi mă voi ruga cu voce tare pentru tine. Îl voi lega pe vrăjmaș și mă voi împotrivi lui. De îndată ce vei fi în stare, spune-I doar lui Isus ceea ce crezi." Ochii lui au confirmat că se dădea o luptă aprigă.

Am început să citesc din Biblie și să rostesc fiecare rugăciune pe care mi-o puteam imagina, care să-l lege pe Satan și să-i aducă eliberare lui Bill. Pe atunci eram încă la început în ceea ce privește lupta împotriva puterilor demonice, așa că încercam să mă agăț de orice metodă.

După vreo 15 minute de rugăciune și de citire a Bibliei, Bill oftă dintr-o dată: "Doamne Isuse, am nevoie de tine." Apoi se prăvăli pe scaun, ca și cum tocmai s-ar fi luptat zece runde cu campionul de categorie grea al lumii. Privi la mine cu ochii plini de lacrimi și spuse: "Sunt liber." Nu vorbisem deloc cu el despre "eliberare"; a fost modul lui de exprimare. El era eliberat și știa lucrul acesta. Înțelegerea naturii spirituale a lumii noastre ar trebui să aibă un efect profund asupra strategiei tale de evanghelizare. Prea adesea proclamăm virtuțile creștinismului celor necredincioși, ca unul care stă în fața unei închisori și proclamă celor dinlăuntru virtuțile lumii din afară. Dar, dacă nu-i înlătură nimeni pe gardienii închisorii și nu deschide ușa, cum pot întemnițații să experimenteze libertatea de care le vorbim? Trebuie să învățăm să-l legăm pe cel tare înainte de a-i salva pe prizonierii lui. Dumnezeu nu numai că te-a înarmat cu toate "armele" de care ai nevoie pentru a respinge atacul celui tare. El te-a înarmat și ți-a dat autorizare pentru a căuta și a salva viețile celor care se află în

prinsoarea diavolului. Fii tare în armura pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru tine și pășește în autoritatea lui Dumnezeu pentru a jefui în folosul lui Dumnezeu casa celui tare.

¹ Jessie Penn-Lewis, *War on the Saints*, Ed. a IX-a, New York, Thomas E. Lowe, Ltd., 1973

² Theodore H. Epp, *Praying with Authority*, Lincoln, NE, Back to the Bible Broadcast, 1965, p. 98

³ C. Fred Dickason, *op. cit.*, p. 255

PARTEA II

Stai ferm!

6. Întâlnirea cu diavolul în persoană

"Ce i s-o fi întâmplat lui Harry?" Femeia care îmi vorbea la telefon se referea la fostul ei prieten, marele preot satanist, care îl găsisese pe Hriștos și care fusese eliberat dintr-o robie incredibilă față de întuneric. Evelyn mi-a spus că îl îndemnase pe Harry să părăsească satanismul, dar nu s-a așteptat defel să aibă loc în viața lui o asemenea transformare.

"Îmi va face plăcere să discut această problemă cu dumneavoastră", am răspuns eu, așa că am stabilit să ne întâlnim la biroul meu.

Când Evelyn a intrat în birou, în interiorul meu au început să sune tot felul de sirene de alarmă. Ea nu numai că fusese implicată într-o relație intimă cu un mare preot satanist, dar era îmbrăcată foarte seducător. M-am hotărât să păstrez distanța și să fiu precaut de la început.

Când a început să-mi vorbească despre sine, Evelyn a menționat faptul că era creștină, dar eu aveam îndoieli în această privință. Am inserat în conversație, ca din întâmplare, câteva întrebări referitoare la destinul ei veșnic. Suspiciunile mele s-au confirmat; răspunsurile ei erau pline de banalități izvorâte din autosuficiență. Mi-am dat seama că aveam de-a face cu o persoană ce trăia o mare amăgire.

"Când eu și Harry ne-am întâlnit, continuă ea, mergeam de obicei la o biserică Catolică, iar ea îi vorbea acolo."

"Cum adică, o călugăriță venea și îl consilia pe Harry?" am întrebat eu.

"Nu, ea îi vorbea prin mine."

Dintr-o dată s-a făcut lumină în mintea mea. "Vrei să spui că o persoană dinăuntrul tău comunica cu Harry folosindu-se de vocea ta și că această persoană era o femeie?"

Evelyn dădu din cap afirmativ. "Nu numai că era femeie, era o irlandeză."

"Evelyn, Biblia ne spune să punem duhurile la încercare. Ai pus acest duh la încercare vreodată?"

"Nu, nu am avut nici un motiv pentru a face acest lucru."

"Ai fi dispusă să testăm acest duh acum?"

"Sigur."

A fost o perioadă în anii mei de slujire când, ajuns la acest punct al conversației, aș fi intrat în dialog cu acest demon, poruncindu-i să vorbească cu mine prin Evelyn. Totuși, acest mod de abordare duce adesea la o luptă între puteri care trece dincolo de personalitatea individului. Unii oameni cad în leșin în timpul luptei mele cu duhul și nu-și mai aduc aminte ce li s-a întâmplat. Am ajuns la concluzia că ceea ce face *individul* într-o astfel de confruntare este mai important decât ce fac *eu*. El trebuie să-și asume responsabilitatea de a renunța la Satan și de a i se opune, și de a adopta în mod personal adevărul lui Hristos. Doream ca Evelyn să fie pe deplin conștientă de ceea ce i se întâmpla.

"În numele lui Isus Hristos, m-am rugat, ești legat să taci; vei vorbi doar când îți voi porunci eu. Acum, în numele lui Hristos, prezintă-te minții lui Evelyn." I-am spus lui Evelyn să-mi spună ce aude.

Evelyn se uită la mine cu o privire încurcată. "Ea spune că e Maggie McKendall." Ceea ce a urmat apoi a fost o conversație în trei. Întrebările mele i le-am adresat duhului din Evelyn, pe care îl legasem, pentru a nu vorbi, pe baza autorității numelui lui Hristos. Duhul mi-a răspuns la întrebări, vorbind minții lui Evelyn. Ea îl auzea în mintea ei la fel de bine cum mă auzea pe mine, după care, pe deplin trează și dispusă să participe la aceasta, rostea în cuvinte răspunsul pe care îl auzea.

"Ce vârstă ai, Maggie McKendall?" am întrebat eu.

"Viața sufletului nu are nici o vârstă."

"De ce ai venit?"

"Să-i ajut în luptă pe sfinți."

"Ai fost vreodată în viață pe planeta Pământ?"

"Da."

"Când ai murit?"

Evelyn mi-a transmis răspunsul, și anume că Maggie Kendall a murit în Irlanda în 1970.

Oricine cunoaște Biblia știe că eu nu dialogam cu o creștină irlandeză moartă, pe nume Maggie Kendall, întoarsă sub formă de spirit pentru a-i ajuta pe sfinți în luptă. Relatarea lui Isus despre bogat și Lazăr din Luca 16:19-31 arată clar că între cei vii și cei morți există

o prăpastie mare, de netrecut. Nimeni care trece de la viață la moarte nu se poate întoarce.

Mai departe, Isaia a poruncit poporului lui Dumnezeu: "Dacă vi se zice însă: «întrebați pe ceice cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc», răspundeți: «Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie!» Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta" (Isaia 8:19,20). Singurul duh pe care Dumnezeu L-a rânduit să ne înarmeze pentru luptă este Duhul Sfânt.

În acel moment al dialogului eram sigur că aveam de-a face cu un demon care o înșela pe Evelyn, făcând-o să creadă că o ajută, așa că am continuat punând o întrebare care știam că va face duhul să se descopere pe sine: "Magie McKendall, este Isus Domnul tău?"

"Da", a răspuns Evelyn pentru duh.

Eram într-o mare încurcătură. Vorbeam cu un spirit ce era în mod evident din împărăția întinericului, dar care îl mărturisea totuși pe Isus Hristos ca Domn! Am pus această întrebare multor altor spirite. Unele răspund cu furie: "Nu!", iar altele răspund: "Da, Isus este *Domnul*.", numai că atunci când merg mai departe, întrebându-le dacă Isus Hristos este Domnul *lor*, nici unul dintre ele nu răspunde afirmativ. Fie că Evelyn nu îmi spunea adevărul despre ce auzea, fie că se întâmpla altceva, un lucru foarte grav.

"Isus Hristos a venit în trup?" am continuat.

Răspunsul ei m-a luat din nou prin surprindere: "Da."

Eram epuizat. Nu numai că mă aflam singur în clădire cu o tânără ciudată, îmbrăcată senzual, dar eram cu totul întors pe dos de faptul că spiritul ce o stăpânea susținea că îl avea pe Isus Hristos ca Domn. Am încheiat ședința destul de subit, iar ea a plecat.

În timp ce eram în drum spre casă, mi-a venit dintr-o dată gândul: Și eu fusesem înșelat! Eu nu mă adresasem spiritului, ci rolului pe care îl juca el, acela al lui Maggie McKendall. Probabil că existase o creștină irlandeză pe nume Maggie McKendall, care murise în anii 1970, iar demonul din Evelyn juca rolul ei. Atât timp cât eu îi adresam întrebările lui Maggie McKendall, demonul era liber să răspundă în modul în care ar fi răspuns Maggie McKendall: "Da, Isus Hristos este Domnul meu". Acum, când întâlnesc un spirit ce încearcă să se dea drept cineva din trecut, spun pur și simplu: "Aceasta e o

minciună; ești un duh rău". Apoi, dacă persoana este dispusă, o ajut să facă pașii necesari pentru a ajunge la eliberare. Am învățat, de asemenea, să nu vorbesc deloc cu duhurile rele și să nu cred nimic din ce spun ele. În Ioan 8:44, Isus ne-a avertizat: "Ori de câte ori spune o minciună (diavolul), vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii."

O AUTORITATE RĂZVRĂTITĂ DEȚINE PUTEREA

Experiențele pe care le-am avut cu Harry, Evelyn, "Maggie McKendall" și multe alte manifestări ale influenței și controlului demonic demonstrează faptul că trăim într-o lume ce se află sub autoritatea unui stăpânitor malefic. La început, Dumnezeu l-a creat pe Adam și rasa lui pentru a stăpâni creația, dar el și-a pierdut poziția sa de autoritate prin păcat, iar Satan, pe care Isus l-a numit "stăpânitorul lumii acesteia" (Ioan 12:31; 14:30,16:11), a devenit deținătorul rebel al acestei autorități. În timpul ispitirii lui Isus, diavolul i-a oferit "toate împărățiile lumii și strălucirea lor" (Matei 4:8), pentru ca Isus să i se închine. Afirmația lui Satan, prin care a spus despre stăpânirea pământului: "Căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc" (Luca 4:6), nu a fost o minciună. El a preluat autoritatea la cădere, atunci când Adam a abdicat de la tronul stăpânirii asupra întregii creații. Satan a domnit de la Adam până la cruce. Moartea, învierea și înălțarea l-au asigurat pentru vecie autoritatea finală lui Isus (Matei 28:18). Acea autoritate a fost extinsă la toți credincioșii prin Marea însărcinare, pentru ca noi să putem continua lucrarea Sa, cea de nimicire a lucrărilor diavolului (Hoan3:8).

Noi toți ne-am născut morți din punct de vedere spiritual, supuși ai domnului pe care Pavel l-a numit "domnul puterii văzduhului" (Efeseni 2:2), dar, când l-am primit pe Hristos, Dumnezeu "ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în împărăția Fiului dragostei Lui" (Coloseni 1:13). Cetățenia noastră se schimbă, nu mai este pământească, ci cerească (Filipeni 3:20). Satan este stăpânitorul acestei lumi, dar el nu mai este stăpânitorul *nostru*, întrucât Hristos este Domnul nostru.

Cu toate acestea, atât timp cât trăim pe Pământ, suntem încă pe teritoriul lui Satan. El va încerca să stăpânească asupra vieților noastre, făcându-ne să credem minciuna că încă îi aparținem. Fiind străini într-o împărăție ostilă, trebuie să ne păzim de acest tiran, înșelător și distrugător. Hristos nu numai că ne-a oferit protecție față de Satan, și ne-a dat autoritate asupra lui, dar El ne-a înzestrat și cu Duhul adevărului, Duhul Sfânt, care locuiește în noi, pentru a ne călăuzi în tot adevărul și a ne ajuta să cunoaștem planurile celui rău (Ioan 16:13).

Deși destinul nostru veșnic este asigurat, și armătura lui Dumnezeu ne stă la dispoziție oricând, suntem încă vulnerabili la acuzațiile, la ispitele și la înșelăciunile lui Satan. Dacă le cădem pradă, putem fi influențați de dorințele lui Satan (Galateni 5:1), și, dacă rămânem sub influența lui mult timp, putem să ne pierdem controlul asupra noastră. Da, credincioșii pot fi controlați de Satan, dacă nu i se împotrivesc. Totuși, nu poate fi în joc *apartenența* noastră. Noi îi aparținem lui Dumnezeu, iar Satan nu se poate atinge de identitatea noastră fundamentală în El. Însă, atât timp cât trăim în acest trup, putem să devenim niște ținte vulnerabile pentru toate săgețile lui arzătoare.

Puterea demonilor

Toți creștinii evanghelici, chiar și unii liberali, sunt într-un totu de acord asupra faptului că Satan este o ființă vie, responsabilă pentru răul din lumea de astăzi. Multe Mărturisiri de Credință au o secțiune referitoare la credința într-un rău de natură personală, nu în sensul că fiecare om are un diavol personal, ci că diavolul este un personaj real, nu o forță impersonală. Dar, dacă ai începe să vorbești despre faptul că demonii sunt vii și activi în lumea actuală, mulți creștini ar sări, spunând: "Stai puțin! Eu cred că există un diavol, dar nu încerca să-mi vinzi gogoși despre demoni!"

Întrebarea pe care o am pentru astfel de oameni este: "Cum crezi că Satan își duce la îndeplinire slujba sa mondială în favoarea răului și a înșelăciunii? Fiind o ființă creată, el nu este omniprezent, omniscient sau omnipotent. El nu poate fi oriunde în lume, nu poate ispiti și înșela milioane de oameni în același moment. El face aceasta

printr-o armată de emisari (demoni, duhuri rele, îngeri căzuți etc), care răspândesc planul său de răzvrătire în toată lumea.

Necredința într-o activitate demonică personală (sau o frică excesivă de demoni) este o dovadă în plus a faptului că Satan pătrunde în mințile noastre pentru a distorsiona adevărul. În cartea clasică *Scrisorile lui Zgândărilă*, C.S. Lewis a scris: "Rasa omenească poate avea două concepții greșite, la fel de grave și opuse una alteia, în ce-i privește pe demoni. Una este să nu creadă în existența lor, iar cealaltă e să manifeste un interes nesănătos pentru ei. Ei înșiși sunt la fel de mulțumiți de ambele greșeli și îl salută cu aceeași încântare atât pe materialist, cât și pe magician."¹

Una dintre cele mai bune descrieri ale armatei spirituale ce hăituieste poporul lui Dumnezeu este poate cea din Efeseni 6:12: "Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești." Unii creștini își pun întrebarea dacă domniile și căpeteniile menționate în acest verset se referă la niște structuri de autoritate omenești, și nu la o ierarhie demonică aflată sub conducerea lui Satan. Unele referiri biblice la domnii și căpetenii desemnează în mod specific autorități omenești (Luca 12:11; Faptele Apostolilor 4:26). Altă dată, acești termeni sunt folosiți pentru a se face referire la puteri supranaturale (Coloseni 1:16; 2:15; Romani 8:38,39). Din contextul pasajului din Efeseni 6:12 rezultă clar că domniile, căpeteniile și stăpânitorii care ni se împotrivesc sunt entități spirituale aflate în locurile cerești (în lumea spirituală).

După ce l-am îndrumat spre Hristos pe Harry, marele preot satanist, am început să aflu de la el mai multe despre răspândirea și organizarea satanismului. El mi-a spus că nu era preot într-o societate locală, ci era membru al unui consiliu de 50 de persoane al unei organizații mondiale. El mi-a spus că structura organizatorică a satanismului se aseamănă cu ierarhia stăpânirii demonice aflate sub autoritatea lui Satan, organizată pe patru nivele, menționată în Efeseni 6:12. Rangul "căpeteniilor" este legat de curtea regală a satanismului. În lume există șapte conspirații majore, ce sunt desemnate pentru curtea regală. "Domnii" corespunde preoților ce se află la nivel de armată, pe când cei aflați la nivel de legiune sunt "forțe mondiale".

Societățile sau cercurile satanice locale sunt identificate prin "forțe spirituale".

Organizația satanică este extinsă și foarte secretă. Ceea ce se aude despre preoți sau despre ritualuri satanice se referă doar la activități aflate la nivelul unui cerc satanic. Oricum, nu trebuie să fim prea preocupați de ceea ce vedem sau de ceea ce auzim despre satanism, întrucât activitatea satanică despre care citim în ziare sau care este înregistrată în majoritatea dosarelor poliției este de obicei activitatea unor simpli diletanți. Partea ce trage sforile și face aranjamentele în satanism *nu* se vede. Am consiliat destule victime ale satanismului, pentru a-mi da seama că există printre ei "crescători" (ce dau naștere la copii cu scopul expres de a-i sacrifica sau de a-i face lideri) și unii care au **sarcina de a se infiltra printre slujitorii creștini** cu scopul de a produce cât mai multă pagubă.

Pentru a ilustra modul în care forțele omenești și spirituale ale răutății lucrează împreună, pune oricărui grup de creștini dedicați următoarea întrebare: "Câți dintre voi v-ați trezit fără nici un motiv obiectiv la 3:00 dimineața?" La această întrebare, pe care o pun în mod regulat la conferințele mele, ridică mâna aproximativ două treimi dintre participanți. Sataniștii se întâlnesc între 12:00 și 3:00 dimineața, iar o parte din ritualul lor este să convoace și să trimită demoni. Ora trei dimineața este ora de vârf pentru activitatea demonică, și, dacă ai fost trezit la acea oră, s-ar putea ca atunci să fi fost ținta lor. Eu am fost luat drept țintă de foarte multe ori, dar nu am fost înspăimântat, după cum nici tu nu ar trebui să fii, dacă ți se întâmplă acest lucru. Ioan a declarat: "Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume" (1 Ioan 4:4). Tu ai autoritate asupra activității lui Satan, iar armătura lui Dumnezeu îți stă la dispoziție pentru a te apăra. Oricând atacă Satan, trebuie să te "întărești în Domnul și în puterea tăriei Lui" (Efeseni 6:10). Încredințează-te în mâna Domnului în mod conștient, împotrivește-te lui Satan folosind cuvântul rostit, și întoarce-te la culcare. Ești vulnerabil doar atunci când umbli prin vedere, și nu prin credință, sau când te lași stăpânit de firea pământească, și nu de Duhul. Ce ar trebui să facem noi referitor la ierarhia puterilor demonice ale lui Satan? Nimic! Noi nu trebuie să fim preocupați de demoni, ci să ne ațintim privirile asupra lui Isus, să propovăduim Evanghelia, să ne iubim unii pe alții și să fim adevărați ambasadori ai lui Dumnezeu pentru lumea noastră decăzută.

PERSONALITATEA DEMONILOR

Biblia nu încearcă să dovedească existența demonilor, la fel cum nu încearcă să dovedească nici existența lui Dumnezeu. Ea pur și simplu relatează despre activitatea lor, ca și cum primii ei cititori ar accepta existența lor. Nici părinții bisericii timpurii nu au avut vreo îndoială în ceea ce privește existența și personalitatea demonilor. Origen a scris: "Privitor la diavol, la îngerii săi și la puterile ce ne stau împotriva, învățătura creștină spune că aceste ființe există într-adevăr, dar nu este explicat destul de clar ce sunt și cum există ele. Totuși, cei mai mulți susțin următoarea părere: diavolul a fost un înger, iar după ce a devenit apostat, a convins cât mai mulți îngeri să cadă împreună cu el, iar aceștia sunt numiți îngerii săi, până în vremea de astăzi."²

Luca 11:24-26 ne ajută să avem o perspectivă corectă asupra personalității și individualității duhurilor rele. După ce Isus a scos afară un duh de muțenie, cei ce căutau să-L ispitească L-au acuzat că scoate duhurile cu puterea lui "Beelzebul, domnul dracilor" (Luca 11:15). În discuția despre demoni ce a urmat, Isus a spus: "Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, și caută odihnă. Fiindcă n-o găsește, zice: «Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.» Și când vine, o găsește măturată și împodobită. Atunci se duce de mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el; intră împreună în casă, se așează în ea, și starea de pe urmă a omului aceluia ajunge mai rea decât cea dintâi" (v. 24-26).

Iată câteva învățături pe care le putem desprinde din acest pasaj.

1. *Demonii pot exista atât în afara cât și în interiorul oamenilor.* Se pare că demonii sunt duhuri ce găsesc o oarecare măsură de odihnă în ființele organice, preferând chiar și porcii decât nimic (Marcu 5:12). Aceste duhuri pot să-și asume drepturi teritoriale și să fie atașați unor anumite așezări geografice folosite anterior pentru împlinirea unor scopuri satanice.

2. *Ei se pot deplasa oriunde doresc.* Ca entități spirituale, demonii nu sunt limitați de barierele domeniului fizic al existenței. Zidurile bisericii tale nu pot fi un sanctuar, în care influența demonică

să nu poată pătrunde; numai rugăciunea și autoritatea spirituală pot face acest lucru.

3. *Ei au capacitatea de a comunica.* Din Luca 11 rezultă clar că duhurile rele pot comunica unele cu altele. Ele pot comunica și cu oamenii, prin intermediul unui alt om, așa cum au făcut în cazul demonizatului din ținutul Gadarenilor (Matei 8:28-34). Cazurile extreme sunt urmarea preluării controlului asupra sistemului nervos central. Un control demonic la scară mai mică are loc în cazul celor ce se lasă influențați de duhuri înșelătoare (1 Timotei 4:1).

4. *Fiecare demon are o identitate proprie.* În Luca 11 se observă folosirea prenumelor personale: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit" (v. 24). Avem de-a face cu personalități înzestrate cu gândire, nu cu forțe impersonale, de aceea metodele laice de cercetare nu vor putea să descopere existența lor. Ca urmare, sursa prin care putem cunoaște realitatea și personalitatea duhurilor rele este numai revelația.

5. *Ei au capacitatea de a-și aduce aminte și de a face planuri.* Faptul că pot pleca dintr-un loc, că se pot întoarce, că își pot aminti starea lor inițială și își pot planifica întoarcerea împreună cu alte duhuri arată capacitatea lor de a gândi și de a-și face planuri. Conceptul de "duhuri de familie" este bine documentat în istorie.

6. *Ei au capacitatea de a evalua o situație și de a lua decizii.* Faptul că duhul rău și-a găsit "casa" umană "măturată și împodobită" (v. 25) indică în mod clar faptul că el își poate evalua viitoarea victimă. Demonii își fac intrarea în viețile noastre prin locurile în care suntem vulnerabili, dar nouă nu trebuie să ne pese de ceea ce crede Satan despre noi; noi trebuie să ne trăim viețile într-un chip plăcut lui Dumnezeu (2 Corinteni 5:9).

7. *Ei sunt în stare să-și unească forțele.* În Luca 11, un singur duh a putut să se alăture unui grup de șapte alte duhuri, făcând ca starea finală a victimei să fie mai rea decât starea sa inițială, în cazul demonizatului din ținutul Gadarenilor, numărul demonilor ce s-au unit pentru a face rău era o "legiune" (Marcu 5:9). Mulți dintre cei pe care i-am consiliat mi-au spus că au reușit să identifice în mintea lor voci diferite, pe care le descriau ca pe un comitet.

8. *Ei au grade diferite de răutate.* Primul duh din Luca 11 a adus cu el alte șapte duhuri "mai rele decât el" (v. 26). Isus a arătat că există o diferență între răutatea duhurilor, când a spus despre unul:

"Acest soi de draci nu poate ieși decât prin rugăciune și post" (Marcu 9:29). Conceptul prin care se consideră că duhurile rele au grade diferite de putere și de răutate se potrivește cu ierarhia pe care o enumera Pavel în Efeseni 6:12. Personal pot confirma faptul că unele cazuri în care am avut de-a face cu persoane demonizate au fost mai dificile decât altele.

Totuși, atât timp cât rămâi lipit de adevărul lui Dumnezeu, nu trebuie să te temi de Satan și de demonii săi. Singura sa armă este înșelăciunea. Irineu a scris: "Diavolul... poate să facă doar ceea ce a făcut și la început, să înșele, ducând în rătăcire mintea omului, ca acesta să nu asculte poruncile lui Dumnezeu, și să-i întunece inima cât mai mult."³ Dacă mergi mai departe în lumină, nu trebuie să-ți mai fie frică de întunec.

TRECÂND PRINTRE PUTERILE ÎNTUNERICULUI

Cum se amestecă aceste duhuri în viața noastră? Voi răspunde cu o simplă ilustrație. Imaginează-ți că stai la capătul unei străzi lungi și înguste, de-a lungul căreia se află case cu două etaje pe ambele părți. La capătul celălalt al străzii stă Isus Hristos, iar viața ta de creștin este procesul umblării pe acea stradă lungă a maturității în El. Nu este absolut nimic pe stradă care să te poată împiedica să ajungi la Isus. Așadar, când îl primești pe Hristos, îți ațintești ochii spre El și începi să mergi.

Dar, întrucât această lume este încă sub stăpânirea lui Satan, rândurile de case de pe fiecare parte a străzii sunt locuite de ființe care sunt hotărâte să te împiedice de a-ți atinge scopul. Ele nu au nici o putere de a-ți bloca drumul sau chiar de a-ți încetini pasul, așa că stau la ferestre și strigă la tine, sperând să-ți atragă atenția de la țintă și să-ți împiedice înaintarea.

Unul dintre modurile în care vor încerca să te distragă este strigând: "Hei, ia privește aici! Am ceva ce vrei cu adevărat, ceva ce are un gust plăcut, te face să te simți bine și este mult mai distractiv decât umblarea ta plictisitoare pe stradă. Vino și aruncă o privire." Aceasta este ispita, care sugerează minții tale cum să te slujești pe tine, și nu lui Dumnezeu. Vom discuta despre ispită mai detaliat în capitolul 8.

Pe măsură ce îți vei continua umblarea către Hristos, vei avea gânduri de genul: "Sunt prost. Sunt urât. Niciodată nu voi avea vreo valoare înaintea lui Dumnezeu." Emisarii lui Satan sunt maeștri în acuzații, mai ales după ce ți-au distras atenția prin ispite, într-un minut, ei spun: "Ce-ar fi să guști puțin din asta; nu faci nimic rău." Apoi, după ce ai cedat, ei sunt chiar acolo, tachinându-te: "Iată ce-ai făcut! Cum te mai poți numi creștin când ai făcut așa ceva?" Acuzarea este una dintre armele principale ale lui Satan, prin care încearcă să te distragă de la ținta ta. Vom discuta șiretlicul acuzației lui Satan mai pe larg în capitolul 9. Alte remarci care sunt aruncate spre tine în timp ce mergi pe acest drum sună cam așa: "Nu trebuie să mergi astăzi la biserică. Nu este important să te rogi și să citești Biblia în fiecare zi. Unele dintre lucrurile susținute de cei din New Age nu sunt chiar atât de rele." Aceasta este amăgire, arma cea mai subtilă și mai distrugătoare. "Nu trebuie să merg la biserică astăzi, să mă rog, să citesc Biblia astăzi etc." Satan știe că vei putea fi înșelat mai ușor dacă te poate face să crezi că gândurile acestea au fost ale tale, nu ale lui. Strategia de amăgire a lui Satan va fi cercetată mai bine în capitolul 10.

Care este scopul vrăjmașului atunci când îi pune pe demonii lui să-și bată joc de tine, să te batjocorească și să te interogheze de la ferestrele și de la ușile care-ți apar în cale? El vrea să încetinești, să te oprești, să te așezi, și, dacă este posibil, să renunți la călătoria ta spre Hristos. Vrea să te influențeze pentru a te îndoii de capacitatea ta de a sluji lui Dumnezeu, de a crede în El și de a-I sluji. Ține minte că el nu are absolut nici o putere sau autoritate să te împiedice să înaintezi consecvent în umblarea ta către Hristos. Mai mult, el nu te poate avea din nou, pentru că ai fost răscumpărat de Isus Hristos și ești în El pentru vecie (1 Petru 1:18,19). Dar, dacă te poate face să asculți de gândurile pe care ți le sădește în minte, te poate influența, iar dacă îi permiți să te influențeze îndeajuns prin ispită, acuzare, și amăgire, te poate controla. Vom vorbi mai mult despre măsura controlului demonic în viața creștinului în capitolul 11.

Nivele de robie

Între apostolul Pavel, a cărui slujire și viață creștină au fost exemplare, în ciuda luptei pe care a dat-o cu păcatul și cu Satan

(Romani 7:15-25; 2 Corinteni 12:7-9) și îndrăcitul din Gadara, care era stăpânit în întregime de demoni (Matei 8: 28-34), există câteva nivele de libertate și robie spirituală. Nimeni nu-i dă lui Satan control asupra sa peste noapte; este un proces gradat de amăgire și de supunere față de influența lui subtilă. Din câte am observat eu, **nu mai mult de 15 procente din comunitatea creștină evanghelică este complet liberă de robia lui Satan.** Aceștia sunt oameni care trăiesc în mod consecvent o viață plină de Duhul și aduc roadă. Celelalte 85 de procente se luptă mereu fără nici un rezultat, aflându-se într-unul dintre cele trei nivele de conflict spiritual.

La primul nivel de conflict trebuie spus că credinciosul poate avea o viață creștină destul de normală pe dinafară, în timp ce în interior se luptă cu un baraj solid de gânduri păcătoase: **poftă, invidie, lăcomie, ură, apatie etc.** Această persoană nu are de fapt nici o viață devoțională. Pentru el, rugăciunea este o experiență frustrantă, iar în relațiile interpersonale are de obicei dificultăți. Cei mai mulți creștini care se află în această stare nu au nici o idee că sunt în mijlocul unui conflict spiritual. Ei nu intră în categoria celor care aud voci, dar admit ușor că au o minte ocupată cu gânduri străine voii lui Dumnezeu!

În loc să recunoască faptul că mintea lor este bombardată de săgețile arzătoare ale vrăjmașului, ei cred că problema își are originea în propriile greșeli. "Dacă aceste gânduri prostesti sunt ale mele, ce fel de om sunt? se întreabă ei, sfârșind prin a se autocondamna, în timp ce dușmanul își continuă atacul nestingherit. Din câte mi-am dat eu seama, cam 65 de procente dintre toți creștinii trăiesc la acest nivel al conflictului spiritual.

Al doilea nivel de conflict este caracteristic celor ce nu pot face distincția între propriile gânduri și niște "voci" ciudate, rele, care par să fie mai puternice decât ei. "La ce mă gândesc?" se întreabă alarmați atunci când mințile le sunt asediate de un potop de idei, gânduri și închipuiri păcătoase. Ei nu experimentează nici o biruință și se întreabă dacă se vor prăbuși, dar sunt atât de îngroziți de această idee că nu o împărtășesc cu nimeni. Totuși, majoritatea creștinilor aflați în acest stadiu nu reușesc să vadă lupta pe care o duc ca pe un conflict spiritual. Ei caută consiliere și încearcă să-și disciplineze gândurile, dar situația lor se îmbunătățește doar puțin, sau chiar nu se îmbunătățește deloc. După estimările mele, în această categorie intră aproximativ 15 procente dintre toți creștinii. Majoritatea acestor

creștini sunt deprimați, neliniștiți, paranoici, plini de amărăciune, mânioși, și se poate să fi căzut victimă băuturii, drogurilor, unor tulburări de alimentație etc.

La cel de-al treilea nivel al conflictului, individul și-a pierdut controlul și aude voci în minte care îi spun ce să gândească, ce să spună și să facă. Acești oameni stau acasă, alții umblă pe străzi vorbind unor oameni închipuiți sau ocupă paturi în instituții de boli mintale sau de recuperare. Din nefericire, cam 5 procente din comunitatea creștină cade victimă acestui nivel de amăgire și de stăpânire.

Când o persoană cedează prea mult timp în fața vocilor lăuntrice, se expune unei opresiuni puternice de către puterile demonice, ca în exemplul demonizatului din Gadara. Duhurile rele exercită un asemenea control asupra persoanei respective, încât personalitatea ei poate fi controlată intervale lungi de timp de către ele.

Doar spune nu

Există trei moduri de a reacționa față de batjocurile și înțepăturile aruncate către tine de la ferestrele etajului al doilea în timpul umblării tale cu Hristos, din care două sunt greșite.

Mai întâi, oamenii cei mai înfrânți sunt cei care iau în seamă gândurile demonice și le cred. În mintea ta este aruncat un gând subtil: "Tu nu te rogi, nu citești Biblia, și nu evangelizezi cum ar trebui. Cum ar putea Dumnezeu să te iubească?" Aceasta este o minciună sfruntată, deoarece dragostea lui Dumnezeu este necondiționată. Totuși, tu începi să te gândești la eșecurile tale, fiind de acord că probabil nu ești prea iubit de Dumnezeu. Nu mult după aceea te afli în mijlocul drumului, fără a merge în nici o direcție.

Acești creștini sunt învinși cu desăvârșire pur și simplu din cauza faptului că au fost păcăliți să creadă că Dumnezeu nu îi iubește sau că ei nu vor fi niciodată niște creștini victorioși, sau că sunt niște victime neajutorate ale trecutului. Nu există nici un motiv pentru care ei nu se pot ridica imediat, pentru a începe să umble din nou, dar ei au crezut o minciună și de aceea nu pot merge nicăieri.

A doua reacție este la fel de lipsită de rezultate. Încerci să te cerți cu demonii: "Eu nu sunt urât și nechibzuit, sunt un creștin

victorios." Ești mândru de faptul că nu crezi ce spun ei, dar ei încă te controlează și fac planuri în locul tău. În loc să mergi înainte, stai în mijlocul străzii, strigând la ei.

Noi nu trebuie să credem minciunile pe care ni le insuflă duhurile rele, nici nu trebuie să intrăm în dialog cu ele, ci trebuie să le ignorăm. Ești înarmat cu armătura lui Dumnezeu; ele nu te pot atinge decât dacă lași garda jos. De fiecare dată când ei trag spre tine cu săgeata ispitei, a acuzării sau a înșelăciunii, pur și simplu ridică scutul credinței, respinge atacul și mergi mai departe (Coloseni 2:6). Fă fiecare gând rob ascultării de Hristos. Alege adevărul de fiecare dată când ți se pune în față o minciună. Făcând mereu așa, vei crește în maturitate și libertatea ta va crește cu fiecare pas.

¹ C.S. Lewis, *The Screwtape Letters*, Old Tappan, NJ, Fleming H. Revell, 1978

² Michael Scanlan și Randall J. Cirner, *Deliverance from Evil Spirits*, Ann Arbor, MI, Servant Books, 1980, p. 16

³ Everett Ferguson, *Demonology of the Early Christian World*, Voi. XII, Symposium Series, New York, Edwin Mellen Press, 1984, pp. 14-15

7. Cursa cunoștinței și a puterii

În capitolele anterioare am amintit de Harry, fostul mare preot în satanism, a cărui convertire a zguduit-o pe prietena lui, Evelyn. Doresc acum să relatez ceea ce i s-a întâmplat lui Harry, pentru a ilustra un punct vulnerabil pe care îl avem cu toții.

Cu toate că Evelyn nu era creștină, ceva din prezența ei l-a făcut pe Harry să se întrebe dacă nu cumva viața avea ceva mai mult de oferit decât ce experimentase el în 45 de ani. Pentru un observator neavizat, Harry era un om de afaceri californian, preocupat de fenomenele psihice. La un moment dat a fost chiar președintele unei mari societăți de cercetări psihice locale. În acest sens, interesul său în domeniul spiritismului era ceva mai mult decât un hobby, era o mască folosită pentru a-și ascunde activitățile lui satanice. Mama lui fusese o mare preoteasă în satanism, și îl instruisese pentru rolul secret pe care îl avea în închinarea satanică. Era implicat într-un satanism total, la un nivel de care foarte puțini oameni aud vreodată.

Cu șase luni înainte de a veni să mă vadă, Harry se hotărâse să părăsească satanismul. Dar, când a încercat, puterile întunericului își țineau trofeul într-un mod înspăimântător, ce ducea la niște izbucniri extreme de violență fizică. Proprietăreasa, o creștină decăzută și fostă prietenă a lui, s-a speriat foarte tare, chemând salvarea. Influența demonică îl ținea pe Harry într-o asemenea robie, că a fost nevoie de șapte oameni pentru a-l lua.

Este important să înțelegem că influența demonică nu este o forță externă, în lumea materială, ci este o manipulare internă a sistemului nervos central. Puterea fizică pe care o are un demonizat se aseamănă cu puterea extraordinară, provocată de adrenalină, care este exercitată într-o situație de criză, prin care o mamă are puterea de a ridica o mașină răsturnată peste copilul ei, într-un accident.

După ce l-au supravegheat o zi pe Harry, doctorii nu au putut găsi nimic în neregulă la el și l-au lăsat să plece. După câteva încercări zadarnice de a-l ajuta pe Harry să renunțe la satanism, Evelyn a fost trimisă la mine. Ea a sunat și a stabilit o întrevedere cu mine.

Apoi Harry a venit la mine la birou de bunăvoie, dar era neliniștit de bătălia pe care o anticipa. De îndată ce s-a așezat, a spus:

"Habar nu ai cu ce fel de putere te pui."

"Ba eu cred că *înțeleg* puterea lui Satan, am răspuns liniștit. Dar este evident pentru mine că tu nu ai habar de puterea lui Dumnezeu. Spui că vrei să ieși din întuneric, dar ai descoperit că nu poți face lucrul acesta de unul singur. Pentru a te elibera, trebuie să-L alegi pe Hristos ca Domn; numai El te poate elibera. Ești gata să-L alegi pe Hristos?"

Harry a început să tremure puțin și mi-am dat seama că vrăjmașul nu va ceda fără să se lupte. M-am gândit că avea nevoie de un sprijin în plus pentru rugăciune și pentru a avea martori, așa că l-am lăsat pe Harry în birou și m-am dus să caut pe cineva care putea să mi se alăture. Singurul pe care l-am putut găsi a fost Wayne, paznicul nostru. Wayne a fost de acord să stea în biroul meu și să se roage în timp ce eu mă ocupam de Harry. Wayne era un creștin bun, care slujise ca presbiter în biserica noastră, dar știam că nu văzuse niciodată ceva asemănător cu ceea ce avea să vadă!

M-am așezat cu fața la Harry și am zis: "Ești pregătit să faci alegerea pentru Hristos, Harry?" A început să se agite puțin pe scaunul pe care era așezat. Când a încercat să-mi răspundă, a început dintr-o dată spectacolul. A izbucnit într-un urlet înfiorător, apoi s-a ridicat, fiind parcă aruncat dintr-o parte în alta a camerei. Delira și se tăvălea prin birou ca un om nebun. Demonii care îl controlau pe Harry se foloseau de mintea, de voința, de mușchii și de emoțiile lui, pentru a opune o rezistență zgomotoasă.

Pe când se întâmplau acestea, Wayne era lipit de perete, rugându-se așa cum nu se mai rugase niciodată în viață! În tot acest timp, eu am rămas liniștit. Am învățat cu mult timp în urmă că spectacolul în care Satan își arată puterea este doar o altă fațetă a amăgirii lui, menită să provoace frica. El știe că dacă ne poate înșela făcându-ne să ne fie frică de el, frica ne va controla viața, și nu credința. Satan "dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită." De ce răcnește leul? Pentru a-și paraliza prada de frică. Deândată ce victima lui este imobilizată de frică, leul o poate supune și omorî cu ușurință.

Dar, datorită poziției, autorității și protecției noastre în Hristos, Satan nu ne poate atinge. Frica este un puternic instrument de control, dar singurul lucru de care trebuie să ne fie frică este frica însăși. Dacă tremuri de frică la spectacolul puterii lui Satan, atunci el

te-a făcut să intri în defensivă. Dar, Petra ne-a instruit: "împotriviți-vă lui tari în credință" (1 Petru 5:9). Satan este înfrânt; crede lucrul acesta și împotrivește-i-te, pentru că, atunci când faci lucrul acesta, el nu are altă șansă, decât aceea de a se retrage, în cele din urmă.

Când diavolul răcnea la mine prin Harry, am început să citesc Scriptura cu voce tare și să mă rog cu o voce normală, stăpânită, ca vrăjmașul să fie legat în liniște. Pasajul din Scriptură pe care îl citesc de obicei în timpul acestor confruntări este Efeseni 1, care face o descriere plastică a poziției și a autorității noastre în Hristos. După ce petrecusem câteva minute preluând autoritatea în Hristos prin rugăciune și citind Scriptura, Harry a căzut lat pe burtă în fața mea. "Doamne Isuse, am nevoie de tine!" a strigat el. L-am condus într-o rugăciune de predare față de Hristos, iar când Harry s-a ridicat, în final, era liber. Ne-a îmbrățișat, pe mine și pe Wayne, cu o bucurie copilărească, pe care nu o încercase niciodată înainte.

Dar, cu toate că Harry fusese eliberat de stăpânirea lui Satan peste viața lui, îi era greu să rămână liber. Era ca un alcoolic care vine la Hristos. Când un alcoolic vine la Hristos, este viu întru totul din punct de vedere spiritual, dar dacă Dumnezeu nu intervine într-un mod neobișnuit, el trebuie să trăiască cu răul pe care și l-a făcut ficatului și cu tiparele comportamentale, cu obiceiurile și dorințele care i s-au imprimat în creier în decursul anilor. Într-un mod similar, Harry fusese adânc implicat pe tot parcursul vieții în niște ritualuri satanice de nedescris. De îndată ce se hotărâse să-L urmeze pe Hristos, nu putea să termine cu trecutul lui ca și cum nu l-ar fi avut. El a continuat să se lupte cu efectele fizice, mentale și emoționale ale robiei.

Alți sataniști au făcut câteva încercări să-i ia viața lui Harry și l-au hărțuit mintal zi și noapte. Ei l-au contactat și au fost de acord să oprească atacul mintal demonic asupra lui dacă el va semna o înțelegere de a nu-și mai prezenta mărturia iar și iar, așa cum făcuse în biserica noastră. Harry a semnat înțelegerea și de atunci nu am mai auzit de el.

O CAPCANĂ LA FEL DE VECHE CA BIBLIA

Mai întâi de toate, cum ajung oameni ca Harry să fie prinși în mlaștina diabolică a controlului lui Satan? Mai important decât aceasta, care sunt unele dintre capcanele pe care trebuie să le evităm și în care, dacă intrăm, ne vor împiedica să experimentăm și să ne menținem libertatea pe care o avem în Hristos?

Cursa ocultismului se bazează aproape întotdeauna pe dobândirea cunoștinței sau a puterii. Noi dorim o cunoaștere ezoterică, ce nu îi este disponibilă în mod normal unei persoane obișnuite. Vrem să experimentăm o putere care să aibă origine spirituală și supranaturală. Într-un sens, aceste dorințe sunt date de Dumnezeu, dar ele sunt menite să fie împlinite prin cunoștința și puterea care vin de la *El*. Totuși, Satan încearcă neobosit să substituie falsurile lui cunoașterii lui Dumnezeu și să-și prezinte puterea lui ca fiind veritabilă. Dacă te poate determina să accepți versiunile de cunoștință și putere pe care ți le oferă, el are deja o porțiță de intrare în viața ta.

Cursa cunoștinței și a puterii satanice nu este nimic nou. Oamenii lui Dumnezeu au fost preveniți cu privire la ea din cele mai vechi timpuri. În ajunul intrării în Țara Făgăduinței, Moise a poruncit poporului:

"După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci după urâciunile neamurilor acelorora. Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc, nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului; și din pricina acestor lucruri va izgoni Domnul, Dumnezeul tău, pe aceste neamuri dinaintea ta. Tu să te ții în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeul tău" (Deuteronom 18:9-13).

Această poruncă este la fel de valabilă astăzi ca pe vremea israeliților conduși de Moise. Noi trăim într-un Canaan contemporan, în care consultarea spirițiștilor, a mediumilor, a cititorilor în palmă, a consilierilor psihici și a horoscoapelor pentru a obține cunoștințe și capacități ezoterice este un lucru acceptat de societate. Lucrul acesta mi-a devenit clar în timp ce îmi terminam doctoratul, la un curs despre știința viitorului. Unul dintre bărbații de la curs, un director al unei școli din Los Angeles, a prezentat un referat în care descria un scenariu al viitorului pe care îl cercetase. El a explicat cu entuziasm că

noi ne aflam în pragul unor noi frontiere ale minții: **proiecția astrală, imagini telepatice, levitație** etc. Aceste lucruri nu țineau de altceva decât de New Age și ocultism, iar ceilalți cursanți - cu toții candidați la doctorat în domeniul educației publice - le primeau tară rezerve.

După ce în clasă avuseseră loc, câteva minute, discuții aprinse pe această temă, am ridicat mâna și am spus:

"În decursul explorării acestui subiect, v-ați întrebat vreodată dacă este bine ca oamenii să se ocupe de asemenea lucruri?"

"O, pe mine nu mă interesează dacă este bine sau nu, a răspuns el. :Știu doar că dă rezultate."

"Nu mă îndoiesc că dă rezultate", am spus eu. Fenomenele spirituale și practicile oculte sunt la fel de vechi ca istoria biblică, întrebarea la care trebuie să răspundem nu este dacă dă rezultate sau nu, ci dacă este bine sau nu." Comentariile mele au pus capăt orei, și mulți au venit să mă întrebe de ce este rău să ai de-a face cu ocultismul.

Sunt conștient, de asemenea, de faptul că partea întunecată a versiunilor satanice de cunoaștere spirituală și putere menționate de Moise - sacrificii rituale, vrăjitorii, magie - înfloresc în cultura noastră*, deși nu prea pe față. Departamentele noastre de poliție încearcă să le spună părinților de astăzi: "Treziți-vă! Copiii voștri nu se ocupă doar de droguri și de sex ilicit. Ei sunt băgați în *satanism*. Am văzut sângele și animalele mutilate." Lucrul acesta a ajuns într-un asemenea stadiu că agențiile de control a animalelor nu mai dau drumul unui câine sau unei pisici negre ca nu cumva să devină victima ritualurilor satanice.

Șeful pazei campusului nostru aparține unui grup din care fac parte ofițeri de pază din campusuri din toată California de Sud, grup care se întâlnește o dată pe lună. Când a venit rândul școlii noastre să găzduiască întrunirea, el m-a rugat să vorbesc acestui grup despre fenomenul spiritual în cultura noastră. "Grupul nu are mulți creștini, a spus el, dar vor veni în campusul nostru, de aceea aș dori să le vorbiți." Am fost de acord să fac acest lucru.

Era un grup de veterani, foști militari și ofițeri de poliție. Când am început să vorbesc despre amplificarea satanismului și a abuzurilor rituale, nu s-a găsit nimeni care să se îndoiască sau să ia în răs cele spuse. Fiecare dintre ei aveau de relatat câte un incident în

care găsiseră dovezi înfiorătoare ale activităților satanice ce se desfășurau în campusul lor.

Fiecare aberație a cunoașterii și puterii spirituale cu privire la care Moise i-a prevenit pe israeliți, pentru ca aceștia să le evite în Canaan - de la horoscoape "nevinovate" la atrocitățile inimaginabile ale jertfelor de animale și de oameni - au loc și operează în cultura actuală, și toate își au rădăcina în amăgirea lui Satan.

CUNOAȘTEREA PĂRȚII ÎNTUNECATE

Nevoia de ezoteric, de cunoaștere "în plus" existentă în cultura noastră, mi-a fost ilustrată dramatic atunci când în Pasadena, California, au fost ținute două conferințe, ambele deschise publicului. Una era o conferință mondială importantă, despre misiunea internațională, la care au participat aproximativ 600 de oameni. În același timp a avut loc o conferință New Age, la Pasadena Civic Center, la care au participat mai mult de 40 000 de oameni! Aceasta este societatea de astăzi. Oamenii nu vor să audă ce vrea să le spună Dumnezeu. Ei vor să primească informații și călăuzire de la cineva care "știe": de la un medium, un ghicitor, cititor în palmă sau în cărți, sau de la spiritul unei rude sau al unui prieten mort.

Scripturile vorbesc foarte clar despre subiectul căutării cunoașterii și călăuzirii pentru viața noastră la nimeni altul decât la Dumnezeu: "Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru... Dacă cineva se duce la cei ce cheamă pe morți sau la ghicitori, ca să curvească după ei, îmi voi întoarce Fața împotriva omului aceluia, și-l voi nimici din mijlocul poporului lui... Dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort sau se îndeletnicește cu ghicirea, să fie pedepsiți cu moartea" (Leviticul 19:31; 20:6,27).

Suntem cât se poate de departe de această poziție în ceea ce-i privește pe furnizorii de sfaturi psihice și spirituale. Avem oameni care sunt mediumi și apar la televizor și în programele radio, oameni care sunt considerați celebri. Am citit recent că, în Los Angeles, mai mulți oameni consultă spirițiști decât consilieri profesioniști. Poți vizita câte un târg în care să ți se facă o "citire" spirituală personală în

fiecare oraș din țara noastră. Cel ce îți citește fie că este un escroc, fie un medium spiritual, care intră în transă și aparent primește instrucțiuni pentru tine din lumea spirituală. Acești oameni, în loc să fie considerați o pacoste pentru societate, sunt respectați la fel de mult ca doctorii și pastorii, fiind considerați "specialiști".

Șarlatani și mediumi veritabili

De unde își primesc mediumii și spiritiștii informațiile și cunoștințele lor uimitoare? Mulți dintre ei sunt legați de influențe demonice, dar o mare parte din ceea ce se numește spiritism și fenomene psihice nu este nimic mai mult decât o iluzie inteligentă. Așa-numiții spiritiști dau ceea ce este numit "o citire la rece". Când te duci la ei pentru a le cere sfaturi sau călăuzire, ei îți pun câteva întrebări simple, dar edificatoare. Bazându-se pe informația pe care le-o furnizezi, ei fac niște observații generale, care probabil că sunt valabile pentru cei mai mulți aflați în aceeași situație ca tine. Totuși, tu ești atât de impresionat de acuratețea "revelațiilor" lor, încât începi să le dai bacșiș pentru a primi tot felul de detalii, pe care ei le introduc în "citirea" lor. Este doar o prestidigitație verbală și mintală, fără nimic demonic.

Însă mediumii și spiritiștii cu privire la care ne-a avertizat Dumnezeu în Levitic și Deuteronom nu erau escroci, ci oameni care posedau și transmiteau mai departe o cunoaștere ce nu era primită prin mijloace naturale de percepere. Acești oameni s-au deschis lumii spiritelor și au devenit căi de primire a informației de la Satan. Șarlatanul, cu citirile lui false, este interesat doar să te stoarcă de bani, dar cunoașterea și îndrumările false ce vin de la Satan printr-un medium sunt menite să te stoarcă de vitalitate spirituală și să-ți răpească libertatea.

Odată am consiliat victima unui medium. Rory, un om cu o înfățișare inteligentă, trecut de patruzeci de ani, care tocmai divorțase, a intrat în biroul meu și mi-a relatat povestea lui incredibilă. Într-o zi, împreună cu noua sa prietenă, o doamnă pe nume Bernice, s-a dus la unul dintre parcurile de distracții din California de Sud. În timp ce umblau prin magazine, ei au ajuns la un mic magazin unde se afla o

reclamă a unei spiritiste ce locuia acolo. Pe reclamă se putea citi: "Intră și vei primi instrucțiuni pentru viața ta."

Rory și Bernice au intrat, și spiritista i-a uimit cu cunoașterea ezoterică pe care o deținea. Nu știu dacă era o spiritistă veritabilă, care își primea informațiile de la un spirit ce îi era familial, sau dacă era o înșelătoare inteligentă, dar efectul pe care l-a avut asupra celor doi a fost profund. "Dacă ai o astfel de putere, a exclamat Rory, ce altceva mai poți face pentru mine?" Spiritista i-a promis că îl putea ajuta să aibă succes la locul de muncă și în toate celelalte domenii ale vieții lui.

Rory a acceptat și, împreună cu Bernice, a început să meargă la spiritistă în mod regulat. Unul dintre primele sfaturi pe care le-au primit cei doi de la femeia aceea a fost să se căsătorească, ceea ce au și făcut. Ei au continuat să caute și să urmeze ceea ce ea îi sfătuia să facă în viață.

După aproape patru ani, Rory se afla în biroul meu. Căsătoria lui cu Bernice era un dezastru, iar slujba în care femeia îi promisese că va avea succes se evaporase. Când l-am întrebat câți bani se duseseră pe apa sâmbetei în căutarea cunoașterii "spirituale", Rory a răspuns: "Eu personal i-am dat aproape 15 000 de dolari, dar Bernice a pierdut peste 65 000 de dolari."

În aceste operațiuni de spiritism/escrocherie se rulează mulți bani, ce sunt adunați de o mulțime de vrăjitori. Mulți oameni, care doresc să cunoască ceva în plus despre viețile și viitorul lor, sunt dispuși să plătească sume mari de bani celui despre care cred că le poate da informațiile tainice pe care și le doresc.

Dezavantajele căutării părții întunecate

Nu se cunosc multe despre termenii biblici "medium" și "spiritist". Întrucât "medium" (*ob*, care înseamnă vrăjitor, necromant sau cineva care are un spirit ce îi este familial) este feminin, iar "spiritist" (*yiddoni*, de la rădăcina "a cunoaște") este masculin, unii sunt de părere că acești doi termeni reprezintă partea bărbătească și partea femeiască a aceluiași rol.

Vechiul Testament abundă de ilustrații de regi, profeți falși și spirițiști care au condus poporul Israel în răzvrătire împotriva lui

Dumnezeu. Unul dintre cazurile cele mai cunoscute a fost primul rege al Israelului. Saul a început bine, căutând călăuzirea lui Dumnezeu, și a fost rânduit de Samuel ca rege al Israelului (1 Samuel 9). El a împărățit bine, până la răzvrătirea sa abominabilă împotriva voii lui Dumnezeu (1 Samuel 15), un păcat care în fața lui Dumnezeu este la fel de grav ca păcatul vrăjitoriei (v. 23). De ce a păcătuț Saul, respingând Cuvântul lui Dumnezeu? Pentru că el se temea mai mult de vocea poporului decât de vocea lui Dumnezeu - o problemă atât de evidentă în lumea din zilele noastre. Problema răzvrătirii este cea mai gravă problemă din lume.

În ciuda faptului că lui Saul i-a părut rău că a păcătuț (sau cel puțin că a fost prins!), nu există nici o dovadă că s-a pocăit cu adevărat. Ca mulți oameni care trăiesc în neascultare de Dumnezeu, el a încercat să-și corecteze greșeala, dar a fost prea târziu, și "Duhul Domnului s-a depărtat de la Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea de la Domnul" (1 Samuel 16:14).

Acesta este un pasaj dificil, din două motive. Mai întâi, pare să sugereze faptul că o persoană poate pierde Duhul Sfânt printr-un act de neascultare, dar trebuie să înțelegem că prezența Duhului Sfânt în Vechiul Testament a fost selectivă și temporară. Duhul care a fost cu Saul a fost probabil același Duh care era cu David în versetul 13; Saul avea o înzestrare specială a Duhului, pentru a împărăți ca rege uns al lui Dumnezeu. Această echipare unică nu este aceeași cu relația personală în Duhul de care avem noi parte cu Dumnezeu, în calitate de copii ai Săi.

În perioada de după crucea lui Hristos, una dintre caracteristicile bisericii este prezența lăuntrică a Duhului Sfânt, care îi unește veșnic pe copiii lui Dumnezeu cu Tatăl lor ceresc (Efeseni 1:13,14). Isus a făgăduit că nimeni nu ne va smulge din mâna Lui (Ioan 10:28), și Pavel ne-a asigurat că nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu (Romani 8:35-39). Prin credința în lucrarea lui Hristos pe cruce, noi suntem în siguranță în El, iar Duhul Său locuiește în noi.

A doua problemă se referă la ideea neliniștitoare că un duh rău ar putea veni de la Domnul. Dar, noi trebuie să ne aducem aminte că Dumnezeu este suveran, El se poate folosi de Satan și de emisarii lui ca instrumente de pedepsire a poporului Său, așa cum a făcut cu Saul. Aceasta nu se deosebește de folosirea de către Dumnezeu a unei

națiuni nelegiuite, cum a fost Asiria, ca "toiagul urgiei Mele" pentru a-și pedepsi poporul (Isaia 10:5,6). Folosirea demonilor pentru a-și duce la îndeplinire voia nu este un lucru în neconcordanță cu natura sau cu planul lui Dumnezeu.

Chiar și bisericii i se permite să dea pe mâna Satanei un membru de o imoralitate crasă "pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus" (1 Corinteni 5:5). De ce? Pentru ca lumea și stăpânitorul ei să poată "să-și facă numărul" cu o astfel de persoană, astfel încât ei să-i fie scârbă de sine însăși și să se pocăiască. Prin această strategie, îl întrebăm pe credinciosul imoral: "Vrei în continuare să-i faci pe plac diavolului? Ești liber s-o faci, poate că numai în acest fel te vei reîntoarce la Dumnezeu, atunci când vei suferi consecințele dureroase ale imoralității tale."

Este interesant de observat că atunci când duhul rău venea peste Saul, David (care urma să fie moștenitorul tronului lui Israel) cânta la harfă și duhul rău pleca (1 Samuel 16:23). Cât de vrednică de milă este inconștiența noastră cu privire la importanța covârșitoare a muzicii în domeniul spiritual! Când Elisei vroia să-l întrebe pe Dumnezeu, a zis: "Acum aduceți-mi un cântăreț cu arfa. Și pe când cânta cântărețul din arfă, mâna Domnului a fost peste Elisei" (2 Regi 3:15). În timpul domniei lui David, peste 4 000 de muzicieni au fost rânduiți să cânte în templu zi și noapte (1 Cronici 9:33, 23:5). Creștinii plini de Duh sunt caracterizați prin faptul că vorbesc între ei cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântă și aduc din toată inima laudă Domnului (Efeseni 5:18-20).

Pe de altă parte, nu trebuie ignorată puterea distructivă a muzicii contemporane. Harry, preotul satanic, mi-a arătat numeroase simboluri pe discuri foarte cunoscute care indicau supunere și robie față de satanism. El mi-a spus că aproximativ 85 la sută dintre grupurile actuale de muzică heavy metal și punk sunt "proprietatea" sataniștilor. Ele i s-au vândut fără să-și dea seama lui Satan, în schimbul faimei și al banilor. De fapt, puțini dintre acești cântăreți sunt practicanți ai satanismului, dar, cu toate acestea, majoritatea sunt pierduți fără vreo speranță și îi duc și pe alții în rătăcire prin mesajul nelegiuit al muzicii lor.

După moartea profetului Samuel, setea nesănătoasă a lui Saul după cunoștință spirituală l-a făcut să caute călăuzire la un medium. După ce curățise țara de mediumi și de spirițiști (1 Samuel

28:3), Saul a fost îndrumat către vrăjitoarea din Endor, care scăpase de acest prăpăd. Infățișându-se înaintea ei deghizat, Saul a convins-o să-l cheme pe Samuel (v. 8-19). Însă planul acesta s-a întors împotriva lui, întrucât Dumnezeu i-a permis lui Samuel însuși să se întoarcă, îngrozind mediumul (care aștepta un spirit familial). Samuel a avut vești proaste pentru Saul în mesajul său, în care prezicea capturarea iminentă a Israelului de către filistenii și moartea lui Saul și a fiilor săi (v. 19).

Dumnezeu interzice în mod expres necromanția (Isaia 8:19,20), iar pilda bogatului și a lui Lazăr susține imposibilitatea de a comunica cu cei morți în perioada actuală (Luca 16:19-31). Spiritiștii nu trebuie crezuți când pretind că îi pot contacta pe cei morți. Psihologii care pretind că au dus un client înapoi, într-o existență anterioară, prin hipnoză, nu trebuie crezuți. Când un medium din New Age afirmă că a adus o persoană din trecut în prezent, trebuie să-ți dai seama că nu este nimic altceva decât un spirit familial sau lucrarea frauduloasă a unui șarlatan.

O idee veche în haine noi

În Mișcarea New Age, ocultismul se ascunde în descrierea iluminării New Age: "Tu nu ai nevoie de Dumnezeu; tu *ești* Dumnezeu. Nu trebuie să te pocăiești de păcatele tale și să te bazezi pe Dumnezeu pentru mântuire. Păcatul nu este o problemă; trebuie doar să-ți deconectezi mintea și să te conectezi la marea unitate cosmică printr-o convergență armonioasă." Capcana New Age este cea mai veche minciună a lui Satan: "Veți fi ca Dumnezeu" (Genesa 3:5).

Această sete după cunoștință și putere a unei omeniri decăzute a ademenit-o să caute călăuzire la mediumi și spiritiști și să recurgă la practici oculte cum ar fi ghicirea, cărțile de tarot, cititul în palmă, tablele Ouija, astrologia, vrăjile magice și scrierea automată. Ilie s-a plâns: "Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?" (2 Regi 1:3). Oamenii din jurul nostru îl ignoră pe Dumnezeu care îi iubește și care vrea să le călăuzească viețile, căutând lumină și pace în împărăția întunericului. Am putea spune același lucru ca Iehu: "Ce pace! Câtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale Izabela, și mulțimea vrăjitoriilor

ei!" (2 Regi 9:22). Pacea poate fi găsită doar la Prințul Păcii, nu la prințul întunericului.

Nu te lăsa purtat de perspectiva cunoștinței și a puterii, care îi ademeneste pe atâția oameni, în cultura noastră de astăzi, să se îndepărteze de Dumnezeu. Oameni cum au fost cei ce îl urmau pe Simon și care sunt prezentați în Faptele Apostolilor 8:9,10 vor continua să fie uimiți de cei ce practică vrăjitoria în New Age. Alții, cum ar fi clienții slujnicei îndrăcite din Faptele Apostolilor 16:16-18, vor contribui la profitul celor ce practică ghicirea. Asemenea acestor exemple din timpul Bisericii Primare, cei care caută cunoștință și putere în întuneric vor pune mari piedici lucrării lui Dumnezeu, înșelându-i pe mulți cu ajutorul forțelor contrafăcute pe care le folosesc. Alții vor fi atât de însetați de putere, încât vor aduce jertfe "dracilor" (Leviticul 17:7) și vor aduce ca jertfă demonilor chiar pe copiii lor (Psalmul 106:36-38). Pot afirma direct de la sursă, din experiența de consiliere, că astfel de fenomene se întâmplă, de fapt, chiar și azi.

Fie ca avertizarea Scripturii, care spune că și credincioșii sunt vulnerabili și pot fi ademeniți de vrăjmaș să se îndepărteze de cunoștința și puterea lui Dumnezeu, să ne trezească și să ne facă atenți la faptul că Satan amplifică în mințile noastre sentimentele de independență și importanță pe care le-am putea avea fără Dumnezeu:

"Israel s-a îngrășat, și a asvârlit din picior; - Te-ai îngrășat, te-ai îngroșat și te-ai lățit! - Și a părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, a nesocotit Stânca mântuirii lui, L-au întărâtat la gelozie prin dumnezei străini, L-au mâniat prin urâciuni; au adus jertfe dracilor, unor idoli care nu sunt dumnezei, unor dumnezei pe care nu-i cunoșteau, dumnezei noi, veniți de curând, de care nu se temuseră părinții voștri. Ai părăsit Stânca cea care te-a născut, și ai uitat pe Dumnezeul, care te-a întocmit" (Deuteronom 32:15-18).

* Din păcate, după Decembrie 1989, religiile false și practicile oculte, izvorâte din aceste religii, au găsit numeroși adepti și în România, culminând cu apariția unor grupuri de sataniști, care pun în pericol viața multor tineri, prinși în plasa Satanei, din care nu se mai pot smulge, tineri (sau mai puțin tineri) care sfârșesc în mod tragic, sinucigându-se sau împingându-i pe alții la aceasta (n. trad.).

8. Ispita de a face așa cum vrei

Când copiii noștri erau mici ne străduiam să păstrăm obiceiul devoțiunii în familie. Într-o seară aglomerată am sărit, din neglijență, peste timpul în care citeam Biblia și ne plecăm pe genunchi pentru rugăciune împreună cu Heidi și Karl. La câteva minute după ce i-am dus la culcare, am auzit vocea lui Heidi din capătul coridorului: "Tată, am uitat să facem «locomotiunile»!" "Locomotiunile", în mintea lui Heidi, erau de fapt devoțiunile practicate în familia noastră înainte de a ne culca.

Seria de devoțiuni de care îmi amintesc cel mai bine a fost o discuție continuă cu Karl despre ispită. Timp de câteva săptămâni nu a vrut să vorbim despre nimic altceva afară de ispită. Cred că era fascinat în principal de modul cum suna cuvântul, așa cum mie îmi plăcea să pronunț cuvântul "aluminu", când eram copil. Cu toate acestea, chiar după câteva săptămâni de discuție asupra acestui subiect, Karl nu putea face distincția dintre conceptul de ispită și actul propriu-zis al păcătuirii.

Am descoperit faptul că mulți creștini adulți nu reușesc să facă această distincție. Bombardați de gânduri ispititoare, ajung la concluzia că ceva nu este în regulă cu ei. Ei nu fac distincția dintre ispită și păcat. Totuși, chiar și Isus "în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi". Dar versetul nu se termină aici: "dar fără păcat." Atât timp cât suntem în lume suntem expuși ispitei, ca și Isus. Însă El nu a păcătuit, și nici noi nu trebuie să păcătuim (1 Corinteni 10:13). În acest capitol intenționez să definesc și să descriu ispita, pentru ca tu să o poți recunoaște cu ușurință și să refuzi imediat invitația lui Satan de a-ți urma pornirile proprii.

BAZA ISPITEI

De la Adam încoace, fiecare om vine pe lume viu din punct de vedere fizic și mort din punct de vedere spiritual (Efeseni 2:1). Neavând nici o relație cu Dumnezeu în timpul anilor creșterii noastre, ne-am deprins să trăim independent, fără El și am încercat să ne satisfacem trebuințele fără El. Tiparele de gândire și obiceiurile

comportamentale pe care le-am dezvoltat astfel ne-au făcut să ne concentrăm interesul asupra propriei persoane.

Când ne-am născut din nou am devenit vii din punct de vedere spiritual, dar carnea noastră, acea mulțime de obiceiuri și tipare înrădăcinate, egoiste, pe care le-am deprins în timp ce eram morți din punct de vedere spiritual, rămân, pentru a contesta angajamentul nostru de a umbla în Duhul. Ispita este în esență ademenirea de a-ți împlini trebuințele omenești legitime cu ajutorul resurselor lumii, al cărnii, și al diavolului, și nu prin Hristos (Filipeni 4:19). Fiecare ispită este o invitație de a trăi independent, nesubordonat lui Dumnezeu.

Puterea ispitei depinde de tăria obsesiilor (întăriturilor) care au fost zidite în mințile noastre, atunci când ne-am obișnuit să trăim independent. De exemplu, dacă ai fost crescut într-un cămin creștin, în care revistele murdare și programele de televiziune cu valoare morală îndoielnică nu au fost permise, puterea ispitei sexuale din viața ta nu va fi la fel de mare ca în cazul celui ce în copilărie a fost expus materialelor pornografice. De ce? Pentru că nevoia ta legitimă de a fi iubit și acceptat a fost împlinită de către părinți grijulii, care te-au păzit, pentru a nu fi expus unor mijloace nelegitime de a-ți stabili identitatea și valoarea. Persoana care a crescut într-un mediu imoral și permisiv din punct de vedere sexual va trece printr-o luptă mai mare cu ispita sexuală, după ce devine creștin, pur și simplu din cauza faptului că obsesia (întăritura) respectivă s-a consolidat bine înainte ca el să se nască din nou.

Ce-i prea mult strică

Cei mai mulți dintre noi nu vor fi ispitiți să săvârșească păcate evidente, cum ar fi jaful armat, crima sau violul. Satan este prea inteligent și prea subtil pentru a veni cu astfel de lucruri. El știe că noi vom recunoaște răul flagrant din astfel de ispite și vom refuza să ne conformăm lor, de aceea preferă să ne ademenească pentru ca noi să forțăm un lucru bun dincolo de limitele voii lui Dumnezeu, până devine păcat. El ne tratează ca pe acea broască proverbială din vasul cu apă: el mărește în mod gradat fierbințeala ispitei, sperând că noi nu vom observa faptul că ne apropiem de limitele voii lui Dumnezeu, și nu vom sări astfel afară înainte ca acel lucru bun să devină păcat.

Pavel a scris: "Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine" (1 Corinteni 6:12). El nu a văzut decât lumini de semafor verzi pentru fiecare direcție a vieții creștine. Toate lucrurile sunt bune și ne sunt îngăduite, pentru că suntem eliberați de păcat și nu mai suntem sub osânda Legii. Cu toate acestea, Pavel a știut că dacă noi apăsăm acceleratorul vieților noastre până la podea, în mod iresponsabil, spre oricare dintre aceste direcții bune și îngăduite, vom trece pe roșu, dincolo de voia lui Dumnezeu, ceea ce este păcat.

Următoarele afirmații revelează rezultatele păcătoase în mai multe domenii în care suntem ispitiți să folosim lucrurile bune create de Dumnezeu pentru a trece dincolo de limitele voii lui Dumnezeu:

- odihna fizică devine lenevie
- liniștea devine lipsă de comunicare
- capacitatea de a scoate profit devine avariție și lăcomie
- bucuriile vieții devin lipsă de cumpătare
- plăcerea fizică devine senzualitate
- interesul în averile altora devine poftă
- bucuria mâncatului devine îmbuibare
- grija față de propria persoană devine egoism
- respectul față de sine devine îngâmfare
- comunicarea devine bârfă
- precauția devine necredință
- pozitivismul devine lipsă de sensibilitate
- supărarea devine mânie și isterie
- bunătatea devine protecție excesivă
- judecata devine critică
- prietenia cu cei de același sex devine homosexualitate
- libertatea sexuală devine imoralitate
- conștiința de sine devine perfecționism
- generozitatea devine risipire
- autoconservarea devine necinste
- grija devine frică

Crescând în lupta împotriva păcatului

Întâia epistolă a lui Ioan 2:12-14 descrie trei nivele ale creșterii creștine în ceea ce privește păcatul. Primul nivel este format din "copilași" (v. 12). Copilașii în credință sunt caracterizați prin faptul că păcatele le sunt iertate și prin faptul că îl cunosc pe Dumnezeu. Cu alte cuvinte, ei sunt în familia lui Dumnezeu și au biruit pedeapsa păcatului, dar nu au crescut pentru a ajunge la maturitate deplină.

Al doilea nivel este format din "tineri" (v. 13,14), cei ce l-au biruit pe cel rău. Aceștia sunt credincioși ce cresc energic, care sunt puternici datorită faptului că Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în ei. Ei cunosc adevărul și știu cum să-l folosească pentru a i se opune lui Satan în lupta care se dă pentru mințile lor. Ei nu mai sunt în robie față de obiceiuri incontrolabile și și-au rezolvat conflictele personale și spirituale care îi împiedică pe mulți creștini să experimenteze libertatea în Hristos. Ei sunt liberi și știu cum să rămână liberi.

Al treilea nivel este format din "părinți" (v. 13,14), cei care și-au dezvoltat o cunoaștere profundă și personală a lui Dumnezeu. Credința lor este puternic fundamentată pe o relație apropiată, intimă și iubitoare cu Dumnezeu, acesta fiind de fapt și scopul creșterii noastre spirituale. După ce ne-a îndemnat să combatem puterea păcatului din viața noastră printr-un angajament față de creșterea spirituală, Ioan continuă cu descrierea căilor prin care ne ispitește Satan.

Căi prin care vine ispita

Vei fi mai bine pregătit să te opui ispitei din viața ta atunci când îți vei da seama că, potrivit Scripturilor, există numai trei căi prin care Satan te va ademeni să acționezi independent. Ele sunt rezumate în îndrumările date de Ioan credincioșilor, referitoare la relația noastră cu lumea aceasta: "Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac" (1 Ioan 2:15-17).

Cele trei căi ale ispitei sunt *pofta firii pământești*, *pofta ochilor* și *lăudăroșia vieții*. Pofta firii pământești vânează apetiturile

noastre fizice și satisfacerea lor în lumea aceasta. Pofa ochilor apelează la interesul față de sine și testează Cuvântul lui Dumnezeu. Lăudăroșia vieții pune accentul pe promovarea și înălțarea de sine. Satan i-a atacat atât pe primul Adam cât și pe ultimul Adam, pe Isus, cu fiecare dintre aceste căi de ispitire. Primul Adam a eșuat într-un mod jalnic, și noi suferim rezultatele eșecului lui, dar ultimul Adam - Isus Hristos - s-a împotrivit frontal celor trei ispite ale lui Satan și le-a biruit triumfător. În El avem resursele și puterea de a birui fiecare ispită pe care Satan ne-o pune în față (vezi figura b).

Pofa firii pământești

Poarta ispitei (1 Ioan 2:15-17)	Pofa cărnii (apetituri animalice, pofta, pasiuni) "femeia a văzut că pomul era bun de mâncat..." (Genesa 3:6).	Cuvântul lui Dumnezeu (Matei 16:24)	Lăudărosia vieții (promovarea de sine, înălțarea de sine) "... si că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea." (Genesa 3:6).
Ne îndepărtează de	voia lui Dumnezeu (Galateni 5:16)	Cuvântul lui Dumnezeu (Matei 16:24)	închinarea față de Dumnezeu (1 Petru 5:5-11)
Ne distruge	Bizuirea pe Dumnezeu (Ioan 15:5)	încrederea în Dumnezeu (Ioan 15:7)	Ascultarea de Dumnezeu (Ioan 15:8-10)
Întâiul Adam (Genesa 3:1-6)	"Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din el»?"	"Hotărât, ca nu veți muri!"	"Veți fi ca Dumnezeu..."
Ultimul Adam (Matei 4:1-11)	"Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice lucru care iese din gura Domnului trăiește omul." (Deuteronom 8:3)	"Să nu ispițiți pe Domnul, Dumnezeul vostru." (Deuteronom 6:16)	"Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-l slujești ..." (Deuteronom 6:13)

Satan a abordat-o la început pe Eva pe calea poftii firii pământești. El a sădit în mintea ei îndoiala despre roada pomului, când a zis: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină»?" (Genesa 3:1). Însă Satan îi stârnise apetitul pentru fructul oprit, iar ea "a văzut că pomul era bun de mâncat" (v. 6). Cedarea față de pofta firii pământești a contribuit la căderea lui Adam și a Evei.

Satan l-a ispitit și pe Isus pe calea poftei firii pământești. Domnul postise timp de 40 de zile, când Satan l-a ispitit în pustie, ținând punctul Său aparent vulnerabil: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini" (Matei 4:3). Satan nu este omniscient, dar nici nu este orb. El a aflat de aparenta vulnerabilitate a lui Isus față de ispita fizică; Satan a observat că El a stat nemâncat timp de 40 de zile. El te observă și pe tine, căutând locuri vulnerabile în apetitul fizic pentru mâncare, odihnă, confort și sex. Ispita este mai mare atunci când foamea, oboseala și singurătatea sunt acute.

Ispita poftei firii pământești are menirea de a ne distra de la împlinirea voii lui Dumnezeu, pentru a sluji cărnii (Galateni 5: 16,17). Nu există nimic păcătos în a mânca, ca atare, și nu a fost nimic care să fie rău în mod intrinsec în fructul oprit din Grădina Edenului. Mâncatul este o trebuință fizică legitimă, iar Dumnezeu a creat hrana pentru ca noi să ne putem satisface această trebuință. Dumnezeu spusese cu privire la rodul unui copac: "Nu mâncați din el", iar prin faptul că au mâncat, Adam și Eva au încălcat voia lui Dumnezeu și au acționat independent.

În mod asemănător, nu ar fi fost nimic rău, dacă Isus ar fi mâncat pâine la sfârșitul postului pe care l-a **ținut**, în afară de faptul că nu era voia Tatălui să facă aceasta. Isus a răspuns: "Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4:4). Indiferent cât de mult ar fi putut să-și dorească Isus pâinea în foamea în care se afla, el nu s-a aflat niciodată pe punctul de a acționa independent de voia Tatălui acceptând oferta lui Satan. Isus a trăit o viață în totală dependență de Dumnezeu Tatăl (Ioan 5:30; 6:57; 14:10; 17:7).

Când Satan te ispitește pe calea poftei firii, el te va invita să-ți îplinești trebuințele fizice în moduri ce sunt în afara graniței voii lui Dumnezeu. Mâncatul este necesar și bun, dar mâncatul în exces, mâncatul unor mâncăruri nepotrivite și permiterea unor mâncăruri să aibă stăpânire asupra vieții tale sunt lucruri greșite. Sexul, așa cum l-a creat Dumnezeu, este ceva frumos și bun, dar sexul în afara căsătoriei, homosexualitatea și sexul egoist trec de limitele permise și duc la robie spirituală. Oricând te simți ispitit să îți satisfaci o trebuință fizică legitimă acționând

independent, nesupunându-te lui Dumnezeu, ești ispitit prin pofta cărnii.

Atunci când te împotrivești ispitelor poftei cărnii, îți declari dependența de Dumnezeu pentru trebuințele tale naturale. Făcând aceasta, rămâi "în viță", conectat la resursele la care Isus a făcut referire în Ioan 15:5. Dar, când cedezi ispitei în acest domeniu, eficiența ta de creștin va avea de suferit, pentru că despărțit de Hristos nu poți face nimic.

Pofta ochilor

A doua cale prin care Adam și Eva au fost ispitiți de Satan a fost cea legată de minciuna lui cu privire la consecințele neascultării de Dumnezeu. Dumnezeu spusese că neascultarea va duce la moarte, dar Satan a zis: "Hotărât, că nu veți muri!" (Genesa 3:4). El făcea apel la sentimentul de autoconservare al Evei, dându-i asigurarea falsă că Dumnezeu nu avea dreptate în ceea ce privește consecințele păcatului. "Nu asculta de El; fă ceea ce este bine în ochii tăi", a îndemnat-o el. Fructul oprit a fost o încântare pentru privirea ei (v. 6), așa că ea, împreună cu Adam, au ignorat porunca lui Dumnezeu, pentru a face ceea ce părea să slujească propriilor lor interese.

Pofta ochilor ne atrage în mod subtil de la Cuvântul lui Dumnezeu și ne surpă încrederea în Dumnezeu. Noi vedem oferta lumii și o dorim mai mult decât dorim relația noastră cu Dumnezeu, începem să acordăm mai multă încredere perspectivei noastre de viață, și nu poruncilor și făgăduințelor lui Dumnezeu. Alimentați de pofta lucrurilor pe care le vedem, noi înșfăcăm tot pe ce putem pune mâna, crezând că avem nevoie de ele, și înșelându-ne cu gândul că Dumnezeu vrea ca noi să le avem. Făcând presupunerea greșită că Dumnezeu nu va ține nimic bun de la noi, noi pretindem cu poftă dreptul la prosperitate.

În loc să ne încredem în Dumnezeu din toată inima, noi adoptăm o atitudine de genul "dovedește-mi". Aceasta a fost esența celei de a doua ispitiri a lui Isus de către Satan: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos (de pe strașina Templului); căci este scris: «El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră»" (Matei

4:6). Totuși, Isus nu avea de gând să joace jocul de-a "doveditul" cu Satan. El a răspuns: "De asemenea, este scris: «Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău»" (v. 7).

În vremea când eram păstor, unii dintre membrii din biserica mea au cedat, fără să-și dea seama, ispitei de a-L pune pe Dumnezeu la încercare. Aveam un prieten care era pe moarte, fiind bolnav de cancer. Totuși, în biserică s-a dus vestea că patru "martori" diferiți au declarat că Dick nu va muri, întrucât așa le spusese lor Dumnezeu. Câțiva au exclamat: "Nu-i așa că este minunat că Dumnezeu îl va vindeca pe Dick?!" După trei săptămâni, Dick era mort.

Dacă Dumnezeu a fost cel ce le-a spus celor patru oameni că Dick nu va muri, oare ce se poate spune despre Dumnezeu? Că este un mincinos. Dar este oare Dumnezeu un mincinos? Sigur că nu; El este Adevărul. Minciunile vin de la tatăl minciunilor: de la Satan însuși. Duhuri înșelătoare făcuseră să circule această minciună despre Dick într-o încercare de a distruge încrederea adunării în Dumnezeu.

Dumnezeu nu are nici o obligație față de noi; El are obligații doar față de Sine. Nu există nici un mod în care să rostești în mod inteligent o rugăciune în așa fel încât Dumnezeu să-ți răspundă la ea. Un asemenea lucru nu numai că distorsionează înțelesul rugăciunii, ci, mai mult, ne pune pe noi în poziția lui Dumnezeu. Cei neprihăniți vor trăi prin credință, potrivit Cuvântului scris al lui Dumnezeu și nu vor cere ca Dumnezeu să se dovedească pe Sine ca răspuns la capriciile și dorințele noastre, oricât de nobile ar fi acestea. În asemenea situații, noi suntem cei ispitiți, nu Dumnezeu.

Lăudăroșia vieții

A treia cale pe care vine ispita stă în centrul mișcării New Age: ispita de a ne croi singuri destinele, de a stăpâni singuri peste lumea noastră, de a fi propriii noștri dumnezei. Iată cum a provocat-o Satan pe Eva, când i-a vorbit despre fructul oprit: "în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul" (Genesa 3:5). Oferta lui Satan a fost un apel exagerat la dorința noastră, pusă în noi de Dumnezeu, de a stăpâni. "Nu te mulțumi cu a fi stăpân *sub* Dumnezeu, a părut el să spună, când ai potențialul de a fi *ca* Dumnezeu." Când Eva a fost convinsă că

"pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea" (v. 6), ea și Adam au mâncat.

Făgăduința lui Satan că cei doi vor deveni ca Dumnezeu nu era nimic mai mult decât o minciună. Când Adam și Eva au cedat ispitei, ei nu au devenit ceea ce pretinsese el, dumnezeii acestei lumi. Dimpotrivă, ei au căzut din poziția în care conduceau împreună cu Dumnezeu, iar Satan a devenit dumnezeul acestei lumi prin greșeala lor - chiar așa cum plănuise.

Satan a încercat același șiretlic și cu Isus: "Diavolul l-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor, și I-a zis: «Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie»" (Matei 4:8,9). Isus nu a negat dreptul lui Satan de a-I oferi împărățiile lumii și slava lor. Întrucât el era dumnezeul acestei lumi, el le putea oferi cui vroia, după ce Adam și Eva le pierduseră la prima ispitire. Dacă stăm puțin să ne gândim, oferta lui Satan a fost, totuși, destul de ridicolă. De ce ar fi fost Isus ispitit să i se închine lui Satan în schimbul lumii, când El era deja stăpânul Universului? Așadar, El a răspuns: "Pleacă, Satano. Căci este scris: Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești" (v. 10).

Ispita lăudăroșiei vieții are scopul de a ne abate de la închinarea față de Dumnezeu și de a ne distrage de la ascultarea de Dumnezeu, îndemnându-ne pe noi să preluăm controlul asupra vieților noastre. Oricând ai sentimentul că nu ai nevoie de ajutorul și călăuzirea lui Dumnezeu, că te poți descurca în viață fără a-L consulta pe El, că nu ai nevoie să-ți pleci genunchiul în fața Sa, ai grijă: aceasta este lăudăroșia vieții.

S-ar putea să crezi că îți slujești ție, dar de fiecare dată când încetezi să I te închini și să îi slujești lui Dumnezeu, în realitate i te închini și îi slujești lui Satan - lucrul pe care el îl vrea mai mult decât orice altceva. Dimpotrivă, viața ta ar trebui să fie caracterizată de ascultare și de o umilință plină de adorare față de Dumnezeu (1 Petru 5:5-11; Ioan 15:8-10).

Ține minte cele trei chestiuni critice care se reflectă în aceste căi prin care vine ispita:

- 1) Voia lui Dumnezeu pentru viața ta, exprimată prin dependența ta față de Dumnezeu;

2) Cuvântul lui Dumnezeu din viața ta, care este exprimat prin încrederea pe care o ai în Dumnezeu;

3) Închinarea adusă lui Dumnezeu în viața ta, exprimată prin ascultarea de Dumnezeu.

Fiecare ispită pe care Satan ți-o pune în față se va ridica împotriva uneia sau mai multor valori dintre cele enumerate mai sus. El te va privi, pentru a afla punctul în care ești cel mai vulnerabil și te va ispiți în fiecare domeniu în care ai lăsat garda jos.

DOUĂ DIN CELE MAI NESĂȚIOASE APETITURI ALE NOASTRE

De ce nutrim noi gânduri ispititoare, contrare Cuvântului lui Dumnezeu și voii Lui? Haideți să privim realitatea în față -facem acest lucru pentru că vrem să-l facem. Nu suntem ispitiți de mâncăruri care nu ne plac, de către persoane de sex opus neatractive, de către promovări nedorite etc. Cârligul ispitei este asigurarea pe care diavolul ne-o oferă că putem fi satisfăcuți de lucrurile din afara voii lui Dumnezeu pe care credem că le dorim și de care credem că avem nevoie. Să nu crezi aceste asigurări. Nu poți niciodată satisface dorințele cărnii. Dimpotrivă, "Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați" (Matei 5:6). Vei fi împlinit numai menținându-ți niște relații sănătoase, trăind prin puterea Duhului Sfânt, și experimentând roadă Duhului.

Mănânci ca să trăiești ori trăiești ca să mănânci?

Mâncatul este apetitul de bază, deoarece este necesar pentru viață. Ca urmare, noi mâncăm ca să trăim, dar când începem să trăim ca să mâncăm, hrana nu ne mai satisface, ci dimpotrivă, ne consumă. Din acest motiv, milioane de oameni se simt neputincioși în a-și controla apetitul pentru mâncare. Când trupul tău este privat de hrana necesară, tu îți dorești în mod natural acele mâncăruri care îți vor păstra sănătatea și care îți vor menține în funcțiune sistemul tău imunitar. Dacă mănânci pentru a-ți satisface aceste dorințe naturale, vei rămâne sănătos și liber. Pe de altă parte, când apelezi la mâncare

pentru a-ți ușura neliniștea sau pentru a-ți satisface pofta de dulciuri, sare etc, vei pierde controlul, ceea ce îți va afecta în mod negativ sănătatea.

Nu este o coincidență faptul că Pavel a menționat folosirea nepotrivită a mâncării în legătură cu gravul său avertisment, în care spunea că "în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de dureri înșelătoare și de învățăturile dracilor" (1 Timotei 4:1). Una dintre dovezile venirii zilelor din urmă va fi aceea că unii "opresc întrebuințarea bucatelor" (v. 3), care au rolul de a întâmpina o nevoie legitimă. Fiecare tulburare de alimentație cu care am avut de-a face a avut o componentă spirituală, dar efectiv nici unul dintre consilierii ce tratează anorexia¹ sau bulimia² nu dau la iveală problema spirituală. Soția unui păstor mi-a scris după o conferință:

Dragă Neil,

Nu pot să încep fără a-ți spune tot ceea ce Dumnezeu a făcut în viața mea prin adevărul pe care l-ai împărtășit cu noi la conferință. Acum sunt mai conștientă de amăgirea diavolului, ceea ce mă umple de o adevărată recunoștință față de Mântuitorul meu puternic și plin de îndurare. Am suferit de bulimie timp de 11 ani, dar acum pot sta singură în casă toată ziua, cu o bucătărie plină de mâncare, și să-mi păstrez pacea. Când în mintea mea apare o ispită sau o minciună de la Satan, mă împotrivesc ei repede cu **adevărul**. Înainte eram robită de aceste minciuni ore în șir, în fiecare zi, temându-mă tot timpul de mâncare. Acum mă bucur în libertatea pe care o aduce **adevărul**.

Pasiuni sexuale dezlănțuite

În seriosul avertisment cu privire la zilele din urmă (1 Timotei 4:3), Pavel a menționat căsătoria (relația în care Dumnezeu a intenționat ca omul să își găsească împlinirea apetitului sexual). Sexul constituie o altă obsesie identificată în Scriptură care deține un potențial unic pentru păcat. Pavel a scris:

"Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său" (1

Corinteni 6:18). Efectiv fiecare persoană pe care am consiliat-o în problema conflictelor spirituale a mărturisit o aberație sexuală de un fel sau altul. Unii erau robiți de o poftă incontrollabilă. Alții erau victimele unor atacuri sexuale demonice. Mai mult, oameni care fuseseră molestați sexual sau care fuseseră implicați în ritualuri sexuale satanice, dezgustătoare, din trecut, au avut aproape întotdeauna probleme în domeniul sexual. Dacă ceea ce este numit transfer demonic de la o persoană la alta există într-adevăr, aş spune că acest lucru are loc în principal cu ajutorul unirii sexuale nelegitime.

Sexul este o parte dăruită de Dumnezeu a sistemului nostru nervos autonom. Activitatea sexuală normală este o parte regulată, ritmică, a vieții. Totuși, când Isus a zis: "Dar Eu vă spun că orișicine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui" (Matei 5:28), El a descris ceva ce trece dincolo de granițele plănuite de Dumnezeu pentru sex. Cuvântul grecesc pentru poftă este *epithumos*. Prefixul *epi* înseamnă "a adăuga la", ceea ce sugerează că impulsului normal i se adăugă ceva. Isus ne-a îndemnat să nu adăugăm nimic impulsului sexual dăruit de Dumnezeu, poluându-ne mințile cu gânduri murdare. Singurul mod prin care îți poți controla viața sexuală este controlându-ți gândurile.

Pofta sexuală cere exprimare fizică, iar aici intră în scenă pasajul din Romani 6. Noi nu trebuie să lăsăm păcatul să domnească în trupurile noastre muritoare (v. 12), folosindu-ne trupurile ca instrumente ale nelegiurii (v. 13). Oricând îți folosești trupul în mod greșit, săvârșind un păcat sexual, îi dai lui Satan o porțiță de intrare, iar problema ta sexuală devine o problemă spirituală. Un misionar mi-a împărtășit la sfârșitul unei conferințe că era în cele din urmă liber, după 20 de ani în care fusese robit de poftă. El a apelat la consiliere spirituală pentru problema lui în timpul pregătirii pentru misiune și în fiecare concediu, dar nu a dobândit niciodată o victorie de durată până când nu și-a dat seama că problema lui era spirituală, și avea nevoie de o soluție spirituală.

CALEA DE SCĂPARE

În 1 Corinteni 10:13 ni se aduce o veste bună ce strălucește pentru noi în mijlocul temerilor și preocupărilor noastre cu privire la

ispită: "Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda." Unde se află deschizătura de scăpare despre care Pavel vorbește aici? Tot în locul pe unde intră ispita: în minte. Fiecare ispită este mai întâi un gând introdus în mintea ta de către propria ta fire pământească sau de către însuși ispitorul. Dacă stăruiești asupra acelui gând și îl consideri o opțiune, în cele din urmă vei acționa conform lui, ceea ce este păcat. Dimpotrivă, Pavel ne învață să facem fiecare gând rob ascultării de Hristos (2 Corinteni 10:5). Pentru a scăpa de ispită, primul pas este oprirea fiecărui gând, de îndată ce a pășit pragul minții.

Imediat ce ai oprit gândul care vrea să pătrundă, următorul pas este evaluarea lui pe baza celor opt criterii referitoare la genul de lucruri la care trebuie să meditam: "încolo, frații mei, (1) tot ce este adevărat, (2) tot ce este vrednic de cinste, (3) tot ce este drept, (4) tot ce este curat, (5) tot ce este vrednic de iubit, (6) tot ce este vrednic de primit, (7) orice faptă bună, și (8) orice laudă, aceea să vă însuflețească" (Filipeni 4:8). Întreabă-te: "Este acest gând în concordanță cu adevărul lui Dumnezeu? Îmi sugerează oare să fac ceva onorabil? Este drept? Este curat? Dacă acest gând se transformă în acțiune, rezultatul va fi ceva vrednic de iubit și va contribui la desăvârșire în viața mea? Ceilalți credincioși ar aproba acțiunea mea? Este un lucru pentru care îl pot lăuda pe Dumnezeu?" Dacă răspunsul la oricare dintre aceste întrebări este "NU", alungă imediat gândul respectiv. Să nu mai ai nimic de-a face cu astfel de gânduri. Dacă se întoarce mereu, respinge-l de fiecare dată. Când ai învățat să reacționezi la gândurile ispititoare, oprindu-le la ușa minții tale, evaluându-le pe baza Cuvântului lui Dumnezeu și alungându-le pe cele ce nu trec testul, ai găsit calea de scăpare pe care o promite Dumnezeu.

Pe de altă parte, dacă un gând îți intră în minte și trece testul adevărului, cinstei și neprihănirii etc, "aceea să vă însuflețească" (v. 8), și ce spune el să "faceți" (v. 9). "Și Dumnezeul păcii va fi cu voi" (v. 9), ceea ce duce la un rezultat infinit mai bun decât durerea și chinul care urmează după ce ne-am lăsat pradă gândurilor ispititoare și am devenit implicați într-un comportament păcătos.

Mărturisește și împotrivește-te

Cei ce sunt prinși în ciclul păcat-mărturisire-păcat-mărturisire-păcat-mărturisire încep în cele din urmă să-și piardă speranța de a experimenta o biruință reală asupra păcatului. Doar puterea voinței nu îi poate împiedica să repete păcatul pe care tocmai l-au mărturisit, iar Satan nu încetează cu acuzațiile. Autocontrolul pare o iluzie, iar viața creștină este o viață în care oscilațiile sus/jos nu mai încetează.

Păcatul căruia i se permite să domnească în viața omului se aseamănă cu un câine care pătrunde în grădină, te mușcă de picior și nu vrea să mai plece. După ce ai eșuat cedând ispitei, îți dai lovituri, și strigi la Dumnezeu să te ierte. El te iartă, dar câinele este încă în același loc. De ce să nu strigi la Dumnezeu și să lovești câinele, în loc de a te lovi pe tine? Iacov 4:7 ne spune: "Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi." Noi procedăm bine când ne mărturisim păcatul, dar greșim când nu urmăm formula biblică prin care ciclul este întrerupt: *păcat-mărturisire-împotrivire*. Trebuie să ne împotrivim lui Satan și să-i poruncim să plece, dacă vrem să avem biruință deplină asupra păcatului.

Trăim ca și cum Dumnezeu și omenirea bolnavă sunt singurele realități ale domeniului spiritual. Totuși, iată ce a scris Ioan: "Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit" (1 Ioan 2:1). Trebuie să ne întoarcem spre neprihănitul nostru Mijlocitor și să ne împotrivim dușmanului nostru pervertit, dacă vrem să ne bucurăm de biruință și să obținem eliberarea de ispită și de păcat.

¹ Anorexia - boală caracterizată prin refuzul bolnavului de-a mânca

² Bulimie - boală caracterizată prin apetit excesiv, care îl face pe bolnav să mănânce în mod exagerat.

9. *Nu crede tot ce auzi*

Una dintre cele mai întâlnite atitudini pe care le-am descoperit la creștini - chiar printre pastori, lideri creștini, soțiile și copiii lor - este un profund sentiment de autocondamnare. I-am auzit spunând: "Nu sunt important, nu sunt calificat, nu sunt bun de nimic." Mulțimea creștinilor a căror mărturie și eficiență este paralizată de gânduri și sentimente de inferioritate sau nevrednicie mă uimește.

Poate că cel mai frecvent și mai insistent atac venit din partea lui Satan la care suntem vulnerabili, pe lângă ispită, este acuzarea. Noi am intrat, prin credință, într-o relație eternă cu Domnul Isus Hristos. Ca urmare, suntem morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, iar acum ședem împreună cu Hristos în locurile cerești. În Hristos, noi *suntem* importanți, *suntem* calificați și *suntem* buni. Satan nu poate face absolut nimic pentru a schimba poziția noastră în Hristos și valoarea noastră în ochii lui Dumnezeu, dar ne poate efectiv face inoperaționali dacă ne poate amăgi, făcându-ne să ascultăm și să credem minciunile sale insidioase, care ne acuză că avem o valoare mică în ochii lui Dumnezeu și ai celorlalți oameni.

Satan folosește adesea ispita și acuzarea ca pe o lovitură repetată cu pumnul. El se înfățișează și spune: "De ce nu încerci și tu? Fiecare o face. În plus, nu vei păți nimic. Cine va ști ce faci tu?" Apoi, de îndată ce cădem pradă ofertei lui ispititoare, el se potolește, trecând la acuzare: "Ce fel de creștin ești dacă faci astfel de lucruri? Nu arăți nici pe departe a copil al lui Dumnezeu. Nu vei scăpa niciodată. Oricum, poți să te dai bătut, pentru că Dumnezeu te-a abandonat deja."

Satan este numit "pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru" (Apocalipsa 12:10). Fiecare dintre noi i-a auzit vocea mincinoasă, plină de ură, în inima și conștiința noastră. Niciodată nu pare să o lase mai moale cu noi. Mulți creștini sunt mereu descurajați și înfrânți pentru că dau crezare minciunilor lui persistente cu privire la ei, iar celor care cedează acuzațiilor lui le este răpită libertatea pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru poporul Său. Un creștin înfrânt a scris următoarele:

"Tot timpul revin sentimentele mele din trecut, că nu merită să trăiesc. Mi-e teamă, mă simt singur, dezorientat, și foarte disperat. Știu în adâncul ființei mele că Dumnezeu poate birui aceste lucruri,

dar nu pot trece de faza aceasta. Nici măcar nu pot să mă rog, iar când încerc să o fac, tot felul de lucruri îmi apar în cale. Când mă simt bine și încep să pun în acțiune ceea ce știu că Dumnezeu vrea să fac, rămân blocat în drum de către acele voci și de o putere atât de mare, că nu mai pot continua. Sunt atât de aproape de a ceda acelor voci, că aproape nu mai pot lupta cu ele. Vreau doar puțină liniște."

PUNEREA ACUZATORULUI LA LOCUL LUI

Vestea bună este că nu trebuie să ascultăm acuzațiile lui Satan și să trăim în disperare și înfrângere. În Zaharia 3:1-10 găsim adevărul esențial de care avem nevoie pentru a ne împotrivi prin credință acuzațiilor lui Satan și pentru a trăi în neprihănire, în slujba lui Dumnezeu.

Domnul i-a arătat profetului Zaharia o scenă cerească, în care acuzațiile aduse de Satan împotriva poporului lui Dumnezeu sunt puse într-o perspectivă corectă: "El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stând în picioare înaintea îngerului Domnului, și pe Satana stând în dreapta lui, ca să-l pârască. Domnul a zis Satanei: «Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, el care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?» Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea îngerului" (v. 1-3).

Domnul îl muștră pe Satan

Să privim la personajele acestei scene, care seamănă cu un tribunal ceresc, în care judecătorul este Dumnezeu Tatăl, procurorul acuzării este Satan, avocatul apărării este Isus, iar acuzatul este Iosua, marele preot, care îi reprezintă pe toți oamenii lui Dumnezeu, inclusiv pe tine și pe mine. Din punct de vedere istoric, intrarea marelui preot în prezența lui Dumnezeu, în fiecare an, în Sfânta Sfințelor, era o ocazie foarte solemnă. Preotul trebuia să treacă prin niște ritualuri de curățire amănunțite și prin curățiri ceremoniale înainte de a intra, pentru că, dacă cumva nu erau îndeplinite toate cerințele lui Dumnezeu, ar fi putut cădea mort pe loc. Preotul purta clopoței pe

marginea veșmântului său, pentru ca cei din afara Sfintei Sfintelor să poată spune dacă el mai este încă în viață, dacă încă se mișcă. În jurul gleznei avea legată o frânghie, pentru a putea fi tras afară din Sfânta Sfintelor în cazul în care murea în prezența lui Dumnezeu.

Așadar, iată-l pe marele preot, pe nume Iosua, stând în prezența lui Dumnezeu, cu hainele murdare, care reprezentau păcatele Israelului. Vești proaste! Satan, acuzatorul, spune: "Uită-te la el, Doamne. E murdar. Merită să moară pe loc." Totuși, Domnul îl muștră pe acuzator și îl pune la locul lui. "Nu tu ești judecătorul, și nu poți da nici o sentință poporului meu," pare să spună Dumnezeu în muștrarea Lui. "L-am salvat pe Iosua din flăcările judecății, de aceea acuzațiile tale sunt neîntemeiate."

Scena tribunalului continuă zi și noapte pentru fiecare copil al lui Dumnezeu. Satan insistă, indicându-I lui Dumnezeu greșelile și slăbiciunile noastre și cerându-I să ne lepede, pentru că nu suntem perfecți. Dar, apărătorul nostru din ceruri este Isus Hristos, care nu a pierdut nici un caz înaintea lui Dumnezeu, Judecătorul. Satan nu-și poate menține acuzațiile, pentru că Isus Hristos ne-a socotit neprihăniți și trăiește pentru a mijloci pentru noi (Romani 8:33,34).

În același timp în care Satan ne acuză înaintea lui Dumnezeu, trimișii lui ne acuză personal, bombardându-ne mințile cu gânduri false de nevrednicie și de nelegiuire în ochii lui Dumnezeu: "Cum poți fi creștin când faci asemenea lucruri? Nu ești cu adevărat copilul lui Dumnezeu." Cu toate acestea, Satan nu este judecătorul tău; el este numai *acuzatorul* tău. Totuși, dacă îl ascuți și dacă îl crezi, vei începe să te conformezi acestor acuzații ca și cum ar fi niște sentințe pe care trebuie să le execuți.

Nu da atenție acuzațiilor de nevrednicie ale lui Satan, atunci când acestea te atacă. Dimpotrivă, răspunde la ele în felul următor: "Satan, eu mi-am pus încrederea în Hristos, și sunt un copil al lui Dumnezeu în El. Ca și Iosua, marele preot, am fost salvat de Dumnezeu din focul judecății, iar El m-a declarat neprihănit. Tu nu ai putere de a da un verdict sau de a pronunța o sentință. Tot ce poți face este să mă acuzi - și nu mă voi lăsa înșelat."

Domnul ne dezbracă de hainele murdare

Acuzațiile lui Satan sunt neîntemeiate datorită faptului că Dumnezeu a rezolvat problema hainelor noastre murdare. Descrierea făcută de Zaharia scenei petrecute în Cer continuă astfel: "Iar îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: «Desbrăcați-l de hainele murdare de pe el!» Apoi a zis lui Iosua: «Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea, și te îmbrac cu haine de sărbătoare!» Eu am zis: «Să i se pună pe cap o mitră curată!» Și i-au pus o mitră curată pe cap, și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce îngerul Domnului stătea acolo."

Dumnezeu nu numai că ne-a declarat neprihăniți, El a luat de pe noi hainele murdare ale nelegiuirii și ne-a îmbrăcat cu neprihănirea Lui. Observă că această schimbare de îmbrăcăminte este un lucru pe care Dumnezeu *îl face*, și nu noi înșine. Noi nu avem prin noi înșine nici o haină a neprihănirii pe care să o îmbrăcăm care să-L satisfacă pe Dumnezeu. El este Cel ce trebuie să ne schimbe hainele, atunci când noi ne supunem Lui prin credință.

Domnul cere ascultare

După ce l-a muștrăat pe Satan și s-a îngrijit de neprihănirea noastră, Domnul ne cheamă la ascultare: "Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici" (Zaharia 3:7). Condiția pe care Dumnezeu o pune aici nu are nimic de-a face cu relația ta cu El sau cu starea ta de neprihănire, întrucât acestea sunt deja asigurate. Aceste îndemnuri nu au nimic de-a face cu înfrângerea lui Satan, întrucât el este deja înfrânt. Ele se referă la *biruința ta zilnică*. Chemându-ne să umblăm pe căile Lui și să Îl slujim, Domnul ne cheamă pur și simplu să trăim conform identității noastre în Hristos, exprimându-ne ascultarea **într-un mod practic, ceea ce înseamnă să trăim prin credință, nu stăpâniți de frică**. Aceasta înseamnă să ne răstignim firea pământească în fiecare zi și să umblăm potrivit Duhului, să ne socotim în fiecare zi morți față de păcat și vii față de Dumnezeu, fără a permite păcatului să stăpânească asupra trupurilor noastre muritoare. Aceasta înseamnă să facem fiecare gând rob ascultării de Hristos și să ne transformăm prin înnoirea minții noastre.

Dacă îi slujim zilnic lui Dumnezeu prin ascultare, El promite că noi vom governa în Casa Lui și vom priveghea asupra Curților Lui. Aceasta înseamnă că vom fi părtași ai autorității Lui în lumea spirituală, având puterea de a trăi victorioși asupra lui Satan și a păcatului. El ne făgăduiește și intrare liberă în domeniul ceresc. Avem linie deschisă de comunicare cu Tatăl. Dacă acționăm folosindu-ne de autoritatea Lui și trăim în părtășie și armonie cu El, biruința și credincioșia noastră zilnică sunt asigurate.

RECUNOAȘTEREA UNEI DIFERENȚE DECISIVE

Ai putea să te întrebi: "Care este diferența dintre acuzațiile diavolului și convingerea făcută de Duhul Sfânt că ai păcătuț?" Pavel a făcut o distincție clară între cele două în 2 Corinteni 7:9,10: "Totuși, acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a dus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nici o pagubă din partea noastră. În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire, și de care cineva nu se căiește niciodată; pe când întristarea lumii aduce moartea."

Sentimentul de întristare poate fi indus atât de sistemul lumii, cât și de convingerea făcută de Duhul Sfânt că ai păcătuț. Așadar, întristarea ce rezultă din acuzația lui Satan duce la moarte, în timp ce întristarea produsă de convingerea că ai păcătuț este o întristare ce duce la pocăință, care are ca finalitate viața. Pavel nu se bucura de întristarea corintenilor, ci se bucura că această întristare îi va duce la pocăință, la o cunoaștere a adevărului, și, în final, la libertate.

Fiecare creștin are zi de zi de înfruntat alegerea între umblarea călăuzit de Duhul și umblarea călăuzit de firea pământească. În momentul în care te hotărăști să umbli călăuzit de firea pământească, Duhul Sfânt te osândește, pentru că ceea ce tocmai ai ales să faci nu este compatibil cu adevărata ta identitate. Dacă vei continua să trăiești potrivit firii pământești vei simți întristarea ce osândește și care duce la moarte.

S-ar putea să te întrebi: "Cum știu ce fel de întristare mă apasă? Mă simt la fel în ambele situații." Este imperios necesar să

discerni dacă sentimentele tale reflectă gânduri adevărate sau false, pentru că numai atunci le vei identifica sursa. Te simți vinovat, lipsit de valoare, stupid sau inapt? Aceasta este o întristare produsă de o acuzație, pentru că acele sentimente nu reflectă adevărul. Din punct de vedere judiciar, tu nu mai ești vinovat; ai fost socotit neprihănit prin credința ta în Hristos; și nu există nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus. Tu nu ești lipsit de valoare; Isus Și-a dat viața pentru tine. Nu ești stupid sau inapt; poți face toate lucrurile prin Hristos. Când în spatele sentimentelor tale de întristare îți dai seama că se află minciuni - mai ales dacă sentimentele tale te doboară mereu la pământ - ești sub o falsă acuzare. Chiar dacă te-ai schimba, nu te-ai simți mai bine, pentru că Satan ar găsi alte lucruri cu care să te hărțuiască. Pentru a dejuca planurile acuzării, trebuie să te predai lui Dumnezeu și să te împotrivești diavolului și minciunilor lui.

Pe de altă parte, dacă ești întristat din cauza comportamentului tău, care nu reflectă adevărata ta identitate în Hristos, aceasta este întristarea după voia lui Dumnezeu, care are scopul de a te aduce la pocăință. Este Duhul Sfânt, care te îndeamnă să admiți, bazându-te pe 1 Ioan 1:9; "Doamne, am păcătuit." De îndată ce îți mărturisești păcatul și te pocăiești de el, Dumnezeu spune: "Mă bucur că ai împărtășit acest lucru cu Mine. Ești curățit; acum, mergi înainte cu viața ta," iar tu ieși eliberat din această confruntare. Întristarea a dispărut, iar tu ești cuprins de o hotărâre nouă, aceea de a-Lasculta pe Dumnezeu în domeniul în care ai fost învins.

Un exemplu elocvent al contrastului dintre acuzare și procesul prin care devii conștient de păcatul propriu îl constituie viața lui Iuda Iscarioteanul și a lui Simon Petru. Iuda i-a permis lui Satan să-l înșele, făcându-l să-L trădeze pe Isus pentru 30 de arginți (Luca 22:3-5). Când Iuda și-a dat seama ce făcuse, i-a părut atât de rău, încât s-a spânzurat. Sinuciderea lui s-a datorat oare acuzării lui Satan sau conștientei de păcat prin cercetarea lui Dumnezeu? Acuzării, pentru că l-a făcut pe Iuda să se spânzure. Acuzarea duce la moarte; convingerea că ai păcătuit duce la pocăință și viață.

Lepădându-se de Isus, Petru a greșit și el față de Isus. Se pare că totul a început cu mândria, întrucât ucenicii se certaseră pentru a vedea care era cel mai mare dintre ei (Luca 22:24-30). Isus i-a spus lui Petru: "Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul" (v. 31). Așa este Isus i-a permis lui Satan să-l treacă pe Petru prin cuptor

pentru că Petru, prin mândria lui, deschisese porțile pentru diavol. Totuși, Isus s-a uitat la Petru, și a zis: "Dar eu m-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi" (v. 32).

Petru a jurat că va muri împreună cu Isus, dar Isus i-a spus că se va lepăda de El de trei ori (v. 33,34), ceea ce Petru a și făcut. Petru s-a căit la fel de mult ca Iuda, dar întristarea lui Petru s-a datorat convingerii că a păcătuit, cercetat fiind de Dumnezeu, cercetare care a dus în final la pocăința sa și la întoarcerea la Hristos (Ioan 21:15-17). Când autocondamnarea te doboară și te îndepărtează de Dumnezeu, trebuie să i te împotrivești, pentru că ești sub acuzarea lui Satan. Dar, când întristarea te face să vii la Hristos și să-ți mărturisești greșeala, supune-te Duhului Sfânt, care lucrează pentru a te convinge de existența păcatului.

Lucrarea permanentă a lui Satan, potrivit cu Apocalipsa 12:10, este acuzarea fraților. Vestea bună este că lucrarea permanentă a lui Hristos, tot așa cum a făcut și pentru Petru, este mijlocirea pentru noi. Scriitorul epistolei către Evrei a declarat: "De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei (Evrei 7:25). Avem un adversar insistent, dar avem un mijlocitor veșnic, care ne apără înaintea Tatălui, pe baza credinței noastre în El (1 Ioan 2:1).

NISIPURILE MIȘCĂTOARE ALE ACUZĂRII

Cât de important este să învățăm să ne împotrivim acuzațiilor lui Satan? Acest lucru este absolut vital pentru a avea biruință zilnică în Hristos. Fiecare dintre noi ne-am simțit din când în când niște oameni lipsiți de valoare, iar atunci când ne simțim ca niște oameni lipsiți de valoare, acționăm ca niște oameni lipsiți de valoare, iar viețile și slujirea noastră au de suferit, până când ne împotrivim lui Satan și ne întoarcem la o viață de biruință. Cu toate acestea, Satan nu se dă bătut. El va încerca să ne doboare mai des și să ne țină la pământ mai mult, zbierând o acuzație după alta. Dacă nu reușim să i ne împotrivim, s-ar putea să devenim vulnerabili la mai multe atacuri înverșunate din partea lui. Ceea ce i s-a întâmplat Janellei este un caz

extrem, totuși el ilustrează ce i se poate întâmpla unui creștin care nu reușește să se împotrivească pârâșului fraților.

Janelle, o creștină care avea probleme emoționale severe, a fost adusă la mine de pastorul ei, un om în vârstă. Cu ei a venit și logodnicul Janellei, Curt. După ce mi i-a prezentat pe Janelle și pe Curt, pastorul a dat să plece.

"Stați puțin, am zis eu, aș prefera să rămâneți și dumneavoastră cu noi."

"Stau prost cu inima", a replicat pastorul. Se poate ca el să fi avut necazuri cu inima, dar cred că de fapt îi era teamă că ședința noastră de consiliere putea lua o întorsătură bizară.

"Nu cred că se va întâmpla nimic astăzi, în locul acesta, care să vă afecteze inima, l-am asigurat eu. (Nu-mi dădeam seama deloc ce urma să se întâmple!) Mai mult, sunteți pastorul ei și m-aș bucura dacă ne-ați sprijini în rugăciune." Fără nici o tragere de inimă, pastorul a fost totuși de acord să rămână.

Pe măsură ce Janelle îmi povestea ce i se întâmplase, îmi dădeam seama că pârâșul fraților se desfășurase din plin în viața ei. În copilărie și adolescență, ea fusese victima unor abuzuri consecutive. În trecut avusese și o relație nesănătoasă cu un prieten care era implicat în magie. De-a lungul anilor, ajunsese să creadă minciunile lui Satan, care îi spunea că ea este cauza tuturor necazurilor și că nu avea nici o valoare în ochii lui Dumnezeu sau ai altcuiva. Părerea ei despre sine era la pământ.

Recunoscând strategia familiară a lui Satan, am zis: "Janelle, noi te putem ajuta în problemele tale, pentru că pentru mintea ta se dă o bătălie pe care Dumnezeu ne-a dat autoritate să o câștigăm." Imediat după ce am rostit aceste cuvinte, Janelle a devenit dintr-o dată catatonică. Stătea nemișcată ca o stâncă, cu o privire pierdută, ațintită undeva în spațiu.

"Ați mai văzut-o vreodată comportându-se așa?" i-am întrebat pe pastor și pe logodnic.

"Nu", au răspuns ei, uluiți. Erau speriați de-a binelea.

"Ei bine, nu aveți de ce să vă îngrijorați. Am mai văzut asemenea manifestări, am spus eu. Vom prelua autoritatea asupra duhurilor, dar este important ca voi doi să vă susțineți relația bună în care sunteți cu Dumnezeu, pentru a preveni orice transfer de influență demonică."

L-am condus pe pastor într-o rugăciune asemănătoare celor din capitolul 12. Când m-am întors să-l conduc și pe el în rugăciune, Curt a început să tremure. "Curt, este vreun lucru nepotrivit, care să stea între tine și Dumnezeu? în caz că este, ți-aș sugera să îl îndrepti chiar acum." Având în vedere împrejurarea, Curt nu a avut nevoie de multă insistență! A început să mărturisească păcatul din viața lui, dând pe față și faptul că se culcase cu Janelle. Ca răspuns la sfatul meu, Curt și-a luat angajamentul să nu mai facă lucrul acesta. În tot acest timp, Janelle a stat nemișcată, cu o figură total lipsită de expresie.

După ce m-am rugat împreună cu Curt pentru ca el să-și îndrepte relația cu Dumnezeu, i-am dat să citească o foaie de hârtie pe care era scrisă o rugăciune. De îndată ce Curt a început să citească, Janelle a prins viață, scoțând un mârâit amenințător, iar apoi a smuls hârtia din mâinile lui Curt. Satan a încercat să se folosească de bruschetea acțiunilor ei pentru a ne înspăimânta, și, pentru un moment, *a fost* înspăimântător. Aceasta a fost totuși doar o altă tactică a lui pentru a ne speria și a ne face să reacționăm cu frică. M-am adresat influenței demonice din Janelle: "în numele lui Hristos și prin autoritatea Lui, te leg de scaunul acela și îți poruncesc să stai acolo."

Îmi pare rău că nu am filmat întâlnirea cu Janelle din acea zi, pentru a arăta scepticilor ce se întâmplă când încercările zadarnice ale lui Satan de a poseda sau influența ființa umană se confruntă cu autoritatea lui Dumnezeu. A fost ca și cum Superman ar fi prins-o pe Janelle cu lasoul și ar fi legat-o de scaun. Ea stătea acolo, sucindu-se, legată de scaun de "frânghiile" autorității lui Dumnezeu. Ochii ei străfulgerau de ură către Curt, o altă dovadă a puterii demonice care o controla. Janelle nu îl ura pe Curt; dimpotrivă, îl iubea. Ei urmau să se căsătorească. Totuși, lui Satan nu-i convenea faptul că întăriturile lui în Curt și Janelle erau dărâmate, lucru ce era reflectat de ura ce se citea pe fața Janellei.

Curt a terminat de citit rugăciunea, în timp ce Janelle continua să se zbată în scaun. Atunci m-am rugat: "Doamne, ne declarăm dependența de tine, pentru că despărțiți de tine nu putem face nimic. Poruncim acum, în numele și autoritatea lui Isus Hristos, lui Satan și tuturor forțelor lui să o elibereze pe Janelle, și să rămână legat, pentru ca ea să fie liberă să asculte de Dumnezeu, Tatăl ei ceresc." Dintr-o dată, Janelle s-a prăbușit pe scaun, ieșind din starea catatonică în care se afla.

"Îți amintești ceva din ce am făcut aici?" am întrebat-o.

"Nu, ce s-a întâmplat?" a răspuns ea nedumerită.

"N-ai de ce să-ți faci griji, i-am spus. Satan și-a găsit cumva o portiță de intrare în viața ta. Cu toate acestea, am dori să parcurgem împreună pașii către libertatea în Hristos." O oră mai târziu, Janelle era eliberată.

Ce drept a avut Satan să o controleze pe Janelle în felul acesta? El a avut doar dreptul pe care i l-a dat Janelle prin faptul că s-a supus minciunilor lui. Satan o convinsese că ea era o ființă lipsită de valoare și că ceea ce făcea ea nu putea avea consecințe majore. De aceea, ea trăise la limita imoralității și se lăsase atrasă de magie, permițându-i lui Satan să intre din ce în ce mai mult în viața ei, până când el a ajuns să aibă control parțial asupra ei. Dar, o dată ce Janelle a renunțat la tot ce ținea de păcat și de Satan, el nu a mai putut-o ține, și a trebuit să plece de la ea.

Pentru cei mai mulți dintre noi, acuzațiile înșelătoare ale lui Satan nu vor duce la o robie de genul celei ilustrată de experiența Janellei. Totuși, dacă te poate face, prin acuzațiile lui, să te îndoiești de valoarea ta în ochii lui Dumnezeu sau de eficiența ta în calitate de copil al Lui, el îți poate neutraliza viața pe care o trăiești pentru Dumnezeu. Pune-ți la încercare sentimentele. Controlează-ți fiecare gând. Nu crede nimic din ceea ce spune Satan despre tine; el spune numai minciuni. Crede în schimb tot ce spune Dumnezeu despre tine; El spune adevărul care te va face liber.

10. Aparențele pot fi înșelătoare

Tocmai terminasem de vorbit la un serviciu de duminică seara, într-o biserică din San Diego, când un prieten care participase la serviciu mi-a trimis un bilet: "Am adus în seara aceasta o familie la biserică. Ai fi dispus să-i întâlnești, înainte de a pleca?" Eram mort de oboseală, după un sfârșit de săptămână în care am predicat, și mai aveam cel puțin încă o oră de slujire în față, după care mai aveam persoane care doreau să vorbească cu mine. Totuși, am căzut de acord să mă întâlnesc cu familia respectivă, dacă puteau să aștepte până ce terminam eu.

Nu știam că prietenul meu pur și simplu îi târâse pe Alyce, de 26 de ani, și pe părinții ei la biserică. Ei erau creștini, dar atunci când m-am așezat împreună cu ei, a devenit evident faptul că aveau o problemă. Am întâlnit puține femei care să arate mai jalnic decât Alyce. Era atât de slabă că literalmente nu mai avea de unde slăbi. De trei zile își pierduse slujba, iar ochii ei goi dădeau de înțeles că își pierduse orice nădejde în privința vieții ei.

Tatăl ei mi-a spus despre Alyce că suferise groaznic de pe urma sindromului premenstrual în timpul adolescenței, și devenise dependentă de calmante. În multe privințe, ea era o fată talentată și o creștină dedicată, dar era de asemenea consumatoare de Darvon, și fusese chiar arestată o dată pentru posesie ilegală de medicamente neprescrise. În timp ce tatăl ei îmi povestea viața ei tristă, Alyce dădea din cap ca pentru ea, ca și cum ar fi spus: "Da, asta sunt eu, și viața e un iad."

În final, m-am întors spre Alyce, am luat-o de mână, și am spus: "Aș dori să-mi spui cine crezi tu că ești."

"Sunt doar o ratată, nu-s bună la nimic", a spus ea pe un ton plângăreț.

"Nu ești o ratată, am răspuns eu. Ești un copil al lui Dumnezeu." Ea a continuat să vorbească pe un ton negativ despre sine și să facă dovada înșelăciunii demonice sub care trăise, iar eu am continuat să-i contracarez negativismul cu vestea bună a identității ei în Hristos. Se făcea târziu, și eu eram obosit, dar cu cât înaintam în conversație cu atât îmi dădeam seama mai mult de prezența lui Hristos, care îi slujea lui Alyce. Am testat duhul care o hărțuia în aceste

domenii, iar ea a văzut în mod direct că fusese victima unei influențe demonice.

În cele din urmă, ea a spus: "Vreți să-mi spuneți că toate aceste gânduri negative cu privire la mine nu sunt nimic altceva decât înșelăciunea Satanei?"

"Da, Alyce, am dat din cap afirmativ. Iar pe măsură ce începi să afli adevărul despre identitatea ta în Hristos, vei fi eliberată de sclavia minciunilor lui Satan."

După două săptămâni, Alyce era înrolată într-un curs intensiv de maturitate spirituală, la Julian Center, lângă San Di-ego. La sfârșitul cursului, Alyce a început să preia inițiativa în viața ei, în loc de a rămâne victima înșelăciunii lui Satan. A început să lucreze și a câștigat 12 kg în greutate. Astăzi, Alyce este liberă.

Tema predominantă a Noului Testament este poziția de care ne bucurăm în Hristos prin credința în El. Aceasta este vestea bună: Hristos în tine și tu în Hristos. Dacă există vreo temă predominantă în Noul Testament care să însumeze opoziția pe care o avem de înfruntat din partea lui Satan, cred că aceea este înșelăciunea. Ți-aș sugera să faci un studiu al cuvintelor "a înșela", "înșelat", "înșelăciune", pentru a vedea de câte ori sunt folosite în Noul Testament. Vei descoperi că acest concept caracterizează în mod repetat lucrarea lui Satan din toată lumea.

Satan va încerca să te despartă de adevărul lui Dumnezeu și să te înșele, făcându-te să crezi minciunile lui: să te înșeli singur, să dai crezare profeților, învățătorilor mincinoși și duhurilor înșelătoare. Dacă nu reușim să ne îmbrăcăm în fiecare zi cu armura spirituală a cingătorii adevărului, suntem vulnerabili la înșelăciunea lui Satan în aceste domenii.

AI GRIJĂ SA NU TE ÎNȘELI SINGUR

Este oare într-adevăr posibil pentru creștini să se înșele? Da, este foarte posibil. Scripturile prezintă câteva modele de comportament prin care creștinii sunt în pericol de a se înșela singuri.

Ne înșelăm singuri când auzim Cuvântul, dar nu îl împlinim (Iacov 1:22; 1 Petru 1:13). Aflu mereu că în toată țara sunt pastori și misionari care predică împotriva păcatelor pe care ei înșiși le

săvârșesc. S-a descoperit faptul că personalități creștine cunoscute la nivel național care condamnau imoralitatea în mod vehement ascundeau ei înșiși un mod de viață imoral. Cei dintre noi care suntem chemați să predicăm sau să învățăm Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să ne îmbrăcăm cu el mai întâi. Trebuie să ne plecăm pe genunchi înaintea lui Dumnezeu atunci când ne pregătim mesajul și să spunem: "Doamne, împlinesc eu acest verset?" Dacă nu, ar fi mai bine să fim onești cu auditoriul nostru: "Aș vrea să fi fost un exemplu mai bun care să ilustreze acest pasaj decât sunt, dar sunt încă în proces de maturizare în domeniul acesta."

Cei ce primesc Cuvântul sunt și ei în pericol de a se înșela singuri, dacă nu îl pun în practică. Auzim o predică, sau o lecție, și spunem: "Extraordinar! Ce adevăr măreț!", după care ne grăbim să-l împărtășim cu altcineva, fără a-l trece prin filtrul minții noastre și fără a-l aplica în viețile noastre. Iacov a spus că ascultătorii Cuvântului care nu sunt și împlinitori se înșală singuri (1:22).

De ce ne este teamă să admitem faptul că nu trăim în totalitate Scripturile? Cred că acest lucru se datorează faptului că mulți dintre noi avem un complex al perfecțiunii. Noi credem că trebuie să prezentăm ca model perfecțiunea, și să nu admitem eșecul. Totuși, noi nu putem prezenta ca model perfecțiunea, pentru că nu suntem perfecți; putem prezenta ca model doar *creșterea*. Oamenii din jurul nostru trebuie să știe că suntem oameni reali, aflați într-un proces de maturizare. Ei trebuie să vadă deopotrivă cum ne comportăm în fața eșecului și cum ne comportăm în fața succesului. Când prezentăm ca model acest gen de onestitate în comunitatea creștină, reducem cu mult posibilitatea ca înșelătorul să găsească vreo portiță pe unde să intre.

Ne înșelăm singuri când spunem că nu avem păcat (1 Ioan 1:8). Scriptura nu spune că *suntem* păcat, ci spune că se poate ca noi să păcătuim și ca păcatul să locuiască în trupurile noastre muritoare (Romani 6:12). Nu suntem sfinți fără păcat; suntem sfinți care păcătuim uneori. Este important să fim cinstiți în privința eșecurilor și să ne luăm crucea în fiecare zi. Când devenim conștienți că între identitatea și comportamentul nostru există o discrepanță, trebuie să o mărturisim și să ne ocupăm de ea. Persoana care se înșală pe sine ignorând aceste discrepanțe păcătoase și permițându-le să se clădească se îndreaptă spre o mare cădere.

Noi, cei ce trăim în California de Sud, o zonă expusă la cutremure, auzim mereu despre "cel mare", despre care mulți cred că va avea loc în mod inevitabil de-a lungul faliei San Andreas. De fiecare dată când avem cutremure minore (cam până la patru pe scara Richter), s-ar putea să ne speriem de ele puțin, dar le vedem ca pe un semn bun. Aceste mici cutremure dau de înțeles că plăcile scoarței terestre de sub noi se deplasează. Atât timp cât scoarța se adaptează în modul acesta, este improbabil să vină "cel mare". Pericolul unui cutremur major, devastator, crește arunci când nu sunt cutremure minore timp de câteva luni sau câțiva ani.

Acumularea unor crize spirituale majore în viețile noastre poate fi prevenită umblând în lumină, considerându-ne responsabili în fața lui Dumnezeu pentru faptele noastre, mărturisindu-ne păcatul și ocupându-ne de el în fiecare zi. Dacă spunem mereu "Nu am păcat" sau dacă nu ne recunoaștem lipsurile și nu ne rezolvăm conflictele cu ceilalți, când Dumnezeu ne face conștienți de ele, ne îndreptăm spre "cel mare". Până la urmă ne vom pierde sănătatea, familia, locul de muncă și prietenii. Păcatul nerecunoscut este ca un cancer, care se va extinde până ne va devora.

Ne înșelăm singuri când credem că suntem cineva, iar în realitate nu suntem (Romani 12:3; Galateni 6:3). Scripturile ne îndeamnă să nu avem despre noi o părere mai înaltă decât se cuvine. Însă tu spui: "Eu știu cine sunt, sunt un copil al lui Dumnezeu, șed împreună cu Hristos în locurile cerești, pot face toate lucrurile prin El. Aceste lucruri fac din mine o persoană deosebită." Da, tu ești o persoană deosebită în ochii lui Dumnezeu, dar tu ești ceea ce ești prin harul lui Dumnezeu (1 Corinteni 15:10). Viața pe care o trăiești, talentele cu care ești înzestrat și darurile pe care le-ai primit nu sunt realizări personale, ci expresii ale harului lui Dumnezeu. Nu-ți acorda niciodată credit pentru lucrurile pe care ți le-a dat Dumnezeu, ci, mai degrabă, găsește-ți plăcerea în fapte vrednice, care să-L proslăvească pe Dumnezeu.

Ne înșelăm singuri când credem că suntem înțelepți în felul veacului acestuia (1 Corinteni 3:18,19). Cine se pretinde înțelept fără a avea revelația lui Dumnezeu dă dovadă de o aroganță intelectuală ajunsă la culme. "S-au fâlit că sunt înțelepți, și au înnebunit" (Romani 1:22). Câteodată suntem ispitiți să gândim că ne putem pune cu dumnezeul acestei lumi folosindu-ne de istețimea și intelectul nostru,

însă nu prezentăm nici un pericol pentru el. Oricând credem că îl putem întrece în istețime pe Satan, avem toate șansele de a fi duși în rătăcire de viclenia lui. Este important să nu ne bizuim pe înțelepciunea noastră, ci să ne folosim de gândul lui Hristos și să-l recunoaștem în toate căile noastre (Proverbe 3:5,6; 1 Corinteni 2:16).

Ne înșelăm singuri când credem că suntem religioși, dar nu ne stăpânim limba (Iacov 1:26). Nu există nimic care să-L mânghească pe Dumnezeu mai mult decât atunci când îi facem pe oameni în toate felurile, în loc să-i zidim prin vorbele noastre. Nu trebuie să ne folosim niciodată limba pentru a-i dărâma pe alții, ci, dimpotrivă, trebuie să ne zidim unii pe alții prin ceea ce spunem, dând prin aceasta har celor ce ne aud. Dacă nu îți stăpânești limba și crezi că viața ta spirituală este în regulă, te înșeli.

Ne înșelăm singuri când credem că nu vom secera ceea ce semănăm (Galateni 6:7). Noi, creștinii, credem uneori că nouă nu ni se aplică acest principiu, dar nu este așa. Va trebui să suportăm rezultatele și consecințele gândurilor, cuvintelor și faptelor noastre, fie ele bune sau rele.

Ne înșelăm singuri când credem că cei nedrepti vor moșteni împărăția lui Dumnezeu (1 Corinteni 6:9,10). Kate, o tânără care își făcea practica la biserica în care slujeam, a intrat într-o zi în birou complet devastată. Tocmai aflase că sora ei mai în vârstă, care o adusese la Hristos, se depărtase de Dumnezeu și trăia într-o relație lesbiană. "Nu contează cum îmi trăiesc viața, susținea sora ei. Dumnezeu mă iubește, sunt iertată." Kate era întristată, nu știa ce să creadă.

Am îndrumat-o spre 1 Corinteni 6: "Nu vă înșelați în privința aceasta; nici curvarii, nici defăimătorii, nici malahii, nici sodomiții (...) nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu" (v. 9,10). Într-un fel sau altul, sora lui Kate și alții ca ea sunt înșelați, pentru că nu reușesc să înțeleagă adevărul acesta: trăirea unei vieți de păcat grosolan este o dovadă puternică a unei stări nelegiuite în fața lui Dumnezeu. Aceasta nu este o evanghelie a faptelor, ci ține de recunoașterea adevăraților ucenici după roadele lor. Dacă crezi că modul în care îți trăiești viața nu trebuie să fie în conformitate cu ceea ce mărturisești, te înșeli amarnic.

Ne înșelăm singuri când credem că putem avea mereu anturaje proaste fără a fi corupți (1 Corinteni 15:33). La începutul

vieții mele de creștin ascultam predici înregistrate ale unui evanghelist din New Orleans, căruia i se spunea "predicatorul de pe Bourbon Street". Omul acesta locuia în cartierul felinarelor roșii, și susținea că face misiune printre prostituate și printre alte persoane dubioase. Dar, potrivit cu 1 Corinteni 15:33, oricine petrece prea mult timp într-un asemenea mediu va avea de suferit, ceea ce i s-a întâmplat și acestui evanghelist. A devenit atât de prins în mrejele părții rău famate de pe Bourbon Street, încât în cele din urmă misiunea lui s-a destrămat.

Oare aceasta înseamnă că nu ar trebui să le slujim celor imorali? Dimpotrivă, trebuie să li-L împărtășim pe Hristos, dar dacă ne vom adânci prea mult în mediul lor, în final misiunea noastră se va diminua, iar moralitatea noastră va fi afectată.

FEREȘTE-TE DE PROFETII ȘI ÎNVĂȚĂTORII FALȘI

De curând a fost trimis la mine un bărbat de vreo treizeci de ani. Alvin era descurajat și înfrânt. Timp de câțiva ani crezuse că are un dar de profeție deosebit de la Dumnezeu. Era invitat după biserică pentru a profeti într-un fel unic. Însă, în câteva luni, viața lui personală a început să se destrame. Alvin a ajuns în cele din urmă la punctul în care nu mai putea funcționa în societate și a început să se retragă din fața oamenilor cu totul. Înainte de a veni la mine fusese șomer timp de doi ani, era îngrijit de tatăl lui și era sclav al medicamentelor date cu prescripție.

Am citit împreună cu Alvin din 1 Tesaloniceni 5:19-21: "Nu stingeți Duhul. Nu disprețuiți proorociile. Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun." I-am spus: "Alvin, eu nu sunt împotriva profeției, pentru că este un dar spiritual. Totuși, Satan poate falsifica darurile spirituale, făcându-ne să credem că sunt de la Dumnezeu. De aceea, Scripturile ne învață să cercetăm toate lucrurile."

După o lungă conversație referitoare la profeții și învățătorii falși, Alvin a admis: "Cred că problemele mele au început când nu am cercetat 'darurile' vorbirii în limbi și pe cel al profeției, care mi-au fost conferite de niște învățători falși. Nu numai că am fost eu însumi înșelat, dar i-am înșelat și pe alții."

"Ești dispus să-ți pui la încercare darul vorbirii în limbi pe care îl ai?" l-am întrebat eu. L-am asigurat pe Alvin că eu eram cel interesat în punerea duhului la încercare, și nu el.

Alvin dorea cu adevărat să fie liber de înșelăciune și să fie într-o relație bună cu Dumnezeu. "Da", a răspuns el.

L-am instruit pe Alvin să înceapă să se roage cu voce tare în acea "limbă spirituală". Când a început să îngâne o rugăciune neinteligibilă, am zis: "în numele lui Hristos și în ascultare față de Cuvântul lui Dumnezeu, îți poruncesc, duhule, să te prezinți."

Alvin s-a oprit în toiul îngânării și a zis: "Eu sunt el." în punctul acesta, un novice ar fi fost ispitit să-și scoată încălțăminte, crezând că se află pe pământ sfânt. Am continuat testul:

"Ești tu "El", cel care a fost crucificat sub Pilat din Pont, îngropat, înviat în cea de a treia zi și care acum sade la dreapta Tatălui?"

Alvin aproape că a strigat răspunsul:

"Nu! Nu el!"

L-am condus pe Alvin într-o rugăciune prin care renunța la activitatea lui Satan din viața lui și a fost eliberat din amăgire.

Nu sunt împotriva darurilor spirituale, împotriva profeției sau a vorbirii în limbi. Sunt hotărât să ascult de Scripturi, iar 1 Corinteni 14:39 spune: "râvniți după proorocie, fără să împiedicați vorbirea în alte limbi." Totuși, Scriptura cere ca toate fenomenele spirituale să fie cercetate. Cred că acești profeți și învățători falși sunt în floare în zilele de astăzi pur și simplu, deoarece creștinii le acceptă slujirea fără a cerceta duhurile care stau în spatele lor.

Falsul comparat cu veritabilul

Fiecare profet adevărat al lui Dumnezeu din Vechiul Testament a fost un evanghelist, care, prin slujba lui, îi atrăgea pe oameni înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Chemarea la neprihănire era standardul prin care profetul adevărat putea fi deosebit de imitator. Ieremia a scris: "Așa vorbește Domnul oștirilor: «N-ascultați cuvintele proorocilor care vă proorocesc!... Eu n-am trimis pe proorocii aceștia, și totuși ei au alergat; nu le-am vorbit, și totuși au proorocit. Dacă ar fi fost de față la sfatul meu, ar fi trebuit să spună cuvintele Mele

poporului Meu, și să-i întoarcă de la calea lor rea, de la răutatea faptelor lor!" (Ieremia 23:16,21,22). Dacă întâlnești pe cineva care se pretinde profet, dar care nu este implicat în chemarea oamenilor la o umblare neprihănită cu Dumnezeu, s-ar putea să ai de-a face cu un profet fals.

Domnul a revelat prin Ieremia un alt criteriu prin care se poate distinge profetul adevărat de cel fals: "Am auzit ce spun proorocii, care proorocesc minciuni în numele Meu, zicând: «Am avut un vis! Am visat un vis!»... Proorocul care a avut un vis să istorisească visul acesta, și cine a auzit Cuvântul Meu, să spună întocmai Cuvântul Meu! Pentru ce să amesteci paiele cu grâul? zice Domnul" (v. 25,28). Domnul își avertizează poporul împotriva profețiilor care pun mai mult preț pe visurile lor decât pe Cuvântul Său. '

Dumnezeu nu spune că visurile nu sunt importante. Într-adevăr, El a vorbit adesea oamenilor, în Biblie, prin visuri. Însă, în comparație cu grâul hrănitor al Cuvântului, acestea sunt simple paie. Dacă dai numai paie de mâncare la animale, vor muri. Ele se culcă pe paie, dar nu le mănâncă, pentru că nu sunt hrănitoare. Tot la fel, visurile au și ele o valoare, dar nu trebuie niciodată puse pe picior de egalitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca bază a credinței sau a umblării noastre. Visurile trebuie validate și confruntate cu Cuvântul lui Dumnezeu; niciodată nu este invers.

Ieremia continuă: "Nu este Cuvântul Meu ca un foc, zice Domnul, și ca un ciocan care sfărâmă stânca?" (Ieremia 23:29). Dacă faci parte dintr-o părtășie creștină în care profețiile fac parte din închinarea publică, nu aștepta de la Dumnezeu mesaje generale, de genul "Vă iubesc, copiii mei", sau "Mă întorc curând". Ele pot fi adevărate, sigur, dar de ce ar fi nevoie să fie profețite, când Biblia declară în mod clar dragostea lui Dumnezeu și întoarcerea iminentă a lui Hristos? Am auzit astfel de "profeții" în biserici în care mulți oameni trăiau în păcat, fiind adormiți într-o mulțumire de sine nelegiuită.

Vocea profetului ar trebui să fie ca un foc mistuitor, ca un ciocan care sfărâmă stânca. Mesajul profetic trebuie să-i motiveze pe oameni pentru a fi mai neprihăniți, și nu să-i împace în păcatul lor (1 Petru 4:7). Pe Dumnezeu îl interesează mai mult curăția bisericii, decât creșterea ei. Mângâierea vine doar la cei care sunt prigonți

pentru neprihănire, permițând Cuvântului lui Dumnezeu să îi curățească de păcat și să le scuture egoismul.

Ieremia relatează și alte dovezi referitoare la profeții mincinoși: "De aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii care fură unul de la altul cuvintele Mele" (Ieremia 23:30). A lua lucrurile date de Dumnezeu altcuiva și a le folosi ca și cum ar fi ale tale înseamnă a plagia (a fura). "De aceea, iată, zice Domnul, am necaz pe proorocii care își ascund unul altuia cuvintele Mele" (v.31).

A declara că spusele tale sunt direct de la Dumnezeu, când de fapt nu sunt, constituie o ofensă gravă adusă lui Dumnezeu. A venit vreodată cineva la tine să-ți spună: "Domnul mi-a spus să-ți spun... ? în locul tău, aș răspunde: "Nu ți-a spus nimic! Dacă Dumnezeu vrea să știu ceva îmi poate spune direct mie." Cred în preoția credincioșilor; Dumnezeu ne poate încuraja, și o va face, confirmându-Și Cuvântul prin ceilalți. Totuși, în chestiuni de credință și de călăuzire pentru viață, "este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos" (1 Timotei 2:5). Dacă cineva îți spune: "Domnul mi-a spus să-ți spun... ", acea persoană funcționează ca un medium.

Semne și minuni: cine este încercat în cazul lor?

Poate că ai auzit că poți identifica profetul fals prin faptul că nu toate profețiile lui se adevăresc. Deuteronom 18:22 ne învață să nu credem profetul ale cărui profeții nu se împlinesc. Cu toate acestea, Deuteronom 13:1-3 ne avertizează și cu privire la profetul fals ale cărui semne și minuni *se împlinesc*: "Dacă se va ridica în mijlocul tău un prooroc sau un visător de vise care-ți va vesti un semn sau o minune, și se va împlini semnul sau minunea aceea de care ți-a vorbit el zicând: «Haidem după alți dumnezei», -dumnezei pe care tu nu-i cunoști - și să le slujim!»! să n-ascuți cuvintele acestui prooroc sau visător de vise, căci Domnul, Dumnezeul vostru, vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Domnul, Dumnezeul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru" (vezi și Matei 24:4-11, 23-25; Apocalipsa 13:11-14).

Mulți creștini sunt convinși că orice fenomen ce ține de miraculos este o dovadă automată că și Dumnezeu este părtaș la el.

Dumnezeu mai poate încă folosi semne și minuni pentru a-Și confirma Cuvântul, dar Biblia ne avertizează de asemenea că "se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele, dacă ar fi cu puțință, și pe cei aleși" (Marcu 13:22). Și Satan poate face semne și minuni, dar el le face doar pentru a atrage către el închinarea pe care i-o datorăm lui Dumnezeu. Deuteronom 13:5-11 ne arată cât de grav este să-i atribui lui Dumnezeu activități ale lui Satan. Cei implicați în astfel de acțiuni trebuiau executați, chiar dacă erau rudele celor care participau la execuție. Trebuie să-L iubim pe Dumnezeu, să ascultăm de Cuvântul Lui și să punem la încercare toate semnele, minunile și visurile.

Prooroci mincinoși în biserică

La ce te gândești când auzi termenii "prooroci mincinoși" și "învățători mincinoși"? Mulți oameni au tendința de a se gândi la mistici și "guru" orientali, la reprezentanții unor religii nebiblice sau la liderii dinamici ai unor secte - oameni recunoscuți ca fiind în afara granițelor bisericii creștine. Apostolul Petru a alocat totuși proorocilor și învățătorilor mincinoși un capitol întreg într-una dintre scrisorile lui: "în norod s-au ridicat și prooroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică" (2 Petru 2:1). Acești oameni sunt în bisericile noastre chiar acum, deghizați ca lucrători ai neprihănirii.

Observă că momeala învățătorilor mincinoși nu constă în primul rând în doctrina lor: "Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău" (v. 2). Ce vrea Petru să spună prin "îi vor urma în destrăbălările lor"? El face referire la creștinii care evaluează o misiune pe criteriul înfățișării exterioare și a farmecului liderilor ei. Noi spunem: "Este un tip atât de simpatic"; "Ea este o persoană foarte carismatică"; "Cutare este un vorbitor foarte dinamic"; "Ea este așa de drăguță, și pare atât de sinceră." Este totuși atracția fizică un criteriu biblic pentru a valida o misiune sau pe un învățător? Sigur că nu! Criteriul este întotdeauna *adevărul și neprihănirea*, iar învățătorii mincinoși care fac apel la simțurile fizice

au făcut mult rău celor care au dorit cu tot dinadinsul să meargă pe calea adevărului.

În continuare, Petru prezintă două moduri prin care îi putem identifica pe proorocii și pe învățătorii mincinoși care lucrează în biserică. În primul rând, ei sunt implicați într-un fel sau altul de imoralitate, complăcându-se în "pofta lor necurată" (v. 10). Se poate să fie descoperită implicarea lor în activități legate de sex și/sau bani. Se poate ca ei să fie antinomieni, să susțină că Dumnezeu este numai dragoste și har, și că noi nu trebuie, ca urmare, să respectăm vreun principiu, vreo poruncă biblică. Imoralitatea lor s-ar putea să nu fie ușor de identificat, dar în cele din urmă va ieși la iveală în viețile lor (2 Corinteni 11:15).

În al doilea rând, proorocii și învățătorii mincinoși "disprețuiesc stăpânirea", și sunt "îndrăzneți și încăpățânați" (2 Petru 2:10). Acești oameni au un spirit de independență foarte pronunțat. Ei fac ce vor, fără a da socoteală nimănui. Ei fie că nu se vor supune nici unei organizații denominaționale sau vreunui comitet, fie că își vor alege propriul comitet, care va ștampila tot ceea ce ei doresc să facă. În Scriptură sunt roluri de conducere istorice: profet (predică și învățătură), preot (păstorire), și rege (administrație). Numai Isus, în perfecțiunea lui, este în stare să dețină aceste trei roluri în același timp.

Eu cred că avem nevoie de controlul și echilibrul pe care ni-l dau pluralitatea bătrânilor din biserică, împărțind astfel la mai multe persoane cele trei roluri atât de importante. Nimeni nu poate supraviețui când are autoritate deplină. Fiecare creștin adevărat, care se află într-un rol de conducere, trebuie să se supună pe el însuși și ideile lui altor creștini maturi care să-l poată trage la răspundere. Dacă păstorul tău nu este sub autoritate sau dacă nu dă dovada că are o inimă de păstor și de slujitor, pleacă din biserica lui.

FEREȘTE-TE DE DUHURILE ÎNȘELĂTOARE

Pe lângă faptul că ne avertizează să nu ne înșelăm singuri și să ne păzim de proorocii și de învățătorii falși, Scriptura trage un semnal de alarmă (ne avertizează) și să nu ne lăsăm rătăciți de înșelăciunea care vine prin influența demonică. Pavel l-a pus în alertă pe Timotei: "Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se

vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor" (1 Timotei 4:1). Ioan ne avertizează, de asemenea, să cercetăm duhurile, pentru a-l putea demasca pe Antihrist (1 Ioan 2:18) și să facem diferența dintre duhul adevărului și duhul rătăcirii (4:1-6). Forțele demonice ale lui Satan sunt la lucru, încercând să-ți murdărească mintea cu minciuni, pentru a te împiedica să umbli în adevăr. Iată ce a scris Hannah Whitehall Smith:

"Există voci ale duhurilor rele și înșelătoare, care stau în așteptare, pentru a prinde în capcană pe orice călător ce intră în aceste domenii înalte ale vieții spirituale. În aceeași epistolă care ne spune că suntem așezați în locurile cerești în Hristos, ni se spune, de asemenea, că va trebui să ne luptăm cu dușmani spirituali. Aceștia, oricine sau orice ar fi ei, trebuie să comunice numaidecât cu noi prin intermediul facultăților noastre spirituale, iar vocile lor, ca și vocea lui Dumnezeu, sunt impresii interioare, făcute asupra duhului nostru. De aceea, tot așa cum Duhul Sfânt ne spune prin intermediul acestor impresii care este voia lui Dumnezeu cu privire la noi, și acești dușmani spirituali ne vor spune, cu ajutorul impresiilor, care este voia lor cu privire la noi, desigur, fără a-și spune numele.¹"

Din cauza naturii înșelătoare a acestor impresii, vocea lui Satan s-ar putea să nu fie întotdeauna detectată în mod clar, precis. Iată un exemplu de rugăciune pe care ar trebui să o facem pentru a ne disocia de duhurile înșelătoare: "Tată Ceresc, mă supun fără rezerve voii Tale. Dacă am fost înșelat în vreun fel, Te rog să-mi deschizi ochii. Poruncesc în numele Domnului Isus Hristos tuturor duhurilor înșelătoare să plece de la mine, renunț și resping toate darurile mincinoase (sau orice alt fenomen spiritual fals). Doamne, te rog să binecuvântezi și să faci să crească tot ce vine de la Tine, spre binecuvântarea și zidirea trupului Tău. Amin."

DISCERNEREA DUHURILOR

Adevărata discernere spirituală aproape că nu se mai practică în bisericile evanghelice. Însă, în realitate, deosebirea duhurilor ar trebui să fie prima noastră linie de apărare împotriva

înșelăciunii. Discernământul este acea sonerie interioară care te avertizează că ceva nu este în regulă. De exemplu, ești în vizită la cineva acasă, unde, cu toate că toți cei prezenți zâmbesc, atmosfera este foarte încărcată. Deși nimic din ceea ce vezi nu îți confirmă lucrul acesta, duhul tău detectează faptul că ceva nu este în regulă în familia respectivă.

Ce este deosebirea duhurilor? Primul pas ce trebuie făcut pentru a înțelege darul deosebirii duhurilor este înțelegerea motivului care stă la baza folosirii lui. În 1 Regi 3, împăratul Israelului, Solomon, strigă la Dumnezeu pentru ajutor. Dumnezeu vine la el într-un vis și îl întreabă ce vrea. Solomon îi răspunde: "Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! (v. 9). Dumnezeu îi răspunde: "Fiindcă lucrul acesta îl ceri, fiindcă nu ceri pentru tine nici viață lungă, nici bogății, nici moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate, voi face după cuvântul tău. Îți voi da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n-a fost nimeni înaintea ta și nu se va scula nimeni niciodată ca tine" (v. 11, 12).

Motivația unei deosebiri a duhurilor veritabile nu este niciodată promovarea sinelui, strângerea de bogății sau asigurarea unui avantaj asupra unei alte persoane, chiar și asupra unui dușman. Cuvântul grecesc pentru discernământ - *diakrino* - înseamnă pur și simplu a face o judecată sau o distincție. Deosebirea duhurilor are un singur rol, acela de a face deosebirea dintre ce este bine și ce este rău, pentru ca binele să poată fi promovat, iar răul eliminat, în 1 Corinteni 12:10, deosebirea duhurilor este capacitatea divină de a deosebi un duh bun de un duh rău. Acesta este unul dintre darurile Duhului, care, folosit, duce la zidirea bisericii.

Discernământul nu este o funcție a minții, ci este o funcție a Duhului Sfânt, care este unit cu duhul tău. Când Duhul dă un semnal de alarmă, mintea ta, care este făcută să trateze lucrurile cu o obiectivitate limpede, s-ar putea să nu-și dea seama ce nu este în regulă. De fapt, dacă mintea ta încearcă să interpreteze semnalul de alarmă în mod obiectiv, probabil că vei pierde din vedere esențialul avertismentului. Când îți dai seama că ceva nu este în regulă, spune pur și simplu celor ce sunt cu tine: "Simt că ceva este în neregulă aici. Haideți să-i cerem lui Dumnezeu să ne ajute." Apoi, lasă-L pe Dumnezeu să aducă convingerea, întrucât numai El poate face aceasta.

În multe cazuri de consiliere pot să simt în duhul meu că ceva nu este în regulă sau că adevărata problemă nu a ieșit încă la suprafață. Câteodată mi se pare că știu care este, dar, în loc să o dau pe față, o pun la încercare. De exemplu, dacă discern faptul că cel consiliat ar putea fi robit de homosexualitate, nu spun: "Ești homosexual, nu-i așa?", ci dimpotrivă, pun la încercare impresia mea la momentul potrivit, spunând ceva în genul: "Te-ai luptat vreodată cu gânduri sau înclinații homosexuale?" Dacă, pe lângă discernământul pe care îl am eu, și cel consiliat este convins de păcat de către Dumnezeu, problema iese de obicei la suprafață, iar cel robit este eliberat.

Falsul lui Satan în ce privește deosebirea duhurilor este motivat de dorința de a sluji sinelui, nu de zidire a bisericii. Lana, o studentă pe care am consiliat-o, a fost înșelată de versiunea satanică a deosebirii duhurilor. Fusesse la un alt consilier, pentru că se afla într-o stare foarte proastă. Când a venit să mă vadă, Lana mi-a explicat că era în stare să se plimbe prin campusul nostru și să-i indice pe studenții care aveau probleme cu drogurile sau de natură sexuală. Nu avea dovezi, sau informații cu privire la ei; pur și simplu "știa". Dar, din câte îmi puteam da seama, avea dreptate. Lana credea că avea un dar deosebit de la Dumnezeu, dar, în același timp, mi-a spus cum îl amăgea pe consilierul ei, spunându-i următorul lucru pe care acesta avea să-l facă.

"Lana, îți place să ai putere asupra oamenilor, nu-i așa?" am zis eu. În momentul în care am dat pe față duhul mincinos, acesta s-a manifestat în biroul meu într-un mod foarte neplăcut. Am preluat autoritatea asupra influenței demonice, care a părăsit-o. Când a fost eliberată, nu mai avea "capacitatea" de a identifica păcatele altora. Minteia Lanei a devenit atât de liniștită, că a trebuit să se învețe să trăiască fără gălăgia făcută de "tovarășii" ei, care îi îmbâcsiseră mintea de ani de zile.

Duhurile familiale operează în domeniul demonic în același mod în care Duhul Sfânt operează în domeniul creștin. Ai "știut" vreodată că cineva este creștin înainte ca el sau ea să spună ceva în această privință? Ai simțit vreodată că ai un spirit compatibil cu al altor credincioși? Nu există nimic magic în asta; este doar prezența Duhului Sfânt, care mărturisește împreună cu duhul tău. Cu alte ocazii,

Duhul Sfânt te avertizează că duhul ce controlează o altă persoană nu este un duh compatibil cu al tău.

Dacă am învăța să fim mai sensibili din punct de vedere spiritual în bisericile și în casele noastre, Dumnezeu ne-ar putea păzi de a intra cu capul înainte în atâtea nenorociri. În lumea vestică, orientarea noastră cognitivă, cerebrală nu face altceva decât să excludă deosebirea duhurilor ca fiind călăuza noastră de bază pentru navigarea prin lumea spirituală. Totuși, scriitorul epistolei către Evrei a considerat că deosebirea duhurilor este baza unei teologii sistematice bune: "Dar hrana tare este pentru oamenii mari, pentru aceia a căror judecată s-a deprins, prin întrebuințare, să deosebească binele și răul" (5:14).

Suntem mai vulnerabili în fața înșelăciunii lui Satan decât în fața oricărui alt vicleșug de-al lui. De ce? Pentru că poți recunoaște ispita sau acuzarea lui, dar nu întotdeauna îți poți da seama când vrea să te înșele. Strategia lui este să te țină în întuneric. Dacă poate intra nedescoperit în biserică, în casa sau în mintea ta, el poate controla viețile și slujirea ce se desfășoară în ele. Este trist să spunem acest lucru, dar el face chiar aceasta, în toată țara noastră, înșelându-i pe mulți.

Nu poți da la iveală înșelăciunea lui Satan folosindu-te de rațiunea umană; poți face lucrul acesta doar cu ajutorul revelației lui Dumnezeu. Isus a spus: "Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi" (Ioan 8:31-32). Isus s-a rugat: "Sfîmțește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul" (Ioan 17:17). Este important ca atunci când te îmbraci cu armura lui Dumnezeu să începi cu cingătoarea adevărului (Efeseni 6:14). Lumina adevărului este singura armă de folos împotriva întunericului înșelăciunii.

Închei acest capitol cu o scrisoare încurajatoare, trimisă de o tânără ce fusese prinsă în capcana înșelăciunii, până ce, după ce am parcurs pașii către eliberare, descriși în această carte, Hristos a eliberat-o:

Dragă Dr. Anderson,

Îmi voi aduce aminte totdeauna de ziua în care am venit la dumneavoastră pentru consiliere și rugăciune. Chiar din ziua aceea,

am simțit o pace atât de adâncă! În mintea mea nu mai există voci sau sentimente de apăsare. Mă bucur chiar de un sentiment fizic al eliberării. Satan s-a întors de multe ori, încercând să mă lovească cu acele gânduri vechi, dar puterea pe care o avea asupra mea a fost zdrobită.

Niciodată nu voi uita ce mi-ați spus. Ați spus că acele gânduri negative cu privire la Dumnezeu și la mine erau minciuni pe care le sădise Satan în mintea mea. Ați spus că în Isus Hristos am puterea de a-l muștra pe Satan și de a scăpa de gândurile rele. Mi-a luat o vreme să cred cu adevărat aceste lucruri în mintea mea, dar în cele din urmă m-am hotărât să mă împotrivesc - și aceasta a dat rezultate! A fost minunat să mă pot ocupa de problemele mele cu o minte limpede. Vă mulțumesc că m-ați ajutat pe mine și pe mulți alții să găsească pace și să învețe să se încreadă în Domnul, să-L iubească și să creadă în El.

Cu dragoste în Hristos

¹ Citat din Martin Wells Knapp, *Impressions*, Wheaton, IL, Tyndale House Publishing, Inc., 1984, pp. 14-15

11. Pericolul pierderii controlului

Am primit următoarea scrisoare, de la o tânără pe care nu am întâlnit-o niciodată. Sheila a participat într-o sâmbătă la o conferință pe care am ținut-o în biserica ei, despre rezolvarea conflictelor spirituale. Duminică, pastorul bisericii mi-a înmănat următoarea scrisoare de la ea:

Dragă Neil,

Am fost eliberată - slavă Domnului! Ieri, vocile au încetat, pentru prima dată după ani de zile. Am putut să aud liniștea. Când cântam, mă puteam auzi cântând.

Primii 14 ani din viață i-am trăit cu o mamă opresivă, abuzivă, care nu spunea niciodată "Te iubesc!" și care nu mă îmbrățișa niciodată când plângeam. Nu am avut parte de nici un fel de afecțiune, de cuvinte bune, de acceptare, nu aveam nici un sentiment al identității - ci numai de abuz fizic și emoțional. La 15 ani am participat timp de trei săptămâni la Seminarul Erhard (EST), care mi-a tulburat mintea serios. Anul care a urmat a fost iad curat. Mama mea m-a alungat, așa că m-am dus să locuiesc la o altă familie. În cele din urmă și aceștia m-au alungat.

Trei ani mai târziu l-am găsit pe Hristos. Decizia de a-L urma pe Hristos s-a bazat în mare măsură pe frica mea de Satan și de puterea răului pe care o experimentasem în viața mea. Cu toate că știam că nu mai eram proprietatea lui Satan, nu eram conștientă de cât de vulnerabilă eram încă față de înșelăciunea și controlul lui. În primii doi ani din viața de creștină am fost robită de un păcat despre care nici nu știam că era păcat. Odată ce mi-am dat seama că era păcat, l-am mărturisit în fața lui Dumnezeu și am primit iertarea. Am crezut că eram liberă de încercările lui Satan de a mă stăpâni. Nu-mi dădeam seama că lupta abia începuse.

Am început să sufăr de eczeme, de erupții și aveam răni pe tot corpul.

Mi-am pierdut bucuria și apropierea de Domnul. Nu mai puteam să cânt sau să citesc din Scriptură. Pentru a găsi mângâiere și siguranță, am apelat la mâncare. Demonii mi-au atacat sentimentul discernerii a ceea ce este bine de ceea ce este rău, și, în căutarea identității și a dragostei, am devenit implicată în imoralitate.

Dar toate acestea s-au terminat ieri, când am renunțat la controlul lui Satan asupra vieții mele. Am găsit acea libertate și protecție care vine de la cunoașterea faptului că sunt iubită. Nu sunt drogată; scriu cu o minte clară, un duh curat, și o mână calmă. Chiar și robia mea de dinainte, față de mâncare, mi se pare străină. Nu mi-am dat seama niciodată că un creștin poate fi atât de vulnerabil la controlul lui Satan. Am fost înșelată, dar acum sunt liberă. Îți mulțumesc, îți mulțumesc, Isuse!

Sheila

Sheila este un exemplu trist al unei dimensiuni de vulnerabilitate spirituală despre care celor mai mulți creștini nu le place să vorbească: **controlul demonic**. Cu toate că era credincioasă, Sheila pierduse în mod evident controlul asupra modului în care mânca, asupra comportamentului ei sexual și asupra vieții ei devoționale. Ea nu creștea spiritual, ci aluneca. Ea nu cânta și nu citea din Scriptură pentru că nu *putea* să cânte și să citească din Scriptură. Robia spirituală în care era o împiedica să facă aceste lucruri.

Noi suntem în general de acord că creștinii sunt vulnerabili la ispita, acuzarea și înșelăciunea vrăjmașului. Dar, dintr-un oarecare motiv, șovăim când trebuie să admitem că creștinii își pot pierde libertatea și se pot supune unor influențe demonice. Totuși, Scriptura aduce dovezi multe și clare că credincioșii, care cedează în mod repetat în fața ispitei, a acuzării și a înșelăciunii, pot pierde controlul asupra lor.

Vreau doar să adaug pe scurt că *controlul demonic* nu înseamnă *posesiune satanică*. Ca și Sheila, noi am fost cumpărați cu sângele Mielului și nici chiar puterile iadului nu îți pot lua mântuirea (1 Petru 1:17-19; Romani 8: 35-39). În cartea sa, *What Demons Condo to Saints* (Ce pot Face Demonii Sfinților), Dr. Merrill Unger scrie: "Demonul intră... ca un intrus, și nu ca un proprietar sau un oaspete, sau ca unul care are dreptul să intre. Totuși el vine ca un intrus sau ca

un invadator, ca un dușman. Și încă cum vine, dacă ușa îi este deschisă de păcate grave și repetate."¹ Satan știe că el nu poate să te aibă din nou. Totuși, dacă te poate înșela să îi predai cumva controlul asupra vieții tale, îți poate neutraliza creșterea și impactul pentru Hristos pe care îl ai asupra lumii.

BĂTĂLIA PENTRU MINTE

Împreună cu Steve Russo am făcut o statistică, pe un număr de 1291 de liceeni creștini. Am aflat că 47 la sută dintre ei au experimentat o prezență în camera lor (fie văzută, fie auzită) care i-a înspăimântat. Aproape 54 la sută dintre ei se confruntau cu gânduri negative referitoare la Dumnezeu, 37 la sută dintre ei spun că le venea greu din punct de vedere mental să se roage sau să citească din Biblie, 70 la sută dintre ei auziseră "voci" în capul lor, ca și cum le-ar fi vorbit un sine inconștient sau se luptaseră cu gânduri de o mare răutate, 20 la sută dintre ei aveau frecvent gânduri de sinucidere, 24 la sută dintre ei fuseseră stăpâniți de gânduri impulsive de a ucide pe cineva, cum ar fi: "Ia cuțitul și ucide persoana aceea," 71 la sută dintre ei credeau că erau diferiți de alți oameni: "Altora le merge bine, dar mie nu". Alte rezultate ale cercetării noastre precum și recomandări pentru părinți și păstori se pot găsi în cartea noastră *The Seduction of Our Children* (Seducerea Copiilor Noștri).

Nu cred că 70 la sută dintre liceenii creștini din școlile noastre sunt paranoici sau au psihoze. Dimpotrivă, eu cred în 1 Timotei 4:1, care spune: "Dar Duhul spune lămurit că, în vremile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor." Se întâmplă oare lucrul acesta? Da, se întâmplă în toată lumea.

În ultimii zece ani am consiliat sute de adulți care aud voci sau se luptă cu gândurile lor. Mulți dintre ei nu pot înțelege sau citi Biblia și au îndoieli în privința mântuirii lor. Nici unul dintre ei nu are pace interioară. În fiecare caz, bătaia pentru minte a fost una de natură spirituală. Este nevoie în medie de trei ore pentru a-i ajuta pe acești oameni să-și găsească libertatea în Hristos într-un mod liniștit și controlat. Singura excepție, minoră, în care vocile nu sunt demonice sunt cazurile legitime de sindrom al personalității multiple (multiple

personality disorder - MPD). Chiar și atunci, cei mai mulți dintre acești oameni nefericiți au fost molestați satanic și/sau ritualistic. Ei au și probleme spirituale grave, iar recomandarea mea este ca acestea să fie rezolvate mai întâi.

În cartea mea *Released from Bondage* (Eliberat din Robie) sunt câteva studii concrete scrise din perspectiva victimei. Problemele lor diferă, de la tulburări de alimentație până la sclavie sexuală și depresie psihică gravă. Toți aceștia au dus o luptă grea cu gândurile lor, sexul fiind întotdeauna o parte majoră a acestei lupte. În plus, toți au mărturisit că sunt creștini. Doi dintre ei au fost și încă sunt lucrători creștini cu normă întreagă. Relatările lor te pot ajuta foarte mult să-i înțelegi. În această carte este tratat mai pe larg modul în care îi putem ajuta pe oamenii aceștia să-și găsească libertatea în Hristos. Vestea bună este că poți fi liber în Hristos și îi poți ajuta și pe alții în această privință, dacă nu negi realitatea luptei spirituale care se dă pentru cucerirea minții.

Controlul demonic asupra sfinților

Este important pentru creștini să înțeleagă că sunt vulnerabili față de influența demonică. Cei ce spun că demonii nu pot influența nici un domeniu din viața creștinului ne lasă doar doi vinovați pentru problemele cu care ne confruntăm: noi sau **Dumnezeu**. Dacă ne acuzăm pe noi înșine, ne pierdem orice speranță, pentru că nu putem face nimic pentru a ne opri. Dacă îl învinuim pe Dumnezeu, încrederea noastră în El ca Tată binevoitor se clatină. Ori într-un fel, ori în altul, nu avem nici o șansă de a câștiga biruința pe care ne-o promite Biblia. În realitate, noi suntem într-un război ce poate fi câștigat împotriva puterilor și stăpânirilor din împărăția înfrântă a întunericului. Cu toate acestea, dacă le permitem, minciunile lor pot căpăta control într-o oarecare măsură.

Iată câteva referințe biblice care ne indică faptul că credincioșii pot să-și piardă controlul asupra lor sau să fie înrobiți.

Luca 13:10-18: În timp ce Isus învăța în sinagogă, "acolo era o femeie stăpânită de optsprezece ani de un duh de neputință; era gârbovă, și nu putea nicidecum să-și îndrepte spatele" (v. 11). Versetul 16 declară că infirmitatea ei fizică se datora robiei satanice. Această

femeie nu era necredincioasă. Ea era o "fiică a lui Avraam" (v. 16), o femeie a credinței temătoare de Dumnezeu, care avea o problemă spirituală. De îndată ce Isus a eliberat-o din robie, problema ei fizică a fost rezolvată.

Observăm că, în ciuda faptului că se afla în sinagogă, aceasta nu a păzit-o pe femeie de controlul demonic. Nici zidurile unei sinagogi și nici zidurile unei biserici nu pot fi un adăpost în fața influenței demonice. Dacă zidurile nu pot fi o barieră pentru Satan, crezi că pielea ta poate? Lumea spirituală nu se supune unor astfel de bariere naturale, și nici nu este limitată de legile fizicii.

Într-adevăr, evenimentul acesta a avut loc înainte de cruce, dar el este totuși un indiciu al faptului că credincioșii sunt expuși stăpânirii demonice.

Luca 22:31-34: Apostolul Petru este un exemplu de credincios care a pierdut temporar controlul asupra propriei persoane în favoarea lui Satan. Isus i-a spus: "Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul" (v. 31). Ce drept avea Satan de a cere un asemenea lucru? Petru se pare că îi dăduse lui Satan o porțiță de intrare prin mândrie, atunci când se certase cu ucenicii referitor la cine dintre ei era cel mai mare (Luca 22:24). Deși Petru dorea din toată inima să-i rămână credincios Stăpânului său până la moarte, Isus a anunțat faptul că Petru se va lepăda de El de trei ori (v. 34), lucru pe care Petru l-a și făcut. Este o încurajare totuși să observăm că Isus se rugase deja pentru ca Petru să-și revină cu succes din acest incident (v. 32).

Efesenii 6:10-17: Acest pasaj conține cunoscutul îndemn al lui Pavel: "îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului (v. 11). Care este scopul purtării armurii? De a împiedica săgețile vrăjmașului să pătrundă în trup și să-l rănească pe soldat! Dacă ar fi imposibil ca săgețile lui Satan să pătrundă în noi, nu ar fi nevoie să ne îmbrăcăm cu armura. Instrucțiunile referitoare la armura spirituală sugerează că este posibil ca vrăjmașul să-și facă loc în viețile noastre și să capete control asupra lor, într-o măsură mai mică sau mai mare.

Iacov 3:14-16: Iacov declară că dacă ne lăsăm pradă unei pizme amare și unui duh de ceartă, s-ar putea să devenim vulnerabili controlului unei înțelepciuni care să fie "pământească, firească, drăcească" (v. 15). Am avut un student a cărui logică în ceea ce

privește Scriptura era total confuză. El avusese o credință corectă în toate privințele, până când a întâlnit o prostituată, care i-a zdruncinat credința din temelii. Atunci, el a început să vină cu tot felul de noi "descoperiri", pe care nu le înțelegea nimeni. Argumentele lui păreau a fi luate dintr-o carte de Mary Baker Eddy, și nici un alt student nu era de acord cu el. Din câte știu eu, nu și-a revenit niciodată din experiența pe care a făcut-o cu logica demonică.

1 Timotei 4:1-3: Pavel a scris: "Unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor" (v. 1)

Un student mi-a spus că îi lua mai mult de o oră să ajungă la școală cu mașina, cu toate că locuia în apropiere. El credea că asculta de Dumnezeu atunci când vocea îi spunea să schimbe direcția de mai multe ori. Un membru din comitetul unei biserici ducea o campanie împotriva păstorului, deoarece credea că Dumnezeu îi cerea să facă aceasta. În cazul a milioane de oameni, gândurile obsesive și nestăpânite se transformă în tipare comportamentale, din cauza acestei lupte permanente ce se dă pentru sufletele lor. Oricât am sublinia faptul că fiecare gând trebuie făcut rob ascultării de Hristos, niciodată nu va fi prea mult (2 Corinteni 10:5).

După ce am lucrat cu sute de oameni robiți de tatăl minciunilor, am avut îndemnul să scriu *Walking in the Light* (Umblând în Lumină), pentru că atât de mulți oameni sunt înșelați de profeți și învățători falși și acordă atenție duhurilor înșelătoare. Noi trebuie să avem discernământul de a face diferența dintre adevărata călăuzire de la Dumnezeu și răspândirea incredibilă a călăuzirii false, peste tot în lume.

1 Corinteni 5:1-13: Conține instrucțiunile lui Pavel cu privire la un om din biserica din Corint care trăia într-o relație incestuoasă cu soția tatălui său (v. 1). Era un om atât de înșelat de Satan și stăpânit de imoralitate, încât se pare că se fălea cu relația lui nelegiuită înaintea întregii biserici. Pavel a dat acestui lucru o sentință gravă: "Am hotărât ca un astfel de om să fie dat pe mâna Satanei, pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Isus" (v. 5). Pavel era gata să-i permită lui Satan să facă ce vrea cu omul acela pentru un timp, în speranța că va spune în cele din urmă: "Îmi este de ajuns!" și se va pocăi.

Unii se întreabă dacă o persoană ajunsă în acest stadiu de imoralitate este într-adevăr creștină. Totuși, dacă omul acesta nu ar fi fost creștin, Pavel nu l-ar fi disciplinat, întrucât bisericii i se cere să-i disciplineze doar pe membrii ei. Omul acesta era un credincios (cel puțin așa îl trata Pavel) care se lăsase prins în capcana imoralității. Speranța lui Pavel era că el va experimenta consecințele firești ale păcatului său, se va pocăi și va fi eliberat de robia în care se afla.

Efesenii 4:26,27: Pavel ne învață: "Mâniați-vă și nu păcătuți! Să n-apună soarele peste mânia voastră și să nu dați prilej diavolului." Cuvântul "prilej" înseamnă în mod literal "loc". Pavel spune că, dacă nu reușim să vorbim adevărul în dragoste și să ne controlăm emoțiile, îi facem loc diavolului în viețile noastre. **Mânia**, care se transformă în **amărăciune și neiertare**, constituie o **invitație fătășă adresată controlului demonic** (2 Corinteni 2:10,11).'

1 Petru 5:6-9: Petru a avertizat: "Protivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită" (v. 8). Cuvântul "a înghiți" înseamnă a consuma, sau a înghiți cu totul. Este același cuvânt folosit în 1 Corinteni 15:54: "Moartea a fost înghițită de biruință." A fi înghițit de ceva implică cu siguranță ideea că lucrul înghițit este controlat de ceea ce îl înghite. Dacă credincioșii nu ar fi vulnerabili de a fi controlați de Satan, Petru nu ar fi trebuit să tragă un semnal de alarmă cu privire la această posibilitate.

Contextul avertismentului lui Petru sugerează două condiții care l-ar putea face vulnerabil pe credincios. În versetul 6 noi suntem încurajați să ne smerim înaintea Domnului. Poate că, având în minte amintirea dureroasă a consecințelor pe care le-a avut de suferit când s-a înălțat singur, Petru ne indică faptul că atunci când ne împotrivim mândriei, ne împotrivim lui Satan. Versetul 7 și 8 sugerează că dacă nu învățăm să ne aruncăm grijile asupra Domnului, devenim o pradă ușoară pentru Satan.

Faptele Apostolilor 5:1-11: Este probabil pasajul cel mai concludent referitor la puterea lui Satan de a avea control asupra credincioșilor. La sfârșitul capitolului 4 din Faptele Apostolilor descoperim că membrii tinerei biserici din Ierusalim își vindeau de bunăvoie proprietățile și dădeau veniturile apostolilor, pentru a fi folosite în slujire. "Dar un om, numit Anania, a vândut o moșioară, cu nevastă-sa Safira, și a oprit o parte din preț, cu știrea nevastei lui; apoi a adus partea cealaltă, și a pus-o la picioarele apostolilor. Petru i-a zis:

«Anania, pentru ce ți-a umplut Satan inima să minți pe Duhul Sfânt, și să ascunzi o parte din prețul moșioarei?... N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu»" (v. 1-4).

Problema nu a constat în faptul că Anania și Safira au păstrat o parte din venituri, ci că ei au mințit în această privință. Se pare că ei au spus că suma pe care o dăduseră era tot ce primiseră pe moșioară. Consecințele păcatului acestei perechi au fost imediate și triste; ei au murit pe loc (v. 5, 10).

Unii dintre cei cărora la vine greu să accepte faptul că credincioșii pot fi controlați de Satan au adus argumentul că Anania și Safira erau necredincioși. Argumentul acesta nu mă convinge, în primul rând, Faptele Apostolilor 4:31 susține că evenimentul acesta a avut loc în contextul comunității creștine, în care Anania și Safira erau evident membri. În al doilea rând, Faptele Apostolilor 5:11 relatează: "O mare frică a cuprins toată adunarea." Dacă Dumnezeu ar fi judecat pe cineva *din afara* bisericii, de ce i-ar fi cuprins frica pe cei *dinăuntru* bisericii? *Credincioșii* au fost cuprinși de o mare frică pentru că Dumnezeu își manifestase atât de dramatic atitudinea față de *credincioșii* care trăiesc în minciună, în al treilea rând, severitatea pedepsei indică faptul că Dumnezeu a dorit să sublinieze importanța adevărului în comunitatea credincioșilor. Necredincioșii mint tot timpul, și de obicei ei nu sunt judecați la fel de rapid și de temeinic ca în cazul lui Anania și Safira. Cred că Dumnezeu dorea să transmită de timpuriu în istoria bisericii faptul că problema nu este comunismul, drogurile sau religiile false, ci cedarea în fața înșelăciunii lui Satan.

Problema lui Anania era că permisesse înșelăciunii lui Satan să-i umple (controleze) inima. Cuvântul "umple" din Faptele Apostolilor 5:3 este același cuvânt folosit în Efeseni 5:18: "Fiți plini de Duh." Credinciosul poate fi ori plin de înșelăciune satanică, ori plin de Duhul. Vei fi umplut și controlat de sursa la care te supui, oricare ar fi ea. Când îi permiți lui Satan să te înșele într-un domeniu al vieții tale, ești vulnerabil. Dumnezeu a trebuit să intervină în biserica primară într-un mod dramatic pentru a arăta care va fi principala bătălie. Dacă Satan ar putea intra nedescoperit în biserica în care ești, în familia ta sau chiar în tine personal, pentru a te face să crezi o minciună, ar putea el să-ți controleze viața?

RESPONSABILITATEA DE A TE ÎMPOTRIVI CONTROLULUI

Ca nu cumva să avem tendința de a-l învinui în totalitate numai pe Satan de moartea Ananiei și Safirei, trebuie să avem în vedere că acești credincioși au mințit deliberat, ceea ce a dus la moartea lor. Petru i-a înfruntat pe Anania și Safira: "Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta?"; "Cum de v-ați înțeles între voi să ispitiți pe Duhul Domnului?" (5:4,9). Într-adevăr, Satan le-a umplut inimile cu înșelăciune și și-a exercitat controlul asupra lor atunci când au săvârșit nelegiuirea. El a putut face aceasta pentru că la un moment dat Anania și Safira i-au deschis ușa.

Nu pot fi de acord niciodată cu cel ce spune: "Diavolul m-a pus să fac aceasta". Nu, nu el te-a făcut s-o faci; tu ai făcut-o. Undeva, pe parcurs, ai ales să-i deschizi diavolului porțița de intrare. El doar a profitat de ocazia pe care i-ai dat-o. Tu ai toate resursele și protecția necesare pentru trăirea unei vieți biruitoare în Hristos în fiecare zi. Dacă nu trăiești o astfel de viață, asta se datorează alegerii tale. Când lași diavolului ușa deschisă prin faptul că nu te împotrivești ispitei, acuzării sau înșelăciunii, el va intra, iar, dacă îi permiți în continuare să aibă acces în acel domeniu, în cele din urmă acel domeniu va fi sub controlul lui. Nu-ți vei pierde mântuirea, dar îți vei pierde biruința zilnică.

Mulți creștini din zilele de astăzi, care nu-și pot controla viețile într-un anumit domeniu, se complac în autocompătimire, în loc de a acționa responsabil pentru a rezolva problema. Ei se ceartă singuri și se pedepsesc singuri că nu au o voință destul de puternică pentru a învinge un obicei rău, când ar trebui de fapt să i se împotrivească lui Satan într-un domeniu în care el a preluat controlul. Orice lucru rău pe care nu te poți opri să-l faci sau orice lucru bun, pe care nu-l poți face, ar putea fi un domeniu de control demonic.

Dacă nu ești responsabil, vei pierde controlul

În capitolul 5 am examinat protecția credinciosului în fața atacului demonic. Această protecție nu este un lucru pe care îl poți avea ușor, indiferent de modul în care te porți. Protecția lui

Dumnezeu este condiționată de cât ești de dispus să te folosești de lucrurile pregătite de Dumnezeu în acest scop.

Romani 13: 14 ne învață: "îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos, și nu purtați grijă de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftete". Dar dacă noi *purtăm grijă* de carne, dându-i lui Satan prilejul de a intra în viața noastră prin păcat? Suntem noi imuni în totalitate în fața invaziei lui Satan? Nu, această protecție este condiționată de participarea noastră responsabilă la planul lui Dumnezeu pentru protecția noastră.

Dr. Unger scrie: "Este cât se poate de sigur că Duhul Sfânt, care sălășluiește în credincios, dacă nu este mâhnit de vreun păcat (Efeseni 4:30) sau nu este stins de neascultare (1 Tesaloniceni 5:19), împiedică invazia oricărui duh demonic. Dar cine poate susține că un duh demonic nu va invada viața credinciosului în care Duhul Sfânt a fost întristat de păcate grave și repetate și stins de neascultare flagrantă?"²

Iacov 4:7 ne îndeamnă: "împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi." Dar dacă nu ne împotrivim? Oare va fugi el de la noi dacă nu luăm poziție împotriva lui? Nu, dacă nu ne împotrivim lui, el nu vrea să plece. Protecția lui Dumnezeu în acest domeniu este garantată, dar noi trebuie să activăm acea protecție împotrivindu-ne personal lui Satan.

Efeseni 6:10-17 descrie armura lui Dumnezeu pe care credincioșii trebuie să o îmbrace pentru a "ține piept uneltirilor diavolului". Dar, dacă mergem la luptă fără o parte din armura noastră, suntem noi oare expuși rănilor produse de vrăjmaș? Da. Dacă nu reușim să ne acoperim cu armura pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru noi, suntem vulnerabili în acele domenii lipsite de apărare. Doctorul Unger declară:

"Dacă creștinul nu își folosește armura, se va opri oare Satan, înainte de a cuceri citadela credinciosului? Dacă o invadează, precis acesta este motivul pentru care credinciosul poate fi rob, după ce "a fost prins ca să-i facă voia" (2 Timotei 2:26). Vrăjmașul îl invadează și îl devastează pe credincios, și, ca orice vrăjmaș invadator, nu permite folosirea nici unui fel de arme de către cetățenii țării devastate. Ca urmare, nu are loc nici o bătălie, ci doar supunere forțată și subjugare."³

Iacov 4:1 dezvăluie faptul că sursa certurilor și conflictelor noastre sunt plăcerile care "se luptă în mădularele voastre." Pavel ne-a învățat: "Păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și nu mai ascultați de poftele lui" (Romani 6:12). Lumea, diavolul și carnea se luptă neîncetat împotriva vieții spirituale din noi. Dar ce se întâmplă dacă nu ripostăm? Vom fi în continuare biruitori asupra plăcerilor și poftelor care se luptă să stăpânească peste noi? Nu, ele ne vor controla, dacă nu reușim să oprim invazia lor, împotrivindu-ne lui Satan.

Alegerea adevărului, trăirea unei vieți neprihănite și îmbrăcarea armurii lui Dumnezeu sunt responsabilitatea individuală a fiecărui credincios. Eu nu pot răspunde pentru tine, și tu nu poți fi răspunzător în locul meu. Mă pot ruga pentru tine, te pot încuraja în credință și te pot sprijini, **dar dacă intri în luptă fără a avea armura pe tine, s-ar putea să fii rănit.** Oricât de mult m-ar preocupa acest lucru, totuși nu pot lua în locul tău acele hotărâri de responsabilitate pentru tine. Acele alegeri sunt doar ale tale.

S-ar putea ca acum să te plângi împreună cu apostolul Pavel: "Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc" (Romani 7:15). Ești conștient de faptul că ai fost fără să-ți dai seama o țintă a ispitei, a acuzării, a înșelăciunii și a controlului lui Satan. Ai fost iresponsabil, prin faptul că nu te-ai împotrivit lui Satan cum ar fi trebuit. Te întrebi: "Oare problema mea este sortită eșecului? I-am lăsat lui Satan ușa deschisă și el a profitat de pasivitatea mea. Pot oare să-l scot afară din locurile în care s-a strecurat?"

Răspunsul este un da răspicat! Isus Hristos este Cel ce sfărâmă lanțurile robiei. Totuși, pentru a experimenta libertatea Lui, trebuie să găsim ușile pe care le-am lăsat deschise, prin care a putut intra Satan. Trebuie să spunem: "Doamne, mărturisesc că sunt răspunzător pentru porțița de intrare pe care i-am dat-o lui Satan în viața mea, și renunț la orice amestec cu el, amestec care m-a dus la robie." Acesta este un proces pe care îl denumesc parcurgerea pașilor către libertate. Ești gata să fii liber? Capitolul 12 te va călăuzi prin pașii biblici către libertate, și atunci vei fi cu adevărat liber.

¹ Merrill F. Unger, *What Demons can do to Saints*, Chicago, Moody Press, 1977, p. 51

² Merrill F. Unger, *op.cit.*

³ Merrill F. Unger, *op. cit.*

Efesenii 6:10-17 descrie armura lui Dumnezeu pe care credincioșii trebuie să o îmbrace pentru a "ține piept uneltirilor diavolului". Dar, dacă mergem la luptă fără o parte din armura noastră, suntem noi oare expuși rănilor produse de vrăjmaș? Da. Dacă nu reușim să ne acoperim cu armura pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru noi, suntem vulnerabili în acele domenii lipsite de apărare. Doctorul Unger declară:

"Dacă creștinul nu își folosește armura, se va opri oare Satan, înainte de a cuceri citadela credinciosului? Dacă o invadează, precis acesta este motivul pentru care credinciosul poate fi robit, după ce "a fost prins ca să-i facă voia" (2 Timotei 2:26). Vrăjmașul îl invadează și îl devastează pe credincios, și, ca orice vrăjmaș invadator, nu permite folosirea nici unui fel de arme de către cetățenii țării devastate. Ca urmare, nu are loc nici o bătălie, ci doar supunere forțată și subjugare."³

Iacov 4:1 dezvăluie faptul că sursa certurilor și conflictelor noastre sunt plăcerile care "se luptă în mădularele voastre." Pavel ne-a învățat: "Păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și nu mai ascultați de poftele lui" (Romani 6:12). Lumea, diavolul și carnea se luptă neîncetat împotriva vieții spirituale din noi. Dar ce se întâmplă dacă nu ripostăm? Vom fi în continuare biruitori asupra plăcerilor și poftelor care se luptă să stăpânească peste noi? Nu, ele ne vor controla, dacă nu reușim să oprim invazia lor, împotrivindu-ne lui Satan.

Alegerea adevărului, trăirea unei vieți neprihănite și îmbrăcarea armurii lui Dumnezeu sunt responsabilitatea individuală a fiecărui credincios. Eu nu pot răspunde pentru tine, și tu nu poți fi răspunzător în locul meu. Mă pot ruga pentru tine, te pot încuraja în credință și te pot sprijini, **dar dacă intri în luptă fără a avea armura pe tine, s-ar putea să fii rănit.** Oricât de mult m-ar preocupa acest lucru, totuși nu pot lua în locul tău acele hotărâri de responsabilitate pentru tine. Acele alegeri sunt doar ale tale.

S-ar putea ca acum să te plângi împreună cu apostolul Pavel: "Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc" (Romani 7:15). Ești conștient de faptul că ai fost fără să-ți dai seama o țintă a ispitei, a acuzării, a înșelăciunii și a controlului lui Satan. Ai fost iresponsabil, prin faptul că nu te-ai împotrivit lui Satan cum ar fi trebuit. Te întrebi: "Oare problema mea este sortită eșecului? I-am lăsat lui Satan ușa deschisă și el a profitat de pasivitatea mea. Pot oare să-l scot afară din locurile în care s-a strecurat?"

Răspunsul este un da răspicat! Isus Hristos este Cel ce sfărâmă lanțurile robiei. Totuși, pentru a experimenta libertatea Lui, trebuie să găsim ușile pe care le-am lăsat deschise, prin care a putut intra Satan. Trebuie să spunem: "Doamne, mărturisesc că sunt răspunzător pentru porțița de intrare pe care i-am dat-o lui Satan în viața mea, și renunț la orice amestec cu el, amestec care m-a dus la robie." Acesta este un proces pe care îl denumesc parcurgerea pașilor către libertate. Ești gata să fii liber? Capitolul 12 te va călăuzi prin pașii biblici către libertate, și atunci vei fi cu adevărat liber.

¹ Merrill F. Unger, *What Demons can do to Saints*, Chicago, Moody Press, 1977, p. 51

² Merrill F. Unger, *op.cit.*

³ Merrill F. Unger, *op. cit.*

PARTEA III

Umblă în libertate!

12. Pași către libertatea în Hristos

Libertatea în Hristos, eliberarea de înșelăciunea și de amestecul demonic este **moștenirea** fiecărui credincios. Părinții bisericii au înțeles cu siguranță realitatea lumii spirituale în care trăim și au atestat biruința pe care o avem în Hristos. Tertullian a scris:

"Bate-ți joc cât vrei, dacă poți, dar fă-i pe demoni să ți se alăture în batjocura ta; lasă-i să nege că Hristos vine pentru a judeca fiecare suflet omenesc... Fă-i să nege că, deja osândiți pentru răutatea lor, ei sunt păstrați chiar pentru acea zi de judecată, împreună cu toți cei ce li se închină și cu toate lucrările lor. De ce? Fiindcă toată autoritatea pe care o avem asupra lor vine din **rostirea numelui lui Hristos** și din aceea că își amintesc de nenorocirile cu care îi amenință Dumnezeu... Temându-se de Hristos în Dumnezeu și de Dumnezeu în Hristos, ei au devenit supuși celor ce slujesc lui Dumnezeu și lui Hristos. Așadar, la atingerea și suflarea noastră, copleșiți de gândul și de imaginea acelor focuri ale judecății, ei părăsesc **la porunca noastră trupurile în care au intrat, înfrânți și mâhniți.**"¹

Origen ne-a încurajat:

"Creștinul, vreau să spun adevăratul creștin, care I s-a supus numai lui Dumnezeu și Cuvântului Său, nu va avea de suferit nimic din partea demonilor, căci El este mai puternic decât demonii... Căci noi îi disprețuim, iar demonii, când sunt disprețuiți, nu pot face nici un rău celor ce sunt sub protecția Celui care, numai El, poate să-i ajute pe toți cei ce merită ajutorul Lui."²

Hristos te-a eliberat prin biruința asupra păcatului și a morții pe care El le-a dobândit pe cruce. Totuși, dacă ți-ai pierdut o parte din libertate pentru că nu ai reușit să rămâi tare în credință, sau ai trăit în neascultare, ai obligația să faci tot ce este necesar pentru a stabili o relație bună cu Dumnezeu. Oare nu este în joc destinul tău veșnic?

Trebuie să știi că numai în Hristos ești în siguranță. Cu toate acestea, dacă nu faci partea ta, însușindu-ți libertatea, nu vei avea biruință zilnică deplină în Hristos.

Trebuie să-ți aduci aminte că nu ești victima neajutorată a unui război între două superputeri cerești, aproape egale. Dumnezeu, în omnipotența, omniprezența și omniștiința Lui, nici nu poate fi comparat cu puterea limitată a lui Satan - iar tu ești în Hristos! Câteodată s-ar putea ca realitatea păcatului și prezența răului să pară mai reale decât realitatea și prezența lui Dumnezeu, dar aceasta face parte din înșelăciunea lui Satan. El este un dușman învins, iar noi suntem în **Hristos, Biruitorul** Veșnic. Iată de ce ne închinăm lui Dumnezeu: pentru a păstra mereu atributele Sale divine înaintea noastră, ca să contracărăm minciunile lui Satan. Ceea ce hotărăște în cea mai mare măsură sănătatea noastră mentală este cunoașterea adevărată a lui Dumnezeu și a identității noastre în Hristos. Un concept fals despre Dumnezeu și o zeificare greșită a lui Satan contribuie cel mai mult la îmbolnăvirea mintală.

În capitolul acesta vreau să prezint șapte pași specifici pe care trebuie să îi parcurgi pentru a ajunge la libertatea și la biruința deplină pe care Hristos le-a dobândit pentru tine pe cruce. Nu te aștepta să faci altcineva pentru tine ceea ce trebuie să faci singur. Dacă ți-ai pierdut libertatea, aceasta se întâmplă din cauza lucrurilor pe care ai ales să le crezi și să le faci. Ca urmare, ceea ce tu alegi acum să crezi, să mărturisești, să ierți, să lepezi și să părăsești îți va aduce eliberarea. Nimeni nu poate crede pentru tine. Bătălia pentru mintea ta poate fi câștigată numai atunci când personal vei alege adevărul.

Pe măsură ce parcurgi acești pași către libertate, ține minte că Satan va fi înfrânt, **numai dacă îl înfrunți verbal**.

În confruntarea cu Satan, nu ai nici o autoritate de a-l alunga, dacă te limitezi la înfruntarea lui doar în gând. Numai Dumnezeu îți cunoaște mintea în întregime. În timp ce treci prin fiecare pas, este important să te supui înălăuntrul tău lui Dumnezeu, iar apoi să i te împotrivești diavolului verbal, citind cu voce tare fiecare rugăciune și fiecare declarație (Iacov 4:7).

Pașii următori nu sunt nimic mai mult decât un control moral sever și o dedicare profundă față de adevăr. Chiar dacă problema ta se trage dintr-o altă sursă, care nu este menționată în acești pași, nu ai nimic de pierdut dacă îi parcurgi. Multe societăți de consiliere creștine, din toată lumea, folosesc acești pași către eliberare cu cei care le solicită ajutorul, pe lângă orice altă terapie personală necesară. Cel mai rău lucru care se poate întâmpla este să îți îndrepti relația cu Dumnezeu în ce privește aceste grozăvii. Înainte de a parcurge acești pași, fă cu voce tare următoarea rugăciune și fă următoarea declarație.

Rugăciune

Tată Ceresc, recunosc prezența Ta în această încăpere și în viața mea. Tu ești singurul Dumnezeu omniscient (atotștiutor), omnipotent (atotputernic), și omniprezent (atotprezent). Mă declar dependent de Tine, pentru că despărțit de Hristos nu pot face nimic. Mă bazez pe adevărul că Hristosului înviat I-a fost dată toată autoritatea în Cer și pe Pământ și pe faptul că, fiind în Hristos, sunt părtaș al acestei autorități pentru a face ucenici și a-i elibera pe cei robiți. Te rog să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt și să mă călăuzești în tot adevărul. Te rog să-mi acorzi protecția ta desăvârșită, și să-mi dai călăuzirea Ta. Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Declarație

În calitate de copil al lui Dumnezeu, așezat cu Hristos în locurile cerești, și, în numele și autoritatea Domnului Isus Hristos, îi poruncesc lui Satan și tuturor duhurilor rele să mă elibereze, pentru a avea libertatea de a cunoaște și de a putea să fac voia lui Dumnezeu.

Mă angajez să fac voia Lui, aducându-mi trupul Tatălui meu Ceresc ca pe o jertfă vie, ca pe un instrument al neprihănirii. Refuz să mă las intimidat de minciunile lui Satan sau să mă dau bătut, ca urmare a vreunei hărțuiri fizice. Sunt un copil al lui Dumnezeu, și prin urmare cel rău nu mă poate atinge.

PASUL 1: FALSUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU REALUL

Primul pas către libertatea în Hristos este renunțarea la orice implicare curentă sau anterioară în practici oculte, de inspirație satanică sau în religii false. Este posibil ca în trecut să fi încercat mai multe căi de a-ți rezolva problemele spirituale și de a găsi un sens în viață. Trebuie să renunți la orice activitate și la orice grup care îl neagă pe Isus Hristos, care oferă călăuzire prin orice altă sursă decât prin autoritatea absolută a Cuvântului scris al lui Dumnezeu, sau care pretinde să iei parte la inițieri secrete. Nici un creștin nu trebuie să fie parte a vreunui grup care nu este cu totul transparent în ceea ce face (1 Ioan 1:5,7). Dacă **liderii vreunui grup cer autoritate absolută asupra membrilor lui**, în loc de a le sluji, **să nu te supui lor.**

Biserica primară, în declarația ei publică a credinței, a inclus cuvintele: "Renunț la tine, Satan, la toate lucrările și la toate căile tale." Biserica Catolică, Biserica Ortodoxă de Răsărit și multe alte biserici liturgice încă pretind ca parte a confirmării această renunțare, care dintr-un motiv oarecare a dispărut din majoritatea bisericilor evanghelice. Tu nu trebuie doar să alegi adevărul, trebuie și să te lepezi de Satan și de minciunile lui. În adevăr nu există nici o cale de mijloc. Isus a zis: "Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și, cine nu adună cu Mine risipește" (Luca 11:23). Către Dumnezeu nu există mai multe cărări, ci o singură cale (Ioan 14:6). Creștinii nu sunt înguști la minte când susțin ceea ce a declarat Dumnezeu.

În identificarea creștinismului fals, nu există criteriu mai important decât Persoana lui Isus Hristos. Pavel a scris: "Dar mă tem că, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlucul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt (gr. "allos") Isus, pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt (gr. "heteros") duh pe care nu l-ați primit, sau o

altă (gr. "heteros") Evanghelie pe care n-ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!" (2 Corinteni 11:3,4). Alte religii sau secte se poate să vorbească despre Isus, dar îl prezintă într-un mod diferit de cel în care El este înfățișat în Scripturi. Ele s-ar putea să vorbească despre același Isus istoric, dar nu despre Fiul lui Dumnezeu, despre Alfa și Omega și despre marele EU SUNT. Isus a zis: "De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre" (Ioan 8:24). Dacă crezi în Isus într-un alt mod decât cel prezentat în Biblie, vei primi un alt duh, nu Duhul Sfânt, și o altă evanghelie, cu totul diferită de cea a harului.

Pentru a te ajuta să îți evaluezi experiențele spirituale anterioare, completează "Fișa de evaluare a experiențelor spirituale necreștine" ce se află la sfârșitul cărții, în capitolul "APENDICE, Informații ajutătoare". Lista nu este exhaustivă, dar te va ajuta să identifici orice implicare necreștină. Pe măsură ce parcurgi acest pas, roagă-te în modul următor:

Tată Ceresc, Te rog să-mi păzești inima și mintea și să-mi descoperi dacă am fost implicat, descoperă-mi și toate împrejurările în care am fost implicat, cu știință sau fără știință, în practici cultice sau oculte, în religii false și învățături false. Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Scrie tot ceea ce Dumnezeu îți aduce aminte. După ce ești sigur că lista pe care ai făcut-o este completă, roagă-te în felul următor pentru fiecare practică, religie sau învățătură:

Doamne, mărturisesc că am participat la _____ Îți cer iertare, și mă lepăd de _____ aceasta fiind o contrafacere a adevăratului creștinism.

Să nu te simți stânjenit dacă mărturisirea ta este mai cuprinzătoare. Mulți care suferă ca tine au fost îndrumați în mod greșit către o lume care este plină de secte, religii false și învățături false. Am avut de-a face cu oameni care au răspuns afirmativ la jumătate din lucrurile de pe listă.

Unii șovăie în completarea listei, pentru că nu cred că au participat de fapt la aceste activități. Totuși, dacă cineva din familia ta a fost implicat în așa ceva, ar fi bine să pui lucrul respectiv pe lista de activități care trebuie lepădate, în caz că prin aceasta Satan a căpătat

intrare în viața ta. O tânără pe care am consiliat-o pur și simplu a însoțit-o pe mama ei într-o vizită la un medium, iar fiica a plecat de acolo cu propriul spirit călăuzitor. Un fost misionar mi-a relatat că în timp ce se afla în China a participat la o înmormântare budistă, participare nevinovată, credea el, la acest ritual scoțându-și pantofii din picioare, ceea ce în multe religii orientale este un act de închinare. În noaptea aceea, demonii și-au bătut joc de el în timp ce încerca să aibă timpul devoțional. Când a auzit casetele mele despre acest subiect s-a lepădat de participarea la un ritual păgân, într-o religie păgână și a poruncit duhurilor rele să plece, ceea ce s-a și întâmplat.

Să nu fii surprins dacă te lovești de împotrivire în timp ce faci acest pas. O femeie mormonă care a participat la una dintre conferințele mele mi-a spus că o voce interioară a îndemnat-o toată ziua: "Pleacă de aici. El este cel cu privire la care te-am avertizat." Ea totuși a rămas și și-a găsit eliberarea în Hristos. Mai târziu a adus, la o altă conferință, pe alți membri ai familiei. Satan nu vrea să fii liber și va face tot ce îi stă în putință pentru a te împiedica să parcurgi până la capăt acești pași către libertate.

PASUL 2: ÎNȘELĂCIUNEA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU ADEVĂRUL

Adevărul este în esență revelația Cuvântului lui Dumnezeu, dar în el este cuprins și adevărul în omul din lăuntru (Psalmul 51:6). David a suferit groaznic din cauza faptului că a trăit în minciună. Când a găsit în cele din urmă libertatea, după ce a recunoscut adevărul, a scris: "Ferice de omul... în duhul căruia nu este viclenie!" (Psalmul 32:2). Trebuie să ne lăsăm de minciună și să rostim adevărul în dragoste (Efeseni 4:15,25). O persoană sănătoasă din punct de vedere mintal este în contact cu realitatea și este relativ liberă de anxietate. De aceste două calități trebuie să dea dovadă creștinul care se leapădă de minciună și care îmbrățișează adevărul.

Începe acest pas important făcând cu voce tare următoarea rugăciune:

Tată Ceresc, știu că tu dorești ca adevărul să fie în adâncul inimii și că îmbrățișarea acestui adevăr este calea spre eliberare (Ioan 8:32). Recunosc că am fost înșelat de tatăl minciunilor (Ioan 8:44) și că m-am înșelat singur (1 Ioan 1:8). Mă rog în numele Domnului Isus

Hristos ca Tu, Tată Ceresc, să mustri toate duhurile înșelătoare în virtutea sângelui vărsat și a învierii Domnului Isus Hristos. Iar, întrucât Te-am primit pe Tine prin credință în viața mea, iar acum sunt așezat cu Hristos în locurile cerești (Efeseni 2:6), poruncesc tuturor duhurilor înșelătoare să plece de la mine. Cer acum Duhului Sfânt să mă călăuzească în tot adevărul (Ioan 16:13). Te rog, "Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! încearcă-mă, și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea veșniciei!" (Psalmul 139:23,24). Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Alegerea adevărului poate fi grea dacă trăiești de mulți ani în minciună. S-ar putea să ai nevoie de ajutor calificat pentru a smulge din rădăcină aceste mecanisme de apărare pe care te-ai bazat tot acest timp pentru a supraviețui. Creștinul are nevoie de o singură apărare: de Isus. Când devii conștient de faptul că ești iertat și acceptat ca un copil al lui Dumnezeu, ești liber să înfrunți realitatea și să-ți declari dependența de El și numai de El.

Înșelăciunea este cea mai subtilă dintre întăriturile lui Satan. Ai observat vreodată faptul că majoritatea celor cu comportament dependent se mint pe ei înșiși și îi mint pe alții aproape fără încetare? Alcoolicul minte în ce privește faptul că a băut, femeia anorexică minte în ce privește felul în care mănâncă, iar cel ce comite delikte sexuale minte cu privire la comportamentul lui. Minciuna este o apărare rea, indusă de tatăl minciunilor, Satan (Ioan 8:44). Un pastor mi-a povestit istoria unui grup de alcoolici din biserica lui, care aveau de gând să formeze un grup de sprijin. Ei au insistat ca sloganul de pe broșura lor de prezentare să sune cam așa: "Ai obosit să tot ascuți de vocile acelea? Participă la o întrunire a Alcoolicilor Anonimi și vei auzi expresii de genul: «Nu da atenție comitetului din capul tău.»" La baza comportamentului celui împătimit de ceva stau minciunile lui Satan. Partea spirituală a comportamentului de tip dependent nu poate fi trecută cu vederea.

Reacția biblică față de adevăr este credința, iar a crede adevărul este o alegere. Când cineva spune: "Vreau să cred în Dumnezeu, dar pur și simplu nu pot" se înșeală. Sigur că poți să crezi în Dumnezeu! Credința este un lucru pe care *te hotărăști să-l faci*, nu e ceva ce *simți că trebuie să faci*. A crede în adevăr nu face ca acesta să fie **adevărat**; el este **adevărat**, de aceea îl **credem**. Mișcarea New Age și adepții ei care spun că trebuie doar să numești un lucru și să-l

pretinzi pentru a-l obține distorsionează adevărul, spunând că, prin ceea ce credem, noi creăm realitatea. Credința nu *creează* realitatea; credința *reacționează* față de realitate. Ceea ce contează nu este doar ideea de a "crede", ci ceea ce contează este *în cine* sau *în ce crezi*. Fiecare om crede în ceva și fiecare umblă prin credință, potrivit cu ceea ce el crede. Dar, dacă ceea ce crezi nu este adevărat, atunci modul în care trăiești nu va fi conform cu adevărul.

Credința ta nu poate fi mai mare decât cunoștința pe care o ai referitoare la obiectul credinței. Dacă nu ai o cunoștință bogată despre Dumnezeu și despre Cuvântul Său, vei avea o credință mică, de aceea nimeni nu se poate forța să creadă. Orice încercare de a trăi prin credință mai presus de ceea ce știi că este absolut adevărat este prezumție. Dacă crezi doar ceea ce simți, vei fi călăuzit prin viață, ba de un impuls emoțional, ba de altul. Cărarea adevărului începe **cu** cunoașterea **Cuvântului lui** Dumnezeu. Crede adevărul și umblă prin credință potrivit cu ceea ce crezi, iar atunci sentimentele tale se vor conforma gândirii și comportamentului tău.

În decursul istoriei, biserica a prețuit mult declararea publică a crezurilor ei. Crezul Apostolic și Crezul Niceean au fost recitate timp de secole. Citește cu voce tare următoarea afirmație de credință; fa lucrul acesta de fiecare dată când crezi că este nevoie să-ți înnoiești mintea și să iei o poziție potrivită cu adevărul. Îți recomand să citești acest crez zilnic, timp de câteva săptămâni, în special dacă tocmai ești pe cale de a rezolva un conflict spiritual personal.

Afirmație doctrinară

Recunosc că există un singur Dumnezeu viu și adevărat (Exodul 20:2,3), care există ca Tată, Fiul și Duh Sfânt, iar El este vrednic de toată cinstea, lauda și închinarea în calitate de Creator, Susținător, început și Sfârșit al tuturor lucrurilor (Apocalipsa 4:11; 5:9, 10; Isaia 43:1,7,21).

Îl recunosc pe Isus Hristos ca pe Mesia, Cuvântul care S-a făcut trup și a locuit printre noi (Ioan 1:1, 14). Cred că El a venit să nimicească lucrările lui Satan (1 Ioan 3:8), că El a dezbrăcat de putere stăpânirile și puterile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor (Coloseni 2:15).

Cred că Dumnezeu și-a dovedit dragostea față de mine, pentru că, pe când eram încă păcătos, Hristos a murit pentru mine (Romani 5:8). Cred că El m-a eliberat din tărâmul întunericului și m-a strămutat în împărăția Lui, iar în El am răscumpărarea și iertarea păcatelor (Coloseni 1:13,14).

Cred că acum sunt copil al lui Dumnezeu (1 Ioan 3:1 -3) și că sunt așezat cu Hristos în locurile cerești (Efeseni 2:6). Cred că am fost mântuit prin harul lui Dumnezeu prin credință, că a fost un dar, și nu rezultatul faptelor mele (Efeseni 2:8).

Aleg să fiu tare în Domnul și în puterea tăriei Lui (Efeseni 6:10). Nu îmi pun încrederea deloc în lucrurile pământești (Filipeni 3:3), pentru că armele mele de luptă nu sunt ale cărnii (2 Corinteni 10:4). îmbrac toată armătura lui Dumnezeu (Efeseni 6:10-17), sunt hotărât să rămân tare în credință și să mă împotrivesc celui rău.

Cred că Isus are toată autoritatea în ceruri și pe pământ (Matei 28:18) și că El este capul oricărei domnii și stăpâniri (Coloseni 2:10). Cred că **Satan și demonii lui îmi sunt supuși în Hristos**, pentru că sunt mădular al trupului lui Hristos (Efeseni 1:19-23). De aceea ascult porunca de a mă împotrivi diavolului (Iacov 4:7) și îi poruncesc în numele lui Hristos să plece din prezența mea.

Cred că despărțit de Hristos nu pot face nimic (Ioan 15:5), așa că îmi declar dependența de El. Aleg să rămân în Hristos pentru a aduce multă roadă și a-L glorifica pe Domnul (Ioan 15:8). Îi fac deci cunoscut lui Satan că Isus este Domnul meu (1 Corinteni 12:3) și resping orice daruri contrafăcute sau lucrări ale lui Satan în viața mea.

Cred că adevărul mă va face liber (Ioan 8:32) și că umblarea în lumină este singura cale a părtășiei (1 Ioan 1:7). De aceea, mă împotrivesc înșelăciunii lui Satan, făcând fiecare gând ascultător de Hristos (2 Corinteni 10:5). Declar că Biblia este singurul standard de autoritate (2 Timotei 3:15,17). Aleg să vorbesc adevărul în dragoste (Efeseni 4:15).

Aleg să-mi aduc trupul ca pe un instrument al neprihănirii, ca pe o jertfă vie și sfântă și îmi înnoiesc mintea cu ajutorul Cuvântului viu al lui Dumnezeu, pentru a dovedi că voia lui Dumnezeu este bună, plăcută și desăvârșită (Romani 6:13; 12:1,2).

Cer Tatălui meu ceresc să mă umple cu Duhul Sfânt (Efeseni 5:18), să mă conducă în tot adevărul (Ioan 16:13) și să-mi dea putere pentru a putea trăi mai presus de păcat, fără a duce la

îndeplinire dorințele cărnii (Galateni 5:16). Răstignesc firea (Galateni 5:24) și aleg să umblu prin Duhul.

Renunț la orice scop egoist și aleg scopul suprem al dragostei (1 Timotei 1:5). Aleg să ascult de cea mai mare poruncă, aceea de a-L iubi pe Domnul, Dumnezeuul meu, cu toată inima mea, cu tot sufletul meu, cu tot cugetul meu, și pe aproapele meu ca pe mine însumi (Matei 22:37-39).

PASUL 3: AMĂRĂCIUNEA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU IERTAREA

Accesul ușor pe care Satan îl are în viețile creștinilor se datorează neiertării. Suntem avertizați să-i iertăm pe alții pentru ca Satan să nu poată avea nici un câștig de la noi (2 Corinteni 2:10,11). Dumnezeu ne cere să îi iertăm pe alții din inimă, altfel ne va da pe mâna chinuitorilor (Matei 18:34,35). De ce este iertarea crucială pentru libertatea noastră? Datorită crucii. Dumnezeu nu ne-a dat lucrurile pe care noi le *merităm*; El ne-a dat lucrurile de care *avem nevoie*, potrivit cu îndurarea Lui. Trebuie să fim îndurători, după cum și Tatăl nostru este îndurător (Luca 6:36). Trebuie să iertăm altora, după cum ni s-a iertat și nouă (Efeseni 4:31,32).

Iertarea nu înseamnă **uitare**. Oamenii care încearcă să uite își dau seama că nu o pot face. Dumnezeu spune: "Nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor" (Evrei 10:17), dar, fiind omniscient, nu poate uita. "Nu-Mi voi mai aduce aminte" înseamnă că Dumnezeu nu va folosi niciodată trecutul împotriva noastră (Psalmul 103:12). *Uitarea poate fi un rezultat al iertării, dar nu este niciodată mijlocul prin care se obține iertarea.* Când folosim împotriva celorlalți trecutul lor, înseamnă că nu i-am iertat.

Iertarea este o alegere, o decizie a voinței. Întrucât Dumnezeu ne-o cere, înseamnă că iertarea ne stă în putință (El nu ne-ar cere niciodată să facem ceva ce nu putem face). Totuși, pentru noi este dificil să iertăm, pentru că este contrar concepției noastre despre dreptate. Noi dorim răzbunare pentru pagubele suferite, dar ni se spune să nu ne răzbunăm niciodată singuri (Romani 12:19). "De ce trebuie să-l las din strânsoare?" protestăm noi. Tu îl lași din strânsoare, dar el nu este lăsat niciodată din strânsoare de Dumnezeu. El se va ocupa de cel ce ți-a greșit, în mod drept -ceea ce noi nu putem face.

Dacă nu îi lași din strânsoare pe cei ce ți-au făcut rău, ești prins de ei și de trecutul tău, ceea ce pentru tine înseamnă o durere neîncetată. Curmă durerea; dă-i drumul. Nu este doar în interesul lor să fie iertați, o faci și pentru *tine*, ca să fii liber. Nevoia ta de a ierta nu este o problemă între tine și cel ce ți-a făcut rău, ci între tine și Dumnezeu.

A ierta înseamnă a fi de acord să trăiești cu consecințele păcatului altei persoane. Iertarea este costisitoare pentru că trebuie să plătim prețul răului pe care îl iertăm. Totuși, va trebui să trăiești cu acele consecințe, indiferent dacă vrei sau nu; singura ta alegere corectă este să faci acest lucru în amărăciunea neiertării sau în libertatea iertării. Așa te-a iertat Isus, El a luat consecințele păcatului tău asupra Lui. Orice iertare veritabilă este substituțională, pentru că nimeni nu iartă cu adevărat dacă nu suportă pedeapsa păcatului celuilalt.

Atunci de ce iertăm? Pentru că Hristos ne-a iertat. Dumnezeu Tatăl, "Pe cel ce n-a cunoscut nici un păcat, L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El" (2 Corinteni 5:21). Unde este dreptatea? Crucea face ca iertarea să fie dreaptă din punct de vedere legal și moral: "Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna" (Romani 6:10).

Cum ierți din inimă? Mai întâi trebuie să recunoști **rana și ura** din inimă. Dacă iertarea nu cuprinde și conținutul emoțional al trecutului tău, va fi incompletă. Aceasta este marea deghizare a evanghelicilor. Creștinii simt durerea ofenselor interpersonale, dar nu o recunosc. Lasă-L pe Dumnezeu să aducă durerea la suprafață, pentru a se putea ocupa de ea, pentru că vindecarea poate avea loc numai aici. În timp ce vei citi cu voce tare următoarea rugăciune, cere-i lui Dumnezeu să ți-i aducă aminte pe cei pe care trebuie să-i ierți:

Dragă Tată Ceresc, îți mulțumesc pentru bogățiile bunătății, îndurării și răbdării Tale, știind că bunătatea Ta m-a adus la pocăință (Romani 2:4). Mărturisesc că nu am arătat aceeași răbdare și bunătate față de cei care mi-au făcut rău, ci dimpotrivă am nutrit amărăciune și sunt cuprins de resentimente față de ei. Mă rog ca în timpul acesta de autoexaminare să mi-i amintești numai pe cei pe care nu i-am iertat, pentru ca să-i pot ierta (Matei 18:35). Mă rog, de asemenea, ca, dacă am făcut rău altora, tu să mi-i amintești pe cei cărora trebuie să le cer

iertare și măsura în care trebuie să o fac (Matei 5:23,24). Cer aceasta în numele scump al lui Isus. Amin.

În timpul rugăciunii, așteaptă-te ca în minte să-ți vină nume pe care le-ai blocat în memorie. În cazul a 95 la sută dintre oamenii cu care lucrez în acest proces, primele două nume care le vin în minte sunt cele ale părinților lor. Un alt nume trecut adesea cu vederea este propriul eu. De ce ar trebui să te ierți pe tine? Pentru că atunci când ai descoperit că nu poți da vina pe Dumnezeu pentru problemele tale, ai dat vina pe tine.

Fă o listă cu toți cei care ți-au făcut rău. Privește la cruce, pentru că ea este cea care face ca iertarea să fie dreaptă din punct de vedere legal și moral. Întrucât Dumnezeu i-a iertat, o poți face și tu. Angajează-te să porți povara greșelilor lor, prin faptul că nu vei folosi informații despre ei împotriva lor, în viitor. Tolerarea păcatului își bate joc de iertare. Întotdeauna trebuie să iei poziție împotriva păcatului.

Nu aștepta să ierți până ce te vei simți dispus să ierți; nu vei ajunge niciodată acolo. Vindecarea sentimentelor cere timp, iar la aceasta vei ajunge numai după ce a fost făcută alegerea de a ierta și după ce Satan și-a pierdut locul (Efeseni 4:26, 27).

Pentru fiecare persoană de pe listă, spune: "Doamne, îl iert pe (nume) pentru (numește greșeala)." Nu spune: "Doamne, Te rog să mă ajuți să iert", pentru că El te ajută deja. Nu spune: "Doamne, vreau să iert", pentru că treci peste alegerea grea de a ierta, lucru de care ești răspunzător doar tu și nimeni altul. Roagă-te în continuare pentru fiecare persoană, până ce vei fi sigur că fiecare durere de care îți amintești a fost vindecată. În timp ce te rogi, Dumnezeu ar putea să-ți aducă în minte oameni care ți-au greșit și experiențe pe care le-ai uitat cu totul. Permite-I să facă lucrul acesta, chiar dacă este dureros. El vrea să fii liber. Am văzut mulți oameni iertând atrocități de nedescris cu o emoție profundă și care au dobândit astfel o libertate extraordinară. Nu încerca să găsești argumente logice sau să explici comportamentul celui care ți-a greșit. Ține minte: sentimentele pozitive vor veni, cu timpul, problema crucială este să te eliberezi de trecut.

PASUL 4: RĂZVRĂTIREA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU SUPUNEREA

Trăim într-o generație de oameni răzvrătiți, care simt că au dreptul de a-i judeca pe cei ce au autoritate asupra lor. Creștinii nu fac excepție. Membrii bisericii critică corul și pe predicatori, pentru predica lor. Ar fi mult mai bine dacă am începe să ne închinăm, în loc să criticăm corul, și dacă am permite predicii să ne judece pe noi, în loc să o criticăm noi pe ea.

Răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu nu duce la nimic altceva decât la necazuri. În calitate de comandant general, Domnul spune: "Intră în rând și urmează-Mă. Nu te voi duce în ispită, ci te voi izbăvi de cel rău." Dar, câteodată noi spunem: "Nu, astăzi nu vreau să-L urmez." De aceea, ieșim din rând, facem ce vrem și suntem loviți; apoi îl învinuim pe Dumnezeu, pentru că nu ne-a păzit.

Suntem, de asemenea, ispitiți să nu ne supunem autorității omenești. Față de persoanele cu autoritate asupra noastră, avem două datorii: să ne rugăm pentru ele și să ne supunem lor. Singura dată când Dumnezeu ne îngăduie să nu-i ascultăm pe conducătorii noștri pământești este când ne cer să facem ceva ce înaintea lui Dumnezeu este greșit din punct de vedere moral. Pentru a înțelege mai bine cum trebuie să reacționăm față de autoritate, studiază următoarele pasaje din Scriptură: *guvernul civil* (Romani 13:1-5; 1 Timotei 2:1-4; 1 Petru 2:13-16); *părinți* (Efeseni 6:1-3); *soț* (1 Petru 3:1,2); *șef* (1 Petru 2: 18-21); *lideri bisericești* (Evrei 13:17).

Supunerea față de autoritățile pământești este o dovadă a credinței. Când te supui eșaloanelor autorității lui Dumnezeu, crezi că Dumnezeu te va păzi și te va binecuvânta și că toate îți vor merge bine. Cere-I lui Dumnezeu să te ierte pentru acele timpuri în care nu ai fost supus și declară-ți încrederea în Dumnezeu, fiind sigur că El va lucra prin eșaloanele autorității stabilite de El. După ce ți-ai mărturisit răzvrătirea voită față de Dumnezeu, fă cu voce tare următoarea rugăciune:

Dragă Tată Ceresc, Tu ai spus că răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei, și nesupunerea este ca nelegiuirea și ca idolatria (1 Samuel 15:23). Știu că am păcătuit împotriva Ta prin acțiunile și prin atitudinile mele izvorâte dintr-o inimă răzvrătită. Îți cer iertare pentru răzvrătirea mea și mă rog ca prin sângele vărsat al Domnului Isus

Hristos tot terenul câștigat de duhurile rele din cauza răzvrătirii mele să fie luat înapoi. Te rog să-mi luminezi toate căile și să-mi faci cunoscută pe deplin răzvrătirea, pentru a alege să adopt un duh smerit și să am o inimă de slujitor. Mă rog în numele Domnului meu, Isus Hristos. Amin.

PASUL 5: MÂNDRIA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU SMERENIA

Mândria este un ucigaș. Mândria spune: "Pot să mă descurc singur. Pot să ies din încurcătura asta fără ajutorul lui Dumnezeu." O, nu, nu poți! Noi avem absolută nevoie de Dumnezeu și avem o nevoie disperată unii de alții. Pavel a scris: "Căci cei tăiați împrejur suntem noi, care slujim lui Dumnezeu, care ne lăudăm în Hristos Isus și care nu ne punem încrederea în lucrurile pământești" (Filipeni 3:3). Smerenia este încrederea pusă în lucrurile potrivite. Examinează instrucțiunile referitoare la mândrie și la smerenie din Iacov 4:6-10 și 1 Petru 5:1-10. Contextul arată că rezultatul exprimării mândriei este conflictul spiritual. Mândria este ceea ce a făcut ca Lucifer să fie aruncat din Cer. Pentru a-ți exprima angajamentul de a umbla în smerenie înaintea lui Dumnezeu, rostește următoarea rugăciune:

Tată Ceresc, Tu ai spus că mândria merge înaintea pieirii și un duh mândru înaintea căderii (Proverbe 16:18). Mărturisesc că nu m-am lepădat de mine însumi, nu mi-am luat crucea în fiecare zi, pentru a Te urma (Matei 16:24). Făcând aceasta, i-am făcut vrăjmașului loc în viața mea. Am crezut că pot avea succes și pot avea o viață de biruință prin puterea și prin resurse proprii. Acum mărturisesc că am păcătuیت înaintea Ta, punându-mi voia mea înaintea voii Tale și centrându-mi viața în jurul eului meu și nu în jurul Tău. Renunț acum la viața sinelui, și, făcând aceasta, renunț la tot terenul care a fost câștigat în mădularele mele de către vrăjmașii Domnului Isus Hristos. Mă rog ca Tu să mă călăuzești, pentru a nu face nimic din egoism sau din îngâmfare deșartă, ci, în umilință, să-i privesc pe alții mai presus de mine însumi (Filipeni 2:3). Ajută-mă să slujesc altora în dragoste și să dau întâietate altora în cinste (Romani 12:10). Cer aceste lucruri în numele Domnului meu, Isus Hristos. Amin.

După ce ai făcut acest angajament, permite-I lui Dumnezeu să-ți arate fiecare situație din viața ta în care ai dat dovadă de mândrie, cum ar fi:

— O dorință puternică de a face mai mult voia ta decât voia lui Dumnezeu;

— Ai fost dependent mai mult de tăria ta și te-ai bazat mai mult pe resursele tale decât pe puterea lui Dumnezeu;

— Câteodată crezi că ideile și opiniile tale sunt mai bune decât ale altora;

— Ai fost mai preocupat de a-i controla pe alții decât de dezvoltarea autocontrolului;

— Câteodată te consideri mai important decât alții;

— Tendința de a crede că nu ai nevoie de nimic și de nimeni;

— Greutatea de a admite că ăi greșit;

— Tendința de a fi mai mult pe placul oamenilor decât pe placul lui Dumnezeu;

— Preocuparea excesivă de a primi lauda pe care o meriți;

— Ai fost mânat de dorința de a obține recunoașterea ce vine prin diplome, titluri și poziții;

— Adesea crezi că ești mai smerit decât alții;

— Alte moduri în care ai gândit despre tine lucruri mai înalte decât ar fi trebuit.

Pentru fiecare dintre aceste lucruri care sunt valabile pentru viața ta, roagă-te cu voce tare:

Doamne, îmi dau seama că am fost mândru prin faptul că __. Te rog iartă-mă pentru această mândrie. Aleg să mă smeresc și să-mi pun toată încrederea în Tine. Amin.

PASUL 6: ROBIA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU LIBERTATEA

Următorul pas către libertate are de a face cu păcatul ce a devenit un obicei. Cei ce au fost prinși în capcana păcat-mărturisire-păcat-mărturisire trebuie să urmeze îndrumările din Iacov 5:16: "Mărturișiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit." Caută o persoană neprihănită care te va susține în rugăciune și față de care poți să dai socoteală. Alții s-ar putea să aibă nevoie doar de

asigurarea din 1 Ioan 1:9: "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire." A mărturisi nu înseamnă a spune "îmi pare rău", ci a spune "Am făcut-o." Fie că ai nevoie de ajutorul altora, fie că trebuie să-I dai socoteală numai lui Dumnezeu, fă următoarea rugăciune:

Tată Ceresc, Tu ne-ai spus să ne îmbrăcăm cu Domnul Isus Hristos și să nu purtăm grijă de carne, în ce privește poftele ei (Romani 13:14). Recunosc că am cedat în fața poftelor cărnii, care se luptă împotriva sufletului meu (1 Petru 2:11). Ți mulțumesc că în Hristos păcatele îmi sunt iertate, dar Eu am încălcat legea Ta cea sfântă și i-am dat vrăjmașului ocazia de a se lupta în mădulele mele (Romani 6:12,13; Iacov 4:1; 1 Petru 5:8). Vin înaintea prezenței Tale pentru a recunoaște aceste păcate și pentru a primi curățire de la Tine (1 Ioan 1:9), ca să fiu liber de robia păcatului. Ți cer acum să arăți minții mele modurile în care am încălcat legea Ta morală și L-am întristat pe Duhul Sfânt. Mă rog în numele scump al lui Isus. Amin.

Faptele cărnii sunt multe la număr. Ai putea să deschizi Biblia la Galateni 5:19-21 și să te rogi în dreptul fiecărui verset, cerându-I Domnului să-ți arate în ce mod ai păcătuit, în mod specific.

Noi avem obligația de a nu permite păcatului să domnească în trupurile noastre muritoare, prin faptul că nu vom da trupurile noastre spre a fi folosite ca instrumente ale nelegiuirii (Romani 6:12,13). Dacă te lupti cu păcate sexuale care au devenit un obicei (pornografie, masturbare, promiscuitate sexuală) sau treci prin dificultăți sexuale, lipsă de intimitate în căsătorie, roagă-te în modul următor:

Doamne, Te rog să descoperi minții mele fiecare ocazie în care trupul meu a fost folosit sexual ca instrument al nelegiuirii. Mă rog în numele scump al lui Isus. Amin.

În timp ce Domnul îți aduce în minte fiecare ocazie în care trupul **tău** a fost folosit sexual în mod păcătos, fie că lucrul acesta ți-a fost făcut de altcineva (viol, incest sau orice molestare sexuală), fie că a fost făcut de tine în mod intenționat, renunță la fiecare ocazie:

Doamne, renunț la (numește folosirea specifică a trupului tău) cu (numește persoana) și îți cer să zdrobești această legătură.

Acum adu-ți trupul înaintea Domnului, spunând:

Doamne, renunț la toate aceste folosiri ale trupului meu ca instrument al nelegiuirii, cerându-ți astfel să zdrobești toate legăturile pe care Satan le-a adus în viața mea prin această implicare din partea mea. Îmi mărturisesc participarea, iar acum îmi aduc trupul înaintea Ta, ca pe o jertfă vie, sfântă și plăcută înaintea Ta și rezerv folosirea sexuală a trupului meu numai pentru căsătorie. Renunț la minciuna Diavolului care îmi spune că trupul meu nu e curat, că este murdar sau că este în vreun fel inacceptabil ca rezultat al experiențelor mele sexuale din trecut. Doamne, îți mulțumesc că m-ai curățit cu desăvârșire și că m-ai iertat, că mă iubești și că mă accepți în mod necondiționat. De aceea, mă pot accepta pe mine însumi, și aleg să mă accept pe mine însumi și să accept că trupul meu este curățit. Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Rugăciuni specifice pentru lucruri specifice

Homosexualitate

Doamne, renunț la minciuna că Tu m-ai creat pe mine sau pe altcineva pentru a fi homosexual și afirm faptul că Tu interzici în mod clar comportamentul homosexual. Mă accept pe mine ca pe un copil al lui Dumnezeu și declar că M-ai creat bărbat (sau femeie). Renunț la orice legături ale lui Satan, care mi-au pervertit relațiile cu alții, și mă declar liber să mă raporteze la sexul opus așa cum a fost rânduit de Tine să fie. Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Avort

Doamne, mărturisesc că nu mi-am asumat isprăvnicia vieții pe care Tu mi-ai încredințat-o și îți cer iertare. Aleg să accept iertarea iertându-mă pe mine însămi, iar acum încredințez acel copil în grija ta, pentru eternitate. Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Încercări de sinucidere

Renunț la minciuna că pot găsi pace și libertate luându-mi propria viață. Satan este un hoț și el vine să fure, să ucidă și să nimicească. Eu aleg viața în Hristos, care a spus că a venit să-mi dea viața și să mi-o dea din belșug.

Tulburări de alimentație sau rănirea propriei persoane

Renunț la minciuna că valoarea mea depinde de înfățișarea sau de performanțele mele. Renunț la actul de a mă tăia singur, de a mă purifica și de a defeca în scopul de a mă curăți de rău și anunț că numai sângele Domnului Isus Hristos mă poate curăți de păcat. Accept realitatea că s-ar putea să fie păcat în mine din cauza minciunilor pe care le-am crezut și din cauza folosirii incorecte a trupului meu, dar renunț la minciuna că sunt rău sau că vreo parte a trupului meu este rea. Anunț adevărul că sunt primit în Hristos în întregime așa cum sunt.

Abuz de substanțe

Doamne, mărturisesc că am folosit substanțe (alcool, tutun, mâncare, droguri prescrise sau de stradă) cu scopul de a obține plăcere, de a evada din realitate sau de a înfrunta situații dificile, lucru care a dus la folosirea abuzivă a trupului meu, la programarea păguboasă a minții și la stingerea Duhului. Ți cer iertare și renunț la orice legătură sau influență satanică asupra vieții mele prin folosirea greșită a substanțelor chimice sau a hranei. Arunc toate îngrijorările asupra lui Hristos, care mă iubește și mă angajez să nu mai cedez în fața abuzului de substanțe, ci numai în fața Duhului Sfânt. Tată Ceresc, Te rog să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt. Mă rog în numele Domnului Isus. Amin.

După ce ai mărturisit tot păcatul cunoscut, roagă-te:

Ți mărturisesc acum aceste păcate și te rog iartă-mă și curățește-mă prin sângele Domnului Isus Hristos. Distrug orice intrare pe care duhurile rele au câștigat-o prin implicarea mea voită în păcat. Cer aceasta în numele minunat al Domnului și Mântuitorului, Isus Hristos. Amin.

PASUL 7: RESEMNAREA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU RENUNȚAREA

Ultimul pas către libertate este să renunți la păcatele strămoșilor tăi și la orice blesteme care se poate să fi fost aruncate asupra ta. Când a dat cele zece porunci, Dumnezeu a zis: "Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc" (Exodul 20:4,5). Întăriturile demonice pot fi transmise mai departe de la o generație la alta, faptul acesta fiind bine atestat de cei ce îi sfătuiesc pe cei aflați în suferință. Aceasta nu neagă faptul că multe probleme sunt transmise genetic sau sunt dobândite ca urmare a trăirii într-o atmosferă imorală. Toate aceste trei motive pot sta la baza predispoziției pe care cel consiliat o are pentru un anumit păcat.

Când dăruimi o întăritură satanică care s-a stabilit în familia ta, așteaptă-te la împotrivire. Unul dintre studenții mei de la seminar a rămas uluit după ce ne-am rugat pentru a trece prin acest al șaptelea pas. "Nu pot să cred, a exclamat el, a trebuit să mă țin de scaun ca să mă împiedic să fug din încăpere, în timpul ultimei rugăciuni."

"Care este istoria familiei tale?" l-am întrebat.

"Mama mea este spiritistă și este implicată trup și suflet în New Age!"

Diavolul nu vrea să renunțe la teritoriul său, iar atunci când preiei autoritatea asupra lui, va încerca să-ți pună piedici.

O fostă mormonă făcea rugăciunea referitoare la pasul renunțării, când deodată s-a oprit, îngrozită. "Spune-mi ce auzi", am rugat-o eu.

"Vrei să spui că nu-l vezi acolo?"

"Pe cine?"

"Pe tatăl meu mort - stă chiar acolo în spatele tău."

Nu m-am uitat înjur, pentru că ceea ce vedea era în mintea ei și nu era de fapt tatăl ei.

"Care este problema cu tatăl tău?" am întrebat eu.

"Sunt răspunzătoare pentru el", a spus ea.

Mormonii cred că sunt responsabili pentru membrii familiei lor. Ei chiar se căsătoresc și sunt botezați pentru rude care au murit.

Când această femeie a renunțat la relația pe care o avea cu duhul acela și la convingerile ei mormone, a fost eliberată din strânsoarea demonică.

Mormonii au propria lor formă subtilă de închinare la strămoși. Unuia din studenții mei i s-a cerut să ajute o prietenă mormonă, care se afla sub un atac teribil. Părinții prietenei, într-o călătorie pe care au făcut-o la Salt Lake City, pentru a-și studia genealogia, s-au rugat ca duhurile strămoșilor lor morți să le păzească fiica în timp ce erau plecați. Demonii au profitat de invitație pentru a o teroriza pe fată. Când studentul meu a îndrumat-o spre Hristos, ea a fost eliberată de atacul demonic.

Copiii adoptați pot în special avea întărituri demonice, din cauza părinților lor naturali. Dar și un copil adoptat poate deveni o faptură nouă în Hristos, numai că el trebuie să renunțe definitiv la vechile întărituri și să îmbrățișeze moștenirea pe care el o are în calitate de copil al lui Dumnezeu.

Dacă ai fost părtaș la ritualuri satanice este foarte probabil să ți se fi desemnat un "păzitor" spiritual sau un "părinte". Trebuie să renunți în mod specific la aceste relații spirituale, precum și la orice pacte de sânge care te unesc cu altcineva decât cu Dumnezeu.

Nu găseam nici o soluție în cazul victimei unui abuz satanic, până ce ea mi-a spus că, la un ritual, i-a fost desemnată ca mamă o femeie cu părul șaten. Când ea a renunțat la acea relație, a fost liberă să se ocupe de restul problemelor ei. Dacă ești victima unui abuz ritualic, caută ajutorul unui consilier priceput, care înțelege întăriturile demonice.

Pentru a fi liber de influențele din trecut, fa următoarea declarație și roagă-te în felul următor:

Declarație

Aici și acum resping și repudiez toate păcatele strămoșilor mei. Ca unul care a fost eliberat de puterea întunericului și a fost strămutat în împărăția Fiului preaiubit al lui Dumnezeu, anulez orice lucrare demonică care ar putea să-mi fie transmisă de către strămoșii mei. Ca unul care a fost răstignit și înviat cu Isus Hristos și care sade cu El în locurile cerești, renunț la toate misiunile satanice îndreptate împotriva mea și a slujirii mele și anulez orice blestem pe care Satan

și lucrătorii lui l-au pus asupra mea. Îl anunț pe Satan și toate forțele lui că Hristos S-a făcut blestem pentru mine (Galateni 3:13) când a murit pentru păcatele mele pe cruce. Resping fiecare mod în care Satan ar putea avea pretenții de posesie asupra mea. Aparțin lui Isus Hristos, care m-a cumpărat cu sângele Lui. Resping orice alte jertfe de sânge prin care Satan ar putea pretinde drepturi de posesie asupra mea. Mă declar a fi predat și dedicat lui Isus Hristos în totalitate, pentru eternitate. Prin autoritatea pe care o am în Isus Hristos, poruncesc oricărui duh familial și fiecărui dușman al Domnului Isus Hristos să plece din prezența mea. Mă angajez față de Tatăl Ceresc ca de azi înainte să fac voia Lui.

Rugăciune

Tată Ceresc, vin la Tine ca un copil al Tău, cumpărat cu sângele Domnului Isus Hristos. Tu ești Domnul Universului și Domnul vieții mele. Îți predau trupul meu, pentru a fi un instrument al neprihănirii, o jertfă vie, și pentru a te glorifica pe tine în trupul meu. Acum îți cer să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt. Mă angajez să-mi înnoiesc mintea, pentru a dovedi că voia Ta este bună, plăcută și desăvârșită pentru mine. Toate acestea le fac în numele și autoritatea Domnului Isus Hristos. Amin.

Odată ce ți-ai asigurat libertatea, trecând prin acești șapte pași, s-ar putea să-ți dai seama că influențele demonice încearcă să încolțească din nou după zile sau chiar după luni. O femeie mi-a spus că, după două zile de la eliberare, a auzit un duh spunându-i minții ei: "M-am întors!". "Nu, nu te-ai întors!", a proclamat ea cu voce tare. Atacul a încetat imediat.

Dobândirea unei victorii nu constituie câștigarea unui război, dar multe victorii sunt semnul unui războinic viteaz. Libertatea trebuie menținută. O doamnă, jubilând de bucurie, m-a întrebat, după ce a trecut prin acești pași: "Voi fi întotdeauna așa?" I-am spus că va rămâne liberă atât timp cât va rămâne într-o relație corectă cu Dumnezeu. "Chiar dacă aluneci și cazi, am încurajat-o eu, știi cum să intri din nou într-o relație bună cu Dumnezeu."

Victima unor atrocități incredibile, după ce și-a găsit libertatea în Hristos, mi-a oferit o ilustrație excelentă. În ilustrația ei,

ea fusese forțată să joace un joc cu un străin urât, chiar în casa ei. Ea pierdea mereu la jocul acela și dorea să nu mai joace, dar străinul cel urât nu voia să o lase. În cele din urmă, a chemat poliția (o autoritate mai mare), iar ei au venit și l-au scos afară pe străin. Când el a bătut la ușă, încercând să intre din nou, ea i-a recunoscut vocea și nu i-a dat drumul înăuntru.

Ce ilustrație frumoasă a libertății noastre în Hristos! Îl chemăm pe Hristos, și el scoate afară dușmanul din viețile noastre. Totuși, noi suntem răspunzători să nu-l lăsăm să intre din nou (Galateni 5:1). Rămâi tare și împotrivește-i-te. Războiul poate fi câștigat!

PĂSTRAREA BIRUINȚEI

Libertatea trebuie menținută. Ai câștigat o bătălie foarte importantă, într-un război care continuă. Libertatea este a ta, atât timp cât alegi mereu **adevărul** și rămâi tare în puterea Domnului. Dacă îți vin din nou amintiri sau dacă devii conștient de minciunile pe care le-ai crezut sau de alte experiențe necreștine pe care le-ai avut, renunță la ele și alege **adevărul**. Unii și-au dat seama că este de folos să parcurgă din nou acești pași.

Ar trebui să citești *Biruință Asupra întunericului* (Victory Over the Darkness), *Eliberat din Robie* (Released from Bondage), și *Trăind Liber în Hristos* (Living Free in Christ). Dacă ești părinte, citește *Seducția Copiilor Noștri* (The Seduction of our Children). Cartea *Umblând în Lumină* (Walking in the Light) a fost scrisă pentru a-i ajuta pe oameni să înțeleagă călăuzirea lui Dumnezeu și să discearnă care este călăuzirea falsă. *Zilnic în Hristos* (Daily in Christ) este o carte devoțională pe care soția mea, Joanne, împreună cu mine, am întocmit-o, și care se bazează pe cărțile de mai sus, fiind scrisă cu scopul de a păstra aceste adevăruri proaspete în minte. De asemenea, pentru a-ți menține libertatea, îți sugerăm următoarele:

1. Caută o părtășie creștină legitimă, unde să poți umbla în lumină și să vorbești adevărul în dragoste.

2. Studiază Biblia în fiecare zi. Memorează versete cheie. Poți chiar să rostești în fiecare zi Afirmația Doctrinară și să cauți versetele din ea.

3. Fă fiecare gând rob ascultării de Hristos. Asumă-ți responsabilitatea pentru gândurile tale, respinge minciuna, alege adevărul și rămâi tare în poziția pe care o ai în Hristos.

4. Nu te îndepărta! Este foarte ușor să devii leneș în gândurile tale și să te întorci la vechile tipare de gândire care îți stăteau în obicei. Împărtășește-ți gândurile, deschis, unui prieten de încredere. Ai nevoie de cel puțin un prieten care să lupte împreună cu tine.

5. Să nu te aștepti ca altcineva să dea bătălia pentru tine. Ceilalți te pot ajuta, dar ei nu pot gândi, nu se pot ruga, nu pot citi Biblia și nu pot alege adevărul în locul tău.

6. Ia-ți angajamentul că te vei ruga zilnic. Poți adesea să faci cu încredere următoarele rugăciuni:

Rugăciune zilnică

Iubite Tată Ceresc, Ție Îți aduc cinste, Domnul meu suveran. Recunosc că ești întotdeauna cu mine. Ești singurul Dumnezeu înțelept și atotputernic, ești bun și plin de dragoste în toate căile Tale. Te iubesc și îți mulțumesc că m-ai făcut una cu Hristos și că sunt viu împreună cu El. Aleg să nu iubesc lumea și să răstignesc carnea cu toate dorințele ei.

Îți mulțumesc pentru viața pe care o am acum în Hristos și îți cer să mă umpli cu Duhul Tău cel Sfânt, ca să am viața eliberată de păcat. Îmi declar dependența de Tine și îmi declar împotrivirea față de Satan și de toate căile lui mincinoase. Aleg să cred adevărul și refuz să mă las descurajat. Tu ești Dumnezeul oricărei nădejdi și am încrederea că Tu te vei îngriji de toate trebuințele mele, iar eu voi căuta să trăiesc potrivit Cuvântului Tău. Exprim cu încredere faptul că pot trăi o viață responsabilă prin Hristos, care mă întărește.

Acum îmi declar împotrivirea față de Satan și îi poruncesc lui și tuturor duhurilor lui rele să plece de la mine. Mă îmbrac cu toată armătura lui Dumnezeu. Îmi aduc trupul ca pe o jertfă vie și îmi înnoiesc mintea prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu, pentru a dovedi că voia lui Dumnezeu este bună, plăcută și desăvârșită. Cer aceste lucruri în numele scump al Domnului și Mântuitorului meu, Isus Hristos. Amin.

Rugăciune înainte de culcare

Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai adus în familia Ta și că m-ai binecuvântat cu fiecare binecuvântare duhovnicească în locurile cerești în Hristos. Îți mulțumesc pentru acest timp de înnoire prin somn, îl primesc ca parte a planului Tău desăvârșit pe care îl ai pentru copiii Tăi și mă încred în Tine pentru a-mi păzi mintea și trupul în timpul somnului. Fiindcă în timpul zilei de astăzi am meditat la Tine și la adevărul Tău, aleg să permit acestor gânduri să continue acest lucru în timp ce dorm. Mă predau Ție, pentru a fi păzit de orice încercare a lui Satan sau a trimișilor lui de a mă ataca în timpul somnului. Mă predau Ție, pentru că Tu ești stânca, cetățuia și locul meu de odihnă. Mă rog în numele puternic al Domnului Isus Hristos. Amin.

Curățirea casei/apartamentului

După ce ai dat afară toate obiectele de închinare falsă din casa sau din apartamentul tău, fă cu voce tare următoarea rugăciune, dacă este nevoie, în fiecare cameră.

Tată ceresc, recunoaștem că Tu ești Domn al cerului și al pământului. În puterea și dragostea Ta suverană, Tu ne-ai dat toate lucrurile din belșug, pentru a ne bucura de ele. Îți mulțumim pentru acest cămin. Cerem ca această casă să fie pentru familia noastră un loc în care să avem siguranță spirituală și să fim păziți de toate atacurile vrăjmașului. În calitate de copii ai lui Dumnezeu, așezați cu Dumnezeu în locurile cerești, poruncim oricărui duh rău care pretinde că are drepturi de posesie asupra structurilor și mobilierului acestui loc, din cauza activităților foștilor locatari, să plece și să nu se întoarcă niciodată. Anulăm toate blestemele și toate farmecele folosite asupra acestui loc. Tată Ceresc, te rugăm să înconjuri această casă (apartament, cameră etc.) cu îngerii Tăi păzitori, să o păzești de încercările vrăjmașului de a intra și de a împiedica scopul pe care îl ai

cu noi. Îți mulțumim, Doamne, pentru că faci aceasta, deoarece ne rugăm în numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Viețuirea într-un mediu necreștin

După ce ai dat afară din încăpere toate obiectele ce țin de falsa închinare, fă cu voce tare următoarea rugăciune.

Îți mulțumesc, Tată Ceresc, pentru această locuință și pentru înnoirea pe care o capăt prin somn. Te rog să pui deoparte camera (sau porțiunea din cameră) în care stau, ca pe un loc de siguranță spirituală pentru mine. Renunț la orice fidelitate față de dumnezei falși sau duhuri ale celorlalți locatari și anulez orice pretenție a lui Satan asupra acestei încăperi, bazată pe activitățile foștilor ocupanți sau ale mele. Pe baza poziției mele de copil al lui Dumnezeu și moștenitor împreună cu Hristos, care are toată autoritatea în Cer și pe Pământ, poruncesc tuturor duhurilor rele să părăsească acest loc și să nu se mai întoarcă niciodată. Tată Ceresc, te rog să rânduiești un înger păzitor care să mă protejeze în timpul șederii mele aici. Te rog să faci aceste lucruri în numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Caută-ți mai departe identitatea și simțământul propriei valori în Hristos.

Innoiește-ți mintea cu adevărul că acceptarea, siguranța și însemnătatea ta sunt în Hristos, hrănindu-ți mintea cu următoarele adevăruri (care sunt capitole din cartea mea *Trăind liber în Hristos*). Citește lista în întregime, cu voce tare, dimineața și seara, în următoarele câteva săptămâni.

În Hristos

Sunt acceptat:

Ioan 1:12: Sunt copilul lui Dumnezeu.

Ioan 15:15: Sunt prietenul lui Hristos. *Romani 5:1:* Am fost socotit neprihănit.

1 Corinteni 6:17: Sunt una cu Domnul, sunt un singur duh cu El.

/ *Corinteni 6:19, 20*: Am fost răscumpărat cu un preț. Îi aparțin lui Dumnezeu.

1 Corinteni 12:27: Sunt un mădular al trupului lui Hristos. *Efesenii 1:1*: Sunt sfânt.

Efesenii 1:5: Am fost adoptat ca fiu al lui Dumnezeu.

Efesenii 2:18: Am intrare directă la Dumnezeu prin Duhul Sfânt.

Colosenii 1:14: Am fost răscumpărat și iertat de toate păcatele mele.

Colosenii 2:10: Am totul deplin.

Am siguranța că:

Romani 8:1,2: Sunt liber pentru totdeauna de osândire.

Romani 8:28: Sunt asigurat că toate lucrurile lucrează împreună spre binele meu.

Romani 8:31: Sunt liber de orice acuzație adusă împotriva mea.

Romani 8:35: Nimic nu mă poate despărți de dragostea lui Dumnezeu.

2 Corinteni 1:21,22: Am fost întărit, uns și pecetluit de către Dumnezeu.

Colosenii 3:3: Sunt ascuns cu Hristos în Dumnezeu.

Filipeni 1:6: Am încredințarea că Dumnezeu va duce la desăvârșire lucrarea bună pe care a început-o în mine.

Filipeni 3:20: Sunt un cetățean al Cerului.

2 Timotei 1:7: Nu am primit un duh de frică, ci un duh de putere, de dragoste și de chibzuință.

Evreii 4:6: Pot găsi har și îndurare în vreme de nevoie.

1 Ioan 5:18: Sunt născut din Dumnezeu, iar cel rău nu mă poate atinge.

Am însemnătate:

Matei 5:13,14: Sunt sarea și lumina pământului.

Ioan 15:1,5: Sunt mlădița adevăratei vițe, prin mine trece viața Lui.

Ioan 15:16: Am fost ales și rânduit pentru a aduce roadă.

Fapte 1:8: Sunt un martor personal al lui Hristos.

1 Corinteni 3:16: Sunt templul lui Dumnezeu.

2 Corinteni 5:17: Sunt un slujbaş al împăcării, pentru Dumnezeu.

2 Corinteni 6:1: Sunt lucrător împreună cu Dumnezeu
(1 Corinteni 3:9).

Efesenii 2:6: Sunt așezat cu Hristos în locurile cerești.

Efesenii 2:10: Sunt lucrarea lui Dumnezeu.

Efesenii 3:12: Mă pot apropia de Dumnezeu cu credință și încredere.

Filipeni 4:13: Pot face toate lucrurile prin Hristos, care mă întărește.

¹ Apud, Merrill F. Unger, *What Demons can do to Saints*, Chicago, Moody Press, 1977, p. 51

² *ibid.*

13. Cum să-i ajuți pe alții să devină liberi în Hristos

"Sunteți exorcist?" m-a întrebat odată o doamnă, după ce m-a auzit vorbind despre unii dintre cei pe care i-am ajutat să fie eliberați de influențe demonice.

"Nu, nu sunt exorcist, am răspuns. Nu cred că există o astfel de slujbă care să se numească exorcism sau că există darul exorcizării."

De-a lungul anilor am avut privilegiul de a vedea cum Dumnezeu eliberează mii de oameni de sub robia spirituală prin slujirea mea. Ca urmare, mulți oameni, ca femeia de mai sus, cred că am un dar deosebit în acest domeniu. Nu am un astfel de dar. Cred că orice creștin dedicat, în special păstorii și consilierii, pot face ceea ce fac eu, pentru a-i ajuta pe alții să-și găsească libertatea în Hristos. Ajutorarea altora să devină liberi nu necesită exercitarea unui dar deosebit, ci cere doar **aplicarea adevărului**. Darurile și chemările individuale nu sunt transmisibile, pe când adevărul este transmisibil.

Am instruit mii de creștini - studenți, casnici, pastori, misionari, laici - cum să-i ajute pe alții să-și găsească libertatea în Hristos. În capitolul acesta doresc să fac un sumar al procedurii de folosire a pașilor spre libertate, descriși în capitolul anterior. Fie că ești un ajutor "profesionist", cum ar fi păstor sau consilier, fie că ești un creștin dedicat, care este dispus să fie folosit de Dumnezeu pentru a-i ajuta pe alții, aceste pagini îți vor da niște îndrumări practice pentru a avea succes în slujire.

CONCEPȚII GREȘITE CU PRIVIRE LA AJUTORAREA OAMENILOR ROBIȚI

Prima și cea mai folosită strategie a lui Satan este *înșelăciunea*. Este un lucru recunoscut că fiecare păstor sau consilier a fost înșelat de către vrăjmaș într-un anumit moment al slujirii lui. Bineînțeles că mi s-a întâmplat și mie lucrul acesta, și mi se va mai întâmpla. Atât timp cât influența lui Satan asupra unei persoane nu poate fi depistată, el este mulțumit să stea tăcut și să nu se arate. Se

strecoară asupra prăzii, ca un șarpe în iarbă și o sufocă total, până ce nu mai are viață.

Cu toate acestea, atunci când te împotrivești înșelăciunii lui Satan și când dai la iveală minciunile lui, proclamând adevărul, strategia lui se schimbă, nu se mai furișează, ci acționează în forță. El devine leul care răcnește despre care ne-a avertizat Petru (1 Petru 5:8). Procedura pe care o urmează cei mai mulți consilieri creștini când se ocupă de oameni în care s-au manifestat întăriturile demonice este de a provoca spiritul să se manifeste, iar apoi să-l scoată. Lucrătorul s-ar putea să simtă că este necesar să poruncească spiritului să-și dea numele sau să se identifice într-un fel anume. Are loc în mod inevitabil o confruntare de puteri care provoacă victima să intre într-o stare catatonică, să devină dezorientată în general sau să fugă din încăpere. Am văzut oameni care s-au rănit fizic în timpul unor asemenea confruntări. Modul acesta de a proceda poate crea mai mult rău decât să ajute, în special în cazul consilierilor începători.

În privința acestei proceduri de a-i ajuta pe alții să devină liberi în Hristos, am patru obiecții. Dacă vrei să îi ajuți pe oameni, te previn să iei în calcul furia vrăjmașului, să nu consideri o joacă aceasta și **te îndemn** să iei în considerare aceste obiecții.

1. *Metodele prin care ne ocupăm de puterile demonice au fost formulate greșit, fiind luate din Evanghelii, și nu din epistole.* Lucrul acesta este ușor de făcut, întrucât singurele exemple specifice de expulzare a demonilor se găsesc în Matei, Marcu, Luca, Ioan și Faptele Apostolilor. Totuși, Evangheliile sunt înregistrări istorice ale unor evenimente care au avut loc înainte de cruce. Încă nu fusese dată toată autoritatea "în cer și pe pământ" (Matei 28:18). Satan încă nu fusese înfrânt la cruce, dezarmat și demascat (Coloseni 2:15). În timpul acestei perioade a fost nevoie de un trimis special, cu o autoritate venită din Cer, pentru a demonstra prezența lui Dumnezeu.

Unii creștini obiectează față de această distincție clară între Evanghelii și Epistole. Totuși, toți teologii dispensaționaliști, precum și adepții teologiei legământelor văd anumite diferențe în trecerea de la lege la har și de la Vechiul Legământ la Noul Legământ. De exemplu, dacă un conducător bogat din comunitatea ta te-ar întreba ce trebuie să facă pentru a avea viața veșnică, i-ai spune să păzească poruncile, așa cum l-a învățat Isus pe tânărul bogat (Matei 19:16,17)? Înainte de cruce, sub Lege, l-ai fi chemat la standardele de neprihănire ale Legii,

dar după cruce, sub Har, i-ai fi vestit Evanghelia. Modul de abordare a evanghelizării s-a schimbat în mod evident după Cincizecime. Nu ar trebui să se schimbe și modul în care abordăm problemele ce țin de eliberare?

Cartea Faptele Apostolilor cuprinde relatarea istorică a perioadei de tranziție dintre cruce și completarea canonului Scripturii. Există multe neînțelegeri printre creștini cu privire la cât de mult trebuie să preluăm din această carte importantă în privința metodelor și a teologiei. Din acest motiv eu subliniez faptul că trebuie să fim atenți atunci când transformăm în niște doctrine absolute exemplele de scoateri de demoni din cartea Faptele Apostolilor. Forma este o urmare a funcției, dar, atunci când definim funcția pe baza formelor, se ridică o mulțime de probleme. Cartea Faptele Apostolilor ne ajută să ne dăm seama că au existat și după cruce confruntări satanice și că puterile rele au continuat să existe, opunându-se creșterii bisericii. Totuși, această carte istorică nu constituie cuvântul final în ce privește modul de luptă împotriva acestor puteri.

2. Unii au argumentat în mod greșit că, deoarece epistolele nu menționează nimic în privința ei, slujba de eliberare a celor robiți a încetat. Însă, în multe epistole există îndrumări, atunci când îți dai seama că responsabilitatea finală în ce privește libertatea spirituală aparține credinciosului ca individ, și nu agentului exterior. Nu contează ce faci tu în calitate de consilier, ci ceea ce consiliatul crede, mărturisește, anulează, iartă etc. Tu nu poți face acești pași către libertate pentru altcineva decât pentru tine însuși. Tot ceea ce poți face pentru alții este să-i călăuzești prin acești pași spre libertate, pe care trebuie să-i facă singuri. Dacă ai reușită în scoaterea unui demon din cineva fără ca el sau ea să fie implicată, ce îl va împiedica pe acel demon să se întoarcă după plecarea ta? Dacă persoana respectivă nu preia responsabilitatea propriei libertăți, s-ar putea să ajungă ca nefericitul care a fost eliberat de un duh numai pentru a fi ocupat de alte șapte, care au fost mai rele decât primele (Matei 12:43-45).

Mulți dintre colegii mei încă preferă să se confrunte direct cu demonii. Ei au istorisirile lor de succes, dar admit cu ușurință că, atunci când confruntarea nu a avut succes, lucrul acesta s-a datorat faptului că persoana în cauză nu a fost dispusă să intre într-o relație bună cu Dumnezeu. Dacă te simți confortabil, și ai reușită cu procedura confrunțațională, Dumnezeu să te binecuvânteze. Totuși, eu

îi previn întotdeauna pe cei ce se ocupă direct cu demonii să nu creadă tot ce spun ei. Ei sunt cu toții niște mincinoși (Ioan 8:44). Unii sugerează ca duhul să fie întrebat: "Mărturisirea ta va rămâne adevărată în fața tronului lui Dumnezeu?" S-ar putea ca aceasta să dea rezultate, dar nu găsesc nici o asigurare în Scripturi în această privință.

Nu am încercat de câțiva ani să "scot demoni", dar am văzut sute de oameni care au aflat libertate în Hristos arunci când i-am ajutat să-și rezolve conflictele personale și spirituale. Nu mă mai ocup deloc direct de demoni, ci le împiedic manifestarea. Lucrez numai cu victimele lor. Succesul nostru, al celor care ajutăm, depinde de cooperarea persoanelor pe care le ajutăm. Celor pe care îi ajutăm le spunem, împreună cu Isus: "Facă-vi-se după credința voastră!" (Matei 9:29). Esența slujirii este a-i ajuta pe oameni să înțeleagă **adevărul** și să-și asume o responsabilitate personală pentru adevăr în viața lor.

3. Am considerat în mod greșit că libertatea este rezultatul unei confruntări de puteri, dar în realitate, ea este rezultatul confruntării adevărului cu înșelăciunea. Trebuie să evităm să cădem pradă celei de a doua strategii a lui Satan, strategia puterii, la fel de mult cât evităm să ne lăsăm înșelați de prima strategie, a înșelăciunii. Nu puterea în sine este cea care îi eliberează pe cei robiți, ci **adevărul** (Ioan 8:32). Puterea creștinului este **adevărul**; puterea lui Satan este **minciuna**. Pentru satanist, puterea este totul, dar puterea este eficientă doar în întuneric. Creștinul trebuie să urmărească **adevărul**, pentru că puterea și autoritatea sunt deja parte din el. Eficiența unei confruntări cu Satan constă în a proclama **adevărul**. Demonstrația de putere a lui Satan (care este, de asemenea, înșelătoare, pentru că puterea lui a fost de fapt zdrobită la cruce) are menirea de a provoca o reacție de frică. Când credinciosul este controlat de frică, el nu se află sub controlul Duhului Sfânt, iar Satan are mână liberă. Frica de vrăjmaș și credința în Dumnezeu se exclud reciproc.

Satan se teme de a fi detectat mai mult decât de orice altceva. Oricând lumina adevărului se îndreaptă spre el, el și demonii lui se furișează în întuneric, ca niște gândaci. Au fost unii care mi-au spus că demonii se tem de mine. Dacă ești consilier, nu trebuie să te lași sedus de astfel de afirmații. Demonilor le este foarte frică de a nu fi depistați și de a fi expuși la lumina **adevărului**. Au fost și unii care mi-au spus că demonii râd de mine, în batjocură. Aceasta este o altă strategie de intimidare, concepută pentru a ne pune în defensivă în

calitate de consilieri. De îndată ce expui această strategie, bătaia de joc încetează.

Voi face tot ce pot pentru a-l împiedica pe Satan să se manifeste și să-și aducă glorie printr-o confruntare de puteri. Noi trebuie să-L slăvim pe Dumnezeu, permițând prezenței *Lui* să se manifeste în "întâlnirile" pe care le avem cu demonii.

4. *Noi am presupus în mod greșit că principala calitate necesară pentru a-i ajuta pe alții să-și găsească libertatea este o înzestrare deosebită, sau o chemare, în locul caracterului și al capacității de a-i învăța pe alții.* Învățăturile din epistole pentru ajutorarea altora să găsească libertate în Hristos sunt rezumate cel mai bine în 2 Timotei 2:24-26: "Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare, să îndrepte cu blândeță pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului; și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia."

Acesta nu este un model al puterii, ci un model al adevărului. El cere ca slujitorul Domnului să aibă un caracter matur, care să se arate prin dragoste față de oameni și să fie dovedit prin roadă Duhului. Este de asemenea important să fim în stare să comunicăm **adevărul**, pentru ca cei robiți să fie eliberați.

Concentrarea asupra caracterului și asupra învățăturii îl va împiedica pe consilier să-și îndrepte eforturile spre o procedură **psihoterapeutică**, în care realitatea lumii spirituale este ignorată, sau spre o slujbă de eliberare care **ignoră persoana**. Libertatea este transmisibilă, pentru că nu depinde de daruri sau de chemări deosebite, ci de credință, dragoste și nădejde. Libertatea rămâne, după cum este cazul în fiecare procedură de consiliere, dacă persoana consiliată ia hotărârile necesare și își asumă responsabilitatea personală, rezultatele sunt mult mai bune decât dacă consilierul încearcă să facă totul.

Mai mult, acest pasaj ne cere o dependență absolută de Dumnezeu, pentru că numai El poate acorda pocăință și îi poate elibera pe cei robiți. Orice încercare de a-i ajuta pe alții o încep declarându-mi dependența totală față de Dumnezeu, Tatăl meu.

INSTRUCȚIUNI PENTRU AJUTORAREA ALTORA SĂ-ȘI GĂSEASCĂ LIBERTATEA

Îți voi sugera o procedură de consiliere pentru a te ocupa de cei în robie. Nu este singurul mod de a face aceasta, dar sute de oameni pe care i-am instruit au găsit că este un program eficient pentru a-i ajuta pe alții să parcurgă pașii spre libertate.

În cadrul acestei proceduri sunt aplicate deprinderile obișnuite folosite în consiliere. Trebuie să ai compasiune, să nu fii critic și să fii înțelegător. Solomon a avertizat: "Cine răspunde fără să fi ascultat face o prostie și își atrage rușinea" (Proverbe 18:13).

O altă cerință vitală necesară pentru a-i putea ajuta pe alții este să îl crezi pe cel pe care încerci să îl ajuți. Sunt nenumărate persoane în jurul tău care au nevoie atât de disperată de ajutorul tău, dar ele nu vor veni la tine, dacă vor bănuși că nu vei crede ceea ce îți vor spune despre ele sau despre tragedia existenței lor.

Aproape fiecare dintre cei pe care i-am consiliat au mai fost consiliați și de altcineva, uneori timp de luni sau ani de zile. Majoritatea îmi relatează experiențe și gânduri pe care nu le-au destăinuit celorlalți consilieri. Nu deprinderile mele de consilier sunt cele care îi determină să se mărturisească până la capăt, fără rețineri, ci încrederea lor în faptul că îi cred și că vreau cu tot dinadinsul să-i ajut.

1. Adună informații generale

Încep prin a afla cât mai multe despre persoana respectivă. Dacă pot, îi pun să completeze o fișă de evaluare a experiențelor spirituale necreștine (vezi "APENDICE" la sfârșitul cărții) înainte de prima întâlnire. S-ar putea să dorești să folosești aceste formulare în consiliere sau să le adaptezi.

Unul dintre motivele pentru care doresc să aflu informații generale cu privire la familia consiliatului, sau la viața lui personală, este pentru a identifica dacă problemele lui sunt rezultatul unor cauze **spirituale** sau **naturale**. De exemplu, oameni care au probleme **glandulare** prezintă de multe ori aceleași probleme emoționale pe care le manifestă o persoană aflată sub influența **unui atac demonic**. Probleme fizice, cum ar fi nivelul scăzut de zahăr în sânge, duc adesea

la probleme emoționale, care deschid la rândul lor ușa activităților demonice. Un consilier care lucrează împreună cu un doctor evlavios constituie o asocierie fericită și eficientă. Satan nu joacă cinstit; cei slabi sau cei bolnavi sunt o pradă ușoară pentru el.

Mai întâi doresc să aflu istoria familiei celui consiliat. A avut părinți sau bunici care au fost implicați în ocultism sau într-o religie falsă? A existat armonie în familie? Au avut loc divorțuri sau adulter în istoria familiei? Cele mai multe idei greșite se formează în timpul anilor de dezvoltare din copilărie. De exemplu, mulți copii se acuză în mod greșit de divorțul părinților. Alții nutresc amărăciune față de părinții lor timp de ani de zile, din cauza unor lucruri care s-au întâmplat în casă. Expunerea acestor idei false face parte integrantă din ajutarea celui consiliat să găsească libertatea.

A avut în familie incest sau adulter? A avut în familie pe cineva robit de patimi, cum ar fi alcoolismul sau dependența de droguri? Există cazuri de boli mintale? Ce fel de exerciții fizice și de obiceiuri alimentare i-au caracterizat familia? Care a fost climatul moral al familiei? Legalismul sau permisivitatea duse la extrem sunt în mod tipic cauze care duc la probleme mai târziu.

Următorul lucru pe care vreau să-l aflu se referă la cel consiliat. Ține minte: Nu încerca să desparti domeniul **spiritual** de cel **mental** sau de cel **emoțional**. Trebuie să te ocupi de *întreaga persoană*, de aceea trebuie să știi ce se întâmplă în toate domeniile vieții celui consiliat.

În ceea ce privește nivelul fizic, doresc să aflu cum mănâncă de obicei, dacă are vreo patimă, dacă ia medicamente sau dacă are probleme cu dormitul. Doresc să aflu dacă este adoptat sau dacă a fost molestată vreodată.

În domeniul mental, mă preocupă să aflu dacă se luptă cu gânduri obsesive sau dacă aude "voci". Deseori îl întreb dacă are gânduri necuviincioase despre Dumnezeu, mai ales în biserică sau în timpul personal de părtășie. Gânduri de sinucidere sunt aproape întotdeauna prezente în mintea celor ce au conflicte spirituale majore. Trebuie să știu, de asemenea, ce își pune în minte prin intermediul cititului, al filmelor, al televizorului sau dacă are vreun fel de viață de părtășie cu Dumnezeu prin rugăciune și prin studiu biblic.

La nivel emoțional, vreau să știu cât este de fricos și de ce îi este frică (dacă știe). **Frica este un indiciu clar pentru cei atacați de demoni.**

În cele din urmă, doresc să-i cunosc viața spirituală. Are siguranța mântuirii? Mulți oameni pe care i-am consiliat cred că au săvârșit păcatul de neiertat și și-au pierdut mântuirea. Când Satan îi înșeală pe creștini, făcându-i să se îndoiască de mântuirea lor, ei nu vor mai rămâne tari în Hristos și nu se vor mai bizui pe Dumnezeu. Nimic nu este mai descurajant pentru credincioșii prinși într-un conflict spiritual decât "prieteni" bine intenționați care le spun: "Adevărații creștini nu au astfel de probleme, așa că probabil că nu ești mântuit." Aceasta este minciuna lui Satan, trimisă pentru a-i nimici.

2. înfruntă conceptele false

După ce am auzit istoria celui pe care îl consiliesc, încerc să determin ce crede el despre Dumnezeu și despre sine însuși, am un set complet de casete audio și video înregistrate profesional, care prezintă identitatea noastră în Hristos, cum să umblăm prin credință, natura bătăliei spirituale care se dă pentru minte, cum să ne ocupăm de emoții și să rezolvăm problemele emoționale din trecut și cum să-i iertăm pe alții. Casetele tratează, de asemenea, obiectul autorității și al protecției credinciosului în războiul spiritual. Aceste ședințe înregistrate pe casetă confruntă concepțiile alse despre Dumnezeu și despre sine cu adevărul biblic. Dacă este posibil, de fiecare dată îl pun pe cel consiliat să parcurgă un set de casete înainte de a ne întâlni. Aceasta mă ajută mult, deoarece am mai mult timp pentru ședințele de consiliere, în special când cel consiliat poate să parcurgă din nou casetele, acasă, de câteva ori. Îți sugerez să-ți cumperi un set de casete sau să înregistrezi un set de casete cu materialul tău, care să acopere fundamentele relației credinciosului cu Dumnezeu.

Cei mai mulți oameni aflați într-un conflict spiritual au o concepție distorsionată despre Dumnezeu. Din punct de vedere mental, ei au o teologie corectă, dar din punct de vedere emoțional ei adoptă un punct de vedere greșit. Observă Figura c, unde este descris modul în care conceptele adevărate despre Dumnezeu sunt filtrate prin grilajul experiențelor negative, dând naștere astfel unor concepte false

despre Dumnezeu. Pentru a dobândi libertatea, aceste concepte false trebuie înlocuite cu adevărul.

O soție de păstor, care a venit la mine pentru consiliere, mi-a povestit despre faptul că fusese crescută într-o familie cu principii morale rigide, dominată de mama ei, o femeie pretențioasă. Tatăl ei era un laș, care nu binevoia să întrerupă tiradele pe care mama le îndrepta asupra fiicei ei.

"Îl iubești pe Isus cu adevărat, nu-i așa?" am întrebat-o pe soția păstorului.

"Da", a răspuns ea.

"Și îl iubești și pe Duhul Sfânt cu adevărat".

"Da, așa este."

"Dar nici măcar nu-ți place să auzi de Dumnezeu Tatăl, nu-i așa?"

Singura ei reacție a fost să izbucnească în plâns. Concepția ei despre Tatăl ceresc era distorsionată de imaginea tatălui ei pământesc. Pentru ea, Isus și Duhul Sfânt erau prezențe active în viața ei, dar, în mintea ei, asemenea tatălui ei pământesc, în timp ce ea suferea în viață, Dumnezeu Tatăl stătea lângă ea pasiv și nepăsător.

Pun deseori întrebarea: "Dacă te-ai comporta mai bine, crezi că Dumnezeu te-ar iubi mai mult?" Majoritatea celor întrebați cunosc răspunsul corect: nu. Dar, când îi întreb dacă se simt iubiți de Dumnezeu, cei mai mulți spun că ei arată mai multă dragoste pentru copiii lor decât se așteaptă ca Dumnezeu să arate pentru ei (vezi Luca 11:9-13). Aceasta face parte din strategia lui Satan de a aduce în mintea noastră gânduri care să se ridice împotriva cunoașterii lui Dumnezeu (2 Corinteni 10:5). Dacă vrăjmașul îi poate împiedica pe oameni să aibă o concepție adevărată despre Dumnezeu, le poate distruge nădejdea în El.

Concepțiile false despre sine sunt foarte obișnuite la cei aflați sub atacul demonic. Mulți afirmă că sunt diferiți, că viața creștină nu dă rezultate pentru ei ca pentru alții și că nu au dreptul de a cere împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu. Mulți dintre cei aflați într-un conflict spiritual se tem de o prăbușire nervoasă și sunt plini de neliniște. Aproape toți au sentimentul că nu sunt iubiți, că nu au nici o valoare și că sunt respinși. Au încercat tot ce le-a trecut prin cap pentru a căpăta o imagine mai bună despre propria persoană, dar nimic nu a dat rezultate. Cei mai mulți dintre aceștia bănuiesc că problema

lor este de natură spirituală, dar nu au pe nimeni la care să meargă. Subiectul influenței demonice este tabu în bisericile lor, iar cei ce sunt afectați de orice ține de demonic poartă un stigmat îngrozitor. Chiar atunci când sunt ajutați, puțini sunt cei ce se ridică pentru a-și mărturisi libertatea pe care tocmai au găsit-o.

Stephanie, una dintre studentele noastre de la Biola University, a fost înșelată atât de puternic în ce privește părerea ei despre sine, că a devenit anorexică¹. A fost admisă la o clinică pentru tulburări de alimentație și a trecut printr-un amplu program de consiliere, dar toate acestea au dat puține rezultate. Unul dintre studenții mei a bănuț că problema ei era de natură spirituală și a adus-o pe Stephanie la mine. După două ședințe de consiliere, a fost eliberată de sub apăsare și s-a dus înapoi la clinică, pentru a-i povesti consilierului despre noua ei libertate pe care o găsisese în Hristos. Consilierul i-a spus că se afla într-o stare de entuziasm temporar. Dacă aceasta este adevărat, atunci Stephanie încă se află în această stare, pentru că astăzi ea se bucură de libertatea pe care o are în Hristos, în timp ce îl slujește pe Domnul pe câmpul de misiune!

3. Ocupă-te de persoana în cauză, nu de demoni

Cei consiliați care sunt conștienți că au probleme spirituale au, de obicei, și probleme serioase de percepție. Satan pare să fie pentru ei mult mai prezent, mai real și mai puternic. Acest gen de oameni aud, de obicei, în minte argumente care îi contrazic. De obicei, ei se confruntă cu minciuni, li se spune să plece de la ședința de consiliere sau sunt amenințați că li se va întâmpla ceva rău și că vor fi puși în situații **jenante**.

Încearcă să cunoști cât mai multe despre persoana în cauză înaintea oricărei încercări de a rezolva conflictul spiritual. Ține minte: **demonii nu se vor arăta până ce nu vor fi înfrunțați**. De îndată ce i-ai demascat, își vor schimba strategia, recurgând la putere. Dacă treci prea repede prin procesul acesta, persoana în cauză s-ar putea să încerce să fugă, din cauza fricii.

O doamnă pe care o consiliam s-a repezit dintr-o dată spre ușă.

"Spune-mi, ce auzi?", am întrebat-o.

"Îmi veți face rău", a răspuns ea înfricoșată.

"Aceasta este o minciună", am asigurat-o. Ea s-a întors încet la scaunul pe care stătuse.

Unii oameni trăiesc o interferență internă atunci când puterile demonice sunt stârnite de adevăr. S-ar putea să aibă amețeli sau să capete o privire pierdută. Dacă înaintezi fără a lua în seamă reacția lor s-ar putea să alunece într-o stare catatonică.

Când îi ajuți pe oameni să-și găsească libertatea în Hristos, trebuie să eviți o înfruntare fățișă a demonilor, deoarece aceasta ar putea scurtcircuita capacitatea celor consiliați de a parcurge toți cei șapte pași descriși anterior. Având în minte acest lucru, eu încep de obicei să parcurg pașii către libertate cu o rugăciune asemănătoare cu aceasta:

Iubite Tată Ceresc, vin la Tine în numele Domnului Isus Hristos și în virtutea sângelui Său vărsat. Recunosc că ești prezent în această încăpere și în viețile noastre. Declar că sunt absolut dependent de Tine, pentru că despărțit de Hristos nu pot face nimic. Îmi iau poziția în Hristos, prin care sunt așezat cu El în locurile cerești. Deoarece toată autoritatea în Cer și pe Pământ I-a fost dată lui Hristos, cer acum acea autoritate asupra tuturor vrăjmașilor Domnului Isus Hristos din încăperea aceasta și din jurul acestei încăperi și mai ales din (nume). Tu ne-ai spus că, unde sunt doi sau trei adunați în numele Tău, Tu ești în mijlocul lor și că orice este legat pe Pământ este legat și în Ceruri. Suntem de acord ca fiecare duh rău care se află în jurul lui (nume) să fie redus la tăcere. Ele nu pot să-i producă durere, să vorbească minții lui (nume) sau să-l împiedice pe (nume) să audă, să vadă sau să vorbească. Acum îți poruncesc ție, Satan, și tuturor oștilor tale, în numele Domnului Isus Hristos, să-l eliberezi pe (nume) și să rămâi legat și tăcut, pentru ca (nume) să-l poată asculta pe Dumnezeu. Mă rog în numele lui Isus. Amin.

Tuturor celor pe care îi consiliesc le cer un punct major în care să coopereze cu mine: trebuie să-mi relateze opoziția lăuntrică prin care trec în timp ce parcurgem împreună pașii către libertate. Dacă ei au un gând care se opune față de ceea ce facem noi, trebuie să mi-l împărtășească. Unele gânduri pot fi foarte ostile sau amenințătoare pentru ei. Altele sunt foarte înșelătoare, cum ar fi

"Aceasta nu va da rezultate." în momentul în care cel consiliat aduce la lumină gândul împotrivor, puterea lui este zdrobită.

Asigură-te că ei înțeleg faptul că gândurile împotrivoare sunt ale lui Satan, nu ale lor. Dacă ei simt că gândurile sunt ale lor, se vor simți stingheriți și nu le vor împărtăși. Asigură-i pe cei consiliați că orice gânduri care nu se potrivesc cu versetul "după omul din lăuntru îmi place Legea lui Dumnezeu" (Romani 7:22) sunt de la Satan. Ei s-ar putea să trebuiască să știe că, din cauza naturii decăzute a lui Satan, nu vei fi șocat de nici un gând pe care ți—l vor împărtăși.

În timpul ședinței de consiliere nu ating niciodată persoana consiliată, și te avertizez și pe tine să nu faci aceasta. Cu greu mă abțin de la aceasta, pentru că îmi stă în fire să îmbrățișez. Dar, până ce persoana respectivă nu este liberă, forțele demonice din ea se vor opune, datorită Duhului Sfânt din tine. Faptul că nu te poți apropia prea tare de o persoană demonizată este tipic. O femeie mi-a mărturisit mai târziu că, atunci când am atins-o pe mână ca să-i atrag atenția, s-a simțit ca și cum ar fi fost violată.

Nu încerc niciodată să îngrădesc libertatea fizică a cuiva, pentru că armele cu care ne luptăm nu sunt ale cărnii (2 Corinteni 10:3,4). Dacă cineva fuge din biroul meu, îl las să plece. Aștept și mă rog, iar el revine inevitabil, abătut, în biroul meu.

În cazuri dificile, în care oamenii împărtășesc interferența internă pe care o experimentează, mă opresc adesea și preiau din nou autoritatea, poruncindu-i lui Satan să-i elibereze. Nu ascund nimic de persoana de care mă ocup. Întrucât fiecare caz este unic, când se întâmplă să nu știu ce să fac în continuare, admit lucrul acesta cu ușurință. Deseori mă opresc și mă rog pentru înțelepciune. Solicit persoana în cauză să mă ajute să-mi mențin controlul asupra situației, fiind cu totul cinstit cu privire la împotrivirea lăuntrică pe care o experimentează. Dacă văd că își pierde concentrarea, o întreb ce aude, sau pocnesc din degete pentru a-i atrage atenția. Câteodată opresc procedura și îi cer să se ridice și să facă o scurtă plimbare, pentru a-mi demonstra că încă este stăpân pe propria persoană. Dacă opoziția este prea mare pentru cel consiliat, opresc procesul. În cazurile de acest gen, mă concentrez din nou asupra educării lui în ce privește identitatea și poziția pe care o are în Hristos. El trebuie să creadă **adevărul, altfel nu poate ajunge să fie eliberat.**

Dacă ai de a face vreodată cu victima unui abuz, ritual sexual sau satanic, pregătește-te pentru a înfrunta o opoziție majoră. Cei pe care îi consiliesc sunt cei mai mulți din această categorie. Nu-mi pot da seama cum ar putea avea succes deplin cu o astfel de persoană consilierii care ignoră întăriturile pe care Satan le are în mintea omului. Astfel de oameni au adesea nevoie de multe ședințe de consiliere înainte de a putea trăi liberi, de a scăpa din robie. Concepția lor despre sine și credința în Dumnezeu au fost grav afectate. Mulți au în plus problema neurologică a unei personalități alternative, care a fost creată ca mecanism de apărare, pentru a-i ajuta să înfrunte atrocitățile pe care le-au suferit. În trecut credeam că Satan blochează amintirile victimelor abuzurilor sexuale și rituale, dar acum cred că *Dumnezeu* este cel care blochează acele amintiri până ce persoana în cauză a progresat, fiind în stare să proceseze în minte evenimentele trecute traumatizante. Chiar și atunci este extrem de greu pentru aceste victime să biruiască efectele trecutului. Ele trebuie să ajungă să cunoască și să accepte faptul că, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, ele nu sunt doar victime ale trecutului, ci sunt făpturi noi în Hristos, rezultate ale lucrării lui Hristos pe cruce.

Eliberarea nu este singurul pas către libertate pentru victimele abuzurilor rituale. Reconstruirea conceptelor lor despre Dumnezeu și despre sine ia timp, multă dragoste și acceptare și sprijinul unei comunități creștine înțeleghătoare.

Îți recomand să citești *Eliberat din Robie*, dacă vrei să-i ajuți pe alții. Cartea cuprinde câteva studii pe cazuri concrete, dar scopul cărții de față nu permite tratarea problemelor grave de abuz și de sclavie.

4. Condu-i pas cu pas spre libertate

Când vine timpul să conduc pe cel consiliat pas cu pas spre libertate (vezi cap. 12), prefer să am un asistent care să mă sprijine în rugăciune. Totuși, nevoia de un asistent nu este atât de mare într-o confruntare a adevărului ca într-o confruntare a puterii, întrucât în primul caz nu se încearcă nici o îngrădire fizică. Dacă este necesar, mă ocup singur de consiliații demonizați, iar adevărul îi eliberează totuși.

însă, aranjez de așa manieră lucrurile, încât întotdeauna să fie prezentă și a treia persoană, atunci când cel consiliat este de sexul opus.

Dau fiecărei persoane prezente o copie tipărită a rugăciunilor și a afirmațiilor doctrinare din capitolul 12. Parcurg împreună cu fiecare dintre cei consiliați toți cei **șapte pași** către libertate. De obicei știu de ce porțiuni au nevoie, dar nu risc să nu parcurg toți pașii cu fiecare. Îi pun să citească cu voce tare fiecare rugăciune și fiecare declarație doctrinară și le explic că Satan trebuie să audă persoana respectivă cum renunță la el și la căile lui și alege să-L asculte pe Domnul.

De obicei nu întâmpin o opoziție prea mare când îl călăuzesc pe cel consiliat spre renunțarea la experiențele spirituale necreștine. De obicei rezolv puține lucruri în decursul acestui pas, dar renunțarea persoanei în cauză la Satan și mărturisirea unei credințe personale în Hristos sunt foarte importante pentru procesul de eliberare, în ansamblu.

Este un lucru obișnuit ca persoana consiliată să experimenteze o opoziție mintală semnificativă în timpul rugăciunii și a afirmației doctrinare din Pasul 2. Ea va spune lucruri de genul: "Aceasta nu va da rezultate pentru mine"; "Vreau să cred aceasta, dar nu pot"; "Eu doar citesc aceste lucruri, nu le spun din inimă". Acestea sunt minciuni ale vrăjmașului, care încearcă cu disperare să îi împiedice să se alăture **adevărului**.

Într-o vreme am căzut și eu pradă acestei înșelăciuni și îmi ziceam: "Poate persoana aceasta *nu poate* să creadă. Poate că pentru ea *nu va da rezultate*". Aceasta nu se mai întâmplă. Acum răspund: "Bineînțeles că va da rezultate." "Bineînțeles că poți să crezi aceasta. Dacă eu pot să cred, atunci și tu poți să crezi. Credința este o alegere." "Bineînțeles că vorbești din inimă. Fiecare dintre aceste declarații au o bază scripturală, și eu știu că tu crezi în Biblie."

Amărăciunea și neiertarea altora este cea mai răspândită întăritură de care se bucură Satan printre creștini. Întrucât iertarea trebuie să vină din inimă, Pasul 3 este pasul cel mai încărcat din punct de vedere emoțional din toată procedura. Dacă nu este așa, probabil că persoana consiliată nu este cinstită în totalitate cu sine însăși sau cu tine.

Odată ce persoana consiliată a făcut rugăciunea din Pasul 3, însemnează numele oamenilor pe care Dumnezeu i le aduce în minte.

Dacă nu se menționează pe sine sau nu-L menționează pe Dumnezeu, o voi întreba dacă aceste două nume trebuie să fie pe lista ei. De obicei, ea este de acord că da. Nu este un lucru neobișnuit ca persoanele consiliate să-și aducă aminte de nume care să le surprindă și pe ele. Unii dintre cei consiliați de mine și-au adus aminte de experiențe ale unor abuzuri rituale și sexuale reprimite în timpul acestei faze.

Oprește-te în punctul acesta pentru a vorbi despre înțelesul iertării și despre cum trebuie pusă în aplicare (vezi Pasul 3 din capitolul 12). Călăuzește-l pe cel consiliat prin rugăciunea iertării, pentru fiecare nume de pe lista lui. El s-ar putea să ezite când va trebui să-i ierte pe cei ce i-au făcut rău, din cauza naturii grozăviilor pe care le-a suferit. Totuși, adu-i aminte că, pentru a fi liber de rănila trecutului, trebuie să ierte. Pasul iertării este cel mai greu, și mulți oameni sunt istoviți când au trecut de el.

Foarte puțină împotrivire are loc în timpul parcurgerii pașilor 4, 5 și 6. Deseori citesc din Iacov 5:16 în timpul pasului ce se ocupă cu păcatele cărnii. În timp ce consiliatul vorbește despre aceste probleme, asigură-l de acceptarea ta și că îți iei angajamentul de a păstra confidențialitatea.

Libertatea totală nu vine de obicei decât după rugăciunea finală a Pasului 7. În momentul acela îi cer consiliatului să se așeze confortabil și să închidă ochii, iar apoi îl întreb:

"Ce auzi?" După o pauză îmi răspunde cu un zâmbet de ușurare.

"Nimic. În sfârșit este liniște în mintea mea. Sunt liniștit. Sunt liber." Deseori le cer celor care au avut probleme cu citirea afirmației doctrinare din Pasul 2 să citească din nou. Acum se miră cu câtă ușurință pot citi și înțelege declarațiile scripturale. Înfățișarea multora dintre cei consiliați se schimbă atât de radical încât îi îndemn să se privească în oglindă. Ei sunt uimiți că bucuria libertății în Hristos le-a schimbat în bine chiar și înfățișarea.

Nu uita să le spui celor consiliați că libertatea trebuie păstrată. Cei ce profită de libertatea lor pentru a da frâu liber gândurilor sau comportamentului necreștin o vor pierde curând. Satan va încerca să dobândească terenul pierdut în zilele, săptămânile și lunile următoare. Dar, dacă l-ai învățat pe consiliat exact ce trebuie să facă, el va ști cum să i se împotrivească celui Rău cu autoritate. Dacă

cei consiliați se vor întoarce la vechile lor căi păcătoase probabil că vor sfârși prin a ajunge într-o stare mai rea decât cea anterioară.

CĂUTAREA ELIBERĂRII ÎN CAZUL UNOR ÎMPREJURĂRI DEOSEBITE

Mi se pune adesea întrebarea dacă pot fi atacați și copiii mici. Răspunsul este afirmativ. Trei dintre studenții mei de la seminar mi-au povestit despre niște tipare comportamentale ciudate la copiii lor. Câteodată, fiecare dintre acești copii făcea ceva ce nu-i stătea în caracter și se obrăznicea. Nici o încercare de disciplinare nu părea să dea rezultate.

I-am încurajat pe studenții mei să-i întrebe pe copii dacă aveau gânduri care îi impulsionează să facă obrăznicii. Ei au răspuns afirmativ, în toate trei cazurile. Când părinții au tratat înșelăciunea, și nu greșelile de comportament, problemele de disciplină au dispărut.

Un băiat care fusese prins mințind și furând de la părinți a spus:

"Tată, a trebuit să o fac. Satan a spus că te va omorî dacă n-o fac."

Tatăl copilului mi-a spus mai târziu că, dacă nu m-ar fi auzit vorbind despre bătaia care se dă pentru minte, și-ar fi pedepsit aspru fiul, pentru încercarea de a da vina pe diavol pentru acțiunile sale. El nu a făcut aceasta, ci a înfruntat minciuna vrăjmașului și și-a îmbrățișat fiul, pentru faptul că "încercase" să-i salveze viața. Minciuna și furtul au încetat imediat.

Cea mai bună apărare a copilului de atacurile demonice este credința sa simplă, încrezătoare. Copiii cred cu ușurință, și, de obicei, înțeleg mult mai mult decât credem noi, părinții, că înțeleg. Mai mult, copiii sunt protejați prin faptul că sunt sub autoritatea ta. Dacă tu îți păzești cu grijă și în rugăciune libertatea în Hristos, există șanse ca și copiii tăi să umble în libertate.

Împreună cu Steve Russo am scris cartea *Seducția Copiilor Noștri*, pentru a-i ajuta pe părinți și pe păstori să aibă cunoștința necesară pentru a-și păzi copiii și adolescenții. După ce am lucrat cu adulții timp de câțiva ani, mi-am dat seama că majoritatea problemelor lor își aveau originea în copilărie. Dacă putem să ne îngrijim de copiii

noștri cât sunt mici, îi putem salva de la ani de robie. Cartea aceasta, *Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei* are o ediție pentru tineri cu același nume, iar *Biruință Asupra întunericului* are o ediție pentru tineri, intitulată *Întoarce Spatele întunericului*.

Mi se pun deseori întrebări cu privire la existența unor influențe demonice în anumite locuri. De exemplu, am primit câteva telefoane de la oameni care pretind că locuințele lor sunt bânuite de duhuri rele. De obicei aceste conflicte sunt de natură spirituală, și nu geografică, dar uneori s-ar putea să fie probleme în casa respectivă ca rezultat al unor activități malefice (ritualuri satanice, trafic de droguri etc.) care au avut loc acolo anterior. De asemenea, mulți lideri creștini cred în existența "duhurilor teritoriale" care sunt desemnate anumitor unități geografice cum ar fi țări, orașe, cartiere etc.

Nu am nici un adevăr absolut pe care să-l pot împărtăși pentru aceste păreri. Dacă cei în cauză sunt proprietarii casei de care sunt îngrijorați, sfatul meu este să umble prin ea și să se roage cu voce tare, dedicând-o pentru folosul lui Dumnezeu. Aceasta este expresia supremă a unei ispravnicii bune a bunurilor noastre. Dacă acea casă este închiriată, sfatul meu este să se mute, dacă nu cumva proprietarul este creștin și este dispus să dedice proprietatea Domnului.

Dragă creștine, ești implicat într-un război care poate fi câștigat. Numele tău este scris în cartea vieții Mielului, și victoria a fost câștigată deja. Libertatea ta în Hristos și libertatea față de cei cărora le slujești a fost asigurată deja. Tot ce trebuie să faci este să ți-o însușești și să o păstrezi.

Vreau să împărtășesc cu tine relatarea dăătoare de curaj a unei alte victorii. Cindy a urmat o școală creștină și s-a căsătorit cu un bun creștin, dar ei au fost împiedicați în a avea o căsătorie împlinită de către o serie de probleme. Mai întâi a fost o infecție a organelor genitale ale lui Cindy. Înainte de a se rezolva această problemă, ea a început să sufere din cauza unor amintiri groaznice, legate de copilărie, când fusese violată de tatăl ei. A început să meargă tot mai mult la consiliere, dar nu a reușit să aibă o biruință reală. Apoi a început să-și aducă aminte de experiențele de abuz ritual satanic care avuseseră loc în trecutul ei, și a intrat într-o cădere emoțională.

În disperarea ei, Cindy a luat un avion până la Los Angeles și și-a făcut apariția la ușa mea, pe neașteptate. Programul meu de consiliere era aglomerat, dar, cu toate acestea, am reușit să am cu ea o

ședință lungă de seară, care a durat șase ore. Apoi ea a luat avionul spre casă. Șase săptămâni mai târziu am primit această scrisoare:

Dragă Neil:

Vreau să-ți mulțumesc și pe această cale, pentru că ai fost atât de amabil și dispus să mă consiliezi acum câteva săptămâni. Pot spune că Dumnezeu a făcut cu adevărat o vindecare miraculoasă în mine.

Toată viața mea am trecut prin conflicte interioare intense și prin dureri fizice, emoționale și mentale. Am trăit într-o frică permanentă, aveam coșmaruri repetate, eram mereu hărțuită de voci interioare și de o frică obsesivă de moarte. Cu toate că sunt o creștină dedicată, ascultătoare, eram convinsă că Hristos mă va respinge la porțile Cerului.

Acum un an și jumătate mi-am dat seama că nu puteam să mai trăiesc în felul acesta. M-am dus la consiliere, și Dumnezeu a început să pregătească oameni care să mă ajute și să mă învețe adevărul Lui. Când am învățat să mă folosesc de poziția mea în Hristos, în calitate de copil al lui Dumnezeu, am dobândit putere. Ochii mei au fost deschiși față de lupta în care eram angajată.

Apoi, vara trecută, Dumnezeu mi-a permis să-mi aduc aminte de abuzul ritual îngrozitor din trecutul meu, și băătăia a devenit mai intensă. A trebuit să petrec ore întregi în fiecare zi și noapte cu Cuvântul lui Dumnezeu, în rugăciune și meditație, și într-o înfruntare și împotrivire directă față de vrăjmaș. După două luni în care am dormit foarte puțin și în care nu am avut de fapt deloc parte de odihnă și de pace, eram sigură că numai Hristos mă putea elibera de iadul pe care îl aveam înlăuntru.

Înainte de a pleca spre Los Angeles pentru a te întâlni, Dumnezeu m-a încurajat cu câteva pasaje din Scriptură: Psalmul 11:7; Mica 7:7,8; Iov 23:10. Ședința noastră de consiliere a fost o unealtă vitală pe care Dumnezeu a folosit-o în procesul de vindecare. După câteva ore în care am trăit din nou ororile trecutului meu și am iertat 22 de oameni care mă abuzaseră sexual, am fost liberă în cele din urmă de robia lui Satan. Slavă lui Dumnezeu pentru faptul că el a mers înaintea mea și l-a învins pe Satan la cruce (Evrei 2:14,15).

Neil, sunt atât de fericită că sunt liberă și că am o minte sănătoasă! Nu trebuie să mai ascund iadul pe care îl am înlăuntru cu o mască de creștin fericit. Dumnezeu mi-a dat Isaia 51:3 ca pe o imagine a lucrării pe care a făcut-o în mine: "Tot astfel, Domnul... mângâie toate dărâmăturile lui. El va face pustia lui ca un Rai, și pământul lui uscat ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselia vor fi în mijlocul lui, mulțumiri și cântări de laudă."

Cu dragoste, Cindy

L-ai întâlnit pe Cel ce sfărâmă lanțurile robiei? Isus Hristos te va elibera!

APENDICE

Informații ajutătoare

Identitatea și poziția biblică a creștinului

Următoarele afirmații sunt un rezumat al poziției și al identității tale biblice în Hristos și formează fundamentul libertății tale în Hristos. Citește adesea aceste afirmații, cu voce tare. Dacă ești implicat în momentul de față într-un conflict spiritual, citește aceste declarații cu voce tare cel puțin o dată în fiecare zi timp de o lună.

Cine sunt eu?

Exod

Nu sunt marele "Eu sunt" (3:14; Ioan 8:24,28,58), dar sunt ce sunt prin harul lui Dumnezeu (1 Corinteni 15:10).

Matei

Sunt sarea pământului (5:13). Sunt lumina lumii (5:14).

Ioan

Sunt copil al lui Dumnezeu (1:12).

Sunt parte din adevărata viață, prin care se scurge viața lui Dumnezeu (15:1,5).

Sunt prietenul lui Hristos (15:15).

Sunt ales și rânduit de Hristos pentru a-I aduce roadă (15:16)

Romani

Sunt rob al neprihănirii (6:18).

Sunt rob al lui Dumnezeu (6:22).

Sunt fiu al lui Dumnezeu; din punct de vedere spiritual, Dumnezeu este Tatăl meu (8:14,15; Galateni 3:26; 4:6).

Sunt moștenitor împreună cu Hristos, împărtășind împreună cu El moștenirea (8:17).

1 Corinteni

Sunt un templu, un locaș al lui Dumnezeu. Duhul Lui și viața Lui locuiesc în mine (3:16; 6:19).

Sunt una cu Domnul și sunt un duh cu El (6:17).

Sunt un mădular al trupului lui Hristos (12:27; Efeseni 5:30).

2 Corinteni

Sunt o făptură nouă (5:17).

Sunt împăcat cu Dumnezeu și sunt un slujitor al împăcării (5:18,19).

Galateni

Sunt un fiu al lui Dumnezeu și una în Hristos (3:26,28).

Sunt un moștenitor al lui Dumnezeu, întrucât sunt un fiu al lui Dumnezeu (4:6,7).

Efesenii

Sunt un sfânt (1:1; 1 Corinteni 1:2; Filipeni 1:1; Coloseni 1:2). Sunt creația lui Dumnezeu - lucrarea Lui - născut din nou în Hristos pentru a face lucrarea Lui (2:10).

Sunt un cetățean al casei lui Dumnezeu împreună cu restul familiei lui Dumnezeu (2:19).

Sunt un întemnițat al lui Hristos (3:1; 4:1).

Sunt neprihănit și sfânt (4:24).

Filipeni

Sunt cetățean al Cerului, așezat în locurile cerești chiar acum (3:20; Efesenii 2:6).

Colosenii

Sunt ascuns cu Hristos în Dumnezeu (3:3).

Sunt o expresie a vieții lui Hristos, pentru că El este viața mea (3:4).

Sunt ales de Dumnezeu, sfânt și prea iubit (3:12; 1 Tesaloniceni 1:4).

1 Tesaloniceni

Sunt un fiu al luminii și nu al întunericului (5:5).

Evreii

Sunt un părtăș divin al chemării cerești (3:1).

Sunt părtăș al lui Hristos; am parte de viața Lui (3:14).

1 Petru

Sunt una dintre pietrele vii ale lui Dumnezeu și sunt zidit în Hristos ca o casă spirituală (2:5).

Sunt membru al unui neam ales, al unei preoții sfinte, al unui popor sfânt, al unui popor pe care Dumnezeu și L-a câștigat ca să fie al Lui (2:9,10).

Sunt străin și călător în această lume în care trăiesc temporar (2:11).

Sunt un dușman al diavolului (5:8).

1 Ioan

Sunt copil al lui Dumnezeu și mă voi asemăna cu Hristos când se întoarce (3:1,2).

Sunt născut din Dumnezeu, iar cel Rău - diavolul - nu mă poate atinge (5:18).

Cele de mai sus au fost luate dintr-o altă carte a mea, și anume *Biruință Asupra întunericului* (Regal Books, 1990).

FIINDCĂ SUNT ÎN HRISTOS, PRIN HARUL LUI DUMNEZEU...

Romani

Am fost socotit neprihănit - complet iertat și făcut neprihănit (5:1).
Am murit cu Hristos și am murit față de puterea domniei păcatului
asupra vieții mele (6:1-6). Nu mai sunt osândit pentru eternitate (8:1).

1 Corinteni

Am fost așezat în Hristos prin Dumnezeu (1:30).
Am primit Duhul lui Dumnezeu în viața mea, ca să pot cunoaște
lucrurile pe care mi le-a dat Dumnezeu prin harul Său (2:12).
Mi s-a dat mintea lui Hristos (2:16).
Am fost cumpărat cu un preț; nu sunt al meu, ci îi aparțin lui
Dumnezeu (6:19,20).

2 Corinteni

Am fost întărit, uns și pecetluit de Dumnezeu în Hristos și mi s-a
dat Duhul Sfânt ca o arvună care garantează moștenirea mea
viitoare (**1:21**; Efeseni 1:13,14).
Întrucât am murit cu Hristos, nu mai trăiesc pentru mine însumi,
ci pentru Hristos (5:14,15).
Am fost făcut neprihănit (5:21).

Galateni

Am fost răstignit împreună cu Hristos, și nu mai trăiesc eu, ci Hristos
trăiește în mine. Viața pe care o trăiesc acum este viața lui Hristos
(2:20).

Efeseni

Am fost binecuvântat cu fiecare binecuvântare spirituală (1:3).
Am fost ales de Hristos înainte de întemeierea lumii pentru a fi
sfânt, iar acum nu am nici o vină înaintea Lui (1:4).
Am fost predestinat - rânduit de Dumnezeu - să fiu adoptat ca fiu
al Său (1:5).
Am fost răscumpărat și iertat și am primit harul lui (1:6-8).
Am fost făcut viu împreună cu Hristos (2:5).
Am fost înviat și așezat cu Hristos în Ceruri (2:6).
Am intrare directă la Dumnezeu prin Duhul (2:18).

Pot să mă apropiu de Dumnezeu cu îndrăzneală, cu libertate și cu încredere (3:12).

Coloseni

Am fost salvat din țărâmul stăpânirii lui Satan și am fost strămutat în împărăția lui Hristos (1:13).

Formular de inventariere a experiențelor spirituale necreștine

Încercuiește activitățile în care ai fost implicat într-un mod oarecare din următoarele activități:

Ocultism

proiecție astrală

tablă Ouija

ridicarea mesei

vorbit în transă

scriere automată

vise vizionare

telepatie

fantome

materializare

clarviziune

clarștiință

ghicit

cărți tarot

citit în palmă

astrologie

băț și pendul

hipnoză amatoare

vindecare prin magnetism

farmece

sugestie mentală

magie albă și neagră

pacturi de sânge

fetișism

incubi și succubi

(duhuri sexuale)

Secte

Christian Science

Unity

Scientologie

The Way International

Unification Church

Church of the Living Word

Mormonism

Martorii lui Iehova

Children of God

Swedenborgianism

H.W. Armstrong

(Worldwide Church of God)

Unitarianism

Masonerie

New Age

Altele _____

Alte religii

Budismul Zen Hare Krishna Bahai

Rosicrucianism Science of Mind Science of Creative Intelligence

Formular confidențial personal

I. Informații personale

Nume

II. A.

Telefon Adresă

Membru în biserică

în prezent ____

În trecut

Școală

Cea mai înaltă clasă absolvită

Diplome

Statut marital

Căsătorie/divorț anterior

Ocupație

în prezent în trecut

Istoria familiei

Religioasă

1. Din câte cunoști, au fost implicați vreodată părinții, bunicii sau străbunicii tăi în practici oculte, sectare sau necreștine? Consultă, te rog, Formularul de Inventariere a

Experiențelor Necreștine și indică în ce mod au fost implicați.

2. Explică pe scurt experiența creștină a părinților tăi (au fost creștini în vorbă și în faptă?)

B. Statut marital

1. în prezent, părinții tăi sunt căsătoriți/divorțați? Explică.

2. în primii 12 ani din viața ta, a existat în familia în care ai crescut sentimentul de siguranță și de armonie?

3. A fost tatăl tău capul familiei în mod clar sau a existat o inversare de roluri, în care mama ta a condus familia? Explică.

2. Sunt cazuri de boli mintale în familie?

3. Au existat vreodată cazuri în care un membru al familiei să aibă una din bolile următoare (încercuiește unde e cazul)?

tuberculoză (TBC)

boli de inimă

diabet

cancer

ulcer

probleme glandulare

altele

4. Cum ai descrie modul în care familia ta s-a îngrijit de:

a) dietă

b) exercițiu fizic

c) odihnă

4. Cum a tratat-o tatăl tău pe mama ta?

5. Din câte cunoști, au fost vreodată părinții sau bunicii tăi implicați într-o relație imorală?

C. Sănătatea

1. Ai avut în familie probleme de dependență de alcool, droguri etc?

D. Climatul moral

Cum evaluezi atmosfera morală în care ai fost crescut în timpul primilor 18 ani din viață?

	Exagerat de perrrrisivă	Perm isivă	Medie	Stricta	Exagerat de strictă
Îmbrăcăminte	5	4	3	2	1
Sex	5	4	3	2	1
Prietenia cu sexul opus	5	4	3	2	1
Filme	5	4	3	2	1
Muzica	5	4	3	2	1
Literatura	5	4	3	2	1
\bintă liberă	5	4	3	2	1
Băutura	5	4	3	2	1
Fumat	5	4	3	2	1
Frecvența bisericii	5	4	3	2	1

III. Istoria sănătății personale

A. Fizică

1. Fă o descriere a modului în care mănânci de obicei (mănânci mâncare proastă, mănânci în mod regulat/sporadic, ai o dietă echilibrată etc).

2. Ești dependent de unele lucruri pe care îți vine greu să le controlezi (dulciuri, droguri, alcool, mâncare în general etc.)?

3. Iei în prezent vreun tratament, pentru motive fizice sau psihologice?

4. Ai vreo problemă cu dormitul? Ai coșmaruri repetate sau altceva care te deranjează în somn?

5. Programul tău curent include perioade regulate de odihnă și relaxare?

6. Ai fost un copil adoptat?

7. Ai fost vreodată bătut fizic sau molestat sexual? Explică.

B. Mintală

1. Cu care lucruri te-ai confruntat în trecut sau te confrunți în prezent (însemnează-le te rog)?

visarea cu ochii deschiși

gânduri murdare

complexe de inferioritate

sentimente de inadaptare

îngrijorări

îndoieli

fantezii

gânduri obsesive

nesiguranță

gânduri blasfemiatoare

gânduri de care nu poți scăpa

9. Când te afli în biserică sau în alte medii creștine ți se întâmplă ca mintea ta să fie invadată de gânduri prostești, de invidie sau să fii hărțuit din punct de vedere mintal? Explică.

10. Asculți multă muzică? Ce fel de muzică îți place cel mai mult?

C. Emoțională

1. Care dintre următoarele sentimente ți-a venit greu să le controlezi sau îți vine în prezent greu să le controlezi (marchează-le, te rog)?

frustrare

frică de moarte

mânie

frică de a-ți pierde mintea

neliniște

teama că te vei sinucide

inutilitate

frică de a-i răni pe cei iubiți

depresie

frică de _____

ură

amărăciune

2. Care dintre sentimentele enumerate mai sus simți că sunt păcătoase? De ce?

3. Care dintre următoarele posibilități descrie cel mai bine modul în care îți exprimi sentimentele, fie pozitive fie negative (marchează-le te rog)?

____ mi le exprim cu ușurință;

___îmi exprim unele sentimente, dar nu pe toate;
___le recunosc ușor prezența, dar sunt rezervat în a le
exprima;
___am tendința de a le suprima;
___cred că este mai sigur să nu le exprim;
___am tendința de a le trece cu vederea, întrucât nu pot
avea încredere în ele;
___le neg în mod inconștient sau conștient; este prea
dureros să le înfrunt;

4. Cunoști pe cineva în prezent cu care să poți fi cinstit din punct de vedere emoțional (să-i poți spune exact ce simți despre tine, despre viață și despre ceilalți oameni)?

5. Cât de important este să fim cinstiți din punct de vedere emoțional înaintea lui Dumnezeu? Crezi că ești așa? Explică.

IV. Istoria spirituală

A. Dacă ar fi să mori în seara aceasta, știi unde îți vei petrece veșnicia?

B. Să presupunem că ai muri în seara aceasta, ai apărea înaintea lui Dumnezeu în Ceruri și El te-ar întreba: "Ce drept ai de a sta în prezența Mea?" Ce i-ai răspunde?

C. 1 Ioan 5:11,12 spune: "și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața."

1. Îl ai pe Fiul lui Dumnezeu în tine?

2. Când L-ai primit (Ioan 1:12)?

3. Cum știi că L-ai primit?

D. Ești apăsător de îndoieli cu privire la mântuirea ta?

E. Te afli în prezent în părtășie cu alți credincioși și dacă este așa, unde și când ai părtășie cu ei?

F. Te afli sub autoritatea unei biserici locale cu o învățătură biblică? Contribui în mod regulat la lucrarea bisericii cu timpul, talentele și banii tăi? Dacă nu, de ce?

G. Completează, te rog, Formularul de Inventariere a Experiențelor Spirituale Necreștine.

Dr. Neil T. Anderson, fondator și președintele Misiunii Freedom in Christ (*Libertatea în Hristos*), este autor, consilier, conferențiar și fost profesor asociat la Biola University și la Talbot Seminary din La Mirada, California. El este președintele comitetului Departamentului

de Teologie Practică de la Talbot School of Theology, având în același timp o experiență pastorală de aproape 20 de ani.

Anderson este autorul best-sellerului *Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei*, publicat în 1990 și revizuit în 1993. Printre celelalte lucrări publicate de el se numără *Victory over the Darkness*, *Walking in the Light*, *The seduction of Our Children*, *Winning Spiritual Warfare*, *Stomping Out the Darlmess*, și *Daily in Christ*. Ultima sa carte, *Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei*, Ediție pentru tineret, este scrisă împreună cu expertul în probleme de tineret Dave Park și este o versiune pentru tineret a cărții *Cel ce Sfărâmă Lanțurile Robiei*.

Anderson a apărut în numeroase programe de radio și de televiziune, cum ar fi "Focus on the Family", "The 700 Club", "Point of View", "CBN Radio", "Truths that Transform", "Action Sixties", "Hope for the Heart" și multe altele.

Binecunoscut pentru munca pe care a depus-o în domeniul rezolvării conflictelor spirituale, Anderson are un program activ de consiliere, consultații și conferințe. Colecția sa de casete video de instruire a liderilor bisericii "Conflicte spirituale și consiliere" și conferințele creștine "Rezolvarea conflictelor personale și spirituale" au călăuzit mii de oameni spre libertate în Hristos. Anderson ține, de asemenea, seminarii despre căsătorie, familie, creșterea copiilor de către un singur părinte, recuperarea după divorț, identitatea spirituală, conducerea bisericii și înnoirea liderilor. Anderson și-a luat licența în electronică la Arizona State University, iar la Talbot School of Theology a obținut diploma de Mașter of Arts în Educație creștină, precum și cea de Mașter of Divinity și de Doctor of Ministry. Al doilea doctorat l-a obținut de la Pepperdine University. El este căsătorit cu Joanne de peste 25 de ani și au doi copii.